

เว็บ 2.0 กับการผลิตหนังสือจากเรื่องเล่าออนไลน์

บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)
เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย

The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR)
are the thesis authors' files submitted through the University Graduate School.

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาวิทยาศาสตร
คณะวิทยาศาสตร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2558
ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

WEB 2.0 AND BOOK PUBLISHING FROM ONLINE NARRATIVE

Mr. Pattaraphan Chaiyakham

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Arts (Communication Arts) Program in Communication

Arts

Faculty of Communication Arts

Chulalongkorn University

Academic Year 2015

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์

เว็บ 2.0 กับการผลิตหนังสือจากเรื่องเล่าออนไลน์

โดย

นายภัทรพันธุ์ ไซยาคำ

สาขาวิชา

นิเทศศาสตร์

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พิรงรอง รามสูต

คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต

..... คณบดีคณะนิเทศศาสตร์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ดวงกมล ชาติประเสริฐ)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ

(อาจารย์ ดร. พรรษาสิริ กุหลาบ)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พิรงรอง รามสูต)

..... กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย

(อาจารย์ ดร. มานะ ตริรยาภิวัฒน์)

ภัทรพันธุ์ ไชยาคำ : เว็บ 2.0 กับการผลิตหนังสือจากเรื่องเล่าออนไลน์ (WEB 2.0 AND BOOK PUBLISHING FROM ONLINE NARRATIVE) อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: ผศ. ดร. พิงรอรุณ รามสุต, 208 หน้า.

การวิจัยฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงคุณลักษณะของเรื่องเล่าออนไลน์ที่ได้รับการตีพิมพ์เป็นหนังสือ เปรียบเทียบระหว่างหนังสือที่ผลิตโดยสำนักพิมพ์และหนังสือที่ผลิตเอง นอกจากนี้ยังศึกษากระบวนการผลิตและจัดจำหน่ายหนังสือจากเรื่องเล่าออนไลน์ เปรียบเทียบระหว่างหนังสือที่ผลิตโดยสำนักพิมพ์และหนังสือที่ผลิตเอง และเพื่อศึกษาคุณลักษณะของเว็บ 2.0 ที่มีส่วนช่วยในการผลิตและจัดจำหน่ายหนังสือจากเรื่องเล่าออนไลน์

ผลการศึกษาพบว่าเรื่องเล่าออนไลน์ประเภทนวนิยายที่ได้รับการตีพิมพ์เป็นหนังสือมีคุณลักษณะดังนี้ การสร้างโลกเหนือจินตนาการ การกำหนดรูปแบบความรักของตัวละคร การใช้ความรุนแรงของตัวละคร การสร้างตัวละครที่เป็นเพศทางเลือก และการสร้างตัวละครที่ดัดแปลงจากศิลปิน ในส่วนของเรื่องเล่าออนไลน์ประเภทการ์ตูนที่ได้รับการตีพิมพ์เป็นหนังสือมีคุณลักษณะดังนี้ การสร้างเนื้อหาจากเรื่องราวในชีวิตประจำวัน การสร้างอารมณ์ขัน การใช้ภาพเพื่อขับเน้นข้อความ และการดัดแปลงเนื้อหาและตัวละครจากสื่ออื่น

ในส่วนของการผลิตและจัดจำหน่ายหนังสือ จากการศึกษาพบว่าในขั้นตอนการสร้างสรรค์ต้นฉบับนั้นระหว่างสำนักพิมพ์เป็นฝ่ายผลิตกับผู้เขียนเป็นผู้ผลิตนั้นไม่พบความแตกต่างกัน เนื่องจากเป็นช่วงที่ยังเป็นต้นฉบับอินเทอร์เน็ตอยู่ ในขั้นตอนการพัฒนาต้นฉบับและการผลิตหนังสือพบความแตกต่าง คือ การผลิตหนังสือด้วยสำนักพิมพ์มีการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ มีกลุ่มคนที่มีอาชีพในการผลิตหนังสือเป็นผู้ผลิต ในขณะที่การผลิตหนังสือโดยผู้เขียนผู้เขียนเป็นผู้ตัดสินใจและกระทำการทุกขั้นตอน ไม่มีหลักเกณฑ์ในการตัดสินใจที่แน่นอน ผู้เขียนเรียนรู้กระบวนการผลิตหนังสือด้วยตัวเอง ในขั้นตอนการจัดจำหน่ายพบว่าหลักการจัดจำหน่ายระหว่างการผลิตหนังสือโดยสำนักพิมพ์และผู้เขียนไม่แตกต่างกันมากนัก โดย การผลิตหนังสือโดยผู้เขียนจะวิธีการจัดจำหน่ายเช่นเดียวกับสำนักพิมพ์แต่กระทำในระดับที่เล็กกว่า ส่วนการประชาสัมพันธ์ของสำนักพิมพ์จะมีการอ้างอิงถึงความนิยมของต้นฉบับในอินเทอร์เน็ตเพื่อเป็นการดึงดูดผู้ซื้อ

ในส่วนของคุณลักษณะของเว็บ 2.0 ที่มีส่วนช่วยในการผลิตและจัดจำหน่ายหนังสือ จากการศึกษาพบคุณลักษณะของเว็บ 2.0 ดังนี้ คุณลักษณะการเปิดกว้าง คุณลักษณะการผลิตเนื้อหาโดยผู้ใช้ระดับปัจเจกและการนำเนื้อหาเข้าสู่ระบบโดยผู้ใช้ คุณลักษณะการสร้างสรรค์สิ่งใหม่จากพลังที่เชื่อมต่อกันของกลุ่มคนที่อยู่ในเครือข่าย และคุณลักษณะผลกระทบแห่งพลังของเครือข่าย

สาขาวิชา นิเทศศาสตร์

ลายมือชื่อนิสิต

ปีการศึกษา 2558

ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาหลัก

5584692028 : MAJOR COMMUNICATION ARTS

KEYWORDS: BOOK / BOOK PUBLISHING / WEB 2.0 / INTERNET / PUBLISHER / IDEOLOGICAL

PATTARAPHAN CHAIYAKHAM: WEB 2.0 AND BOOK PUBLISHING FROM ONLINE NARRATIVE. ADVISOR: ASST. PROF. PIRONGRONG RAMASOOTA, Ph.D., 208 pp.

The objectives of thesis are to study the characteristics of online narratives selected for publication in book form, to study the production and distribution process, to compare traditionally published and self-published books, and to study any aspects of the Web 2.0 which are contributive to the production and distribution of the book published from the online narratives.

The researcher finds that the online novels which are selected to be published in book format certain characteristics. They are fantasy novels, characters' love lives, the novels with violence of characters, LGBT characters, and characters modelled from celebrities. The online cartoons selected for publication in book form contain a daily life, a sense of humor, messages emphasized by illustrations, content and character adapted from other media forms.

This research also finds no differences in the process of manuscript creation between traditional publishing and self-publishing since the story is available online. However, differences are found in online story's transition to book format and book production. That is, traditional publishing has systematic management process and team of professionals whilst self-publishing involves an author's decision making at every level and self-learning of book production. This research also finds no significant differences in the process of book distribution. That is, self-published books are distributed in the same way books are distributed by printing presses but in a smaller scale.

This research finds the openness, individual production and user generated content, harness the power of the crowd, network effect as Web 2.0's contribution to book production and distribution.

Field of Study: Communication Arts

Student's Signature

Academic Year: 2015

Advisor's Signature

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะสำเร็จไม่ได้เลยหากไม่ได้รับความเมตตาจาก ผศ. ดร. พิรงรอง งามสุด ที่มองเห็นความสามารถและศักยภาพในตัวผู้วิจัย ที่ให้คำแนะนำประเด็นการวิจัยนี้ตั้งแต่ที่ยังเป็นหัวข้อรายงาน ขอกราบขอบพระคุณที่อดทนและให้โอกาสผู้วิจัยมาโดยตลอด ขอขอบพระคุณ อาจารย์ ดร. พรรษาสิริ กุหลาบ ประธานสอบวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ ดร. มานะ ตีรยาภิวัฒน์. กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ อาจารย์ ดร. ศิรประภา ชวะนะญาน ที่สละเวลา คอยตรวจสอบแก้ไข ช่วยให้ออกมาสำเร็จ คำแนะนำ ผลักดันในการทำวิทยานิพนธ์เล่มนี้

ขอขอบคุณโครงการทุนวิจัยมหาบัณฑิต สาขามนุษยศาสตร์ – สังคมศาสตร์ กองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) และ ทุน 90 ปี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กองทุนรัชดาภิเษกสมโภช ที่เอื้อเพื่อทุนสนับสนุนการวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณคุณอาจารย์ ดร. ชนกพร พัวพัฒนกุล คณาจารย์คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล และคณาจารย์คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตลอดจนอาจารย์ทุกท่านที่เคยได้สั่งสอนอบรมผู้วิจัย หากไม่ได้รับความเอาใจใส่จากอาจารย์ทุกท่านผู้วิจัยคงไม่สามารถมาถึงตรงนี้

ขอขอบคุณ จิตติขวัญ อวยพร สำหรับคำปรึกษาแนะนำในการเรียนการใช้ชีวิตนิสิตปริญญาโท ขอขอบคุณณัฐกิตติ์ สำหรับกำลังใจและการตรวจทานภาษาอังกฤษด้วยฝีมือนักแปลมืออาชีพ ขอขอบคุณคุณอัจฉรา คุณวิจิรา สำหรับมิตรภาพดีๆ ที่ไม่คิดว่าจะหาได้จากที่ทำงาน ขอขอบคุณพี่ระดา สำหรับความช่วยเหลือในทุกๆ อย่างที่ไม่สามารถหาได้จากที่อื่น ขอขอบคุณสลิลา เพื่อนๆ วารสารสนเทศ เพื่อนๆ ปริญญาโท และพี่ๆ ปริญญาเอกรุ่นที่ 3 ที่อยู่ร่วมหัวจมท้ายด้วยกันมาตลอด ขอขอบคุณคุณกิตติชัยที่ทำให้รู้ว่ามีบางอย่างสำคัญยิ่งกว่าการเรียนปริญญาโท

ขอขอบคุณคุณอนุรักษ์ ชาเสียง และพี่ๆ บรรณาธิการ ตลอดจนนักเขียนทุกท่าน ที่สละเวลามาให้ข้อมูลประกอบวิทยานิพนธ์ ขอขอบคุณบรรดานักเขียนแฟนฟิค โดจิน ที่ผลิตงานออกมาเสมอ แสดงให้เห็นถึงพลังของคนตัวเล็กๆ ที่ไม่ยอมแพ้ต่ออุปสรรค อันเป็นแรงบันดาลใจให้ผู้วิจัยเลือกทำประเด็นนี้ ขอขอบคุณรุ่นพี่ที่ทำวิทยานิพนธ์เกี่ยวกับหนังสือ และขอบคุณรุ่นน้องที่จะรับช่วงต่อทำต่อไป

ท้ายนี้ขอยกความดีความชอบทั้งหมดให้กับพ่อ ที่แม้จะไม่เข้าใจว่าลูกกำลังทำอะไรแต่ก็ยังเชื่อมั่นในตัวอยู่คู่เสมอ ขอขอบคุณป่านสำหรับการสนับสนุนอย่างดีมาตลอดโดย ท้ายสุดขอขอบคุณแม่ที่แม้ว่าจะไม่อยู่ตรงนี้แล้วแต่ก็ยังอยู่ในใจของลูกเสมอ

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญภาพ	ฎ
สารบัญตาราง.....	ฐ
บทที่1.....	1
บทนำ.....	1
ที่มาและความสำคัญ.....	1
ปัญหาการวิจัย.....	8
วัตถุประสงค์.....	8
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	9
นิยามศัพท์ปฏิบัติการ.....	9
บทที่ 2	11
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	11
ทฤษฎีองค์ประกอบของเรื่องเล่า	11
แนวคิดเรื่องเล่าออนไลน์	13
แนวคิดเรื่องหนังสือ	16
แนวคิดการผลิตหนังสือ.....	20
แนวคิดสำนักพิมพ์	25
แนวคิดเรื่องเว็บ 2.0	29
แนวคิดการผลิตหนังสือด้วยตัวเอง	32

แนวคิดเรื่องอุดมการณ์	36
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	37
บทที่ 3	39
ระเบียบวิธีวิจัย	39
กลุ่มตัวอย่าง	39
วิธีเลือกกลุ่มตัวอย่าง	40
การเก็บรวบรวมข้อมูล	43
การวิเคราะห์ผล	47
บทที่ 4	49
คุณลักษณะของเรื่องเล่าออนไลน์ที่ได้รับการตีพิมพ์เป็นหนังสือ	49
4.1 คุณลักษณะของเรื่องเล่าออนไลน์ประเภทนวนิยายที่ได้รับการตีพิมพ์เป็นหนังสือ	51
4.1.1 การสร้างโลกเหนือจินตนาการ	51
4.1.2 การสร้างรูปแบบความรักของตัวละคร	59
4.1.3 การสร้างความรุนแรง	64
4.1.4 การสร้างตัวละครที่เป็นเพศทางเลือก	71
4.1.5 การสร้างตัวละครที่ดัดแปลงจากศิลปินดารา	73
4.2 คุณลักษณะของเรื่องเล่าออนไลน์ประเภทการ์ตูนที่ได้รับการตีพิมพ์เป็นหนังสือ	76
4.2.1 การสร้างเนื้อหาจากเรื่องราวในชีวิตประจำวัน	76
4.2.2 การสร้างอารมณ์ขัน	80
4.2.3 การสร้างภาพเพื่อขบขันข้อความ	84
4.2.4 การดัดแปลงจากสื่ออื่น	86
บทที่ 5	94
กระบวนการผลิตและจัดจำหน่ายหนังสือจากเรื่องเล่าออนไลน์	94

การสร้างสรรค์ต้นฉบับ.....	98
5.1. ขั้นตอนการวางแผนก่อนการผลิตต้นฉบับ	98
5.1.1 ขั้นตอนการวางแผนก่อนการผลิตต้นฉบับโดยผู้เขียนที่ผลิตหนังสือกับสำนักพิมพ์	98
5.1.2 ขั้นตอนการวางแผนก่อนการผลิตต้นฉบับโดยผู้เขียนที่ผลิตหนังสือเอง.....	101
5.2 ขั้นตอนการผลิตต้นฉบับ.....	104
5.2.1 การผลิตต้นฉบับโดยผู้เขียนที่ผลิตหนังสือกับสำนักพิมพ์	104
5.2.2 การผลิตต้นฉบับโดยผู้เขียนที่ผลิตหนังสือเอง	105
การพัฒนาต้นฉบับและการผลิตหนังสือ	107
5.3 ขั้นตอนการคัดสรรต้นฉบับ.....	107
5.3.1 ขั้นตอนการคัดสรรต้นฉบับโดยสำนักพิมพ์	107
5.3.2 ขั้นตอนการคัดสรรต้นฉบับโดยผู้เขียน	116
5.4 ขั้นตอนการแก้ไขต้นฉบับจากอินเทอร์เน็ต	117
5.4.1 ขั้นตอนการแก้ไขต้นฉบับจากอินเทอร์เน็ตโดยสำนักพิมพ์	118
5.4.2 ขั้นตอนการแก้ไขต้นฉบับจากอินเทอร์เน็ตโดยผู้เขียน	119
5.5 ขั้นตอนการออกแบบรูปเล่ม	120
5.5.1 ขั้นตอนการออกแบบรูปเล่มโดยสำนักพิมพ์	120
5.5.2 ขั้นตอนการออกแบบรูปเล่มโดยผู้เขียน.....	121
5.6 ขั้นตอนการพิมพ์.....	122
5.6.1 ขั้นตอนการพิมพ์โดยสำนักพิมพ์.....	122
5.6.2 ขั้นตอนการพิมพ์โดยผู้เขียน.....	124
การจัดจำหน่าย.....	126
5.7 ขั้นตอนการประชาสัมพันธ์และจัดจำหน่าย	126
5.7.1 ขั้นตอนการประชาสัมพันธ์และจัดจำหน่ายโดยสำนักพิมพ์.....	126

5.7.2 ขั้นตอนการประชาสัมพันธ์และจัดจำหน่ายโดยผู้เขียน	129
บทที่ 6	137
คุณลักษณะของเว็บ 2.0 ที่มีส่วนช่วยในการผลิตและจัดจำหน่ายหนังสือจากเรื่องเล่าออนไลน์	137
6.1 การเปิดกว้าง.....	138
6.1.1 การเปิดกว้างทางเนื้อหา.....	138
6.1.2 การเปิดกว้างทางด้านผู้เขียนและผู้อ่าน.....	141
6.2 การผลิตเนื้อหาโดยผู้ใช้ระดับปัจเจกและการนำเนื้อหาเข้าสู่ระบบโดยผู้ใช้	143
6.2.1 ลักษณะและวิธีการนำเนื้อหา.....	144
6.2.2 แหล่งการนำเข้าเนื้อหา	144
6.2.3 ความถี่ในการนำเข้าเนื้อหา	145
6.3 การสร้างสรรค์สิ่งใหม่จากพลังที่เชื่อมต่อกันของกลุ่มคนที่อยู่ในเครือข่าย	145
6.3.1 การร่วมกันสร้างเนื้อหากับผู้ใช้คนอื่นผ่านกิจกรรม	146
6.3.2 การร่วมกันสร้างเนื้อหากับผู้ใช้คนอื่นโดยการเชิญชวน	153
6.3.3 การร่วมกันสร้างเนื้อหากับผู้ใช้คนอื่นโดยรับฟังจากการแสดงความคิดเห็น	156
6.4 ผลกระทบแห่งพลังของเครือข่าย.....	158
บทที่ 7	160
สรุปและอภิปรายผลการวิจัย	160
สรุปผลการวิจัย.....	160
อภิปรายผลการวิจัย.....	169
ข้อจำกัดในการวิจัย.....	178
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป	178
รายการอ้างอิง	179
ภาคผนวก.....	181

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์ 208

สารบัญภาพ

รูปภาพที่ 1 ตัวอย่างการสร้างเนื้อหาจากเหตุการณ์ที่พบเห็นได้ทั่วไปในสังคม	77
รูปภาพที่ 2 ตัวอย่างการสร้างเนื้อหาจากเหตุการณ์ที่พบเห็นได้ทั่วไปในสังคม(2)	78
รูปภาพที่ 3 ตัวอย่างการสร้างเนื้อหาจากประสบการณ์ของผู้เขียน	79
รูปภาพที่ 4 ตัวอย่างการสร้างเนื้อหาจากประสบการณ์ของผู้เขียน(2).....	80
รูปภาพที่ 5 ตัวอย่างการสร้างอารมณ์ขันโดยใช้การ์ตูนมุก	81
รูปภาพที่ 6 ตัวอย่างการสร้างอารมณ์ขันโดยใช้การ์ตูนมุก(2).....	82
รูปภาพที่ 7 ตัวอย่างการสร้างอารมณ์ขันโดยล้อเลียนพฤติกรรมของคน	83
รูปภาพที่ 8 ตัวอย่างการสร้างอารมณ์ขันโดยล้อเลียนพฤติกรรมของคน(2).....	84
รูปภาพที่ 9 ตัวอย่างการสร้างภาพเพื่อขบขันข้อความ	85
รูปภาพที่ 10 ตัวอย่างการสร้างภาพเพื่อขบขันข้อความ(2).....	86
รูปภาพที่ 11 ตัวอย่างการดัดแปลงตัวละครจากสื่ออื่น	87
รูปภาพที่ 12 ตัวอย่างการดัดแปลงตัวละครจากสื่ออื่น(2).....	88
รูปภาพที่ 13 ตัวอย่างการดัดแปลงเนื้อหาจากสื่ออื่น	90
รูปภาพที่ 14 ตัวอย่างการดัดแปลงเนื้อหาจากสื่ออื่น(2)	91
รูปภาพที่ 15 ตัวอย่างการ์ตูนแนวความรัก.....	140
รูปภาพที่ 16 ตัวอย่างการ์ตูนแนวเสียดสีสังคม	141
รูปภาพที่ 17 ตัวอย่างผลงานของแฟนคลับ	143
รูปภาพที่ 18 ที่มาของหน้าเพจเฟซบุ๊กโมอะทั่วไทย	147
รูปภาพที่ 19 กติกาการเข้าร่วมกิจกรรมของหน้าเพจเฟซบุ๊กโมอะทั่วไทย.....	148
รูปภาพที่ 20 หนังสือรวมมิตรโมอะทั่วไทย	148
รูปภาพที่ 21 ตัวอย่างตัวละครที่ผู้เขียนนำมาดัดแปลง.....	149
รูปภาพที่ 22 ตัวอย่างตัวละครเดิมที่ผู้ใช้คนอื่นเป็นผู้วาด.....	150

รูปภาพที่ 23 ตัวอย่างเนื้อหาในแฮชแทกที่ไว้วางใจกับนายปีหนึ่ง	151
รูปภาพที่ 24 ตัวอย่างหนังสือและละครซีรีส์ที่ไว้วางใจกับนายปีหนึ่ง	153
รูปภาพที่ 25 ตัวอย่างการเชิญชวนผู้อื่นเสนอมายังผู้เขียน	154
รูปภาพที่ 26 ตัวอย่างแบบฟอร์มการเสนอเรื่อง.....	155
รูปภาพที่ 27 ตัวอย่างแสดงการระบุที่มาเนื้อหา	156

สารบัญตาราง

ตารางที่ 1	จำนวนหนังสือจากเรื่องเล่าออนไลน์ประเภทนวนิยายที่พิมพ์โดยสำนักพิมพ์	40
ตารางที่ 2	จำนวนหนังสือจากเรื่องเล่าออนไลน์ประเภทการ์ตูนที่พิมพ์โดยสำนักพิมพ์.....	41
ตารางที่ 3	สรุประเบียบวิธีวิจัย.....	48
ตารางที่ 4	คุณลักษณะของเรื่องเล่าออนไลน์ประเภทนวนิยายที่ได้รับการตีพิมพ์เป็นหนังสือ....	75
ตารางที่ 5	คุณลักษณะของเรื่องเล่าออนไลน์ประเภทการ์ตูนที่ได้รับการตีพิมพ์เป็นหนังสือ	93
ตารางที่ 6	กระบวนการผลิตหนังสือจากเรื่องเล่าออนไลน์.....	135
ตารางที่ 7	คุณลักษณะของเรื่องเล่าออนไลน์ประเภทนวนิยายที่ได้รับการตีพิมพ์เป็นหนังสือ (2).....	162
ตารางที่ 8	คุณลักษณะของเรื่องเล่าออนไลน์ประเภทการ์ตูนที่ได้รับการตีพิมพ์เป็นหนังสือ (2).....	163
ตารางที่ 9	กระบวนการผลิตหนังสือจากเรื่องเล่าออนไลน์(2)	167

บทที่ 1

บทนำ

ที่มาและความสำคัญ

ก่อนที่จะมีการพิมพ์หนังสือในประเทศไทย คนไทยเริ่มบันทึกเรื่องราวเหตุการณ์ต่างๆ ด้วยการจารึกลงบนหินหรือจารลงบนใบลาน ก่อนจะเริ่มใช้สมุดไทยบันทึกเหตุการณ์ต่างๆ ในสมัยกรุงศรีอยุธยา (ชูศรี กาลวันตวานิช, 2518) การพิมพ์หนังสือในประเทศไทยเริ่มมีครั้งแรกในรัชสมัยของสมเด็จพระนารายณ์มหาราช (อำไพ จันทร์จิระ, 2515) มีชนนารีชาวฝรั่งเศสเป็นผู้พิมพ์หนังสือเล่มแรกขึ้นมาโดยพิมพ์ด้วยอักษรโรมัน ใช้สำหรับเผยแพร่คำสอนของศาสนาคริสต์ในโบสถ์ แต่ต่อมาในสมัยพระเพทราชามิชชันนารีไม่ได้รับอนุญาตให้เผยแพร่ศาสนาจึงทำให้มิชชันนารีต้องออกจากกรุงศรีอยุธยาไป การพิมพ์หนังสือจึงหายไปจากหน้าประวัติศาสตร์ของประเทศไทยชั่วระยะเวลาหนึ่ง

ในสมัยพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช นางแอน ฮัตสัน ได้ริเริ่มผลิตตัวพิมพ์ภาษาไทย ภาษาพม่า ภาษามอญ และภาษาบาลีขึ้นในมาประเทศพม่า โดยหวังว่าจะใช้ตัวพิมพ์เหล่านั้นพิมพ์คำสอนของคริสตศาสนาเป็นภาษาต่างๆ ต่อมาตัวพิมพ์เหล่านั้นถูกส่งไปยังเมืองกัลกัตตา ก่อนที่ร้อยเอก เจมส์ โลว์ นายทหารของอังกฤษที่รับราชการที่เกาะปีนัง ร้อยเอกโลว์มีความรู้ทางภาษาไทยและเมื่อได้ตัวพิมพ์ภาษาไทยของนางฮัตสันมาจึงได้พิมพ์หนังสือด้วยตัวพิมพ์ภาษาไทยเล่มแรกขึ้นมาชื่อ A Grammar of the Thai or Siamese Language

หนังสือภาษาไทยเล่มแรกพิมพ์ในประเทศไทยถูกพิมพ์เมื่อวันที่ 3 มิถุนายน พ.ศ. 2379 เป็นหนังสือสอนศาสนาคริสต์ เกี่ยวกับบัญญัติ 10 ประการ โดยบาทหลวงเรเวอร์เรน โรบินสัน ว่าจ้างแดนปีช แบรดลีย์ หรือหมอบรัดเลย์เจ้าของตัวพิมพ์ภาษาไทยของนางฮัตสัน จำนวนทั้งสิ้น 1,000 ฉบับ (อำไพ จันทร์จิระ, 2515)

การพิมพ์ในช่วงแรกของรัตนโกสินทร์นั้นเป็นกิจการของเหล่ามิชชันนารี โดยจะพิมพ์คำสอนทางศาสนาคริสต์ใช้เพื่อเป็นเครื่องมือในการสอนศาสนา ต่อมาเกิดการขยายการลงทุนมากขึ้นมีการนำเข้าเครื่องพิมพ์จากสิงคโปร์ หล่อตัวพิมพ์ภาษาไทยใหม่ขึ้นมาใช้แทนตัวพิมพ์ชุดเก่าของนางฮัตสันที่เริ่มเสื่อมคุณภาพ คนไทยในสมัยนั้นเห็นวิธีการเข้าเล่มแบบเย็บสันหนังสือซึ่งแตกต่างกับสมุดไทยที่ใช้การ

พบปะกันจึงเรียกหนังสือที่พิมพ์ในสมัยนั้นว่าสมุดฝรั่งคู่กับสมุดไทย พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวขณะยังทรงผนวชอยู่ ณ วัดบวรนิเวศ ทรงเล็งเห็นความสำคัญของการพิมพ์ ทรงโปรดให้ส่งเครื่องพิมพ์มาตั้งที่วัดบวรนิเวศวิหารจำนวน 1 เครื่อง เพื่อใช้พิมพ์คำสอนของพุทธศาสนา โดยให้พระลูกวัดเป็นพนักงานเรียงพิมพ์ ต่อมาเมื่อเสด็จขึ้นครองราชย์ก็ทรงโปรดให้ตั้งโรงพิมพ์หลวงขึ้นมาในเขตพระบรมมหาราชวัง และพระราชทานชื่อว่าโรงอักษรพิมพ์การ

หนังสือที่พิมพ์ในสมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้นนั้นมีหมอบรัดเลย์เป็นผู้ริเริ่ม มีการซื้อลิขสิทธิ์หนังสือครั้งแรกเกิดขึ้น โดยเป็นการซื้อลิขสิทธิ์นิราศลอนดอน ของหม่อมราโชทัยเป็นเงิน 400 บาท และพิมพ์เป็นหนังสือในปี พ.ศ. 2404 นอกจากนี้หมอบรัดเลย์ยังพิมพ์หนังสืออีกเป็นจำนวนมาก เช่น หนังสือพระราชพงศาวดารกรุงเก่า หนังสือสามก๊ก หนังสือประถมกกา เรื่องราวประเทศฝรั่งเศส หนังสือจินตตามณี เป็นต้น หนังสือที่พิมพ์ในสมัยนั้นจะมียอดพิมพ์อยู่ที่ 200-300 เล่ม เพราะในสมัยนั้นมีคนอ่านหนังสือมีจำนวนน้อยมาก ส่วนใหญ่เป็นเจ้านายหรือขุนนางที่รู้หนังสือ การเข้าเล่มมีความพิถีพิถัน หนังสือมีลักษณะปกแข็ง เดินทองที่ตัวอักษร การจัดจำหน่ายมีทั้งการจัดจำหน่ายที่โรงพิมพ์ และนำหนังสือไปส่งยังที่พักของผู้ที่สั่งจองหนังสือไว้ บางครั้งมีการให้ผู้อ่านสั่งจองมาก่อนที่จะพิมพ์ เพื่อให้ทราบถึงยอดสั่งที่แน่นอนแล้วจึงพิมพ์ตามยอดสั่งนั้น

ในสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงให้เสรีภาพในการพิมพ์หนังสืออย่างเต็มที่ มีโรงพิมพ์ที่เป็นของชาวไทย ชาวจีน ชาวญี่ปุ่น และชาวตะวันตก ในสมัยนี้ยังเกิดโรงพิมพ์ที่พิมพ์หนังสืออ่านเล่น อย่างโรงพิมพ์ของ แชมมวล จอห์น สมิธ หรือหมอสมิธ ที่เน้นพิมพ์หนังสือปกอ่อน ขนาดเล็ก มีจำนวนหน้าประมาณ 32 หน้า มีราคาอยู่ที่เล่มละ 25 สตางค์ ซึ่งถือว่ามีราคาถูกลงมาก ถ้าเทียบกับหนังสือของโรงพิมพ์แห่งอื่นที่ผลิตในช่วงนั้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ประชาชนได้มีโอกาสในการอ่านมากขึ้น (ชูศรี กาลวันตวานิช, 2518) เนื้อหาส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องจรรจา วงศ์ๆ โดยหนังสือเล่มที่สร้างรายได้ให้หมอสมิธมากที่สุดคือหนังสือชุดพระอภัยมณีของสุนทรภู่

ยุคสมัยที่รุ่งเรืองที่สุดของการพิมพ์คือสมัยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว พระองค์ทรงสนับสนุนการพิมพ์หนังสือ มีโรงพิมพ์จำนวนมากเกิดในสมัยนั้น มีการพิมพ์การแปลหนังสืออย่างแพร่หลาย มีการร่วมกลุ่มเป็นคณะผู้จัดทำหนังสือ รวมตัวเป็นสำนักงาน ถือว่าเป็นการริเริ่มการพิมพ์ด้วยระบบสำนักพิมพ์ ด้านเทคโนโลยีการพิมพ์นั้นในสมัยนี้เริ่มมีการพิมพ์ด้วยสีต่างๆ นอกจากนี้ยังมีการตั้งร้านค้าที่ขายเฉพาะแต่หนังสือเกิดขึ้นในสมัยนี้ (ชูศรี กาลวันตวานิช, 2518)

หลังการเปลี่ยนแปลงการปกครองยุคการพิมพ์หนังสือก็เพิ่มขึ้นมากกว่าในอดีตเพราะมีการศึกษาภาคบังคับทำให้คนรู้หนังสือมีจำนวนมากขึ้นและต้องการแสวงหาความรู้มากยิ่งขึ้น ปริมาณการพิมพ์จึงเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว

การทำหนังสือในปัจจุบันไม่มีความแตกต่างจากสมัยแรกเริ่มที่มีการพิมพ์หนังสือ กล่าวคือนักเขียนจะเป็นฝ่ายต้องเขียนเนื้อหาขึ้นมาและนำเสนอไปยังสำนักพิมพ์ เพื่อให้บรรณาธิการคัดเลือก เพราะสำนักพิมพ์เป็นผู้ลงทุนในการผลิตจึงจะต้องเลือกต้นฉบับที่น่าจะทำกำไรให้กับองค์กร สำนักพิมพ์จะมีเกณฑ์การคัดเลือกเรื่องโดยพิจารณาจากปัจจัยด้าน นโยบายของสำนักพิมพ์เป็นหลัก รองลงมาคือความต้องการของผู้อ่าน และการพิจารณาเปรียบเทียบกับสำนักพิมพ์อื่น (กิตติพงษ์ พงศ์พัฒนาวุฒิ, 2539) หากเรื่องที่นักเขียนส่งไปนั้นตรงกับนโยบายของสำนักพิมพ์ ก็จะเข้าสู่ขั้นตอนการผลิตหนังสือในขั้นต่อไป คือการแก้ไขต้นฉบับ การจัดหน้ากระดาษ ออกแบบปก ส่งพิมพ์ยังโรงพิมพ์เพื่อทำเป็นรูปเล่ม ก่อนจะจัดจำหน่ายผ่านสายส่งไปยังขายหนังสือต่างๆ ส่วนค่าต้นฉบับจะเป็นข้อตกลงระหว่างนักเขียนกับสำนักพิมพ์ ซึ่งจะได้ค่าตอบแทนมากน้อยต่างกันตามชื่อเสียงของนักเขียน ถ้าเป็นนักเขียนมือใหม่ก็จะได้ค่าต้นฉบับไม่มาก หากเป็นนักเขียนที่มีชื่อเสียงแล้วจะได้รับค่าต้นฉบับสูง แต่โดยมากแล้ววิธีคิดค่าต้นฉบับจะไม่เกินร้อยละสิบของราคาปกคุณยอดพิมพ์ (อุบลรัตน์ ศิริวุศักดิ์ และคณะ, 2547)

ดังนั้นถ้าหากนักเขียนอยากจะให้เรื่องของตนเองได้ดีพิมพ์ก็ต้องเขียนตามแนวตามความต้องการของสำนักพิมพ์ เพื่อให้สำนักพิมพ์ถูกใจและนำต้นฉบับไปพิจารณา แม้ว่าจจะปรากฏมีชื่อของนักเขียนอยู่บนหน้าปก แต่นักเขียนก็ไม่มีอำนาจการตัดสินใจใดๆ นักเขียนไม่มีอำนาจที่จะเลือกเขียนหรือไม่เขียนเรื่องแนวไหน ไม่มีอำนาจตัดสินใจในขั้นตอนการผลิต หรือแม้แต่ค่าต้นฉบับก็ต้องอยู่ภายใต้การตัดสินใจของสำนักพิมพ์ เพียงเพราะสำนักพิมพ์เป็นช่องทางเดียวที่จะเผยแพร่งานเขียนของตัวเอง จะเห็นได้ว่าสำนักพิมพ์ที่เป็นองค์กรผลิตหนังสือมีอำนาจเด็ดขาดในการตัดสินใจทุกขั้นตอนทั้งการผลิตและการจัดจำหน่าย นักเขียนจะไม่มีส่วนเข้ามาเกี่ยวข้องด้วยเลย จึงทำให้สำนักพิมพ์เหมือนเป็นจุดศูนย์กลางของระบบธุรกิจ

เมื่อนักเขียนประสบปัญหาเกี่ยวกับทางสำนักพิมพ์มากเข้าจึงมีนักเขียนหลายคนออกไปเปิดสำนักพิมพ์เพื่อจัดพิมพ์เฉพาะหนังสือของตัวเอง เพื่อหาช่องทางการเผยแพร่ผลงานของตน และแก้ปัญหาเรื่องการคัดเลือกและแก้ไขต้นฉบับ รวมไปถึงการควบคุมการผลิตและผลประโยชน์ตอบแทนการทำหนังสือโดยนักเขียนลงทุนทำเองนั้นปรากฏครั้งแรกในสมัยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้า

เจ้าอยู่หัว (ชูศรี อ่างแล้ว) โดยผู้ที่รู้หนังสือจะเขียนหนังสือของตัวเอง ไปจ้างให้โรงพิมพ์พิมพ์ให้ และนำไปจัดจำหน่ายเอง ส่วนมากจะทำได้ไม่นานเพราะไม่มีทุนพอ การพิมพ์ด้วยตัวนักเขียนเองนั้นหายไปในช่วงยุคสงครามโลกครั้งที่สองตามภาวะเศรษฐกิจตกต่ำก่อนจะกลับมาปรากฏอีกครั้งเมื่อสงครามสิ้นสุดลง ผู้ผลิตจะเป็นบรรดานักเขียนที่ไม่อาจทนต่อการกดราคาค่าต้นฉบับของสำนักพิมพ์ได้ จึงตัดสินใจมาผลิตหนังสือของตัวเอง นักเขียนที่ผลิตหนังสือและจัดจำหน่ายเอง เช่น อาจินต์ ปัจพรรค์ อุษณา เพ็ญธรรม รงษ์ วงศ์สุวรรณค์ และในท้ายที่สุดนักเขียนเหล่านั้นก็ตั้งสำนักพิมพ์ของตัวเองขึ้นมา

ในปัจจุบันก็ยังมีสำนักพิมพ์ของนักเขียนที่ตีพิมพ์เฉพาะหนังสือของตัวเองอยู่จำนวนไม่น้อย เช่น สำนักพิมพ์คมบางของชมัยพร แสงกระจ่าง สำนักพิมพ์ 113 ของวินทร์ เลียววาริณ สำนักพิมพ์ไต้ฝุ่นของปราบดา หยุ่น เป็นต้น แม้ว่าการเปิดสำนักพิมพ์เองจะให้นักเขียนสามารถควบคุมการผลิตและผลประโยชน์ของตนเองได้ แต่การเปิดสำนักพิมพ์ก็มีความเสี่ยงทางธุรกิจสูง เพราะเหล่านักเขียนไม่มีทุนมากพอจะไปต่อสู้กับสำนักพิมพ์ขนาดใหญ่ที่มีทั้งกิจการสำนักพิมพ์ โรงพิมพ์ และร้านหนังสือในเครือได้ จึงทำให้เห็นว่ามีสำนักพิมพ์ขนาดเล็กที่เปิดกิจการขึ้นและปิดกิจการลงไปอย่างรวดเร็วอยู่เสมอ สมาคมผู้จัดพิมพ์และผู้จัดจำหน่ายหนังสือแห่งประเทศไทย (สมาคมผู้จัดพิมพ์และผู้จำหน่ายหนังสือแห่งประเทศไทย, 2556) ได้สำรวจสภาพการอุตสาหกรรมสำนักพิมพ์ในปี พ.ศ. 2554 พบว่า สำนักพิมพ์ขนาดเล็กหรือสำนักพิมพ์ที่มีรายได้ต่ำกว่า 35 ล้านบาท เป็นกลุ่มสำนักพิมพ์ที่มีจำนวนมากที่สุดคือ 319 ราย แต่ก็มีสัดส่วนในการครองตลาดน้อยที่สุดเมื่อเทียบกับสำนักพิมพ์ขนาดใหญ่อื่น ๆ คือร้อยละ 13.88 นอกจากนี้ยังมีการหดตัวรายได้ในปี 2554 ลดลงเมื่อเทียบกับรายได้ในปี 2553 ร้อยละ 17.73

การผลิตหนังสือด้วยตัวนักเขียนเองในอีกรูปแบบหนึ่งนั้นเกิดในช่วงยุคเศรษฐกิจตกต่ำในปี พ.ศ. 2540 สำนักพิมพ์ได้รับผลกระทบจากสภาพเศรษฐกิจจึงลดจำนวนการพิมพ์ลง เลือกริพิมพ์แต่หนังสือของนักเขียนที่มีชื่อเสียงเท่านั้น ทำให้นักเขียนหน้าใหม่ที่อยากพิมพ์หนังสือของตัวเองต้องหาทางเลือกอื่น ประกอบกับในสมัยนั้นมีเทคโนโลยีโปรแกรมการพิมพ์เอกสารสำเร็จรูป โปรแกรมจัดหน้าสำเร็จรูป มีเครื่องปริ้นเตอร์แบบออฟฟิศที่สามารถหาซื้อหาใช้ได้ง่าย ทำให้นักเขียนเหล่านั้นรวมตัวกันทำหนังสือทำมือและจัดงานหนังสือริมน้ำขึ้น โดยครั้งแรกจัดขึ้นในเดือนตุลาคม พ.ศ. 2543 ที่สวนสันติชัยปราการ ถนนพระอาทิตย์ โดยหนังสือทำมือนั้นจะมีเนื้อหาที่หลากหลายขึ้นอยู่กับความสนใจของผู้เขียน พิมพ์ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ พิมพ์ดีด หรือเขียนด้วยมือ ก่อนจะนำไปถ่ายเอกสาร

ตามจำนวนที่ต้องการขาย เข้าเล่มด้วยการเย็บมุงหลังคา ร้อยเชือก ไส่กาบ หรือพับแบบหนังสือพิมพ์ ขายโดยวิธีการขายตรงในงานเทศกาลที่จัด ผักขายตามร้าน หรือขายในอินเทอร์เน็ตและจัดส่งให้ผู้อ่านทางไปรษณีย์ กลุ่มผู้อ่านส่วนใหญ่เป็นกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษา มหาวิทยาลัย จนถึงคนวัยทำงาน หรือเป็นผู้มีความสนใจในงานเชิงวรรณกรรมและมีนิสัยรักการอ่าน โดยมีอายุระหว่าง 18-30 ปี หนังสือทำมือได้รับความนิยมอยู่ช่วงหนึ่งก่อนจะซบเซาลง เมื่อเศรษฐกิจของประเทศไทยดีขึ้นเหล่าคนทำหนังสือทำมือก็ขยับขยายมาเปิดสำนักพิมพ์ของตัวเอง เช่น สำนักพิมพ์เม่นวรรณกรรม สำนักพิมพ์อัลเทอร์เนทีฟไรเตอร์ (อนันดา นานา, 2547)

เมื่อเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตและ เว็บ 2.0 ที่ให้ผู้ใช้มีส่วนร่วมในการผลิตเนื้อหา แก๊ซ หรือสร้างพื้นที่ของตัวเองขึ้นมาบนอินเทอร์เน็ต สามารถโต้ตอบกับผู้ใช้คนอื่นๆ มีความรวดเร็ว สะดวก กว้างไกล ผู้ใช้จึงใช้ พื้นที่ในเว็บ 2.0 ด้วยวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกัน มีทั้งการใช้พื้นที่บนอินเทอร์เน็ตเพื่อการสื่อสาร เพื่อธุรกิจ เพื่อความบันเทิง ผู้ใช้ส่วนหนึ่งใช้พื้นที่ที่สร้างขึ้นมานี้เพื่อฝึกคิดฝึกเขียน นำเรื่องที่เขียนมาลงในอินเทอร์เน็ต แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้ใช้คนอื่นๆ และนำเอาความคิดเห็นนั้นมาปรับปรุงพัฒนางานของตน หรือใช้พื้นที่ในอินเทอร์เน็ตเป็นที่สะสมผลงาน ซึ่งก็จะมีเว็บไซต์ที่ให้บริการเป็นห้องต่างๆ เช่น เว็บบอร์ด มุม writer ของเว็บ www.dek-d.com ห้องต่างๆ ใน www.pantip.com หรือจะเป็นบล็อกเช่น www.oknation.net www.bloggang.com หรือ www.exteen.com หรือเว็บไซต์สำหรับเขียนนิยายออนไลน์โดยเฉพาะ เช่น www.hongsamut.com หรือ www.niyay.com ทำให้เกิดนักเขียนหน้าใหม่ขึ้นเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะมุม writer ของเว็บ www.dek-d.com นั้นมีนิยายอยู่ในเว็บบอร์ดนี้ทั้งหมดกว่าสามแสนเรื่อง¹

การที่เปิดให้ผู้ใช้สามารถผลิตเนื้อหาได้เองและสามารถเผยแพร่ได้อย่างรวดเร็วนั้นทำให้เกิดงานเขียนลักษณะใหม่ หรือเรื่องเล่าออนไลน์ขึ้นมาในเว็บ 2.0 ซึ่งเป็นการเขียนที่ไม่มีข้อจำกัด และด้วยคุณลักษณะของเว็บ 2.0 ที่ผู้ใช้คนอื่นๆ สามารถเข้าถึงเนื้อหานั้นได้ของเว็บ 2.0 นี้จึงเป็นอีกช่องทางหนึ่งที่จะทำให้งานเขียนได้เผยแพร่ไปยังผู้ใช้คนอื่นๆ ไม่เพียงแต่นักเขียนที่เข้ามาใช้พื้นที่ในเว็บ 2.0 เท่านั้นบรรณาธิการก็เข้ามาเพื่อจะคัดเลือกต้นฉบับในพื้นที่เว็บ 2.0 ด้วยเช่นกัน ทำให้การเสนอและการพิจารณาต้นฉบับย้ายจากโลกแห่งความจริงมายังพื้นที่เว็บ 2.0 การคัดเลือกต้นฉบับนั้น

¹ สํารวจเมื่อวันที่ 6 กันยายน 2556

บรรณาธิการจะดูความนิยมของเนื้อหานี้ๆ เป็นสำคัญ หากมีความนิยมมากก็จะมีโอกาสได้ตีพิมพ์กับสำนักพิมพ์ แต่ถึงอย่างไรแนวเรื่องก็จะต้องตรงกับแนวหนังสือของสำนักพิมพ์ด้วย เกิดเป็นการต่อยอดจากเรื่องเล่าออนไลน์ให้กลายเป็นหนังสือ โดยในมุม writer ของเว็บ www.dek-d.com นั้นมีนิยายที่เขียนในเว็บบอร์ดและได้รับการตีพิมพ์เป็นหนังสือนับตั้งแต่ปี 2548 แล้ว 4,223 เรื่อง ²

เรื่องเล่าออนไลน์ที่ได้รับการตีพิมพ์เป็นหนังสือในช่วงแรกจะเป็นมีลักษณะของบันเทิงประจำวัน อย่างเรื่อง เอดส์ไต่อาวรี่ ของแก้ว ³ Yellow Cabby ของ smartupid⁴ ต่อมาจากเนื้อหาที่คล้ายกับการบันเทิงประจำวันก็ขยับขยายมายังเรื่องเล่าประเภทอื่นๆ เช่น เรื่องเล่าประเภทนิยายแฟนตาซีอย่างเรื่อง เดอะ ไวท์โรด เขียนโดยดร. ป๊อป ที่เขียนลงในเว็บ www.dek-d.com และตีพิมพ์โดยสำนักพิมพ์สยามอินเตอร์เมื่อปี 2544

ต่อมาเมื่อบล็อกได้รับความนิยมก็มีการพิมพ์หนังสือจากบล็อกเช่นเรื่อง Blog Blog ของปิ่นปรเมศวร์ หรือปกป้อง จันวิทย์ อาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ สมัยที่ได้รับทุน فولไบรท์ไปเรียนต่อต่างประเทศ ตีพิมพ์โดยสำนักพิมพ์ openworld หรือหนังสือเรื่อง โลกนี้มันช่างยิสต์ ของแทนไท ประเสริฐกุล บทความกึ่งวิชาการที่ตีพิมพ์โดยสำนักพิมพ์อะบุ๊ก (พรพรรณ ชินพงสานนท์, 2550) หรือจะเป็นเรื่องเล่าประเภทการ์ตูนในบล็อกอย่างเรื่อง การ์ตูนไอ้แป้น เขียนโดยไอ้แป้น หรือ การ์ตูนมุนิน เขียนโดย มุนิน สายประสาธ เป็นการ์ตูนความรักให้ข้อคิด ตีพิมพ์โดยสำนักพิมพ์พีซีเดีย เป็นต้น

นักเขียนการ์ตูนเองใช้พื้นที่เว็บ 2.0 เผยแพร่ผลงานด้วยเช่นกัน โดยส่วนมากใช้บริการจากบล็อกในการแสดงผลงานของตน โดยในบางบล็อกจะจัดหมวดหมู่การ์ตูนแยกออกมาโดยเฉพาะ เช่น หมวดหมู่ Cartoon ในบล็อก www.exteen.com หรือกลุ่มบล็อกย่อย การ์ตูน ในบล็อก www.bloggang.com เป็นต้น นักเขียนการ์ตูนจะวาดรูป แสกนภาพลงคอมพิวเตอร์เป็นไฟล์ หรือวาดในโปรแกรมสำเร็จรูปในคอมพิวเตอร์ และนำมาอัพโหลดเป็นตอนๆ ลงในบล็อกให้ผู้ใช้คนอื่นๆ ได้ชม บางคนก็ตั้งสตูดิโอของตัวเอง เพื่อเป็นการสร้างแบรนด์ให้เป็นที่รู้จักอีกด้วย (ธฤตวัน ไชยวสุ, 2553) เมื่อมีผู้เข้ามาชมก็เป็นการดึงคนที่มีความสนใจใกล้เคียงกันมาให้รู้จักกัน มีการการแสดงความความคิดเห็น

² สืบค้นเมื่อวันที่ 6 กันยายน 2556

³ เรื่องราวของผู้ติดเชื้อเอดส์ที่เขียนลงในเว็บไซต์ www.pantip.com ตีพิมพ์โดยสำนักพิมพ์ดอกหญ้าเมื่อปี พ.ศ. 2544

⁴ เรื่องราวของคนไทยที่ไปขับรถแท็กซี่ในเมืองนิวยอร์ก ผู้เขียนได้เขียนลงในเว็บไซต์ www.pantip.com และตีพิมพ์เป็นหนังสือโดยสำนักพิมพ์อะบุ๊ก

ชมผลงาน สร้างกลุ่มผู้อ่านขึ้นมา นักเขียนการ์ตูนคนใดที่เขียนได้ดีก็จะมีคนเข้ามาอ่านเป็นจำนวนมาก และติตรายชื่อบล็อกยอดนิยมในเว็บไซต์นั้นๆ

ในช่วงแรกที่เทคโนโลยีเว็บ 2.0 เข้ามาสำนักพิมพ์ใช้เว็บ 2.0 ในการสนับสนุนการขายเสียมาก ไม่ได้ใช้เพื่อค้นหาต้นฉบับ (มุสตี เรื่องทอง, 2545) แต่เมื่อมีคนผลิตงานในอินเทอร์เน็ตมากขึ้น บางสำนักพิมพ์ก็เปิดพื้นที่ในเว็บไซต์ของสำนักพิมพ์ให้กับนักเขียนออนไลน์เหล่านี้ได้เขียนเรื่องมาลง เช่น เว็บเพจแบ่งกันอ่านของเว็บไซต์สำนักพิมพ์แจ่มใส เว็บเพจถนนนักเขียนของเว็บไซต์ของสำนักพิมพ์สถาพร เว็บเพจ I-write ของเว็บไซต์สำนักพิมพ์อินเลิฟ เป็นต้น

นักเขียนออนไลน์นอกจากจะมีช่องทางในอินเทอร์เน็ตเพื่อนำเสนองานเพิ่มมากขึ้นแล้ว เรื่องเล่าออนไลน์เองได้รับความสนใจจากบรรดาสถาสำนักพิมพ์เป็นอย่างมากเช่นกัน จนเกิดสำนักพิมพ์ที่ตีพิมพ์เรื่องเล่าออนไลน์เป็นสำคัญ ทั้งที่เป็นสำนักพิมพ์เปิดใหม่และสำนักพิมพ์ใหม่ในเครือของสำนักพิมพ์ใหญ่อย่างสำนักพิมพ์แจ่มใสในเครือสำนักพิมพ์บรรลือสาส์น หรือสำนักพิมพ์เจ้าอ่าวในเครือสำนักพิมพ์พีซีเดีย เป็นต้น

แม้ว่าจะมีช่องทางในการนำเสนอมากขึ้น และมีสำนักพิมพ์ผู้รับพิจารณามากขึ้น แต่ถึงอย่างนั้นก็ไม่เชื่อว่าเรื่องเล่าออนไลน์ทุกเรื่องจะได้รับการตีพิมพ์เป็นหนังสือ เพราะสำนักพิมพ์ก็ยังทำหน้าที่เป็นผู้คุมประตูข่าวสาร กำหนดการคัดเลือกต้นฉบับดังที่กล่าวไว้แล้ว นักเขียนบางคนที่ต้องการจะขยายช่องทางของตนให้ออกจากอินเทอร์เน็ต จึงเลือกที่จะผลิตหนังสือจากเรื่องเล่าออนไลน์และจัดจำหน่ายด้วยตัวเอง โดยจะเขียนตัวเนื้อหาในพื้นที่เว็บ 2.0 ทั้งในเว็บบอร์ดหรือบล็อกจนมีผู้ติดตามอ่านจำนวนหนึ่ง เมื่อเขียนไปจนใกล้จะจบหรือเขียนได้ระยะหนึ่ง ก็จะประกาศให้ผู้อ่านสั่งจองหนังสือที่จะพิมพ์เป็นเล่มจากเรื่องเล่านั้น เพื่อที่ผู้เขียนจะได้ทราบยอดสั่งซื้อที่และนำไปพิมพ์เป็นเล่ม เป็นลักษณะของการพิมพ์ตามยอดสั่ง (print on demand) การจัดหน้า ออกแบบรูปเล่มผู้เขียนจะทำเองด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป หรือใช้บริการของผู้ให้บริการผลิตหนังสือ การจัดจำหน่ายจะจำหน่ายโดยให้ผู้อ่านที่สั่งจองแล้วโอนเงินผ่านธนาคารและผู้เขียนจะจัดส่งผ่านไปรษณีย์ไปให้ หรือจำหน่ายตามงานกิจกรรมต่างๆ อย่างงานเทศกาลการ์ตูน งานเทศกาลแฟนคลับ หรือตามคอนเสิร์ตศิลปินเกาหลี การทำหนังสือในลักษณะนี้จะคล้ายกับลักษณะการทำหนังสือทำมือในสมัยก่อน แต่เป็นการทำหนังสือทำมือโดยใช้อินเทอร์เน็ตเป็นช่องทางสำคัญตั้งแต่การผลิตเนื้อหา ไปจนถึงการจัดจำหน่าย

ปรากฏการณ์นี้ทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาเรื่องการผลิตหนังสือจากเรื่องเล่าออนไลน์ ว่าเพราะเหตุใดเรื่องเล่าออนไลน์ที่สามารถเข้าถึงได้ทั้งจากเว็บไซต์ เว็บบอร์ด บล็อก หรือทำเป็นอีบุ๊กได้ จึงยังมี

การผลิตเป็นหนังสือทั้งด้วยวิธีที่สำนักพิมพ์ผลิตและวิธีที่นักเขียนผลิตเอง นอกจากนี้ผู้วิจัยยังสนใจศึกษาถึงคุณลักษณะเนื้อหาและรูปแบบของเรื่องเล่าออนไลน์ที่ได้ตีพิมพ์เป็นหนังสือ ศึกษากระบวนการผลิตและจัดจำหน่ายหนังสือจากเรื่องเล่าออนไลน์ และแนวคิดในการผลิตและจัดจำหน่ายหนังสือจากเรื่องเล่าออนไลน์ โดยจะใช้เกณฑ์ด้านรูปแบบของเรื่องเล่าแบ่งเป็นเรื่องเล่าประเภทนิยายกับเรื่องเล่าประเภทการ์ตูน และใช้เกณฑ์ผู้ผลิตหนังสือแบ่งเป็นการผลิตและจัดจำหน่ายโดยผ่านสำนักพิมพ์ กับการผลิตและจัดจำหน่ายด้วยตัวเขียนเอง เพื่อให้เข้าใจถึงความแตกต่างระหว่างการผลิตและจัดจำหน่ายหนังสือทั้งสองแบบ

ปัญหาการวิจัย

1. เรื่องเล่าออนไลน์ที่ได้รับการตีพิมพ์เป็นหนังสือทั้งที่ผลิตโดยสำนักพิมพ์ และหนังสือที่ผู้เขียนผลิตเอง มีคุณลักษณะเหมือนหรือต่างกันอย่างไร
2. หนังสือจากเรื่องเล่าออนไลน์ทั้งที่เป็นหนังสือที่ผลิตโดยสำนักพิมพ์ และหนังสือที่ผู้เขียนผลิตเองมีกระบวนการผลิตและจัดจำหน่ายเหมือนหรือต่างกันอย่างไร
3. คุณลักษณะของเว็บ 2.0 มีส่วนช่วยในการผลิตและจัดจำหน่ายหนังสือจากเรื่องเล่าออนไลน์หรือไม่อย่างไร

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาถึงคุณลักษณะของเรื่องเล่าออนไลน์ที่ได้รับการตีพิมพ์เป็นหนังสือ เปรียบเทียบระหว่างหนังสือที่ผลิตโดยสำนักพิมพ์และหนังสือที่ผลิตเอง
2. เพื่อศึกษากระบวนการผลิตและจัดจำหน่ายหนังสือจากเรื่องเล่าออนไลน์ เปรียบเทียบระหว่างหนังสือที่ผลิตโดยสำนักพิมพ์และหนังสือที่ผลิตเอง
3. เพื่อศึกษาคุณลักษณะของเว็บ 2.0 ที่มีส่วนช่วยในการผลิตและจัดจำหน่ายหนังสือจากเรื่องเล่าออนไลน์

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ประโยชน์ในวงการวิชาชีพ

เข้าใจเนื้อหาและคุณลักษณะของเรื่องเล่าออนไลน์ ที่ถูกใจคนอ่าน ทำให้คนอ่านติดตามทั้งในอินเทอร์เน็ตและตามมาซื้อฉบับหนังสือ

นักเขียนเห็นช่องทางและรูปแบบในการเผยแพร่ผลงานของตนในอินเทอร์เน็ต เห็นเนื้อหาที่ได้รับความนิยมในตลาดผู้อ่าน เห็นการจัดการบริหารความนิยม อันเป็นช่องทางในการพิมพ์เป็นหนังสือเล่มต่อไป เข้าใจถึงกระบวนการการทำงานของทั้งกับสำนักพิมพ์และผลิตเอง

สำนักพิมพ์เห็นโอกาสในการทำธุรกิจโดยใช้สื่อใหม่เป็นช่องทางทั้งการไปค้นหา พิจารณาต้นฉบับ ตามเว็บ 2.0 หรือการเปิดพื้นที่ใหม่ให้กับนักเขียนโดยตรง

ในระดับอุตสาหกรรมหนังสือเห็นการเติบโตของธุรกิจหนังสือแนวใหม่ ที่เกิดจากสื่อใหม่ เห็นความนิยมการผลิตหนังสือแม้ว่าจะมีสื่อเนื้อหาอยู่ในอินเทอร์เน็ตอยู่แล้ว

ประโยชน์ในวงการวิชาการ

เห็นวิธีการปรับตัวสื่อใหม่ขององค์กรที่ผลิตสื่อเก่าอย่างสำนักพิมพ์เพื่อให้อยู่รอดในยุคสังคมออนไลน์ และเห็นความตั้งใจของนักเขียนที่จะผลิตหนังสือเล่มต่อไป แม้ว่าจะมีสื่อใหม่เข้ามา ก็ใช้สื่อใหม่เป็นพื้นที่ในการสร้างสรรค์หนังสือ

นิยามศัพท์ปฏิบัติการ

เรื่องเล่าออนไลน์ คือ เรื่องเล่าทั้งที่เป็นเรื่องจริง (fiction) และเรื่องแต่ง (non-fiction) ที่เล่าผ่านรูปแบบต่างๆ อย่างต่อเนื่องอยู่ในสื่ออินเทอร์เน็ต ทั้งในเว็บบอร์ด บล็อก และโซเชียลมีเดีย

หนังสือที่ผลิตและจัดจำหน่ายจากเรื่องเล่าออนไลน์ คือ หนังสือที่นำเนื้อหาจากเรื่องเล่าออนไลน์มาตีพิมพ์และจัดจำหน่าย

นักเขียน คือผู้ผลิตผลงาน ในที่นี้คือนักเขียนที่ผลิตเรื่องเล่าในสื่ออินเทอร์เน็ตอย่างต่อเนื่อง และเรื่องเล่านั้นได้รับการตีพิมพ์เป็นหนังสือ

ผู้ผลิตและจัดจำหน่ายหนังสือจากเรื่องเล่าออนไลน์ด้วยตัวเอง คือ ผู้ผลิตเรื่องเล่าในอินเทอร์เน็ตอย่างต่อเนื่อง และนำเรื่องเล่าขึ้นมาตีพิมพ์และจัดจำหน่ายด้วยตัวเอง โดยไม่ผ่านสำนักพิมพ์

การผลิต คือ กระบวนการในการผลิตหนังสือ ในที่นี้จำเพาะเจาะจงที่หนังสือที่มีเนื้อหาอยู่บนอินเทอร์เน็ต โดยมีขั้นตอนการผลิตดังนี้ การคัดเลือกต้นฉบับ การบรรณาธิการต้นฉบับ การจัดหน้า การพิมพ์ และการจัดจำหน่าย

การจัดจำหน่าย คือ การขายหนังสือ วิธีการขาย การส่งเสริมการขาย การตลาดของหนังสือ รวมไปถึง การคิดราคา การคิดจำนวนพิมพ์

เว็บ 2.0 คือ เว็บไซต์ที่เปิดโอกาสให้ผู้ใช้เข้ามามีส่วนร่วมในการผลิตเนื้อหา ในที่นี้คือเว็บบอร์ด บล็อก และสื่อโซเชียลมีเดียที่นักเขียนเข้ามามีการผลิตเรื่องเล่าออนไลน์ อย่างนิยายและการ์ตูน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยชิ้นนี้ศึกษาถึงการผลิตและจัดจำหน่ายหนังสือจากเรื่องเล่าออนไลน์ ได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เป็นกรอบแนวคิด วิเคราะห์ และตอบคำถามการวิจัยดังนี้

ทฤษฎีองค์ประกอบของเรื่องเล่า

แนวคิดเรื่องเล่าออนไลน์

แนวคิดเกี่ยวกับหนังสือ

แนวคิดกระบวนการผลิตหนังสือ

แนวคิดเกี่ยวกับสำนักพิมพ์

แนวคิดเว็บ 2.0

แนวคิดเกี่ยวกับการผลิตหนังสือด้วยตัวเอง

แนวคิดเรื่องอุดมการณ์

ทฤษฎีองค์ประกอบของเรื่องเล่า

ตัวละคร

อี เอ็ม ฟอรัสเตอร์ (อ้างถึงในอิรวดี ไตรลึงคะ, 2546) ได้แบ่งประเภทของตัวละครออกเป็น สองประเภทได้แก่

1 ตัวละครมิติเดียว (flat character) หมายถึงตัวละครที่มีลักษณะนิสัยหรือพฤติกรรมซึ่งสามารถสรุปได้อย่างไม่ยากเย็น และจะคงลักษณะเช่นนี้ไว้ตลอดทั้งเรื่อง

2 ตัวละครหลายมิติ (round character) หมายถึงตัวละครที่มีลักษณะพฤติกรรมอันหลากหลาย แต่ละลักษณะจะขัดแย้งกันและคาดเดาได้ยาก จะสามารถพัฒนาหรือเปลี่ยนแปลงนิสัยและทัศนคติไปตามเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้น

ปมความขัดแย้ง

กาญจนา แก้วเทพ (2554) ได้แบ่งประเภทของปมความขัดแย้งออกเป็นสี่ประเภทดังนี้

1 ความขัดแย้งภายในจิตใจ เป็นความขัดแย้งที่เกิดขึ้นภายในจิตใจของตัวละคร ทำให้ตัวละครสับสนหรือยุ่งยากลำบากใจในการตัดสินใจหรือดำเนินชีวิตต่อไป

2 ความขัดแย้งระหว่างคนกับคน หรือระหว่างกลุ่มบุคคล มักเป็นรูปแบบความขัดแย้งหลักของเรื่องเล่า โดยทั่วไปที่แสดงให้เห็นการไม่ลงรอยกันระหว่างตัวละครสองตัว หรือสองกลุ่ม

3 ความขัดแย้งระหว่างคนกับสังคม เป็นความขัดแย้งคนกับกฎเกณฑ์ ระเบียบหรือโครงสร้างสังคม เช่น การต่อสู้กับธรรมเนียม ประเพณี ความเชื่อในสังคม โครงสร้างระบอบเศรษฐกิจ การเมือง ความเชื่อทางศาสนา

4 ความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับพลังภายนอก เป็นความขัดแย้งระหว่างคนกับพลังธรรมชาติหรือเหนือธรรมชาติ

ฉาก

ฉากหมายถึง สถานที่ เวลาและสภาพแวดล้อมทุกอย่างที่ปรากฏในเรื่อง บอกให้ผู้อ่านได้ทราบว่าคุณตัวละครกำลังแสดงบทบาทอยู่ในสภาพแวดล้อมแบบใด มีลักษณะอย่างไร เกิดการณ์นั้นเกิดขึ้นเมื่อไหร่ ฉากช่วยให้ผู้อ่านได้เข้าใจเหตุการณ์นอกจากนี้ยังมีอิทธิพลต่อการกำหนดบุคลิก พฤติกรรมตัวละคร เพราะตัวละครย่อมมีนิสัยใจคอเปลี่ยนแปลงไปตามสภาพสิ่งแวดล้อมหรือก็คือฉาก ฉากช่วยสื่อความคิดของผู้แต่ง ช่วยให้เรื่องดำเนินต่อไปได้

มุมมองผู้เล่าเรื่อง

หลุยส์ เกนเนตติ (อ้างถึงในกาญจนา แก้วเทพ, 2554) ได้แบ่งประเภทของผู้เล่าเรื่องไว้ดังนี้

1 ผู้เล่าเรื่องที่เป็นบุรุษที่หนึ่ง (The First-Person Narrator) เป็นวิธีการเล่าเรื่องที่ตัวละครเอกเป็นผู้เล่าเอง ส่วนใหญ่ในงานเขียนประเภทนี้จะพบว่ามีการใช้คำว่า “ฉัน” หรือ “ข้าพเจ้า” อยู่ตลอดทั้งเรื่อง ข้อเด่นคือทำให้ใกล้ชิดกับเหตุการณ์ที่กำลังดำเนินอยู่ เพราะรู้ถึงความรู้สึกนึกคิดของตนเองดี ข้อจำกัดคือเป็นการรับรู้แบบจำกัด และเป็นการมองผ่านมุมมองตัวละครซึ่งอาจมีอคติแฝงอยู่

2 ผู้เล่าเรื่องเป็นบุรุษที่สาม (The Third-Person Narrator) เป็นวิธีการเล่าเรื่องที่ตัวละครตัวอื่นๆ ที่ไม่ใช่ตัวละครเอกเป็นผู้เล่า โดยจะเล่าให้สิ่งที่ตนได้ประสบพบเห็นมา ข้อจำกัดคือไม่สามารถเข้าใจถึงความรู้สึกนึกคิดหรืออารมณ์ของตัวละครได้ เพราะมีฐานะเพียงพยานหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับเรื่องที่เกิดขึ้นเท่านั้น ข้อเด่นคือการมีอคติต่อเรื่องที่เล่าก็น่าจะน้อยลงไปด้วย

3 การเล่าเรื่องจากมุมมองที่เป็นกลาง (The Objective Narrator) เป็นการเล่าเรื่องที่ไม่ปรากฏตัวผู้เล่าในลักษณะของตัวบุคคล แต่เป็นการเล่าจากมุมมองของคนวงนอก ที่สังเกตและรายงานเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างเป็นกลาง โดยไม่มีการชี้นำด้วยการแสดงความคิดเห็นใดๆ โดยจะเล่าตามเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริง ข้อดีคือมีความเป็นกลางไม่มีอคติ ข้อจำกัดคือวิธีการเล่าเรื่องแบบนี้ไม่ได้ช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจความรู้สึกของตัวละคร

4 การเล่าเรื่องแบบผู้รอบรู้ (The Omniscient) การเล่าเรื่องเช่นนี้ผู้เล่าจะมีลักษณะพิเศษคือมีลักษณะหยั่งรู้ในทุกๆ อย่าง ทั้งความคิด อารมณ์ ความรู้สึกของตัวละคร นอกยกานี้ยังสามารถล่วงรู้ผ่านเวลาในในอดีตอนาคต ในสถานที่ไกลออกไปได้ ซึ่งผู้เล่าจะอธิบายสิ่งเหล่านั้นให้ผู้อ่านได้รับทราบ ผู้อ่านจึงเข้าใจเรื่องราวได้มากกว่ารวดเร็วกว่าตัวละครในเรื่อง

แนวคิดเรื่องเล่าออนไลน์

ประวัติและที่มาของวรรณกรรมออนไลน์

รินฤทัย สัจจพันธุ์ (2552) กล่าวถึงที่มาของวรรณกรรมออนไลน์ไว้ว่า วรรณกรรมออนไลน์หรือนิยายออนไลน์ (online novel) เป็นวรรณกรรมที่เผยแพร่ทางอินเทอร์เน็ตส่วนมากเป็นนิยายเรื่องยาว นิยายออนไลน์นี้อาจเป็นงานเขียนใหม่ที่เผยแพร่เป็นตอนๆ หรือนำวรรณกรรมที่ตีพิมพ์จำหน่ายเป็นเล่มมาแล้วมาเผยแพร่ซ้ำในเว็บไซต์

วรรณกรรมออนไลน์ในประเทศไทยมีจุดเริ่มจากการเขียนบล็อกเล่าเรื่องราวชีวิตเรื่องเฮดส์ ไดอารี่ ของแก้ว และได้ถูกนำไปตีพิมพ์เป็นหนังสือเล่มโดยสำนักพิมพ์ดอกหญ้าในปี พ.ศ. 2544 และในเวลาเพียง 2 ปีก็ตีพิมพ์ซ้ำกว่า 12 ครั้ง

เว็บไซต์ที่เปิดให้บริการมีเป็นจำนวนมาก เช่น เว็บไซต์ www.pantip.com ห้องถนนนักเขียน เป็นพื้นที่บนเว็บไซต์ที่เก่าแก่ที่สุด หรืออย่างเว็บ www.dek-d.com ที่มีสมาชิกหกแสนกว่าคน และมีจำนวนนิยายออนไลน์ที่เผยแพร่กว่าสองแสนเรื่อง (สำรวจเมื่อ 3 มกราคม 2553)

ต่อมาก็มียุคนิยายออนไลน์เรื่อง เดอะ ไวท์โรด ของ ดร. ป๊อบ ที่เป็นนวนิยายแฟนตาซีที่เผยแพร่ในเว็บไซต์ www.dek-d.com และเป็นนิยายที่มียอดคนเปิดเข้าไปอ่านสูงสุด จนสำนักพิมพ์สยามอินเตอร์ได้นำไปพิมพ์เป็นหนังสือในปี 2544 และได้สร้างปรากฏการณ์ด้วยยอดขาย 10,000 เล่มใน 13 วันหลังจากที่เดอะไวท์โรดประสบความสำเร็จในการตลาด สำนักพิมพ์ต่างๆ ก็ให้ความสนใจวรรณกรรมจากอินเทอร์เน็ตมากขึ้น มีการนำวรรณกรรมออนไลน์ที่ได้รับความนิยมในอินเทอร์เน็ตมาตีพิมพ์เป็นหนังสือ เช่น หัวขโมยแห่งบารามอส เขียนโดย Rabbit ซึ่งเป็นนวนิยายแนวแฟนตาซีที่ได้รับการตีพิมพ์หลังจากสำนักพิมพ์สถาพรบุ๊คส์ และได้รับความนิยมอย่างมาก จนสำนักพิมพ์สถาพรบุ๊คส์เปิดพื้นที่ในเว็บไซต์ของสำนักพิมพ์ให้ผู้เขียนส่งเรื่องมาในเว็บไซต์เพื่อเผยแพร่ และสำนักพิมพ์จะคัดเลือกเรื่องที่ลงในเว็บไซต์ไปตีพิมพ์ด้วย

ต่อมาสำนักพิมพ์แจ่มใสเข้ามาเปิดตลาดนิยายออนไลน์ประเภทรักหวาน ผลงานเล่มแรกคือ “ความรู้สึกลึกลับ...ที่เรียกว่ารัก” พิมพ์เมื่อเดือนตุลาคม พ.ศ. 2544 เป็นการรวมเรื่องสั้นของนักเขียนหลายคน ซึ่งมากพิมพ์ซ้ำแล้วกว่า 100,000 เล่ม

ลักษณะของวรรณกรรมออนไลน์

สุวรรณา เกรียงไกรเพ็ชร (อ้างถึงในрінฤทัย สัจจพันธุ์, 2552) ได้วิเคราะห์ว่ามีวรรณกรรมออนไลน์ที่ไม่อิงชนบทไทย 4 แนวดังนี้

1 แนวหวานแหวว เป็นนิยายที่ได้รับแรงบันดาลใจจากนิยายเกาหลีและการดูญี่ปุ่นเป็นส่วนใหญ่ พระเอกจะหล่อ เจ้าชู้ รวย ทำอะไรก็ดูดี แต่ส่วนมากจะเลว และใจเรื่องความรัก มักเข้าใจนางเอกผิดตลอด ปากจืด หูเบา ส่วนนางเอกก็ต้องปัญญาอ่อน ปากจืด ชุ่มช้ำม ยากจน หรือครอบครัวธรรมดา แต่มีข้อดีคือน่ารัก ไร้เดียงสา ส่วนมากนางเอกจะเป็นฝ่ายจีบพระเอก นิยายเหล่านี้เน้นฉากอีโรติก ฉากรักมักเป็นสถานที่ต่างประเทศ หลุมๆ เช่น อเมริกา อังกฤษ ฝรั่งเศส

2 แนวแฟนตาซี เป็นนิยายที่ได้รับอิทธิพลจากเรื่องแฮร์รี่ พอตเตอร์ (โรงเรียนเวทย์มนตร์) จากเรื่อง The Lord of the Ring (แนวมหากาพย์ การต่อสู้ระหว่างธรรมะและอธรรม) จากเรื่องหัวขโมยแห่งบารามอส (เจ้าหญิง เจ้าชาย หรือการที่ผู้หญิงปลอมตัวเป็นผู้ชาย) การต่อสู้ต่างๆ ยังได้รับอิทธิพลจากเกมคอมพิวเตอร์ต่างๆ ตัวละครมักดีพร้อม เป็นยอดมนุษย์หรือมีความสามารถพิเศษกว่ามนุษย์ทั่วไป

นิตยสารออนไลน์แนวแฟนตาซียังแบ่งได้อีกหลายแนวเช่น โรงเรียนเวทมนตร์ รักข้ามภพ ตามไถ่ล่าทะลุ มิติ หรืออาณาจักรในตำนาน มักจะเน้นการต่อสู้ ฆ่าฟันเป็นสำคัญ แนวแฟนตาซีที่ได้รับความนิยมมากที่สุดคือ แนวแฟนตาซีผสมกำลังภายใน และแนวดาร์กแฟนตาซี (เป็นการผสมกันของแนวแฟนตาซีกับแนวสยองขวัญเหนือธรรมชาติ ตัวละครเป็นพวกเหนือธรรมชาติ เช่น ผีดูดเลือด มนุษย์หมาป่า ปีศาจ เป็นต้น)

3แนว Y เป็นนิยายรักร่วมเพศ มีทั้ง Yaoi ที่เป็นนิยายชายรักชาย และ Yuri ที่เป็นนิยายหญิงรักหญิง โดยมีนิยายเรื่อง เก (ย) ไดอารีเป็นนิยายประเภทนี้เรื่องแรก จะได้รับความนิยมมากขึ้นเรื่อยๆ โดยนิยายประเภทนี้จะได้รับอิทธิพลจากการดูญี่ปุ่นมากกว่านิยายเพศที่สามในประเทศไทย

4แนวแฟนฟิคชั่น เป็นนิยายที่กลุ่มแฟนๆ นำตัวละคร ฉาก หรือสถานการณ์ในเรื่องที่นิยม ไปเขียนใหม่ อาจจะแต่งต่อ หรือแต่งใหม่ตามจินตนาการ หรือแต่งล้อเลียน วรรณกรรมที่ทำให้เกิดแฟนฟิคมีหลายเรื่องเช่น งานชุดแฮร์รี่ พอตเตอร์ หัวขโมยแหงบารามอส เซวิน่า มหานครแห่งมนตรา หรือการ์ตูนเรื่องนารูโตะ นอกจากนี้ยังมีการนำศิลปิน ดารา นักร้องคนโปรดมาแต่งเรื่องราวตามจินตนาการของตนเองอีกซึ่งมักจะเป็นเรื่องราวของดารา นักร้องเกาหลีโดยเฉพาะวง Super Junior, Dong Band Shin Ki, ShiNee, Big Bang, Girl Generation และ Wonder Girl เป็นต้น โดยแฟนฟิคในประเทศไทยนั้นมักจะเขียนแนว Y รวมอยู่ด้วย

ลักษณะการเขียน

1. มีการเขียนเป็นตอนๆ เรียกร้องให้คนอ่านติดตามเช่นเดียวกับนวนิยายที่ลงพิมพ์ในนิตยสาร แต่การโพสต์จะไม่มีการกำหนดแน่นอน นิยายจำนวนมากเขียนไม่จบเพราะนักเขียนขาดประสบการณ์ในการเขียน จึงไม่รู้จักร่างโครงเรื่อง นอกจากนี้มีนิยายออนไลน์บางเรื่องเมื่อสำนักพิมพ์มาซื้อเรื่องไปพิมพ์ ผู้เขียนจะหยุดเขียนและระบุว่าให้ไปตามอ่านในเล่ม พร้อมโฆษณาหนังสือไปด้วย

2. มีการแก้ไขใหม่ (Rewrite) นิยายออนไลน์จำนวนมากเป็นนิยายที่ไม่สมบูรณ์เพราะนักเขียนเขียนไปพลางแก้ไปพลาง ทำให้ผู้อ่านบางคนเกิดความรำคาญที่ต้องย้อนกลับไปอ่านใหม่อีก หรือเปิดอ่านบางตอนไม่ได้ เพราะอยู่ในขั้นตอนการแก้ไข หากมองในแง่ดีคือนักเขียนมีโอกาสแก้ไขผลงานได้ตลอดเวลา หากมองในแง่ร้ายคือนักเขียนไม่มีการวางแผนให้รอบคอบก่อนเขียน เป็นการกระทำของมือสมัครเล่น

3. มีการใช้ภาษาวัยรุ่น นักเขียนนิยายออนไลน์ส่วนมากเป็นเด็ก มักจะเขียนหนังสือโดยสะกดคำตามใจชอบ นอกจากนี้ยังนิยมในภาษาต่างประเทศ เช่น ชื่อเรื่อง ชื่อตัวละคร นามปากกา บทสนทนาของตัวละครก็เป็นภาษาแชต และมีการใช้ ภาษาอีโมติค่อนแสดงอารมณ์อยู่ทั้งเรื่อง

4. มีการใส่รูปแบบประกอบ นิยายออนไลน์มักจะมีภาพวาดตัวละครสำคัญไว้ด้วย เป็นภาพลายเส้น สไตลการ์ตูนญี่ปุ่น หรือภาพแผนที่อาณาจักรในนิยายมหากาพย์ ผจญภัย ส่วนงานแนวแฟนฟิค นักเขียนจะนำ

ภาพของดารานักร้องชายหญิงส่วนมากเป็นดารากะเท�ี นอกจากนี้ก็เขียนนิยายออนไลน์ยังมีการออกแบบปกหนังสือของตนไว้แล้วด้วย เมื่อสำนักพิมพ์นำไปพิมพ์ก็ไม่ต้องออกแบบหน้าปกใหม่เพราะแฟนผู้อ่านจำภาพหน้าปกและภาพประกอบได้เป็นอย่างดี จึงไม่ต้องโฆษณามาก ผู้เขียนบางคนใส่เพลงไว้ในเรื่อง ผู้อ่านมาอ่านก็กดเพลงฟังได้หากต้องการ เมื่อสำนักพิมพ์นำเรื่องไปพิมพ์อาจจะอัดเพลงใส่ซีดีให้พร้อมหนังสือก็ได้

5. มีปฏิสัมพันธ์กับผู้อ่าน ผู้เขียนสามารถพูดคุยกับผู้อ่านได้ตลอดเวลา มีการรับสมัครออกฉันทวละครผู้อ่านส่งเข้ามา

6. มีการคอมเมนต์ตอนท้ายของนิยาย เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้อ่านแสดงความคิดเห็นต่อนิยายที่ได้อ่านทันที นักเขียนวรรณกรรมออนไลน์ต้องการคำวิจารณ์ หรือ “เมนต์” อย่างมาก บางคนขอร้องให้ช่วยแสดงความคิดเห็น บางก็ต่อว่าผู้อ่านว่าไม่ยอมแสดงความคิดเห็นที่ผู้เขียนอุตสาหะเขียนให้อ่าน แต่คำวิจารณ์ในความหมายของนักเขียนออนไลน์คือ คำชม หากมีคำตำหนิมักจะยอมรับไม่ได้ บางคนถึงกับเลิกเขียนไปเลย

7. มีฉากอีโรติกได้รับความนิยม โดยเฉพาะในนิยายประเภทรักหวาน Y และแฟนฟิค บางเว็บไซต์ให้บริการมีการแยกหมวดนิยายอีโรติกไว้ต่างหาก มีการติดข้อความ NC-18 (no children under 18 years) ไว้ที่ชื่อเรื่อง หรือคำอธิบายเรื่อง แต่แทนที่จะเป็นการห้ามกลับเป็นการโฆษณาเชิญชวน เพราะนิยายออนไลน์ที่มีฉากอีโรติกใจแจ่ม ไรศัลปะจะมียอดผู้อ่านสูง

ผู้วิจัยจะนำแนวคิดนี้จะใช้เป็นเกณฑ์ในการวิเคราะห์คุณลักษณะของเรื่องเล่าออนไลน์ ทั้งในด้านประเภทของเรื่องเล่า และลักษณะการเขียน

แนวคิดเรื่องหนังสือ

สุรัตน์ นุ่มนนท์ (2531) ได้ให้ความหมายของหนังสือเอาไว้ว่า หนังสือหมายถึง สิ่งตีพิมพ์เป็นเล่มด้วยตัวอักษระ บันทึกความรู้ ความคิด ความเชื่อถือ ประสพการณ์และการกระทำของมนุษย์ บรรยายเรื่องราวเป็นสารคดี นวนิยาย แบบเรียน และอื่นๆ รวบรวมเย็บติดกันเป็นเล่มที่ถาวร หนังสือทุกเล่มมีสองส่วนใหญ่ๆ คือ

เนื้อหา ได้แก่ ความคิด ประสพการณ์ ความรู้ ฯลฯ ที่บรรจุในหนังสือ

รูปร่างภายนอก ได้แก่ กระดาษพิมพ์ การเข้าเล่ม ตัวพิมพ์และส่วนประกอบอื่นๆ เช่น ภาพประกอบหน้าชื่อเรื่อง คำนำ สารบัญ เนื้อเรื่อง บรรณานุกรม ภาคผนวก อภิธานศัพท์ และดรรชนีสำหรับค้นเรื่อง เป็นเป็นต้น

หนังสือมีปกหุ้มและเนื้อในเป็นตัวหนังสือ ใบหุ้มปกอาจจะเป็นปกแข็งหรือปกอ่อน วัสดุหุ้มปกมีหลายอย่าง เช่น กระดาษ ผ้าและหนัง เป็นต้น

สุกานดา วรพันธุ์พงศ์ และคณะ (2550) กล่าวถึงหนังสือมีลักษณะที่แตกต่างจากสื่อสิ่งพิมพ์อื่นๆ ดังนี้

1. เน้นเนื้อหาเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ หนังสือเป็นสื่อสิ่งพิมพ์ที่มีลักษณะกึ่งๆ สื่อมวลชนกับสื่อเฉพาะกิจ เนื่องจากเนื้อหาไม่หลากหลายเหมือนหนังสือพิมพ์หรือนิตยสาร แต่จะเสนอเนื้อหาเฉพาะเรื่องใดเรื่องหนึ่งและจะจบสมบูรณ์ภายในเล่มเป็นส่วนใหญ่ การผลิตหนังสือจึงเป็นไปตามนโยบายของแต่ละสำนักพิมพ์ว่าจะเน้นผลิตหนังสือเล่มแนวไหน หรือมีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอเนื้อหาแนวใด เช่น หนังสือวิชาการ ตำราเรียน นวนิยาย สารคดี ส่งเสริมอาชีพ เป็นต้น

2. ไม่มีกำหนดระยะเวลาจำหน่ายแน่นอน หนังสือเล่มมักไม่กำหนดเวลาว่างจำหน่ายเป็นวาระแน่นอนเหมือนหนังสือพิมพ์หรือนิตยสาร ที่วางจำหน่ายเป็นรายวัน รายสัปดาห์ รายเดือน แต่การวางตลาดของหนังสือเล่มมักเป็นไปตามความพร้อมและคำนึงถึงช่วงจังหวะเวลาของเนื้อหาที่สอดคล้องกับสภาพการณ์ของตลาดเป็นสิ่งสำคัญ

3. การเข้าเล่ม เป็นคุณลักษณะของหนังสือเล่มที่มักให้ความสำคัญในเรื่องคุณภาพการเข้าเล่ม ซึ่งต้องพิจารณาการหุ้มปกให้เหมาะสมกับขนาดความหนาและการใช้งานของผู้อ่าน รวมถึงความแข็งแรงของตัวเล่มที่ทำให้ผู้อ่าน รวมถึงความแข็งแรงของตัวเล่มที่ทำให้ผู้อ่านสามารถเก็บรักษาหนังสือไว้ได้นานปีด้วย

กาญจนา แก้วเทพ (2554) ได้ตั้งข้อสังเกตเรื่องลักษณะเฉพาะของสื่อหนังสือเอาไว้ว่า หนังสือมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาของมนุษยชาติ ในปัจจุบันหนังสือสามารถผลิตได้เร็วกว่าและในปริมาณมากกว่าในอดีต ทำให้หนังสือเปลี่ยนจากที่เคยเป็น “สื่อของชนชั้นที่มีอภิสิทธิ์” มาเป็นสื่อมวลชนมากขึ้น และกลายเป็นสินค้าชนิดหนึ่ง ในด้านของเนื้อหานั้นหนังสือจะมีเนื้อหาที่มีความหลากหลายยิ่งขึ้น และมีลักษณะที่แพร่หลายใกล้ชิดกับชีวิตที่เป็นจริงยิ่งขึ้น

ประเภทของหนังสือ

สุกานดา วรพันธุ์พงศ์ และคณะ (2550) ได้แบ่งประเภทของหนังสือด้วยเกณฑ์ต่างๆ ดังนี้

แบ่งตามลักษณะเนื้อหา แบ่งได้ออกเป็น

1. หนังสือนวนิยายและไม่ใช่นวนิยาย (fiction and non-fiction)

หนังสือนวนิยายหมายถึง หนังสือที่แต่งขึ้นมาโดยผู้ประพันธ์หรือนักเขียน อาจแต่งขึ้นมาจากจินตนาการ หรือประสบการณ์ของตนเอง หรือจากเรื่องจริงที่ผู้ประพันธ์นำมาเป็นเค้าโครงเรื่องในการเขียน

เป็นนวนิยาย นวนิยายอาจจะเขียนเป็นเรื่องยาวหรือเรื่องสั้นก็ได้หนังสือที่ไม่ใช่นวนิยายนั้นได้แก่หนังสือความรู้ ความคิดเห็น สารคดี ตลอดจนตำราเรียนต่างๆ

2. หนังสือเรียนและหนังสือจำหน่ายทั่วไป (textbooks and trade books)

หนังสือเรียนหมายถึงหนังสือที่ใช้ประกอบการเรียนในวิชาต่างๆ ทุกระดับชั้น ปกติหนังสือเรียนแบบเรียนหรือตำราเรียนจะมีจำนวนขายหรือจำนวนผู้อ่านแน่นอนกว่าหนังสือประเภทอื่น เพราะมีกลุ่มเป้าหมายที่ชัดเจนคือนักเขียน นิสิต นักศึกษา และครูบาอาจารย์

หนังสือจำหน่ายทั่วไปนั้นมีเนื้อหาและวัตถุประสงค์แตกต่างไปจากหนังสือเรียน มีความหมายรวมถึงเนื้อประเภทนวนิยายและประเภทที่มีใช่นวนิยาย มีความแตกต่างไปจากหนังสือเรียนในแง่ที่ว่ามุ่งจำหน่ายให้กับผู้อ่านทั่วไปทุกระดับชั้น ไม่ได้จำเพาะเจาะจงเฉพาะกลุ่มนักเรียน นักศึกษา ครูบาอาจารย์

นอกจากนี้ยังแบ่งประเภทหนังสือตามลักษณะเนื้อหาย่อยๆ ลงไปได้อีก เช่น หนังสือนิยาย หนังสือวิชาการ หนังสือวิชาชีพ หนังสือสารคดี หนังสือประเพณีปัญญาความคิด หนังสือบันเทิงเริงรมย์ หนังสือเพลง หนังสือบทกวีบทละคร หนังสือการ์ตูน

แบ่งตามวัตถุประสงค์การใช้

การแบ่งหนังสือตามวัตถุประสงค์นั้นจะเป็นการแบ่งตามหลักการของบรรณารักษศาสตร์ ซึ่งวัตถุประสงค์ที่สำคัญก็เพื่อความสะดวกในการจัดเก็บเป็นหมวดหมู่ เพื่อความสะดวกในการค้นหาและหยิบยืมมาใช้ แบ่งออกได้เป็น

1. หนังสือทั่วไป ได้แก่ ตำรา หนังสืออ่านประกอบการเรียน หนังสือวิชาการ สารคดี บันเทิง หนังสืออนุสรณ์ สิ่งพิมพ์รัฐบาล

2. หนังสืออ้างอิง (Reference books) คือ หนังสือที่รวบรวมข้อเท็จจริงต่างๆ ผู้ใช้อ่านเฉพาะบางตอนเพื่อค้นหาความหมายหรือข้อเท็จจริงที่ต้องการ ไม่จำเป็นต้องอ่านทั้งเล่ม เช่น พจนานุกรม สารานุกรม นามานุกรม และบรรณานุกรม

3. วิทยานิพนธ์ (Thesis) เป็นรายงานการค้นคว้าวิจัยที่เรียบเรียงขึ้นมาอย่างสมบูรณ์ของนิสิตปริญญาโทหรือปริญญาเอก หรือปริญญาตรีบางสาขา เป็นโครงการที่นิสิตจะต้องทำก่อนสำเร็จการศึกษา ตามข้อบังคับของหลักสูตรปริญญาต่างๆ

4. หนังสือจอง (Reserve books) ในห้องสมุดจะแยกหนังสือส่วนหนึ่งซึ่งเป็นหนังสือหายาก ราคาแพง หรือมีจำนวนน้อยไว้เป็นหนังสือจอง ผู้อ่านจะยืมอ่านได้ในเวลาสั้นๆ อาจจะเป็นเพียงวันเดียวหรือน้อยกว่านั้น

แบ่งตามวิธีการเขียน

แต่งตามวิธีเขียน แบ่งได้ออกเป็นสองประเภทใหญ่ๆ คือ

1. หนังสือประเภทร้อยแก้ว (prose) เป็นการเขียนในลักษณะความเรียงไม่บังคับในเรื่องฉันทลักษณ์ หรือแบบแผนของกาพย์กลอน หนังสือทั่วไปมักจะเป็นประเภทร้อยแก้ว

2. หนังสือประเภทร้อยกรอง (poetry หรือ verse) เป็นการเขียนโคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน ร่าย ฯลฯ ที่จะต้องไปตามแบบแผนบังคับของฉันทลักษณ์ ในเรื่องของจำนวนคำในแต่ละบท การสัมผัส เสียงหนักเบา วรรณยุกต์ และคำกรุ ลหุ เป็นต้น บทเพลง เสภาต่างๆ ก็จัดอยู่ในประเภทนี้

นอกจากจะแบ่งตามวิธีเขียน 2 ประเภทแล้ว ยังมีหนังสืออื่นๆ ที่เรียกชื่อตามวิธีการเขียน หรือลักษณะการถ่ายทอดมาเป็นสาร (Message) ให้ผู้อ่านได้รับรู้ เช่น หนังสือแปล เป็นหนังสือที่ผู้เขียนถ่ายทอดเนื้อหาโดยการแปลมาจากหนังสือเล่มอื่นที่เป็นภาษาต่างประเทศมาเป็นภาษาไทย

หนังสือการ์ตูน (comic books) ก็จัดเป็นหนังสืออีกประเภทหนึ่งที่แตกต่างจากหนังสืออื่นๆ ตามลักษณะการเขียน คือใช้ภาพวาดหรือภาพการ์ตูนเป็นเครื่องมือในการสื่อสารเรื่องราว แทนที่จะเขียนเป็นตัวหนังสือเพื่อถ่ายทอดเรื่องราว การใช้ภาพสื่อสารเพียงลำพังนั้นไม่สามารถอธิบายเรื่องราวได้ชัดเจน จึงต้องมีตัวหนังสือประกอบการ์ตูนด้วย ซึ่งส่วนมากจะเป็นบทสนทนาหรือเป็นการบรรยายเรื่องราว หนังสือการ์ตูนได้รับความนิยมอ่านมากโดยเฉพาะในกลุ่มเด็กและเยาวชน

แบ่งตามลักษณะรูปลักษณ์

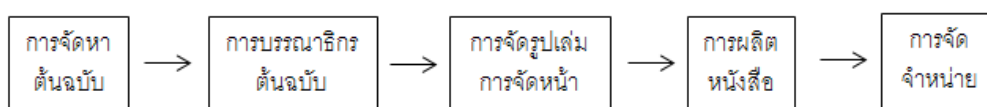
1. หนังสือปกแข็ง (Hardcover books) เป็นการจำแนกหนังสือโดยดูลักษณะปกหนังสือ ถ้าใช้กระดาษแข็งที่ไม่สามารถโค้งงอได้ได้ง่ายๆ เป็นปก เราก็เรียกว่าหนังสือปกแข็ง หนังสือปกแข็งมักจะเป็นพวกนวนิยายเรื่องยาว ตำราเรียนเล่มหนาๆ และหนังสืออ้างอิงต่างๆ

2. หนังสือปกอ่อน (Paperback) เป็นหนังสือที่หุ้มปกด้วยกระดาษหนาขนาดกระดาษโปสเตอร์ เราเรียกว่าปกอ่อนเพราะโค้งงอหักได้ง่าย หนังสือปกแข็งจะแข็งแรงทนทานกว่าแต่ราคาก็จะแพงกว่า ส่วนปกอ่อนทนทานน้อยกว่าแต่ราคาถูกกว่า

3. จุลสาร (Pamphlets or booklets) หมายถึงหนังสือเล่มเล็กขนาดประมาณ 6 นิ้วคูณ 8 นิ้ว หรือเล็กกว่า มีขนาดบางๆ เพียงไม่กี่หน้า เย็บด้วยปกอ่อนบางๆ รูปลักษณ์ไม่แข็งแรงทนทาน ส่วนมากพิมพ์ด้วยวัตถุประสงค์เฉพาะกิจเช่น เพื่อเผยแพร่เรื่องราวความรู้สั้นๆ เพื่อการประชาสัมพันธ์หรือเพื่อการศึกษา เป็นต้น

แนวคิดการผลิตหนังสือ

สุกานดา วรพันธุ์พงศ์ และคณะ (2550) ได้แบ่งกระบวนการผลิตหนังสือออกเป็น 5 ขั้นตอนดังแผนผังนี้

การจัดการต้นฉบับ

แหล่งที่มาของต้นฉบับแบ่งออกได้เป็นแหล่งที่มาของต้นฉบับภายในกับภายนอกกองบรรณาธิการ

1 แหล่งที่มาของต้นฉบับภายในกองบรรณาธิการ พงศ์กิติ์ พยัสมวิเชียร (อ้างถึงในสุกานดา วรพันธุ์พงศ์ และคณะ, 2550) ได้กล่าวถึงแหล่งที่มาของต้นฉบับภายในกองบรรณาธิการว่า เป็นการมอบให้บุคคลภายในกองบรรณาธิการจัดทำต้นฉบับเรื่องใดเรื่องหนึ่งเองทั้งเรื่อง โดยรวบรวมข้อมูลจากแหล่งต่างๆ เช่น จากนิตยสารรวบรวมจากอินเทอร์เน็ต หรือสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญในเรื่องนั้นๆ จนได้ข้อมูลเพียงพอสามารถรวบรวมเขียนเป็นต้นฉบับที่สมบูรณ์ได้

2 แหล่งที่มาของต้นฉบับภายนอกกองบรรณาธิการ เป็นการจัดทำต้นฉบับโดยบุคคลภายนอกสำนักพิมพ์ สามารถแบ่งลักษณะของที่มาได้ดังนี้

- 2.1 จากนักเขียนที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักทั่วไป เช่น นักเขียนนวนิยาย นักวิชาการ
- 2.2 จากนักเขียนหน้าใหม่ที่ส่งเรื่องให้สำนักพิมพ์
- 2.3 จากงานเขียนในอินเทอร์เน็ต
- 2.4 จากตัวแทนจัดจำหน่ายงานเขียนต่างประเทศ

การบรรณาธิกรต้นฉบับ

การตรวจสอบต้นฉบับ ขั้นตอนการตรวจสอบต้นฉบับ สามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ขั้นตอนดังนี้

1. ปรับปรุงให้เข้ากับนโยบายสิ่งพิมพ์การตรวจแก้รูปแบบต้นฉบับหนังสือ เป็นการปรับปรุงลักษณะของต้นฉบับให้เป็นไปตามรูปแบบของหนังสือตามที่สำนักพิมพ์กำหนดไว้

2. การตรวจแก้สำนวนภาษาเป็นการตรวจแก้การใช้คำ การผูกประโยค และการเรียงลำดับความ สิ่งที่ควรพิจารณาในการตรวจแก้ไขสำนวนภาษาต้นฉบับคือควรจะคำนึงถึงการแก้ไขหรือขัดเกลาสำนวนภาษาเพื่อถ่ายทอดเนื้อหาสาระและความเห็นคิดของผู้เขียนไปสู่ผู้อ่านได้ชัดเจนตามเจตนารมณ์ของผู้เขียน ส่วนลีลาการเขียนนั้นไม่ควรแก้ไข

สมพิศ คุณศรี (อ้างถึงในภัทธนันท์ ชัยพงษ์เกษม, 2550) เสนอประเด็นที่ควรพิจารณาในการตรวจแก้ไขต้นฉบับไว้ดังนี้

2.1 การเขียนให้ถูกต้อง

2.2 การเลือกใช้คำได้ถูกต้อง

2.3 การเลือกใช้คำที่เหมาะสม

2.4 คำที่ใช้มีความหมายชัดเจน

2.5 ประโยคที่ใช้ถูกไวยากรณ์

2.6 ประโยคที่ใช้ไม่กำกวม คลุมเครือ

2.7 ประโยคที่ใช้มีความกะทัดรัด

2.8 ประโยคที่ใช้มีความสละสลวย

3. การตรวจแก้เนื้อหา เป็นขั้นต้นต่อจากการตรวจแก้สำนวนภาษา อันเป็นหน้าที่ของบรรณาธิการ ซึ่งควรพิจารณาในประเด็นดังต่อไปนี้

3.1 ความถูกต้องของเนื้อหาและข้อเท็จจริง

3.2 ความเหมาะสมของเนื้อหา

3.3 ความถูกต้องในการอ้างอิงของผู้อื่น

3.4 ความหมิ่นเหม่ในทางกฎหมาย

การพิสูจน์อักษร มีจุดประสงค์เพื่อตรวจสอบความเรียบร้อยของชิ้นงานก่อนส่งไปเข้าสู่กระบวนการทำแม่พิมพ์ในขั้นต้นต่อไป เน้นในด้านความถูกต้องของการใช้ภาษา ตัวสะกด การเว้นวรรค ความหมายของคำที่ใช้ คำสำนวนที่ใช้ การย่อหน้า การตัดคำระหว่างบรรทัด การจัดวางรูปภาพประกอบ

การจัดรูปเล่ม การจัดหน้า

การจัดทำอาร์ตเวิร์ก เป็นการจัดวางองค์ประกอบในหน้าหนังสือ ได้แก่ ข้อความตัวอักษร รูปภาพ ประกอบ กราฟฟิกต่างๆ มาวางไว้ตามที่ได้กำหนดในเลย์เอาต์ เป็นการจัดทำต้นฉบับจริงก่อนนำไปทำแม่พิมพ์

การแยกสี คือการนำข้อมูลจากต้นฉบับภาพสีไปสร้างเป็นภาพสกรีนบนฟิล์มเพื่อนำไปทำแม่พิมพ์ 4 แผ่น เพื่อนำไปพิมพ์ด้วยหมึกสีฟ้า (cyan) หมึกสีม่วงแดง (magenta) หมึกสีเหลือง (yellow) และหมึกสีดำ (black) ในภาพแต่ละสีซ้อนทับกันตรงกันได้เป็นภาพสีเหมือนตามต้นฉบับ

การปฏิรูปสี เป็นการปฏิรูปงานพิมพ์ก่อนทำการพิมพ์จริงๆ เพื่อตรวจสอบความสมบูรณ์เรียบร้อยของแม่พิมพ์ มีวิธีในการปฏิรูปหลายวิธี เช่น ปฏิรูปจากแผ่นฟิล์ม ปฏิรูปจากแท่นปฏิรูป และปฏิรูปด้วยดิจิตอลปฏิรูป

การจัดวางหน้าหรือเลย์เอาต์

- 1 กำหนดรูปแบบและขนาดเป็นการหารูปแบบเฉพาะตัวของสิ่งพิมพ์ที่จะออกแบบ
- 2 การทำแบบร่างหยาบ เป็นการแปลงรูปแบบความคิดมาให้มองเห็นจับต้องได้ นิยมทำเป็นขนาดเล็กกว่าของจริง แต่ได้สัดส่วนทั้งรูปร่างและขนาด อาจจะทำหลายชิ้นโดยเลือกเฉพาะหน้าที่สำคัญ เช่น หน้าปก และหน้าขึ้นบทใหม่ นิยมใช้อักษรสมมติ เช่น ใช้ตัว ก หรือ NONONONO แทนข้อความ
- 3 การทำแบบร่างสมบูรณ์หรือแบบร่างละเอียดเป็นการทำแบบร่างหยาบให้มีลักษณะที่สมบูรณ์ขึ้น นิยมทำเป็นขนาดเท่าฉบับจริง ใช้กระดาษที่จะใช้พิมพ์จริง มีการกำหนดสี และรายละเอียดอื่นๆ เหมือนฉบับจริง
- 4 การทำดัมมี่ (Dummy) เป็นการทำรูปจำลองของสิ่งพิมพ์ เพื่อใช้ควบคุมการพับและการจัดหน้า นิยมทำเป็นขนาดย่อส่วน ข้อมูลที่อยู่ในดัมมี่ควรมี ขนาดหนังสือ การลำดับเลขหน้า การลำดับเนื้อหา ขนาดและแบบตัวพิมพ์หรือแบบตัวอักษร จำนวนสีที่ใช้ ขนาดและรูปแบบของคอลัมน์ในแต่ละหน้า การจัดวางตัวอักษร ความยาวของบรรทัด ตำแหน่งของภาพประกอบ เป็นต้น

5 การจัดทำต้นแบบสิ่งพิมพ์ หรือม็อคอัพ (mock up) เป็นการจัดทำสิ่งพิมพ์จำลอง เพื่อทดสอบความเป็นไปได้ และหยั่งความรู้สึกของผู้อ่านเมื่อพบเห็นงาน ส่วนใหญ่ใช้การพิมพ์ด้วยเครื่องเลเซอร์แล้วประกอบเป็นเล่มต้นแบบขึ้นมาให้ดู

การผลิตหนังสือ

การพิมพ์ผู้ผลิตต้องพิจารณาระบบการพิมพ์ให้เหมาะสมกับงานที่จะพิมพ์ เพื่อความสะดวก ประหยัด และรวดเร็วยิ่งขึ้น การเลือกใช้วัสดุการพิมพ์ เช่น กระดาษเนื้อใน กระดาษปก หรือวิธีการเข้าเล่มก็มีความสำคัญเช่นกัน

ระบบการพิมพ์ ในปัจจุบันมีระบบการพิมพ์ 2 ระบบคือ ระบบเลตเตอร์เพลส และระบบออฟเซต

ระบบเลตเตอร์เพลส เป็นระบบการพิมพ์ที่เก่าแก่ที่สุด ใช้วิธีการเรียงพิมพ์ข้อความด้วยตัวเรียงโลหะ ส่วนที่เป็นภาพก็แกะบล็อกมาประกอบ สามารถนำตัวเรียงเหล่านั้นมาใช้เรียงพิมพ์ได้ใหม่อีกหลายครั้ง ขึ้นตอนไม่ยุ่งยากจึงมีราคาถูก ลักษณะงานที่เหมาะสมที่จะพิมพ์ด้วยระบบเลตเตอร์เพลส คืองานที่มีจำนวนพิมพ์น้อย ต้องการคุณภาพไม่สูงนัก เนื้อหาส่วนใหญ่เป็นตัวหนังสือหรือลายเส้น มีภาพประกอบน้อย เป็นงานพิมพ์ที่พิมพ์น้อยสี ต้องการประหยัด

ระบบออฟเซต เป็นระบบที่นิยมใช้กันมากที่สุดสำหรับการพิมพ์หนังสือทั่วไป เพราะมีความรวดเร็ว สะดวก คุณภาพดี แต่ราคาสูงหากพิมพ์จำนวนน้อย มีค่าใช้จ่ายในส่วนของการเรียงพิมพ์ ค่าฟิล์ม และค่าแม่พิมพ์ ลักษณะงานที่เหมาะสมจะพิมพ์ด้วยระบบนี้คืองานที่มีจำนวนพิมพ์มาก มีภาพประกอบมาก มีภาพพิมพ์หลายสี ต้องการคุณภาพ ความสวยงาม และรวดเร็ว มีงบประมาณมากเพียงพอ

การกำหนดขนาดของสิ่งพิมพ์

1 ขนาด 8 หน้ากรรรมตามีขนาดประมาณ 7.5 x 10.25 นิ้ว นิยมใช้กันทั่วไปในการพิมพ์หนังสือเรียน ปัจจุบัน

2 ขนาดเอ 4 มีขนาดประมาณ 8.25 x 11.75 นิ้ว เป็นขนาดมาตรฐานตามที่องค์การมาตรฐานนานาชาติ

3 ขนาด 16 หน้ายกหรือประมาณครึ่งหนึ่งของกระดาษเอ 4 หรือเรียกว่าขนาดพ็อกเก็ตบุ๊ก นิยมใช้ในการพิมพ์หนังสือนวนิยายหรือหนังสือคู่มือ

4 มีขนาดไม่แน่นอนและไม่เฉพาะเจาะจง สิ่งพิมพ์ปัจจุบันอาจจะไม่คำนึงถึงการใช้นิยามของสิ่งพิมพ์ตามที่กล่าวมา โดยอาจจะกำหนดขนาดของสิ่งพิมพ์ของตนขึ้นใหม่ เพื่อให้มีขนาดที่โดดเด่นสวยงาม

การเข้าเล่ม

ปิยฉัตร สมบัติศิรินันท์ และคณะ (2546) กล่าวถึงการเย็บเล่มหนังสือว่ามีหลายประเภทคือ

การเย็บกึ่ง (sewn blinding) เป็นการเข้าเล่มด้วยด้ายเพื่อยึดหน้าเพื่อยึดหน้าหนังสือไว้ด้วยกัน ซึ่งมีสองลักษณะคือการเย็บกึ่งด้วยเครื่อง (smythe sewing) เป็นการเย็บหน้าหนังสือเข้าด้วยกันเป็นชุดเล็กๆ ก่อนแล้วจึงเย็บด้านสันให้ติดกัน อีกลักษณะหนึ่งเป็นการเย็บด้วยด้านข้าง (side sewing) เป็นการเย็บหน้ากระดาษทั้งหมดเข้าด้วยกันตรงด้านข้างของหน้าหนังสือ ลักษณะที่สองนี้ไม่เป็นที่นิยมนัก

การเย็บแบบมุงหลังคา (stapled binding) เป็นการเข้าเล่มด้วยลวดโลหะ ส่วนมากจะเย็บที่สันของหนังสือ เหมาะกับหนังสือที่มีจำนวนหน้าไม่มากนัก

การใส่สันทากาว (adhesive binding) เป็นการเข้าเล่มหนังสือด้วยการนำหน้าหนังสือมาเรียงกันแล้วทากาวที่สันและแปะเข้ากับกระดาษที่ทำเป็นสันหนังสือ

การทำเล่มเชิงกล (mechanical binding) เป็นการเข้าเล่มโดยใช้ห่วง เข็มหมุด เกลียวลวด หรือเกลียวพลาสติกเพื่อยึดหน้าหนังสือทั้งหมดเข้าด้วยกัน เหมาะสำหรับหนังสือที่ใช้ในระยะสั้น

การจัดจำหน่าย

อุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์ และคณะ (2547) ได้จัดวิธีการจัดจำหน่ายหนังสือเล่มเอาไว้ดังนี้

1 จัดจำหน่ายในตัวเมือง มีวิธีจัดจำหน่ายในสองลักษณะคือ

สำนักพิมพ์ส่งหนังสือไปวางขายตามร้านหนังสือขายปลีก โดยให้ส่วนลดประมาณ 25% จากราคาหน้าปก

สำนักพิมพ์ฝากขายตามห้างสรรพสินค้า โดยหักส่วนลดให้ 30% จากราคาหน้าปก

2 จัดจำหน่ายในต่างจังหวัดจะใช้วิธีผ่านตัวแทนผู้จัดจำหน่าย หรืออาจไปวางจำหน่ายโดยตรง การวางจำหน่ายในร้านหนังสือตามต่างจังหวัดอาจหักส่วนลด 20-30% ตามแต่จะตกลง ส่วนตัวแทนจำหน่ายจะเรียกส่วนลดประมาณ 35-38.5% จากราคาหน้าปก เพื่อให้แก่ร้านค้าย่อยประมาณ 20% รายได้ของสายส่งจะอยู่ที่ผลต่าง 10-15% นี้

3 การขายทางไปรษณีย์หรือขายตรงไปยังผู้อ่าน ทางสำนักพิมพ์จะจัดพิมพ์รายชื่อหนังสือส่งไปให้ลูกค้าโดยตรง ซึ่งส่วนใหญ่มักเป็นตัวแทนของสถาบัน เช่น บรรณารักษ์ห้องสมุดมหาวิทยาลัย โรงเรียน โดยมีส่วนลดให้แต่ละคิดค่าจัดส่ง

4 ขายเป็นลูกค้าโดยตรง เป็นการนำหนังสือไปเสนอขายถึงตัวลูกค้าถึงบ้านหรือที่ทำงาน ผู้ซื้อต้องเลือกดูและตัดสินใจ ต้องใช้เวลาในการตัดสินใจซื้อ ผู้ขายจะต้องใช้เวลาในการขายแต่ละเล่มสูง ส่วนมากเป็นหนังสือเล่มหรือหนังสือชุดที่มีราคาสูง หรือเป็นหนังสือที่เกี่ยวกับวิชาการ ต้องอาศัยคำอธิบายพอสมควรเพื่อให้เกิดความเข้าใจ

5 ร้านขายหนังสือเคลื่อนที่ เป็นการจัดรถหรือพาหนะเป็นร้านค้าและนำไปจอดขายที่วิทยาลัย โรงเรียน ชุมชน โดยดัดแปลงให้รถเป็นร้านหนังสือหรือตั้งเป็นแผงขายในงานต่างๆ เช่น งานประชุม งานนิทรรศการ

6 ตลาดนัดหนังสือ คือการที่สำนักพิมพ์ต่างๆ นำหนังสือไปวางขายร่วมกัน ณ ที่ใดที่หนึ่ง ที่ประชาชนมาชุมนุมกันเป็นจำนวนมาก ในช่วงระยะเวลาหนึ่ง เช่น งานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติ การนำหนังสือไปขายในโอกาสพิเศษแบบนี้มักมีการลดราคาเป็นพิเศษเพื่อจูงใจให้นักอ่านมุ่งไปซื้อกัน

7 ร้านหนังสือเก่า แบ่งออกเป็น หนังสือที่มีผู้ซื้อไปอ่านแล้วหรือหนังสือใช้แล้ว นำกลับมาขายใหม่โดยระบบการไปกว้านซื้อหนังสือใช้แล้วมาคัดเลือกออกมาขายในตลาดหนังสือเก่า เป็นหนังสือเก่าที่มีราคาต่ำกว่าราคาปกมาก

ปิยฉัตร สมบัติศิรินันท์ และคณะ (2546) ได้เพิ่มเติมการวิธีการจัดจำหน่ายหนังสือผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตไว้ดังนี้

การจำหน่ายผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตคอมพิวเตอร์ การที่ผู้จัดจำหน่ายขายหนังสือผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตคอมพิวเตอร์ และผู้ซื้อสามารถสั่งซื้อได้โดยผ่านระบบอินเทอร์เน็ต ซึ่งจะมีการชำระค่าหนังสือตามที่ผู้จัดจำหน่ายได้ตกลงไว้

ผู้วิจัยใช้แนวคิดนี้ในเป็นเกณฑ์ในการศึกษากระบวนการผลิตและจัดจำหน่ายหนังสือจากเรื่องเล่าออนไลน์ โดยศึกษาเปรียบเทียบกันระหว่างการผลิตโดยสำนักพิมพ์ กับการผลิตโดยนักเขียนเอง

แนวคิดสำนักพิมพ์

สุกานดา วรพันธุ์พงศ์ และคณะ (2550) ได้แบ่งประเภทของสำนักพิมพ์ด้วยเกณฑ์ต่างๆ ไว้ดังนี้

แบ่งตามเจ้าของผู้ดำเนินการ

1. เป็นเจ้าของโรงพิมพ์ที่รับจ้างพิมพ์หนังสือมาก่อน แล้วขยายตั้งเป็นสำนักพิมพ์เพื่อผลิตหนังสือเอง เช่น สำนักพิมพ์เพื่อนดี สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช

2. เป็นเจ้าของร้านหนังสือที่รับจำหน่ายหนังสือจากแหล่งต่างๆ แล้วตั้งเป็นสำนักพิมพ์ เพื่อพิมพ์หนังสือขายเอง เช่น สำนักพิมพ์ประพันธ์สาส์น สำนักพิมพ์นานมีบุ๊คส์
3. เป็นเจ้าของสิ่งพิมพ์อ่านๆ เช่น หนังสือพิมพ์ นิตยสาร แล้วขยายกิจการตั้งสำนักพิมพ์เพื่อผลิตหนังสือเล่มเพิ่มขึ้นอีกสิ่งหนึ่ง เช่น สำนักพิมพ์มติชน
4. เป็นนักเขียนอาชีพ ที่ต้องการตั้งสำนักพิมพ์ด้วยวัตถุประสงค์ที่กำหนดขึ้นเองเป็นการเฉพาะ เช่น ต้องการผลิตหนังสือเล่มในแนวที่ตนเองสนใจ หรือต้องการผลิตหนังสือของตนเองได้อย่างอิสระ ไม่ต้องพึ่งสำนักพิมพ์อื่น เช่น สำนักพิมพ์ ณ บ้านวรรณกรรม ของ ทมยันตี
5. เป็นนักเขียนอิสระ เป็นนักอ่าน หรือผู้สนใจวงการหนังสือที่ต้องการพิมพ์เพื่อมุ่งผลิตหนังสือแนวที่ตนถนัดและสนใจ โดยอาจแสวงผลกำไรหรือไม่ก็ได้ เช่น สำนักพิมพ์น้ำนิง สำนักพิมพ์แจ่มใส สำนักพิมพ์ฟ้าเดียวกัน
6. เป็นองค์กรหรือหน่วยงานของรัฐ สถาบันการศึกษา เป็นการตั้งสำนักพิมพ์เพื่อผลิตหนังสือ ตำรา เอกสารประกอบการเรียนการสอนสำหรับนักเรียน นิสิต นักศึกษาในสถาบันของตนเป็นหลัก ต่อมาจึงให้บริการพิมพ์หนังสือแก่หน่วยงานภายนอกด้วย เช่น สำนักพิมพ์ขององค์การคำ สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

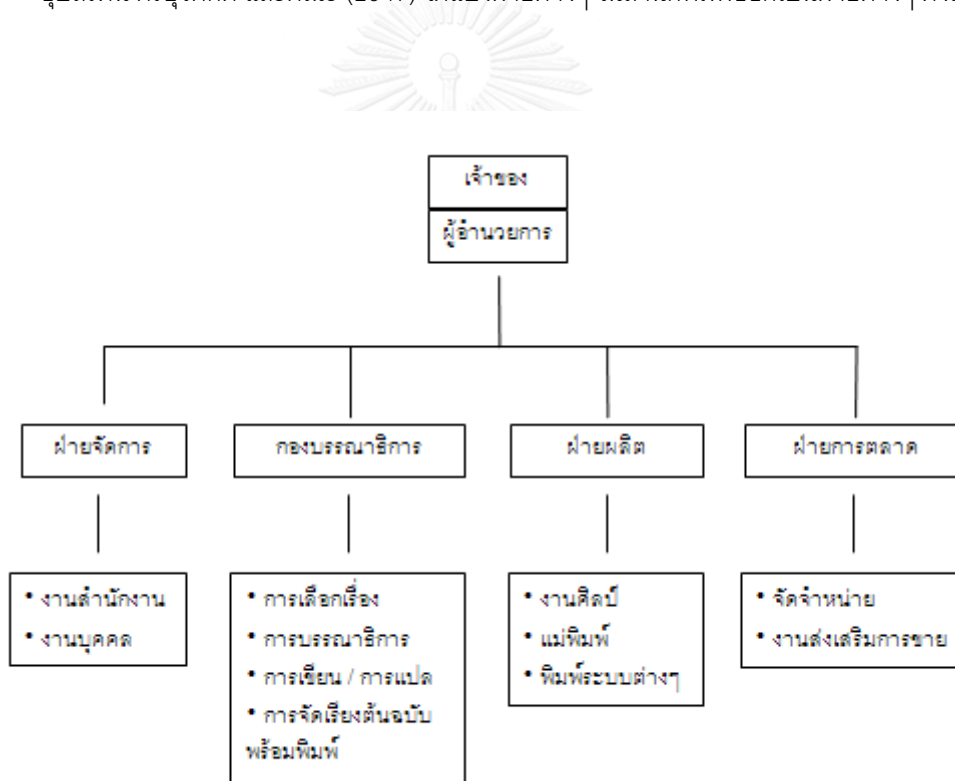
แบ่งตามการลงทุน

1. สำนักพิมพ์ขนาดกลาง-ขนาดใหญ่ ได้แก่สำนักพิมพ์ที่มีขนาดการลงทุนสูงกว่า 30 ล้านบาทและสูงกว่า 100 ล้านบาท ขนาดของสำนักพิมพ์จะขึ้นอยู่กับภารกิจหรือหน่วยธุรกิจอื่นๆ ที่ประกอบหรือสนับสนุนธุรกิจสำนักพิมพ์อย่างครบวงจร ได้แก่ มีโรงพิมพ์เป็นของตัวเอง มีหน่วยงานจัดจำหน่ายเอง หรือมีร้านจำหน่ายหนังสือของตัวเอง การมีหน่วยธุรกิจอย่างครบวงจรทำให้สำนักพิมพ์สามารถผลิตหนังสือออกวางตลาดได้เดือนละหลายเรื่อง จึงมีจำนวนและมูลค่าการจำหน่ายในระดับมาก เนื่องจากผลิตหนังสือหลายเรื่องหลากแนวเข้าสู่ตลาดผู้อ่านได้อย่างกว้างขวาง เช่น สำนักพิมพ์ในเครือของ บมจ. อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง สำนักพิมพ์มติชน สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช สำนักพิมพ์แพรวพิทยา
2. สำนักพิมพ์ขนาดเล็ก ได้แก่สำนักพิมพ์ที่มีขนาดการลงทุนน้อยกว่า 30 ล้านบาท สามารถจัดตั้งได้ทั้งในรูปแบบบุคคลธรรมดาและนิติบุคคล ลักษณะการลงทุนของสำนักพิมพ์ในกลุ่มนี้จะไม่มีการพิมพ์เป็นของตนเอง จะใช้การว่าจ้างโรงพิมพ์อื่นพิมพ์ให้ ไม่มีหน่วยงานจัดจำหน่าย การออกหนังสือมีจำนวนเรื่องและยอมพิมพ์ไม่มากนัก ดังนั้นยอดจำหน่ายจึงมีจำนวนและมูลค่าไม่มากเท่าสำนักพิมพ์ขนาดใหญ่ ทำให้การลงทุนธุรกิจสำนักพิมพ์มีขนาดเล็กมีจำนวนมากขึ้น ประกอบกับสถานภาพสังคมที่มีความหลากหลายของกลุ่มคน อันมีความต้องการหรือความสนใจต่างกัน การผลิตหนังสือจึงยังมีช่องว่างที่จะเติมเต็มความแตกต่างที่หลากหลายนี้ ทำให้มีผู้ลงทุน

อิสระ ผู้ลงทุนรายย่อยที่รักและสนใจหนังสือ เข้ามาลงทุนในธุรกิจสำนักพิมพ์ตลอดเวลา จึงมีสำนักพิมพ์เกิดใหม่อย่างต่อเนื่อง ก่อให้เกิดการแข่งขันในธุรกิจหนังสืออย่างเข้มข้น

3. สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย ได้แก่ สำนักพิมพ์ของมหาวิทยาลัยหรือสถาบันการศึกษาต่างๆ ซึ่งก่อตั้งโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อผลิตเอกสารตำราประกอบการเรียนการสอน ในระยะแรกสำนักพิมพ์จะผลิตหนังสือที่ตอบสนองความต้องการของบุคลากรในสถาบันการศึกษาของตนเท่านั้น ต่อมาจึงให้บริการแก่สถาบันการศึกษาอื่นๆ ด้วย โดยมักจะเน้นผลิตหนังสือแนววิชาการ โดยมีกลุ่มเป้าหมายคืออาจารย์ นักวิชาการ นิสิต นักศึกษา รวมทั้งประชาชนคนทั่วไปที่สนใจหนังสือประเภทวิชาการด้วย เช่น สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นต้น

คุปรัตน์ ศิริวุฒิกิติ และคณะ (2547) ได้แบ่งฝ่ายต่างๆ ในสำนักพิมพ์ออกเป็นฝ่ายต่างๆ ดังแผนผังนี้

1. ฝ่ายจัดการ ทำหน้าที่ดูแลด้านการเงิน การบัญชี การวางระบบจ่ายค่าลิขสิทธิ์และค่าใช้จ่ายต่างๆ การจัดการทั่วไป

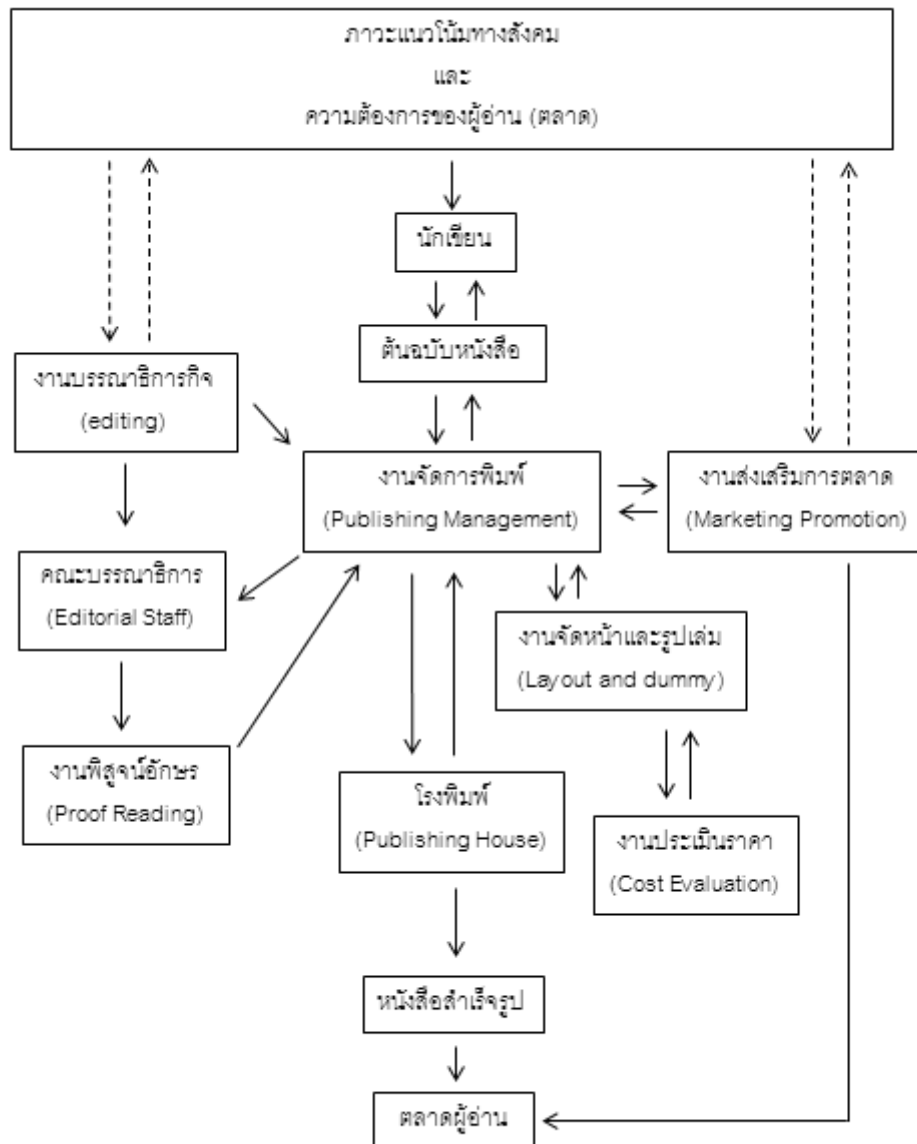
2. กองบรรณาธิการ ทำหน้าที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับเนื้อหาของหนังสือ ตั้งแต่การคัดเลือกหรือพิจารณาหนังสือที่จะพิมพ์ การบรรณาธิการต้นฉบับ การจัดวางรูปเล่มให้เป็นต้นฉบับพร้อมพิมพ์ เพื่อที่จะส่งให้ฝ่ายจัดพิมพ์หรือฝ่ายผลิตต่อไป

3. ฝ่ายผลิต ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับโรงพิมพ์ พิมพ์หนังสือ เข้ารูปเล่ม จนแล้วเสร็จเป็นเล่มๆ ตามจำนวนที่ต้องการ มีทั้งที่เป็นโรงพิมพ์ของสำนักพิมพ์นั้นๆ เอง และโรงพิมพ์ที่สำนักพิมพ์ไปว่าจ้างให้พิมพ์

4. ฝ่ายการตลาด ทำหน้าที่ด้านการจัดจำหน่ายและส่งเสริมการขาย บางสำนักพิมพ์ให้ความสำคัญกับการตลาดมาก เพื่อให้สามารถแข่งขันกับสินค้าหนังสือด้วยกันและสินค้าอื่นๆ ในโลกธุรกิจ

หทัย ตันหยง (2528) ได้แสดงแผนผังความสัมพันธ์ระหว่างงานบรรณาธิการกิจหนังสือกับหน่วยงานในสำนักพิมพ์ไว้ดังนี้

ผู้วิจัยจะนำแนวคิดนี้เป็นหลักในการวิเคราะห์แนวธุรกิจของสำนักพิมพ์ว่าสำนักพิมพ์ที่ผลิตหนังสือจากเรื่องเล่าออนไลน์ และนักเขียนที่ผลิตหนังสือจากเรื่องเล่าออนไลน์นั้นมีความคล้ายคลึงและแตกต่างกันอย่างไร

แนวคิดเรื่องเว็บ 2.0

Tim O'Reilly (อ้างถึงในธฤตวัน ไชยวสุ, 2553)กล่าวถึงหลักการของเว็บ 1.0ว่าเป็นเว็บที่ไม่มีความเคลื่อนไหว ผู้ใช้เว็บไม่มีความจำเป็นต้องกลับมายังเว็บนั้นอีก เพราะจะไม่มีเปลี่ยนแปลงใดๆ และไม่มีการอัปเดตเรื่องราวใหม่ๆ บนเว็บ อีกทั้งยังเป็นเว็บที่ไม่สามารถมีปฏิสัมพันธ์กับผู้ใช้ ผู้ใช้ทำได้เพียงเข้าไปเยี่ยมชม

เว็บได้เท่านั้น ซึ่งส่วนใหญ่มักจะเป็นเว็บเพจเกี่ยวกับการแนะนำบริษัท และรูปแบบของเว็บไซต์ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงและแก้ไขได้

เว็บ 2.0 ในทัศนะของ O'Reilly จึงหมายถึง เว็บไซต์ที่มีการทำงานโดยไม่ยึดติดกับ software และเป็นเว็บไซต์ที่มีลักษณะการสร้างโดยผู้ใช้ที่อิสระ ภายใต้อาณาเขตของ software เดียวกัน โดยมีจุดเด่นอยู่ที่ความสามารถในการโต้ตอบกันระหว่างผู้ใช้ การแลกเปลี่ยนข้อมูลที่ทำได้ง่ายและรวดเร็ว รวมถึงความสามารถในการแสดงความคิดเห็น เป็นต้น

ลักษณะทางเทคโนโลยีของเว็บ 2.0 จะประกอบด้วย

การค้นหา ผู้ใช้สามารถค้นหาข้อมูลที่ต้องการได้ง่าย โดยพิมพ์คำค้นที่ต้องการลงไป ทำให้ผู้ใช้สามารถหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องได้หัวข้อที่ตนเองสนใจได้สะดวกและง่ายมากขึ้น

การเชื่อมต่อไปยังเว็บไซต์อื่น ผู้ใช้สามารถเชื่อมต่อไปยังเว็บไซต์ดั้งเดิมอื่นที่ผ่านการอ้างอิงข้อมูลจากเว็บไซต์ที่มีผู้เขียนนำมาลงไว้ หรือเชื่อมต่อไปยังเว็บไซต์ภายในเครือข่ายของเรา ซึ่งจะเป็นผลดีต่อผู้ใช้ในการเข้าไปทำความเข้าใจ ศึกษาเพิ่มเติม ในประเด็นที่ตนให้ความสนใจหรือสงสัย

การเขียนบทความ ผู้ใช้สามารถเขียน แก้ไข เพิ่มเติมบทความได้เอง และยังมีส่วนการแสดงความคิดเห็นให้กับผู้ใช้คนอื่นๆ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับผลงานของเราได้ การที่ผู้ใช้นั้นสามารถแก้ไขหรือเพิ่มเติมบทความเองได้นั้น ทำให้ผู้ใช้สามารถเปลี่ยนแปลงบทบาทเป็นผู้ส่งสาร ซึ่งจำทำให้เกิดการส่งต่อและการไหลเวียนของข้อมูลข่าวสารภายในเครือข่ายมากขึ้น อีกทั้งการเปิดโอกาสให้ผู้ใช้สารคนอื่นๆ เข้ามามีส่วนร่วมในงานเขียนหรืองานที่เกิดจากความคิดสร้างสรรค์ของผู้ส่งสารนั้น ก็เป็นประโยชน์ที่ผู้ส่งสารจะได้รับ ทำให้ผู้ส่งสารได้ทราบว่าอะไรคือจุดเด่นและจุดด้อยในงานของตน อะไรคือสิ่งที่ทำให้คนอื่นชอบ อะไรที่ควรจะต้องปรับปรุงหรือระมัดระวัง ซึ่งจะทำให้เกิดการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของตน และเป็นการอุดหนุนว่างานของตนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นไป นอกจากนี้ยังทำให้เกิดการมีปฏิสัมพันธ์กันระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสารภายในเครือข่ายมากขึ้นอีกด้วย

Tag Cloud เป็นการจัดหมู่ หรือประเภทของเรื่องต่างๆ โดยใช้คำสำคัญ เพื่อให้ง่ายต่อการสืบค้นและจัดทำหมวดหมู่ เพื่อให้สะดวกต่อผู้ใช้สารในการหาเรื่องที่ตนสนใจ

Feed RSS หรือ Really Simple Syndication เป็นเทคโนโลยีที่ช่วยอัปเดตรายการหรือหัวข้อข่าวที่เราติดตามอยู่ เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติม เพื่ออำนวยความสะดวกในการติดตามเว็บที่ตนสนใจ

พรพรรณ ชินพวงสนนธ์ (2550) ได้สรุปแนวทางของเว็บ 2.0 ไว้ดังนี้

มีหน้าที่เป็น **computing platform** ที่ให้บริการเว็บแอปพลิเคชันแก่ผู้ใช้บริการทางอินเทอร์เน็ต

มี **Data** เป็นองค์ประกอบสำคัญ

มีเน็ตเวิร์คที่เกิดจากการเข้ามามีส่วนร่วมของผู้ใช้อินเทอร์เน็ต มีการสื่อสารระหว่างผู้ใช้อินเทอร์เน็ตที่เปิดกว้าง

มีการจัดหมวดหมู่เนื้อหา และการจัดระเบียบภายในเว็บที่มีประสิทธิภาพมากขึ้นและสถาปัตยกรรมบนเว็บมีการพัฒนามากขึ้น

Web 2.0 เป็นคำที่ใช้ในแง่การตลาด เพื่อแบ่งแยกธุรกิจบนเว็บไซต์ยุคใหม่ออกจากยุคเริ่มต้น

มีการตอบรับอย่างตื่นตัวต่อนวัตกรรมใหม่ ในแวดวงเว็บแอปพลิเคชัน และบริการทางอินเทอร์เน็ต ซึ่งได้รับแรงผลักดันอย่างมากในช่วงกลางปี พ.ศ. 2548

เปลี่ยนเว็บไซต์แบบ **static** การค้นหาจาก **Search engines** และการท่องอินเทอร์เน็ตจากเว็บไซต์หนึ่งไปยังอีกเว็บไซต์หนึ่ง กลายเป็นเว็บไซต์แบบ **Dynamic** ที่มีการโต้ตอบและมีการถ่ายทอดข้อมูลระหว่างเว็บไซต์โดยผู้ใช้ไม่จำเป็นต้องค้นหาข้อมูลด้วยตัวเอง

พิงรอน รามสูต (2556) ได้ให้ลักษณะสำคัญของเว็บ 2.0 ดังต่อไปนี้

1. การผลิตเนื้อหาโดยผู้ใช้ระดับปัจเจก และการนำเนื้อหาเข้าสู่ระบบโดยผู้ใช้ (**Individual production and user generated content**)
2. การสร้างสรรค์สิ่งใหม่จากพลังของคนที่อยู่ในเครือข่าย (**Harness the power of the crowd**)
3. การเปิดกว้าง (**Openness**)
4. ข้อมูลไหลเวียนในระบบระดับมหาสถา (data on an epic scale)
5. สถาปัตยกรรมแห่งการมีส่วนร่วม (**Architecture**)
6. ผลกระทบแห่งพลังของเครือข่าย (**Network effects**)

ผู้วิจัยใช้แนวคิดนี้เป็นเกณฑ์ในการศึกษาและวิเคราะห์ถึงลักษณะการใช้เว็บ 2.0 ในการผลิตเรื่องเล่าออนไลน์ และการผลิตหนังสือของทั้งนักเขียนและสำนักพิมพ์

แนวคิดการผลิตหนังสือด้วยตัวเอง (Self-publishing)

เว็บไซต์ www.completelynovel.com เป็นเว็บไซต์ที่เป็นศูนย์นวัตกรรมการผลิตหนังสือ (the book publishing innovation center) โดยมีการเปิดพื้นที่แก่นักเขียนเพื่อเขียนนิยายและให้บริการผลิตหนังสือแก่นักเขียนด้วย ได้อธิบายขั้นตอนการผลิตหนังสือด้วยตัวเองผ่านคู่มือการผลิตหนังสือด้วยตัวเองดังนี้

สาเหตุที่ผลิตหนังสือด้วยตัวเอง

ปัจจุบันกำไรในการพิมพ์หนังสือและยอดการพิมพ์หนังสือน้อยลงกว่าแต่ก่อนมาก สำนักพิมพ์เลือกที่จะพิมพ์แต่หนังสือที่มีแนวโน้มว่าจะสามารถขายทำกำไรให้แก่สำนักพิมพ์ได้ หรือไม่ก็จะเลือกพิมพ์เฉพาะหนังสือของนักเขียนที่มีชื่อเสียงเท่านั้น ทำให้นักเขียนหน้าใหม่ทำงานกับสำนักพิมพ์ได้ยากขึ้น นักเขียนหลายคนจึงหันมาพิมพ์หนังสือด้วยตัวเอง เพื่อผลิตหนังสือเองและเป็นนายของตัวเอง

วิธีการผลิตหนังสือด้วยตัวเอง

การผลิตหนังสือด้วยตัวเองมีหลายวิธีดังนี้

ผลิตหนังสือทุกขั้นด้วยตัวเอง เป็นการทำหนังสือโดยลำพัง เป็นการผลิตหนังสือที่มีประสิทธิภาพ นักเขียนจะต้องจัดการทุกขั้นตอนของการผลิตหนังสือด้วยตัวเอง ซึ่งไม่ใช่เรื่องง่ายเพราะต้องใช้เวลาและเงินทุนมาก นอกจากนี้นักเขียนยังต้องหาผู้ช่วยในส่วนต่างๆ อย่างคนจัดวางหน้ากระดาษออกแบบปก ต้องรู้จักกับโรงพิมพ์ ซึ่งต้องเรียนรู้เรื่องขนาดของหนังสือ ชนิดของหนังสือ การเข้าเล่ม ต้องติดต่อกับสายส่งร้านค้า ข้อดีของการมีสำนักพิมพ์ของตัวเองคือมีความอิสระในการทำหนังสือ ข้อเสียคือใช้เงินและเวลามาก

ผลิตหนังสือโดยใช้บริการจากเว็บไซต์ การใช้บริการทำหนังสือจากเว็บไซต์ จะช่วยลดเรื่องความเชี่ยวชาญเฉพาะทางบางประการออกไป และทำให้ประหยัดเวลามากขึ้น บริการทำหนังสือนี้จะพิมพ์หนังสือตามยอดสั่ง (print on demand) ซึ่งเป็นการพิมพ์ในราคาถูก ที่สำคัญบริการทำหนังสือนี้เว็บไซต์ที่ให้บริการจะไม่มีลิขสิทธิ์ใดๆ ในตัวผลงาน นักเขียนมีสิทธิ์ในผลงานของตัวเองเต็มที่

ผลิตหนังสือโดยใช้บริการจากบริษัทให้บริการทำหนังสือ มีบริษัทให้บริการทำหนังสือจำนวนมากที่คอยให้บริการนักเขียนที่มีเวลาน้อยและต้องการจะผลิตหนังสือให้ดีที่สุดเท่าที่เป็นไปได้ นักเขียนจะต้องติดต่อกับบริษัทโดยตรง ซึ่งบริษัทเหล่านี้จะเสนอบริการแบบเป็นแพคเกจ ทั้งการปรับปรุงต้นฉบับ การออกแบบ และ

บริการอื่นๆ โดยมีราคาอยู่ระหว่าง 1,000 - 25,000 ดอลลาร์สหรัฐ ข้อดีคือนักเขียนไม่ต้องทำอะไร ข้อเสียคือมีค่าใช้จ่ายสูงและเข้าไปควบคุมการผลิตไม่ได้

การแก้ไขปรับปรุงต้นฉบับ

นักเขียนที่ต้องการจะผลิตหนังสือด้วยตัวเองสามารถแก้ไขปรับปรุงต้นฉบับได้โดย

ขอความคิดเห็นจากเพื่อนและคนในครอบครัว เป็นเรื่องที่ดีที่จะคนอื่นอ่านงานของนักเขียน แต่บุคคลนั้นต้องเป็นคนที่นักเขียนเชื่อใจไว้ใจ และเป็นที่จะเห็นในสิ่งที่นักเขียนไม่เห็น

อาศัยเครือข่ายสังคมออนไลน์ นักเขียนสามารถติดต่อกับคนอ่าน หรือนักเขียนคนอื่นๆ เพื่อขอความเห็น ได้ภายในเครือข่ายสังคมออนไลน์นั้นๆ มีผู้คนจำนวนมากที่พร้อมจะอ่านงานของนักเขียน ให้ความเห็น และแบ่งปันวิธีการแก้ไขต้นฉบับของเขา

ขอความคิดเห็นจากกลุ่มนักเขียน มีกลุ่มนักเขียนในสังคมจริงที่พร้อมจะอ่านงานและวิพากษ์วิจารณ์งานเขียน กลุ่มนักเขียนช่วยนี้จะช่วยได้มากเพราะเป็นคนที่ม่ประสบการณ์เขียนหนังสือ มีความรู้ ความคิดเห็น และความหวังดีจากพวกเขา

การออกแบบปก

สิ่งที่ทำหนังสือที่ผลิตเองดูเป็นหนังสือที่ผลิตโดยมืออาชีพก็คือหน้าปก และหน้าปกนี้เองก็เป็นข้อที่หนังสือผลิตที่เองจะขายไม่ออก ทางที่ดีในการออกแบบหน้าปกคือดูหน้าปกหนังสือตามท้องตลาดก่อน โดยดูหนังสือจากพวกมืออาชีพเป็นคนออกแบบออกแบบ และต้องดูหนังสือที่อยู่ในประเภทเดียวกันที่พิมพ์อยู่ในตลาดแล้ว หน้าปกมีส่วนสำคัญอย่างมากที่จะช่วยผู้อ่านรู้ว่าหนังสือนั้นเกี่ยวข้องกับอะไร

การพิมพ์หนังสือ

การผลิตหนังสือด้วยตัวเองส่วนมากจะพิมพ์ด้วยระบบพิมพ์ตามจำนวนสั่ง เป็นการพิมพ์ที่ไม่เสียค่าใช้จ่ายมากนัก นักเขียนสามารถขายหนังสือในราคาที่ไม่แพงและยังได้กำไร เป็นความคิดที่ดีสำหรับนักเขียนที่อยากจะทำหนังสือเองด้วยราคาที่ต่ำ ระบบพิมพ์ตามอุปสงค์นี้เป็นเทคโนโลยีการพิมพ์ที่มีค่าใช้จ่ายต่ำ เพราะการพิมพ์แบบดิจิทัลนั้นใช้อุปกรณ์ และขั้นตอนน้อยกว่าการพิมพ์ระบบเลตเตอร์เพลสหรือระบบออฟเซตมาก

การจัดจำหน่าย

การจัดจำหน่ายหนังสือที่ผลิตด้วยตัวเอง แบ่งออกได้ตามลักษณะการจัดจำหน่ายเป็น 2 วิธีคือ

การจัดจำหน่ายทางกายภาพ นักเขียนสามารถจัดจำหน่ายหนังสือผ่านทั้งสายส่งแบบหนังสือที่ผลิตโดยสำนักพิมพ์ก็ได้ หรือจะขายตรงให้กับคนอ่านในเว็บไซต์ต่างๆ ที่รับฝากขายหนังสือ หรือบางบริษัทที่รับผลิตหนังสือก็จะจัดจำหน่ายให้ด้วย

การจัดจำหน่ายทางดิจิทัล นักเขียนนำไฟล์ผลงานมาทำเป็นไฟล์ PDF และฝากขายในเว็บไซต์ที่รับขายอีบุ๊กซึ่งมีจำนวนมาก

การส่งเสริมการขาย

การส่งเสริมการขายของหนังสือที่ผลิตด้วยตัวเองทำได้ดังนี้

ใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ในการส่งเสริมการขาย ซึ่งทำได้สะดวกมากที่จะสร้างแผนการตลาด โดยการสร้างเครือข่ายผู้อ่านเอาไว้ หรือการเขียนบล็อกเพื่อโฆษณาหนังสือของตัวเอง หรือทำการตลาดผ่านเครือข่ายสังคมอื่นๆ อย่างเฟสบุ๊ก ทวิตเตอร์ หรือการตั้งค่ารายชื่อของผู้อ่านเพื่อส่งอีเมลโฆษณา

ใช้การโฆษณาแบบดั้งเดิม อย่างซื้อโฆษณาในหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น หรือซื้อโฆษณาในเฟสบุ๊กก็ได้

ฮยาซึ คิซาระ นักเขียนชาวไทยผู้บุกเบิกการผลิตหนังสือด้วยตัวเอง ได้เขียนบทความเรื่อง “Self-Publishing หนังสือพิมพ์เอง” ลงในเว็บไซต์ www.dek-d.com และทำเป็นไฟล์ e-book ให้ดาวน์โหลดอ่าน เพื่อเป็นประโยชน์แก่นักเขียนที่อยากจะผลิตหนังสือด้วยตัวเอง ในประเด็นต่างๆ ดังนี้

ข้อดีของการผลิตหนังสือด้วยตัวเอง

มีความอิสระสามารถทำตามความต้องการของตนได้ ทั้งการจัดทำรูปเล่ม หน้าปก ถ้าหากมีงบประมาณสูงก็สามารถจะพิมพ์ปกแข็ง ทำปกช่หุ้ม พิมพ์หน้าสี ใสรูปจำนวนมากได้

สามารถสร้างสรรค์เนื้อหาได้ตามต้องการ ซึ่งต่างกับการส่งพิจารณาจากสำนักพิมพ์ ที่ต้องดูแนวโน้มของตลาดและมีข้อกำหนดอื่นๆ เช่น ห้ามจบแค่หัว ถ้าผลิตหนังสือเองก็จะสามารถกำหนดเองได้ อยากจะให้นางเอกตาย พระเอกติดคุก ก็สามารถทำได้ トラบิตที่มีคนซื้อและมึงประมารในการพิมพ์

ไม่ติดระยะเวลาสัญญา กับสำนักพิมพ์ ทำให้นักเขียนสารคดีพิมพ์ใหม่ ดัดแปลงเนื้อหา ได้โดยไม่ติดเงื่อนไขของทางสำนักพิมพ์

สามารถทำเป็นอีบุ๊คขายได้ เนื่องจากเมื่อทำสัญญากับสำนักพิมพ์แล้ว บางสำนักพิมพ์นำเนื้อหาในหนังสือไปทำอีบุ๊คเพื่อเพิ่มช่องทางในการจำหน่าย แต่ก็ยังมีความไม่ชัดเจนในส่วนการแบ่งยอดขาย รายได้ และสัญญา หรือบางสำนักพิมพ์ไม่มีนโยบายทำอีบุ๊ค ทำให้เสียโอกาสของนักเขียนในการเผยแพร่หนังสือในอีกช่องทางหนึ่ง

ข้อเสียของการผลิตหนังสือด้วยตัวเอง

มีค่าใช้จ่ายสูงเพราะสั่งพิมพ์ในจำนวนน้อย แม้ว่าจะให้ผู้อ่านลงชื่อของหนังสือไว้ก่อน แต่นักเขียนก็ต้องคำนวณจำนวนผู้อ่านไว้คร่าวๆ เพื่อสอบถามราคาพิมพ์กับทางโรงพิมพ์ เพื่อมาตั้งราคาขาย หากนักเขียนคาดเดาจำนวนผู้อ่านผิดพลาดก็จะมีผลกับราคาที่ตั้งไว้ และถ้าตั้งราคาสูงไปคนซื้อก็น้อยลงด้วยเช่นกัน

มีช่องทางในการจัดจำหน่ายและส่งเสริมการขายที่จำกัด เนื่องจากไม่ได้วางขายตามร้านหนังสือ และไม่สามารถจัดโปรโมชั่นลดราคาได้เท่ากับสำนักพิมพ์ และการจะให้ผู้อ่านสั่งจองในช่วงที่นักเขียนเปิดจองพอดีก็เป็นเรื่องที่ยาก เพราะมักจะมีผู้อ่านต้องการหนังสือในช่วงที่ปิดการสั่งจองไปแล้วอยู่เสมอ

เนื่องจากการผลิตหนังสือด้วยตัวเองใช้ระบบพิมพ์ตามจำนวนสั่ง ทำให้มีผู้อ่านที่อยากอ่านในภายหลัง แต่ก็ไม่มีหนังสือที่พร้อมจะจำหน่าย ปัญหานี้แม้ว่าจะสามารถแก้ไขได้โดยการพิมพ์เพิ่มจากยอดจองไว้จำนวนหนึ่ง แต่ถ้าหากคาดการณ์ผิดพลาดพิมพ์จำนวนมากไปก็จะมีหนังสือเหลือ จำหน่ายไม่หมดเป็นจำนวนมาก

มีขั้นตอนที่ยุ่งยากในการซื้อและมีความเสี่ยง ผู้อ่านต้องลงชื่อสั่งจองหนังสือ ต้องให้ข้อมูลส่วนตัว ที่อยู่ และอีเมล ต้องไปโอนเงินที่ธนาคาร และต้องถ่ายรูปใบเสร็จและส่งเมลกลับมาให้ผู้เขียนอีกเป็นขั้นตอนที่ยุ่งยาก และผู้อ่านบางคนไม่สะดวกใจจะทำ

หนังสือที่ผลิตด้วยตัวเองมีคุณภาพไม่เท่ากับหนังสือที่ผลิตโดยสำนักพิมพ์ ทำให้อ่านบางส่วนรู้สึกว่าเป็นหนังสือที่ด้อยคุณภาพ และถ้านักเขียนจัดหน้าเอง ออกแบบเองก็มีโอกาสจะมีคำผิด หรือมีข้อผิดพลาดได้มากกว่า ที่สำคัญคือนักเขียนไม่มีบรรณาธิการคอยให้คำแนะนำ ทำให้มีโอกาสเรียนรู้และพัฒนาตนเองก็ลดน้อยลงด้วย

นักเขียนจะต้องบริหารจัดการเองทุกอย่าง บางครั้งต้องออกไปจัดส่งหนังสือเอง จัดจำหน่ายเองด้วย นอกจากจะต้องใส่ใจเรื่องการผลิตงานที่มีคุณภาพ ในราคาที่เหมาะสม ด้วยจำนวนที่พอเหมาะพอดีแล้ว ยังต้อง

จัดการเรื่องการจอง การจัดส่ง หรือช่องทางในการจัดจำหน่ายอื่นๆ ทั้งยังต้องดูแลตีอกหนังสือ แก้ปัญหาให้กับผู้อ่านอีกด้วย

ผู้วิจัยใช้แนวคิดนี้ในเป็นเกณฑ์ในการศึกษากระบวนการผลิตและจัดจำหน่ายหนังสือจากเรื่องเล่าออนไลน์ โดยศึกษาเปรียบเทียบกันระหว่างการผลิตโดยสำนักพิมพ์ กับการผลิตโดยนักเขียนเอง

แนวคิดเรื่องอุดมการณ์

อุดมการณ์ (Ideology) เป็นแนวคิดของหลุยส์ อัลธุสแซร์ (Louis Althusser) นักวิชาการสายมาร์กซิสชาวฝรั่งเศส อัลธุสแซร์ (กาญจนา แก้วเทพ และ สมสุข หินวิมาน, 2551) ได้ให้นิยามความหมายของอุดมการณ์เอาไว้ว่า อุดมการณ์คือชุดความคิดหรือกรอบวิธีคิด (set of ideas / conceptual framework) ที่ได้รับการติดตั้งไว้สำหรับการทำความเข้าใจตัวตนและสังคม อุดมการณ์มีที่มาจากกรอบวิธีคิดผ่านการเรียนรู้ที่สั่งสมกันมาในสังคม และมีการผลิตซ้ำอุดมการณ์นั้นอยู่เสมอ โดยสื่อจะทำหน้าที่เป็นผู้ผลิตซ้ำอุดมการณ์

ประเภทของอุดมการณ์

อัลธุสแซร์แบ่งอุดมการณ์ตามแนวคิดตนออกเป็นสามชุด ได้แก่

- 1 อุดมการณ์หลัก (Dominant Ideology) เป็นอุดมการณ์ที่ชนชั้นปกครองผลิตและผลิตซ้ำขึ้น เพื่อครอบงำให้มวลชนยอมรับ และอุดมการณ์นี้ก็ได้กลายมาเป็นกรอบความคิดกระแสหลักของสังคม โดยจะต้องมีการผลิตซ้ำเพื่อสืบทอดอุดมการณ์หลักนี้ เพื่อให้คงอยู่ต่อไปในสังคม
- 2 อุดมการณ์ทางเลือก (Alternative Ideology) คืออุดมการณ์ที่รวมชอมกับระบบวิธีคิดหลักในระดับหนึ่ง หรือเป็นกรอบความคิดที่ยอมรับในอุดมการณ์หลักด้วยเงื่อนไขบางอย่าง
- 3 อุดมการณ์ตรงข้ามหรืออุดมการณ์ต่อต้าน (Oppositional Ideology) คืออุดมการณ์ที่ปฏิเสธกรอบวิธีคิดของอุดมการณ์หลัก โดยมักนำเสนอจินตภาพของสังคมแบบใหม่ เพื่อเรียกร้องหรือตั้งให้ผู้คนเข้ามามีส่วนร่วมต่อต้านโครงสร้างอุดมการณ์หลักของสังคม

หน้าที่ของอุดมการณ์

อัลดูแซร์ได้อธิบายหน้าที่ของอุดมการณ์ไว้ดังนี้

- 1 หน้าที่ในการดำรงรักษาสภาพที่เป็นอยู่ (Status Quo) อัลดูแซร์อธิบายว่าในสังคมจะมีความขัดแย้งความไม่เท่าเทียมกันปรากฏให้เห็นอยู่เสมอ โดยตัวอุดมการณ์จะเป็นสิ่งที่รักษาความไม่เท่าเทียมกันให้สืบทอดต่อไป
- 2 หน้าที่ในการให้คำอธิบาย (Explanation) ในแง่ของการผลิตความสัมพันธ์ทางสังคมนั้น อุดมการณ์จะทำหน้าที่ติดตั้งกรอบหรือให้คำอธิบายว่า ทำไมความสัมพันธ์ดังกล่าวจึงเป็นและไม่เป็นเช่นนั้น
- 3 หน้าที่ในการเรียกเพื่อกำหนดตัวตน (Interpellation) อัลดูแซร์อธิบายว่าการเป็นตัวตนขึ้นมาของคน ไม่ได้เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ แต่มาจากการที่คนเรามีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นและโลกรอบตัว และเมื่อเข้าสู่ระบบความสัมพันธ์กับปัจเจกบุคคลและสังคมนั้น ก็จะถูกเรียกเพื่อกำหนดตัวตนให้เป็นแบบต่างๆ ซึ่งอุดมการณ์จะทำหน้าที่เรียกเร้าให้คนกลายเป็นตัวตนเล็กๆ ที่ต้องอ้างอิงกับตัวตนใหญ่ๆ

ผู้วิจัยจะใช้แนวคิดเรื่องอุดมการณ์นี้ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการผลิตหนังสือด้วยสำนักพิมพ์กับการผลิตหนังสือด้วยตัวผู้เขียน และวิเคราะห์เนื้อหาที่อยู่ในหนังสือที่ผลิตโดยสำนักพิมพ์และหนังสือที่ผลิตโดยผู้เขียน ว่ามีการต่อสู้ ต่อรอง แย่งชิงพื้นที่ทางอุดมการณ์อย่างไร

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาสถานภาพและกระบวนการควบคุมประตูข่าวสาร ของสำนักพิมพ์หนังสือเล่ม ในประเทศไทย

กิตติพงษ์ พงศ์พัฒนามุณี นิเทศศาสตร์มหาบัณฑิต ภาควิชาการหนังสือพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2539

ผู้วิจัยศึกษาถึง สถานภาพปัจจุบันของสำนักพิมพ์หนังสือเล่มในประเทศไทย แนวทางและกระบวนการเลือกเนื้อหาของหนังสือเล่ม ของสำนักพิมพ์หนังสือในประเทศไทย และปัจจัย ปัญหาและอุปสรรค ที่มีผลกระทบต่อการดำเนินงานของสำนักพิมพ์หนังสือเล่มในประเทศไทยโดยใช้ทฤษฎีผู้เฝ้าประตู หรือ Gate Keeper เป็นสำคัญ ผลการศึกษาเป็นดังนี้ สถานภาพของสำนักพิมพ์นอกจากจะตีพิมพ์หนังสือเล่มแล้วสำนักพิมพ์ยังผลิตสิ่งพิมพ์อื่นๆ ได้แก่ นิตยสาร วารสาร และหนังสือพิมพ์ รวมถึงกิจการอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น จัดจำหน่าย ร้านหนังสือ โรงพิมพ์ แนวทางการคัดเลือกต้นฉบับเพื่อตีพิมพ์หนังสือเล่ม ส่วนใหญ่จะพิจารณาถึงนโยบายของสำนักพิมพ์มากที่สุด รองลงมาคือความต้องการของผู้อ่าน และการพิจารณาเปรียบเทียบกับสำนักพิมพ์อื่นที่มาของต้นฉบับสำนักพิมพ์ส่วนใหญ่จะเจาะจงติดต่อนักเขียนที่ต้องการ นักเขียนส่งเรื่องเข้ามาพิจารณา หรือไปตาม

ตลาดนัดต้นฉบับ ผู้เฝ้าประตูข่าวสารของสำนักพิมพ์หนังสือเล่ม ส่วนใหญ่คือบรรณาธิการหรือผู้จัดพิมพ์ มีบทบาทสำคัญในการพิจารณาคัดเลือกต้นฉบับ โดยฝ่ายบริหารจะไม่เข้ามาร่วมตัดสินใจ อาจจะถูกกล่าวได้ว่า บรรณาธิการมีอิสระในการพิจารณาคัดเลือกต้นฉบับ ภายใต้นโยบายขององค์กร โดยบรรณาธิการจะเป็นบุคคลแรกที่ได้ตรวจอ่านต้นฉบับและทำหน้าที่บรรณาธิการ โดยการเลือกนั้นจะใช้เกณฑ์ยึดถือนโยบายและแนวทางของสำนักพิมพ์ ดูการใช้ภาษา และการตลาดการบรรณาธิการ บรรณาธิการจะแก้ไขขัดเกลาต้นฉบับ โดยเปิดโอกาสให้นักเขียน นักแปลเข้ามามีส่วนร่วมด้วย

การสื่อสารผ่านเว็บ 2.0 เพื่อส่งเสริมทุนสร้างสรรค์ใน <http://www.exteen.com> และ <http://blogging.com>
 ธฤตวัน ไชยวสุนิเทศศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาสารสนเทศ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2553

ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์การวิจัยคือ เพื่อศึกษาลักษณะการสื่อสารผ่านเว็บ 2.0 เพื่อแสดงออกถึงทุนสร้างสรรค์ของผู้ประกอบการทางความคิดสร้างสรรค์เพื่อศึกษาปัจจัยซึ่งส่งผลต่อความสำเร็จในการต่อยอดทุนสร้างสรรค์ผ่านการสื่อสารในเว็บ 2.0 และเพื่อศึกษาการตระหนักถึงประเด็นเกี่ยวกับการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาในการนำเสนอผลงานความคิดสร้างสรรค์บนเว็บไซต์ และแนวทางในการป้องกันการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาของผู้ประกอบการทางความคิดสร้างสรรค์ชาวไทยที่สื่อสารผ่านเว็บ 2.0 ผลการวิจัยมีดังนี้ การสื่อสารเพื่อแสดงออกของทุนสร้างสรรค์ผ่านเว็บ 2.0 ของผู้ประกอบการทางความคิดสร้างสรรค์ มีลักษณะการสื่อสารที่สำคัญที่สุด 3 ลักษณะคือการประชาสัมพันธ์ การแสดงและจัดเก็บผลงาน และการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทัศนคติ รวมถึงประสบการณ์ส่วนตัว ปัจจัยซึ่งส่งผลต่อความสำเร็จในการต่อยอดทุนสร้างสรรค์ผ่านการสื่อสารในเว็บ 2.0 นั้นมีอยู่ 2 ปัจจัยคือ ปัจจัยด้านเทคโนโลยี เป็นปัจจัยที่มาจากลักษณะทางเทคโนโลยีของเว็บ 2.0 ที่เอื้อประโยชน์ให้กับผู้ประกอบการสร้างสรรค์ที่ศึกษาเพื่อใช้ในการต่อยอดทุนสร้างสรรค์และปัจจัยด้านการสื่อสารแบบเครือข่ายชุมชนออนไลน์ การสื่อสารนั้นจะเป็นการสื่อสารแบบเครือข่ายชุมชนออนไลน์ของผู้ประกอบการสร้างสรรค์ ในประเด็นเกี่ยวกับการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาในการนำเสนอผลงานความคิดสร้างสรรค์บนเว็บไซต์ ผู้ประกอบการสร้างสรรค์ที่ตระหนักถึงการใช้กฎหมายลิขสิทธิ์และสัญญาครีเอทีฟคอมมอนส์ ที่เหลือรู้ว่ามีกฎหมายที่ช่วยป้องกันการละเมิด แต่ไม่รู้ว่าการกฎหมายนั้นจะเข้ามาช่วยได้อย่างไร

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

งานวิจัยเรื่องเว็บ 2.0กับการผลิตหนังสือจากเรื่องเล่าออนไลน์นี้ เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ มีระเบียบวิธีวิจัยดังต่อไปนี้

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างประเภทหนังสือ

ผู้วิจัยแบ่งกลุ่มตัวอย่างที่จะใช้ในวิจัยนี้ออกเป็น 4 กลุ่มด้วยเกณฑ์ประเภทของเรื่องเล่า และลักษณะของการผลิต โดยแบ่งได้ดังนี้

- หนังสือที่ผลิตจากเรื่องเล่าออนไลน์ประเภทนิยายที่ผลิตโดยสำนักพิมพ์
- หนังสือที่ผลิตจากเรื่องเล่าออนไลน์ประเภทนิยายที่นักเขียนผลิตเอง
- หนังสือที่ผลิตจากเรื่องเล่าออนไลน์ประเภทการ์ตูนที่ผลิตโดยสำนักพิมพ์
- หนังสือที่ผลิตจากเรื่องเล่าออนไลน์ประเภทการ์ตูนที่นักเขียนผลิตเอง

โดยผู้วิจัยเลือกหนังสือที่ผลิตจากเรื่องเล่าออนไลน์กลุ่มละ 4 เล่ม รวมทั้งสิ้น 16 เล่ม

กลุ่มตัวอย่างประเภทบุคคล

ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างประเภทบุคคล โดยแบ่งได้ดังนี้

- นักเขียนที่เขียนเรื่องเล่าออนไลน์ประเภทนิยายที่ได้รับการตีพิมพ์จากสำนักพิมพ์ 2 ท่าน
- นักเขียนที่เขียนเรื่องเล่าออนไลน์ประเภทการ์ตูนที่ได้รับการตีพิมพ์จากสำนักพิมพ์ 2 ท่าน
- บรรณาธิการสำนักพิมพ์ที่ผลิตและจัดจำหน่ายหนังสือจากเรื่องเล่าออนไลน์ประเภทนิยาย 2 ท่าน
- บรรณาธิการสำนักพิมพ์ที่ผลิตและจัดจำหน่ายหนังสือจากเรื่องเล่าออนไลน์ประเภท

การ์ตูน 2 ท่าน

- นักเขียนที่ผลิตและจัดจำหน่ายหนังสือจากเรื่องเล่าออนไลน์ประเภทนิยาย 2 ท่าน
- นักเขียนที่ผลิตและจัดจำหน่ายหนังสือจากเรื่องเล่าออนไลน์ประเภทการ์ตูน 2 ท่าน

รวมทั้งสิ้น 12 ท่าน

วิธีเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มหนังสือที่ผลิตจากเรื่องเล่าออนไลน์ที่ผลิตและจัดจำหน่ายโดยสำนักพิมพ์นั้น ผู้วิจัยยึดเอาสำนักพิมพ์เป็นหลัก โดยเป็นสำนักพิมพ์ที่มีการผลิตหนังสือจากเรื่องเล่าออนไลน์มากที่สุด 4 อันดับแรก และเลือกหนังสือที่ผลิตและจัดจำหน่ายจากเรื่องเล่าออนไลน์ที่ผลิตโดยแต่ละสำนักพิมพ์ สำนักพิมพ์ละ 1 เล่ม

ประเภทนิยายที่ผลิตและจัดจำหน่ายโดยสำนักพิมพ์ ผู้วิจัยได้เลือกสำนักพิมพ์ที่พิมพ์หนังสือจากเรื่องเล่าออนไลน์จำนวนมากที่สุด 4 อันดับแรก จากเว็บไซต์ www.dek-d.com ซึ่งมีการจัดอันดับสำนักพิมพ์ที่ตีพิมพ์นิยายจากเรื่องเล่าออนไลน์ โดยจะนับรวมจำนวนหนังสือทั้งจากสำนักพิมพ์หลักและสำนักพิมพ์ในเครือ เพื่อให้ง่ายต่อการเก็บข้อมูล โดยมีรายชื่อสำนักพิมพ์ดังนี้ (สำรวจเมื่อวันที่ 6 กันยายน พ.ศ. 2556)

ลำดับที่	สำนักพิมพ์	จำนวนเล่ม
1	แจ่มใส	362
2	สถาพรบุ๊คส์	317
3	สมาร์ทบุ๊ค	280
4	อินเลิฟ	250

ตารางที่ 1 จำนวนหนังสือจากเรื่องเล่าออนไลน์ประเภทนวนิยายที่พิมพ์โดยสำนักพิมพ์

ได้แก่สำนักพิมพ์แจ่มใส สำนักพิมพ์สถาพรบุ๊คส์ สำนักพิมพ์สมาร์ทบุ๊ค และสำนักพิมพ์อินเลิฟ โดยแต่ละสำนักพิมพ์ผู้วิจัยได้เลือกหนังสือที่ผลิตจากเรื่องเล่าออนไลน์ที่ผลิตและจัดจำหน่ายโดยสำนักพิมพ์ดังกล่าวด้วยวิธีการสุ่ม โดยจะเลือกสำนักพิมพ์ละ 1 เล่ม รวมทั้งสิ้น 4 เล่ม ดังนี้

Love Me Monster เทรักหมดยใจคุณชายซี่้ออน เขียนโดยลูกซุบ ตีพิมพ์โดยสำนักพิมพ์แจ่มใส

Circle เซอร์เคิล เขียนโดย ISnow ตีพิมพ์โดยสำนักพิมพ์มัสตาพรบู้คส์

มากรักลายมังกร เขียนโดยอัปสรา ตีพิมพ์โดยสำนักพิมพ์อินเลิฟ

ฝังรักไว้ในรอยทราย เขียนโดยชนมณีภา ตีพิมพ์โดยสำนักพิมพ์สมาร์ทบู๊ค

ในกลุ่มหนังสือที่ผลิตจากเรื่องเล่าออนไลน์ประเภทการ์ตูนที่ผลิตและจัดจำหน่ายโดยสำนักพิมพ์ ผู้วิจัยได้เลือกสำนักพิมพ์ที่พิมพ์หนังสือจากเรื่องเล่าออนไลน์จำนวนมากที่สุด 4 อันดับแรก ซึ่งจะนับรวมจำนวนหนังสือทั้งจากสำนักพิมพ์หลักและสำนักพิมพ์ในเครือ เพื่อให้ง่ายต่อการเก็บข้อมูล ดังนี้ (สำรวจเมื่อวันที่ 6 กันยายน พ.ศ. 2556)

ลำดับที่	สำนักพิมพ์	จำนวนเล่ม
1	ปีซี่เดย์	20
2	อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง	6
3	บรรลือสาส์น	6
4	ทรูไลฟ์	4

ตารางที่ 2 จำนวนหนังสือจากเรื่องเล่าออนไลน์ประเภทการ์ตูนที่พิมพ์โดยสำนักพิมพ์

ได้แก่สำนักพิมพ์ปีซี่เดย์ สำนักพิมพ์อมรินทร์ สำนักพิมพ์บรรลือสาส์น และสำนักพิมพ์ทรูไลฟ์ โดยแต่ละสำนักพิมพ์ผู้วิจัยได้เลือกหนังสือที่ผลิตจากเรื่องเล่าออนไลน์ที่ผลิตและจัดจำหน่ายโดยสำนักพิมพ์ดังกล่าว ด้วยวิธีการสุ่ม โดยจะเลือกสำนักพิมพ์ละ 1 เล่ม รวมทั้งสิ้น 4 เล่ม ดังนี้

Eat All day กินทั้งวัน มั่นสั้ทั้งอาทิตย์ เขียนโดย Poptoday ตีพิมพ์โดยสำนักพิมพ์จ๋าอ้าว (ในเครือสำนักพิมพ์ปีซี่เดย์)

มนุดกลม เขียนโดย มนุดกลม ตีพิมพ์โดยสำนักพิมพ์สปริงบุ๊ก (ในเครือสำนักพิมพ์อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง)

พุดอะไรไม่ได้ให้หมีเขี้ยว เขียนโดย ทีปกรวุฒิ พิทยามงคล ตีพิมพ์โดยสำนักพิมพ์แซลมอล (ในเครือสำนักพิมพ์บรรลือสาส์น)

ชิบบิล วาดระบายไปตามฟิลิ่ง เขียนโดย ชิบบิล ตีพิมพ์โดยสำนักพิมพ์ทรูไลฟ์

สำหรับกลุ่มหนังสือที่ผลิตจากเรื่องเล่าออนไลน์ที่นักเขียนเป็นผู้ผลิตและจัดจำหน่ายเองทั้งประเภทนิยายและการ์ตูน ผู้วิจัยจะใช้วิธีการเลือกแบบสโนว์บอลล์ เพราะการผลิตและจัดจำหน่ายหนังสือจากเรื่องเล่าออนไลน์ด้วยตัวนักเขียนเองนั้น นักเขียนจะมีการรวมกลุ่มกันตามเว็บไซต์ต่างๆ เป็นกลุ่มไม่ใหญ่มากมีความรู้จักคุ้นเคยกัน โดยจะให้กลุ่มตัวอย่างแนะนำนักเขียนที่ผลิตและจัดจำหน่ายหนังสือจากเรื่องเล่าออนไลน์เอง โดยจะเลือกนักเขียนประเภทละ 4 คน และเลือกหนังสือที่นักเขียนผลิตคนละ 1 เล่ม ด้วยวิธีการสุ่ม

หนังสือที่ผลิตและจัดจำหน่ายจากเรื่องเล่าออนไลน์ประเภทนิยายที่นักเขียนผลิตเองรวมทั้งสิ้น 4 เล่ม ได้แก่

ร้อยรักสลักใจ ผลิตและจัดจำหน่ายโดย ศศิกา

Black angle ลำนำแห่งรัตติกาล ผลิตและจัดจำหน่ายโดย viruske

วิมานหงส์ในภรณ์มาร ผลิตและจัดจำหน่ายโดย ณัชชาพัชรีย์

บำเรอรักชาติตาน ผลิตและจัดจำหน่ายโดย วารีสวรรค์

หนังสือที่ผลิตและจัดจำหน่ายจากเรื่องเล่าออนไลน์ประเภทการ์ตูนที่นักเขียนผลิตเองรวมทั้งสิ้น 4 เล่ม ได้แก่

ฮาเฮลิเกไทย หน้ากากแก้ว ผลิตและจัดจำหน่ายโดย ขวัญระพี

สิงห์บุรีเดอะซีรีส์ ผลิตและจัดจำหน่ายโดย Firodendon

#พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่งโคตรช่วยผลิตและจัดจำหน่ายโดย T-Han

ธีวี ผลิตและจัดจำหน่ายโดย Cocon

กลุ่มตัวอย่างประเภทบุคคล ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างจากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับกลุ่มตัวอย่างประเภทหนังสือ ทั้งนักเขียน บรรณาธิการสำนักพิมพ์ และผู้ให้บริการผลิตและจัดจำหน่ายหนังสือเล่มนั้นๆ โดยแบ่งเป็น

- นักเขียนที่เขียนเรื่องเล่าออนไลน์ประเภทนิยายที่ได้รับการตีพิมพ์จากสำนักพิมพ์ 2 ท่าน ได้แก่ ลูกชุป และ iSnow

- นักเขียนที่เขียนเรื่องเล่าออนไลน์ประเภทการ์ตูนที่ได้รับการตีพิมพ์จากสำนักพิมพ์ 2 ท่าน ได้แก่ มนุ ดกกลม และ poptoday

- บรรณาธิการสำนักพิมพ์ที่ผลิตและจัดจำหน่ายหนังสือจากเรื่องเล่าออนไลน์ประเภทนิยาย 2 ท่าน ได้แก่ บรรณาธิการสำนักพิมพ์แจ่มใส และบรรณาธิการสำนักพิมพ์สถาพรบุ๊คส์
- บรรณาธิการสำนักพิมพ์ที่ผลิตและจัดจำหน่ายหนังสือจากเรื่องเล่าออนไลน์ประเภทการ์ตูน 2 ท่าน ได้แก่ บรรณาธิการสำนักพิมพ์จ๋าอ้าว (ในเครือสำนักพิมพ์พีซีไคย์) และบรรณาธิการสำนักพิมพ์สปริงบุ๊ก (ในเครือสำนักพิมพ์อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับบลิชซิง)
- นักเขียนที่ผลิตและจัดจำหน่ายหนังสือจากเรื่องเล่าออนไลน์ประเภทนิยาย 2 ท่าน ได้แก่ ศศิภา และ viruskei
- นักเขียนที่ผลิตและจัดจำหน่ายหนังสือจากเรื่องเล่าออนไลน์ประเภทการ์ตูน 2 ท่าน ได้แก่ T-Han และ Firodendon

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในวัตถุประสงค์ที่ 1 เรื่อง คุณลักษณะของเรื่องเล่าออนไลน์ที่ได้รับการตีพิมพ์เป็นหนังสือ ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้านเนื้อหาโดเมนพิจารณาจาก โครงเรื่อง แก่นเรื่อง ลักษณะตัวละคร ฉากและสถานที่ สไตลิกการเขียน และข้อมูลด้านรูปแบบหนังสือ โดยพิจารณาจาก ส่วนประกอบของหนังสือ เทคนิคการพิมพ์ จำนวนหน้ากระดาษที่ใช้ในการพิมพ์ การเข้าเล่ม การจัดจำหน่าย และราคา โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Textual Analysis) รวมทั้งสิ้น 16 เล่ม โดยจะนำข้อมูลที่ได้มาศึกษาเปรียบเทียบระหว่างลักษณะการผลิตและจัดจำหน่ายโดยสำนักพิมพ์และนักเขียนผลิตและจัดจำหน่ายเอง ว่ามีความคล้ายคลึงและแตกต่างกันอย่างไร

ในวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เรื่องกระบวนการผลิตและจัดจำหน่ายหนังสือจากเรื่องเล่าออนไลน์ ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้วิธีการสัมภาษณ์ (Interview) ผู้ผลิตและจัดจำหน่ายหนังสือจากเรื่องเล่าออนไลน์ทั้งที่เป็นนักเขียน บรรณาธิการสำนักพิมพ์ และผู้ให้บริการผลิตและจัดจำหน่ายหนังสือ เพื่อสอบถามถึงกระบวนการผลิตและจัดจำหน่ายหนังสือจากเรื่องเล่าออนไลน์ โดยมีแนวคิดกระบวนการผลิตหนังสือเป็นเกณฑ์ในการตั้งคำถาม

แนวคำถาม

ข้อมูลเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่าง

ประสบการณ์ในการผลิตหนังสือ

กระบวนการผลิตหนังสือ

มีการสร้างสรรค์เรื่องเล่าออนไลน์อย่างไร (สำหรับนักเขียน)

มีการเกณฑ์ในการคัดเลือกพิจารณาต้นฉบับอย่างไร

มีการแก้ไข ปรับปรุงต้นฉบับหรือไม่อย่างไร

- การปรับปรุงเนื้อหา
- การแก้ไขคำ สำนวน
- การตรวจทานความถูกต้อง
- การพิสูจน์อักษร

มีการจัดทำรูปเล่มอย่างไร

- การจัดวางเลย์เอาท์
- การเลือกตัวพิมพ์

มีการผลิตหนังสืออย่างไร

- การเลือกกระดาษ
- ระบบพิมพ์

- การเข้ารูปเล่ม

มีวิธีการจำหน่ายหนังสืออย่างไร

- การคิดราคาหนังสือ
- วิธีการขาย
- การส่งเสริมการขาย

การจัดการวางแผนธุรกิจหนังสือ

การกำหนดนโยบายสำนักพิมพ์

- แนวทางการดำเนินงาน
- การกำหนดแนวเนื้อหาของหนังสือ

- การกำหนดจำนวนหนังสือที่พิมพ์

การบริหารจัดการพัสดุ

ผู้วิจัยจะนำข้อมูลที่ได้มาศึกษาเปรียบเทียบระหว่างลักษณะการผลิตและจัดจำหน่ายโดยสำนักพิมพ์ และนักเขียนผลิตและจัดจำหน่ายเอง ว่ามีความคล้ายคลึงและแตกต่างกันอย่างไร

ในวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 เรื่องคุณลักษณะของเว็บ 2.0 ที่มีส่วนช่วยในการผลิตและจัดจำหน่ายหนังสือ ผู้วิจัยใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหาจากในหนังสือที่ผลิตจากเรื่องเล่าออนไลน์และจากในเว็บไซต์ที่มีการนำเรื่องเล่าออนไลน์ไปเผยแพร่ และใช้วิธีสัมภาษณ์นักเขียน บรรณาธิการสำนักพิมพ์ ที่ผลิตและจัดจำหน่ายหนังสือจากเรื่องเล่าออนไลน์ เพื่อสอบถามถึงคุณลักษณะของเว็บ 2.0 ที่มีส่วนช่วยในการผลิตและจัดจำหน่ายหนังสือ และโดยมีมีแนวคิดเว็บ 2.0 เป็นเกณฑ์ในการตั้งคำถาม

แนวคำถาม

ประสบการณ์ของกลุ่มตัวอย่างในการใช้พื้นที่เว็บ 2.0

แนวคิดในการสร้างสรรค์ผลงานบนพื้นที่เว็บ 2.0

- สาเหตุการเขียนนิยาย / การ์ตูนลงในอินเทอร์เน็ต
- การเขียนนิยาย / การ์ตูนในเว็บ 2.0

แนวเรื่องที่ใช้เขียน

การอัปโหลด

การใส่รูปภาพประกอบ ใส่เพลงประกอบ

การสื่อสารกับผู้อ่าน

- การบริหารจัดการความนิยมในงานเขียนของตัวเอง
- ข้อได้เปรียบของเว็บ 2.0 ในการเขียนนิยาย / การ์ตูน
- ข้อจำกัดของเว็บ 2.0 ในการเขียนนิยาย / การ์ตูน
- สาเหตุการในการผลิตเรื่องเล่าออนไลน์เป็นหนังสือ

- การใช้เว็บ 2.0 ในการผลิตหนังสือ

การสั่งจอง

การส่งเสริมการขาย

แนวคิดในการผลิตหนังสือจากบนพื้นที่เว็บ 2.0 ของสำนักพิมพ์

- สาเหตุในการใช้เว็บ 2.0 เพื่อการผลิตหนังสือ

- การใช้เว็บ 2.0 ในการผลิตหนังสือ

การค้นหาและพิจารณาต้นฉบับในเว็บ 2.0

การเปิดพื้นที่เว็บ 2.0 ให้นักเขียน

คุณลักษณะเว็บ 2.0 ที่ช่วยสนับสนุนในการผลิตและจัดจำหน่ายหนังสือจากเรื่องเล่าออนไลน์

การแสดงความคิดเห็น (Comment)

การเก็บบทความย้อนหลัง (Archive)

การแก้ไขบทความ (Edit)

การเชื่อมโยงเว็บไซต์ (Link)

Tag Cloud

การค้นหา (Search)

RSS Feed

การแนะนำบทความที่น่าสนใจ (Recommend)

ข้อได้เปรียบในการใช้เว็บ 2.0 เพื่อผลิตและจัดจำหน่ายหนังสือ

ข้อจำกัดในการใช้เว็บ 2.0 เพื่อผลิตและจัดจำหน่ายหนังสือ

การวิเคราะห์ผล

หลังจากผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูล ผู้วิจัยจะนำข้อมูลไปวิเคราะห์เพื่อตอบปัญหาการวิจัย แล้วจึงสรุปอภิปรายผล และนำเสนอข้อมูลด้วยวิธีพรรณนา

ปัญหานำการวิจัย	แนวคิดทฤษฎีที่ใช้	ระเบียบวิธีวิจัย	กลุ่มตัวอย่าง
1. เรื่องเล่าออนไลน์ที่ได้รับการตีพิมพ์เป็นหนังสือมีคุณลักษณะอย่างไร	- ทฤษฎีเรื่องเล่า - แนวคิดเรื่องเล่าออนไลน์	วิเคราะห์เนื้อหา (Textual Analysis)	หนังสือที่ผลิตจากเรื่องเล่าออนไลน์ประเภทนิยาย และประเภทการ์ตูน
2. การผลิตและจัดจำหน่ายหนังสือจากเรื่องเล่าออนไลน์มีกระบวนการอย่างไร คล้ายคลึงหรือแตกต่างจากการผลิตและจัดจำหน่ายหนังสือทั่วไปอย่างไร	- แนวคิดการผลิตหนังสือ - แนวคิดการผลิตหนังสือด้วยตัวเอง	สัมภาษณ์ (Interview)	- นักเขียนที่เขียนเรื่องเล่าออนไลน์ที่ได้รับการตีพิมพ์จากสำนักพิมพ์และที่ผลิตเอง - บรรณาธิการสำนักพิมพ์ที่ผลิตและจัดจำหน่ายหนังสือจากเรื่องเล่าออนไลน์
3. คุณลักษณะของเว็บ 2.0 มีส่วนช่วยในการผลิตและจัดจำหน่ายหนังสือจากเรื่องเล่าออนไลน์อย่างไร	- แนวคิดเว็บ 2.0 - แนวคิดสำนักพิมพ์	วิเคราะห์เนื้อหา (Textual Analysis) และ สัมภาษณ์ (Interview)	- หนังสือที่ผลิตจากเรื่องเล่าออนไลน์ - เว็บไซต์ที่มีการนำเข้าเรื่องเล่าออนไลน์ - นักเขียนที่เขียนเรื่องเล่าออนไลน์ที่ได้รับการตีพิมพ์จากสำนักพิมพ์และที่ผลิตเอง - บรรณาธิการสำนักพิมพ์ที่ผลิตและจัดจำหน่ายหนังสือจากเรื่องเล่าออนไลน์

ตารางที่ 3 สรุประเบียบวิธีวิจัย

บทที่ 4

คุณลักษณะของเรื่องเล่าออนไลน์ที่ได้รับการตีพิมพ์เป็นหนังสือ

การศึกษาเรื่องเว็บ 2.0 กับ การผลิตหนังสือจากเรื่องเล่าออนไลน์ครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงคุณลักษณะของเรื่องเล่าออนไลน์ที่ได้รับการตีพิมพ์เป็นหนังสือ เพื่อศึกษากระบวนการผลิตและจัดจำหน่ายหนังสือจากเรื่องเล่าออนไลน์ และเพื่อศึกษาคุณลักษณะของเว็บ 2.0 ที่มีส่วนช่วยในการผลิตและจัดจำหน่ายหนังสือจากเรื่องเล่าออนไลน์ โดยผู้วิจัยเลือกศึกษาจากหนังสือที่ผลิตจากเรื่องเล่าออนไลน์แบ่งเป็นหนังสือที่ผลิตจากรเรื่องเล่าออนไลน์ประเภทนวนิยายและประเภทการ์ตูน และแบ่งตามลักษณะการผลิตอีกเป็นหนังสือที่ผลิตจากรเรื่องเล่าออนไลน์ที่สำนักพิมพ์ผลิตและเรื่องเล่าออนไลน์ที่ได้รับการตีพิมพ์โดยผู้เขียนผลิตเอง ประเภทละ 4 เล่ม รวมทั้งสิ้น 16 เล่ม

ในบทนี้มุ่งวิเคราะห์ถึงคุณลักษณะของเรื่องเล่าออนไลน์ที่ได้รับการตีพิมพ์เป็นหนังสือ ผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิเคราะห์ด้วยการอธิบายตามคุณลักษณะที่พบ โดยแบ่งตามประเภทของเรื่องเล่าออนไลน์เป็น เรื่องเล่าออนไลน์ประเภทนวนิยายและเรื่องเล่าออนไลน์ประเภทการ์ตูนตามลำดับ และในตอนท้ายจะเปรียบเทียบให้เห็นว่าคุณลักษณะของเรื่องเล่าออนไลน์ที่ได้รับการตีพิมพ์โดยสำนักพิมพ์กับเรื่องเล่าออนไลน์ที่ได้รับการตีพิมพ์โดยผู้เขียนผลิตเองนั้นมีคุณลักษณะเหมือนและแตกต่างกันอย่างไร

จากการศึกษาผู้วิจัยพบว่าเรื่องเล่าออนไลน์นั้นมีคุณลักษณะที่เหมือนและแตกต่างกันโดยผู้วิจัยจะเสนอผลตามคุณลักษณะที่พบดังต่อไปนี้

4.1 คุณลักษณะของเรื่องเล่าออนไลน์ประเภทนวนิยายที่ได้รับการตีพิมพ์เป็นหนังสือ

4.1.1 การสร้างโลกเหนือจินตนาการ

4.1.1.1 การสร้างโลกเหนือจินตนาการโดยใช้เหตุการณ์ในอดีต

4.1.1.2 การสร้างโลกเหนือจินตนาการโดยผู้เขียนจินตนาการขึ้นใหม่

4.1.2 การสร้างรูปแบบความรักของตัวละคร

4.1.2.1 การสร้างรูปแบบความรักแบบอุดมคติ

4.1.2.2 การสร้างรูปแบบความรักแบบต้นร้ายปลายดี

4.1.3 การสร้างความรุนแรง

4.1.3.1 การสร้างความรุนแรงระหว่างตัวละครเอก

4.1.3.2 การสร้างความรุนแรงระหว่างฝ่ายร้ายกับฝ่ายดี

4.1.3.3 การสร้างความรุนแรงผ่านการทำสงคราม

4.1.4 การสร้างตัวละครที่เป็นเพศทางเลือก

4.1.5 การสร้างตัวละครที่ดัดแปลงจากศิลปินดาราศา

4.2 คุณลักษณะของเรื่องเล่าออนไลน์ประเภทการ์ตูนที่ได้รับการตีพิมพ์เป็นหนังสือ

4.2.1 การสร้างเนื้อหาจากเรื่องราวในชีวิตประจำวัน

4.2.1.1 การสร้างเนื้อหาจากเหตุการณ์ที่พบเห็นได้ทั่วไปในสังคม

4.2.1.2 การสร้างเนื้อหาจากประสบการณ์ของผู้เขียน

4.2.2 การสร้างอารมณ์ขัน

4.2.2.1 การสร้างอารมณ์ขันโดยใช้การ์ตูนมุก

4.2.2.2 การสร้างอารมณ์ขันโดยใช้การล้อเลียนพฤติกรรมของคน

4.2.3 การสร้างภาพเพื่อขบขันข้อความ

4.2.4 การดัดแปลงจากสื่ออื่น

4.2.4.1 การดัดแปลงตัวละครจากสื่ออื่น

4.2.4.2 การดัดแปลงเนื้อหาจากสื่ออื่น

ในบทนี้ผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิเคราะห์ตามคุณลักษณะของเรื่องเล่าที่พบจากการศึกษาตามลำดับต่อไปนี้

4.1 คุณลักษณะของเรื่องเล่าออนไลน์ประเภทนวนิยายที่ได้รับการตีพิมพ์เป็นหนังสือ

จากการศึกษาคุณลักษณะของเรื่องเล่าออนไลน์ประเภทนวนิยายที่ได้รับการตีพิมพ์เป็นหนังสือ ผู้วิจัยค้นพบว่าสามารถแบ่งคุณลักษณะออกได้เป็น 5 คุณลักษณะ ดังนี้

4.1.1 การสร้างโลกเหนือจินตนาการ

การสร้างโลกเหนือจินตนาการ หมายถึง การที่ผู้เขียนผู้เขียนสร้างโลกใบใหม่ที่เหนือจินตนาการขึ้นมาในงานเขียน และให้ตรรกะความคิดในโลกนั้นๆ ให้มีลักษณะพิเศษผิดแปลกไปจากโลกแห่งความเป็นจริง เป็นโลกที่เกิดขึ้นจากจินตนาการของผู้เขียน เป็นโลกที่ไม่มีอยู่จริง จากการศึกษพบว่าการสร้างโลกเหนือจินตนาการนั้นจะปรากฏในลักษณะของการบรรยายฉาก สถานที่ในเรื่อง รวมไปถึงการอธิบายลักษณะพิเศษของตัวละคร โดยงานวิจัยนี้พบการสร้างโลกเหนือจินตนาการใน 2 ลักษณะดังนี้

4.1.1.1 การสร้างโลกเหนือจินตนาการโดยใช้เหตุการณ์ในอดีต

การสร้างโลกเหนือจินตนาการโดยใช้เหตุการณ์ในประวัติศาสตร์หมายถึง การที่ผู้เขียนสร้างฉากโดยย้อนเวลากลับไปเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีต หรืออ้างอิงจากเหตุการณ์ที่เคยเกิดขึ้นในอดีต ทำให้เป็นไปในลักษณะของเรื่องเล่าแนวย้อนยุค จากการศึกษพบว่ามีการสร้างโลกเหนือจินตนาการในลักษณะนี้จากเรื่องฝังรักไว้ในรอยทราย โดยจะเป็นเหตุการณ์ในสมัยอียิปต์โบราณ ในช่วงที่ยังไม่มีกษัตริย์ฟาโรห์ ยังไม่ได้รวมอียิปต์ตอนล่างกับอียิปต์ตอนบนเข้าด้วยกันดังจะแสดงได้จากตัวอย่าง

“...ในม่านหมอกของแสงจันทร์ปรากฏภาพทะเลทรายกว้างใหญ่และสิ่งก่อสร้างมหัศจรรย์ขนาดมหึมาพร้อมๆ กับกองทัพทหารที่กำลังยื่นเข้าแถวอยู่หน้าม่านนครใหญ่ มีแม่น้ำไนล์และเรือสินค้าท่ามกลางแสงคบไฟยามค่ำคืน ไปจนถึงพื้นที่เกษตรกรรมอันอุดมสมบูรณ์ รวมทั้งประชาชนซึ่งกำลังแซ่ซ้องกับพิธีการบางอย่างในมหาวิหารอันวิจิตรตระการตาพร้อมด้วยเพชรนิลจินดา ขุนนาง และ...

‘ฟาโรห์... ทรงพระเจริญ... ท่านคือเทพเจ้าของเรา...’

เสียงเรียกขานอันเปี่ยมไปด้วยความปีติยินดี ความศรัทธาและใบหน้าเปี่ยมสุขของข้าราชการบริพารทั้งหลาย การสังสรรค์กินดื่มร้องเล่นเต้นระบำกับพิธีกรรมอันศักดิ์สิทธิ์ บุคคลซึ่งยืนอยู่ในกลางวิหารสวมมงกุฎสีทองอร่าม ยอดมงกุฎเป็นปาริสุสและดอกบัว พร้อมด้วยเครื่องแต่งกายทำด้วยทองคำ ทั้งชุดดูสง่างามอย่างที่สุด”

(ฝังรักไว้ในรอยทราย. 2556: น. 109)

หรือ

“...นี่เป็นอีกโลกหนึ่งซึ่งหลอนไม่เคยรู้จักมาก่อน ที่นี่มีร้านรวงเต็มไปหมดไม่ว่าจะเป็นร้านสำหรับนั่งดื่มเหล้า ร้านขายผ้า อาหาร กำแพงเมืองก็สูงใหญ่แน่นหนา มีทหารยืนคุมเชิงอยู่ทุกมุมเมือง ผู้คนขวักไขว่และหลังไหลมาจากทั่วสารทิศจนหูดาลายไปหมด...

ผู้หญิงที่นี้แต่งตัวสวยสดงดงาม ตั้งแต่ผ้าคลุมผมลูกไม้สีอ่อน เขียนคิ้วและแต่งหน้าเข้ม เลื้อก็รัตรึงจนเห็นเนืงอก ผ่าบางๆ ที่คลุมไว้อย่างหมิ่นเหม่ดูจะไม่ช่วยปิดบังอะไรเลย เวลาเดินยกย้ายสายสะโพกกระโปรงก็พลิ้วไหวน่ามองเป็นยิ่งนัก หลอนต้องกลืนน้ำลายดั่งเชื้อกลูกตาแทบถลนเมื่อพวกหลอนจงใจร้ายระบำไถ่ไถ่ลงมาจนเห็นหน้าอกอวบสั้นไหว”

(ฝังรักไว้ในรอยทราย. 2556: น. 42)

จากตัวอย่างเป็นการแสดงให้เห็นการบรรยายฉากที่กล่าวถึงดินแดนอียิปต์โบราณที่ตั้งอยู่กลางทะเลทราย ลักษณะของเมืองที่เป็นศูนย์กลางการค้าขาย การดำรงชีวิตของคนในยุคนั้น ประเพณีพิธีกรรมรวมไปถึงลักษณะการแต่งกายของตัวละคร

นอกจากนี้ยังมีการบรรยายลักษณะพิเศษของตัวละครอีกด้วย โดยผู้เขียนให้ตัวละครเอกของเรื่องเป็นเจ้าของเมืองอียิปต์ที่มีความเก่งกล้า มีทักษะการต่อสู้และการปกครอง ซึ่งจะเป็นฟาโรห์ในภายหลัง ดังจะเห็นได้จากตัวอย่าง

“...เส้นผมของเขาดำขลับยาวสยายลงมาเต็มแผ่นหลัง ศรีษะประดับด้วยโลหะที่คล้ายมงกุฎ มีสัญลักษณ์เป็นนกอินทรีกำลังกางปีก คิ้วดกดำรับเข้ากับดวงตาคม จมูกโด่งเป็นสันและริมฝีปากเหยียดตรง มีผ้าผืนบางพาดไหลกลางข้างหนึ่ง อีกข้างมีแผลคล้ายถูกฟันด้วยดาบและมีเลือดซึมออกมา เขาไม่ได้มีรูปร่างลำสันใหญ่โตอย่างที่คาดเดาไว้ในตอนแรก หากแต่เป็นชายหนุ่มรูปร่างงามราวเทพบุตรที่ทั้งสง่างามและน่ากลัวในเวลาเดียวกัน...”

(ฝังรักไว้ในรอยทราย. 2556: น. 19)

ตัวละครเอกอีกตัวก็คือฟีนท เป็นทายาทเจ้าเมืองซัคคารา เป็นผู้ที่มีความพิเศษสามารถมองเห็นอนาคตได้ในความฝัน ถูกยกย่องให้เป็นเทพพยากรณ์ ดังจะเห็นได้จากตัวอย่าง

“ท่านพ่อ... ท่านต้องเชื่อความฝันของข้า มันไม่ใช่พวกโจรมันเป็นทหารฮิตไทต์ พวกมันต้องการยึดเมืองเพื่อนำเหล็กไปทำอาวุธ พวกมันกำลังล่อให้ท่านออกไปเจอกับความตาย ได้โปรดเชื่อข้าสักครั้ง อย่าไปที่นั่น พวกเขาจะลอบสังหารท่าน”

(ฝังรักไว้ในรอยทราย. 2556: น. 346)

หรือ

“ใครคนหนึ่งซึ่งคู้ดนั่งอยู่บนหลังม้าท่านกลางสงครามนั้น เขาสวมชุดเกราะเต็มยศ ประดับมงกุฎที่ศิระชะ ปล่อยผมยาวสลวยปลิวไหวไปตามจังหวะการสู้รบราวกับภาพที่กำลังเคลื่อนไหวซ่าๆ ฉับพลันก็มีลูกธนูสีดำแหวกอากาศเฉียดปลายจมูกของหล่อนตรงไปยังบुरुข่าสูงผู้หนึ่ง และปักลงกลางแผ่นหลังจนเขาจะลื่นตกลงจากหลังม้า วินาทีที่เขาเงยหน้าขึ้นมาสบตา จู่ๆ น้ำตาของหล่อนก็พรั่งพรูราวกับลูกธนูนั้นปักลงที่หัวใจของหล่อนจนแตกเป็นเสี่ยงๆ

...นานเหลือเกินที่ไม่ได้ฝันเป็นเรื่องเป็นราวแบบนี้ บางครั้งหล่อนจะฝันเห็นอดีตทั้งที่ความเป็นจริงแล้วหล่อนจำเหตุการณ์เหล่านั้นไม่ได้เลยสักนิด... และหลายครั้งที่ฝันถึงเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในภายภาคหน้า แต่นั่นจะต้องเป็นบุคคลที่หล่อนมีความผูกพัน หากแต่สองสามวันนี้หล่อนกลับฝันถึงการหายป่วยของกาซิม และคืนนี้ก็ฝันถึงราชาชีพ”

(ฝังรักไว้ในรอยทราย. 2556: น. 66-67)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่าตัวละครทั้งสองมีความสามารถพิเศษเฉพาะตัว ซึ่งจะสอดคล้องไปกับฉากและตรรกะภายในเรื่อง ภายหลังตัวละครทั้งสองก็ใช้ความสามารถพิเศษของตนเองเอาชนะอุปสรรคต่างๆ ทำให้สามารถรวมอียิปต์เข้าด้วยกัน และสถาปนาราชชีพเป็นฟาโรห์องค์แรกได้ในที่สุด

4.1.1.2 การสร้างโลกเหนือจินตนาการโดยผู้เขียนจินตนาการขึ้นใหม่

การสร้างโลกเหนือจินตนาการโดยผู้เขียนจินตนาการขึ้นใหม่หมายถึง การที่ผู้เขียนสร้างโลกในเรื่องขึ้นมาใหม่จากจินตนาการของตน เป็นโลกที่ไม่มีอยู่จริง โดยจะแต่งเสริมฉากและตัวละครให้มีความพิเศษสอดคล้องไปกับตรรกะที่กำหนดไว้ในเรื่อง จากการศึกษาพบการสร้างโลกเหนือจินตนาการในลักษณะนี้ใน 2 เรื่อง ได้แก่ เรื่อง Circle เซอร์เคิล เป็นเรื่องราวที่เกิดขึ้นในโลกที่ที่ดินจะให้พลังพิเศษ

แก่เจ้าของและเจ้าของจะต้องแย่งชิงที่ดินเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจ และเรื่อง **The Black Angel** นำมาแห่งรัตติกาล เป็นเรื่องราวที่เกิดขึ้นในยุคก่อนกาล สมัยที่ยังมีสวรรค์ มีนรก มีเทพ มีปีศาจ ก่อนที่โลกเหล่านั้นจะสูญหายไปเหลือแต่เพียงโลกมนุษย์ ลักษณะของฉากจะมีการบรรยายให้เห็นถึงโลกเหนือจินตนาการ ดังจะเห็นได้จากตัวอย่าง

“ในโลกที่ที่ดินคือทุกสิ่ง และมีเมืองมากมายดังดวงดาวบนฟากฟ้า...

โลกไม่ได้มีที่ดินพอสำหรับทุกคน

สงครามทำชิงดินแดนจึงอุบัติขึ้นอย่างต่อเนื่องและยาวนาน แต่ละเมืองหวังเพียงแย่งชิงที่ดินจากเมืองอื่น เพื่อพลังอำนาจของเมืองตัวเอง อีกทั้งหลีกเลี่ยงหายนะซึ่งรออยู่เมื่อสูญเสียดินแดนไปจนหมด

อาวุธในสงคราม คือพลังพิเศษที่เรียกว่า “พลังประจำเมือง” และสมดังชื่อ แต่ละเมืองในโลกล้วนมีพลังประจำเมืองที่เป็นเอกลักษณ์แตกต่างกัน

อย่างมหานครแห่งอาวุธวิญญาณ ลอส มีพลังประจำเมืองเป็นการเสกอาวุธประจำตัวซึ่งปล่อยท่าไม้ตายได้ อย่างมหานครแห่งเครื่องจักรกล มีพลังประจำเมืองเป็นการสร้างหุ่นยนต์จากวัตถุดิบอันไร้ชีวิต

แลนดัลเวิร์ดและประชาชนของแต่ละเมืองต้องฝึกปรือพลังประจำเมืองของตนเป็นอย่างดี เพื่อใช้มันปกป้องที่ดินของตัวเอง ในขณะที่เดียวกัน ก็ต้องเรียนรู้ที่จะใช้พลังประจำเมืองอื่น เพื่อแย่งชิงที่ดินจากคนต่างเมืองด้วย

เพราะฝ่ายแย่งชิงที่ดิน จะต้องต่อสู้ด้วยพลังประจำเมืองของฝ่ายปกป้องที่ดิน... กติกาว่าไว้
อย่างนั้น

และสงครามก็ดำเนินต่อไป”

(Circle เซอร์เคิล. 2556: น. 23-24)

จากตัวอย่างเป็นการอธิบายถึงตรรกะที่ผู้เขียนกำหนดไว้ภายในเรื่อง **Circle เซอร์เคิล** แสดงให้เห็นถึงลักษณะเฉพาะของเรื่องคือเป็นเรื่องราวของการแย่งชิงอำนาจกันผ่านการแย่งชิงดินแดนซึ่งเป็นแหล่งกำเนิดของพลัง

“ในดินแดนที่เต็มไปด้วยหุบเหวลึกสลับเพื่อกเขาสูง และสภาพอากาศแปรปรวนรอบด้าน ยังมีเมืองแห่งหนึ่ง ตั้งอยู่บนพื้นที่ราบแห่งเดียวกลางภูมิภาคอันสับสน ซึ่งเป็นตำแหน่งของปากปล่องภูเขาไฟโบราณ

เมืองแห่งนั้นเป็นเมืองที่แปลก

ตั้งแต่รูปร่าง... มีอาณาเขตเมืองกลมดิก หากมองจากมุมสูงจะเห็นเมืองเป็นรูปวงกลม

อีกทั้งยังตัดขาดตัวเองจากสงครามแย่งชิงดินแดนของโลกอย่างหยิ่งผยอง ไม่คิดจะขยายพื้นที่เมืองเหมือนใครเขา พอๆ กับการไม่ยอมให้ใครมาแย่งชิงที่ดินของตัวเอง

แถมพลังประจำเมืองยังเป็นการ ‘เสกอะไรก็ได้’

...

แม้เซอร์เคิลจะเป็นเมืองขนาดค่อนข้างเล็ก แต่ก็ยังมีพื้นที่ถึง 90,000 ตารางกิโลเมตรซึ่งก็นับว่าใหญ่มากอยู่ดี เมืองในยุคนี้เทียบเท่าประเทศในยุคโบราณ จึงมีการแบ่งเขตออกเป็น 90 เขต ไล่จาก 0 ถึง 90 โดยเขตเลขตัวเดียวทั้งหมดเป็นชานเมืองหรือรอยต่อที่ติดกับพื้นที่รกร้าง ส่วนเขต 90 คือ ศูนย์กลางเมือง”

(Circle เซอร์เคิล. 2556: น. 24-28)

จากตัวอย่างเป็นการฉากเมืองเซอร์เคิลอันเป็นสถานที่ดำเนินเรื่องหลัก ประชาชนในเมืองเซอร์เคิลจะมีพลังสามารถเสกอะไรก็ได้ แต่ด้วยกฎหมายแย่งชิงดินแดนทำให้ประชาชนไม่เคยชินกับการใช้พลัง จึงเสกได้แต่สิ่งของชิ้นเล็กๆ มีแต่ทหารประจำเมืองที่ได้รับการฝึกฝนให้สามารถเสกสิ่งของได้อย่างคล่องแคล่ว และมีแลนด์ลอร์ดผู้ซึ่งสามารถเสกสิ่งของได้ชำนาญที่สุด

“เรื่องราวที่จะเล่าต่อไปนี้เป็นเรื่องเล่าที่ซับซ้อนกันมาช้านานถึงตำนานบทหนึ่งที่กล่าวขานถึงชายหนุ่มครึ่งมนุษย์ครึ่งเทพกับราชาปีศาจองค์สุดท้ายของพื้นพิภพซึ่งนำพาการล่มสลายของดินแดนสวรรค์ ดินแดนปีศาจ เหล่าทวยเทพและอมมนุษย์ทั้งหลาย...”

(Black angle ลำนำแห่งรัตติกาล. 2556: น. 5)

จากตัวอย่างเป็นการบรรยายฉากในเรื่อง **The Black Angle** นำมาแห่งรัตติกาล เป็นเรื่องราว ความสัมพันธ์ของเทพและปีศาจที่เกิดขึ้นท่ามกลางสงครามที่จะทำลายนรกและสวรรค์

“โลก สวรรค์และนรก ล้วนมีรอยต่อที่เรียกว่า คาเซลล่า เชื่อมไว้เข้าด้วยกัน สระเงานั้นเป็น หนึ่งในรอยต่อของสมดุระหว่างสามภพ ไม่ว่าเทพ มนุษย์ ปีศาจ หรือวิญญาณใดที่ตกลงไป จะถูก ดูกกลืนลงสู่ช่องว่างที่ไม่มีวันสิ้นสูญ ไม่มีเวลา ไม่มีต้น ไม่มีปลาย... หากเจ้าถูกดูดกลืนลงไปมากกว่า นั้น ข้าเองก็ไม่สามารถที่จะนำเจ้ากลับมาได้เช่นกัน”

(The Black angle นำมาแห่งรัตติกาล. 2556: น. 83)

จากตัวอย่างเป็นการบรรยายถึงสระเงาภายในดินแดนปีศาจ เป็นรอยต่อระหว่างสามภพ หากใครตกลงไปวิญญาณจะถูกกักขังเอาไว้ ซึ่งในภายหลังมหาเทพได้ตกลงไประหว่างสงคราม ทำให้ สวรรค์และนรกเสียสมดุลจนต้องล่มสลายลงในที่สุด

นอกจากการสร้างฉากแล้ว ผู้เขียนได้สร้างตัวละครให้มีความสามารถพิเศษสอดคล้องไปกับ ฉาก และตรรกะของเรื่องอีกด้วย ดังตัวอย่าง

“ทหารหนุ่มผู้มีนัยต์ตาสีทองขยับมือเพียงเล็กน้อย พลันมีดาบขนาดยักษ์ปรากฏขึ้นในมือของเขา คมดาบนั้นสูงเลยหัวผู้เป็นเจ้าของเสียอีก ทั้งยังมีดวงตาสีแดงกำกวมสลับคู่ฝังอยู่ ซึ่งกะพริบปิดเปิด เป็นจังหวะราวกับกำลังหายใจ

...คนสวมหน้ากากปิดบังหน้าจึงหงายมือขวาขึ้น ปล่อยให้ไอสีน้ำเงินเย็นพวยพุ่งออกมาจาก ลำแขนก่อนจะหมุนวนไปสู่อบอุ่นนิ้วมือ เส้นริ้วอักษรสีดำผุดขึ้นรอบไอน้ำเหล่านั้น แล้วพลันกระหวัด รัตรวมกับไอเย็นกลายเป็นดาบผลึกแก้วสีฟ้าใส ขนาดเรียบบางพอดีมือ”

(Circle เซอร์เคิล. 2556: น. 88-89)

จากตัวอย่างเป็นสถานการณ์การต่อสู้ระหว่างโคลกับน็อกซ์ทั้งคู่เป็นผู้ใช้พลังที่มีความสามารถ จะเห็นได้จากการที่ทั้งคู่เสกอาวุธพิเศษขึ้นมาโดยอาศัยพลังจากที่ดินที่ถือครองอยู่

“ซานสลายหนามเหล็กเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ ทว่าหูของเขาไม่ตั้งใจไม่ได้ยินเสียงหอกยักษ์ของ เอ็ดเวิร์ดที่ตกลงมาจากด้านบนเพื่อโจมตีซ้ำ แต่สัญชาตญาณของการต่อสู้ทำให้แลนด์ลอร์ดผู้เก่งกาจ

ไหวตัวทันและเสกโล่แข็งแกร่งขึ้นมาเหนือหัว ทว่า... วินาทีที่หอกยักษ์เล่มแรกสิ้นฤทธิ์ ก็มีเล่มถัดไป ทะลวงลงมาตามแนวเดิม

เอ็ดเวิร์ดเสกหอกยี่สิบเล่มซ้อนกันเพื่อให้โจมตีตรงแนวเดิม แทนที่จะปล่อยให้แต่ละเล่มโจมตีคนละตำแหน่ง โล่หนาของซามูเอลจึงไม่อาจทนทานและทะลุเป็นรูจนได้ เอ็ดเวิร์ดกระหน่ำโจมตีแบบนั้นซ้ำๆ ด้วยความเร็วสูง จนโล่ของซามูเอลไปหมด แม้ซามูเอลจะพยายามเสกโล่ใหม่แต่ก็โดนหอกเล่มถัดไป พุ่งลงมาขวางทางเสียก่อน...”

(Circle เซอร์เคิล. 2556: น. 227)

จากตัวอย่างเป็นการบรรยายการต่อสู้ระหว่างเอ็ดเวิร์ดแลนดอร์ธแห่งเมืองเซอร์เคิลกับซามูเอลแลนดอร์ธเมืองซีวิต ซึ่งเป็นการต่อสู้ที่ใช้ซีวิตเป็นเดิมพัน จะเห็นได้ว่าทั้งคู่สามารถเสกอาวุธที่มีประสิทธิภาพในปริมาณมากได้ เป็นเพราะทั้งคู่เป็นเจ้าของที่ดินในครอบครอง สูงสุดในเมือง ในตอนท้ายที่ซามูเอลเป็นฝ่ายพ่ายแพ้จะต้องสิ้นชีวิตร่วง ทำให้เอ็ดเวิร์ดที่เห็นความโหดร้ายของการต่อสู้จึงออกกฎหมายห้ามประชาชนในเมืองเซอร์เคิลทำชิงดินแดนกับใคร

“ราชาปีศาจทั้งเจ็ด เหล่าขุนพลปีศาจทั้งเจ็ด หรือที่บนสวรรค์บรรจุคานียามาไว้ว่า “Seven Deadly Sin (บาปเจ็ดประการ)” และ “ซิน(SIN)” คือบาปต้นที่เป็นศูนย์กลางแห่งบาปทั้งหลาย แต่เหล่านั้นเป็นเพียงชื่อเสียงเรียงนามและความหมายที่เรียกผู้ดำรงตำแหน่งแตกต่างกันไปหาในนิสัยของแต่ละตนจริงๆ ไม่ เพราะทุกสิ่งล้วนมีสองด้าน ขาว-ดำ สูง-ต่ำ ดี-เลว เทพ-ปีศาจ ความจริงและการหลอกลวง หากขาดสิ่งใดสิ่งหนึ่งไปนั่นหมายถึงสมดุลที่ถูกร่อนและถูกทำลาย... และบัดนี้สมดุลของเทพและมาร ตีหัว กำลังค่อยๆ ถูกกัดกินให้สูญสลายลงไปทีละน้อย... ทีละน้อย”

(The Black Angle ลำนำแห่งรัตติกาล. 2556: น. 54)

จากตัวอย่างเป็นการบรรยายถึงซิน ราชาปีศาจ ปกครองดินแดนนรก เป็นปีศาจที่แข็งแกร่งที่สุด แม้ว่าจะเป็นเจ้าบาปทั้งหมดแต่ก็เป็นเพียงในนามเท่านั้น ยังมีอีกด้านไม่มีใครรู้ มีเพียงนาซาสเท่านั้นที่เข้าถึงด้านนั้นของซิน

“นาซาสนั่นถือได้ว่าเป็นอัศวินเทพผู้จงรักภักดีต่อมหาเทพและสรวงสวรรค์คนหนึ่ง แต่เล็กจนโตเขาตั้งใจฝึกฝนตัวเองอย่างหนักเพื่อที่จะได้รับใช้มหาเทพองค์ปัจจุบันนี้ เขาทั้งนับถือและเทิดทูนมหาเทพเหนือสิ่งอื่นใด ยอมทำทุกอย่างตามที่ได้รับมอบหมายด้วยความภักดีมาตลอด ในสายตาของ

เขาผู้เป็นเอกบุรุษคนนี้เพียงคนเดียวเท่านั้น และไม่มีใครที่จะมีจิตใจเมตตา โอบอ้อมอารี ตัดแล้ว ซึ่งกิเลสทั้งหลายทั้งปวงได้นอกเสียจากองค์มหาเทพเพียงองค์เดียวเท่านั้น ไม่มีผู้ใดที่จะเป็นบุรุษผู้เพียบพร้อมเท่านี้อีกแล้วบนผืนพิภพนี้”

(The Black Angle ลำนำแห่งรัตติกาล. 2556: น. 10)

จากตัวอย่างเป็นการบรรยายถึงนาซาสเทพแห่งสายลมที่มีเลือดของมนุษย์อยู่ครึ่งหนึ่ง ทำให้มีอารมณ์อ่อนไหวกว่าเทพองค์อื่นๆ ตอนเด็กๆ ได้หลงไปยังดินแดนของปีศาจและได้พบกับชินทำให้นาซาสตกหลุมรักชินตั้งแต่วันนั้น แม้ว่าตอนแรกจะนับถือมหาเทพอย่างสุดหัวใจ แต่เมื่อรับรู้การกระทำที่ชั่วช้าของมหาเทพ จึงไปช่วยชินและไปอยู่ยังดินแดนของปีศาจก่อนสงครามจะเริ่มขึ้น

นอกจากนี้ในเรื่อง The Black Angle ลำนำแห่งรัตติกาล ยังกล่าวถึงเรื่องการกลับชาติมาเกิดใหม่ด้วย เมื่อดินแดนแห่งเทพกับปีศาจล่มสลายลง วิญญาณของเทพและปีศาจก็ได้มาจุติยังโลกมนุษย์ ซึ่งวิญญาณของนาซาสได้มาเกิดใหม่เป็นนัท เพื่อรอการมาเกิดใหม่ของชิน โดยมีสมมุติบทที่เป็นเครื่องมือช่วยรื้อฟื้นความทรงจำในอดีตชาติ

“...ช่วงเวลาในการจุติของเทพแห่งสายลมกับราชาปีศาจนั้นใช้เวลาต่างกันมากนัก จึงทำให้ทั้งสองพลัดพรากจากกันจนเกือบเป็นเวลาอันนิตย์... แต่แล้วในที่สุดเวลาแห่งการรอคอยก็สิ้นสุดลงจนได้ ในที่สุดสองวิญญาณก็ได้เกิดในยุคและภพภูมิเดียวกันเสียที่...

แม้ว่าในช่วงหมื่นปีที่ผ่านมาเธออาจกลับมาเกิดใหม่ในหลายๆ ช่วงเวลา แต่สำหรับราชาปีศาจนี่เป็นช่วงเวลาแรกนับตั้งแต่ยุคก่อนกาล ดั่งนั้นในชาติก่อนๆ ความทรงจำช่วงอดีตที่เป็นเทพของเธอจะค่อยๆ หลั่งไหลมาทีละน้อยกระทั่งจดจำทุกอย่างได้ทั้งหมด โดยปราศจากคนที่เธอ... ฝ้าคอย”

(The Black Angle ลำนำแห่งรัตติกาล. 2556: น. 148)

จากตัวอย่างเป็นตอนที่นัทรู้ตัวแล้วว่าตนเคยเป็นเทพแห่งสายลมในชาติก่อนๆ ได้ฟังคำบอกเล่าของลูกหลานเทพพยากรณ์ที่สืบทอดความทรงจำแห่งเทพมา เป็นเวลากว่าหมื่นปีที่วิญญาณของชินคอยผนึกไม่ให้โลกมนุษย์แตกสลาย และในที่สุดทั้งคู่ก็ได้กลับชาติมาเกิดเจอกัน

การสร้างโลกเหนือจินตนาการผู้เขียนมีวิธีสร้างอยู่สองแบบดังที่ได้วิเคราะห์ให้เห็นไปแล้ว โดยผู้เขียนสามารถจะกำหนดตัวละครใหม่ในเรื่องได้อย่างอิสระ สร้างฉากเพื่ออธิบายกฎเกณฑ์ในโลกนั้น และให้ตัวละครมีความสามารถพิเศษเพื่อให้เด่นและแตกต่างจากตัวละครอื่นๆ แต่แม้ว่าจะเป็นเรื่องที่เกิดจากจินตนาการ ฉากและตัวละครจะมีความพิเศษเพียงใดก็ยังต้องอยู่ภายใต้ตรรกะหรือกฎเกณฑ์ของเรื่องและผู้เขียนได้กำหนดไว้ โดยจะพบการสร้างเนื้อหาในลักษณะนี้ทั้งจากเรื่องเล่าออนไลน์ประเภทนวนิยายที่ผลิตเป็นหนังสือโดยสำนักพิมพ์ และเรื่องเล่าออนไลน์ประเภทนวนิยายที่ผลิตเป็นหนังสือโดยผู้เขียน

4.1.2 การสร้างรูปแบบความรักของตัวละคร

การสร้างรูปแบบความรักของตัวละคร หมายถึง ผู้เขียนได้กำหนดรูปแบบความรักของตัวละครเอาไว้ในเรื่อง โดยจะปรากฏในลักษณะของโครงเรื่องและแนวคิดหลักของเรื่อง จากการศึกษาพบการสร้างรูปแบบความรัก 2 รูปแบบดังนี้

4.1.2.1 การสร้างรูปแบบความรักแบบอุดมคติ

การสร้างรูปแบบความรักแบบอุดมคติหมายถึง รูปแบบความรักของตัวละครที่ค่อยๆ ก่อขึ้นจากความผูกพัน ก่อนจะกลายเป็นความรัก ตัวละครจะต้องเอาชนะอุปสรรคต่างๆ ที่เข้ามาขัดขวางให้ได้ จากการศึกษาพบเรื่องที่มีความรักแบบอุดมคติได้แก่ เรื่อง Love Me Monster เทรักหมัดใจคุณชายซี่้ออน, ผึ้งรักไว้ในรอยทราย และ The Black Angle ลำนำแห่งรัตติกาล ดังจะแสดงให้เห็นจากตัวอย่าง

“เจสซี่ไม่เห็นมีจุดด้อยเลย -*-”

‘ฉัน... ไม่เข้าใจนาย =_=”

‘ผมคิดถึงเจสซี่ตลอดเวลา ซ่อนั้นเจสซี่น่าจะรู้อยู่แล้ว... ปัญหาของเจสซี่เป็นปัญหาของผมนั่นคงใช่มั้ง... ผมรู้ว่าอะไรที่ทำให้เจสซี่ยิ้ม’

‘อะไร’

‘ผมไง (‘ ’)’

‘หลงตัวเองไปแล้ว’

‘แล้วทำไมล่ะ... ผมทำให้เจสซียิ้ม... เจสซีไม่ร้องไห้ เพราะไม่ชอบร้องไห้ให้คนอื่นเห็น...
ผมสบายใจเวลาอยู่กับเจสซี... ที่ไม่มีไม้เรียว... แต่ที่ผมคิดไม่ออก...’

‘คือจุดด้อยของฉัน?’

‘ใช่’ เขาพยักหน้า ‘เจสซีน่ารักอยู่แล้ว ไม่เห็นมีจุดด้อยอะไรเลย (-*-)’

‘ฉันใจร้ายกับนายไง’

‘ผมชอบนี่’

‘ชอบให้ฉันใจร้ายกับนาย?’

‘ผมชอบเจสซี ถ้าเจสซีจะใจร้ายผมก็โอเค (. .)’ พันไมล์ถอนหายใจก่อนจะทำปากงุ้มและมอง
หน้าฉัน ‘นี่เธอผมได้หรือยัง (‘^’) ’ ”

(Love Me Monster เทรักหมดยุคคุณชายซี่้ออน. 2556: น. 285-286)

จากตัวอย่างเป็นตัวอย่างจากเรื่อง Love Me Monster เทรักหมดยุคคุณชายซี่้ออน เป็นตอนที่
ที่พันไมล์อธิบายความรักของเขาที่มีต่อเจสซี เจสซีไม่เชื่อว่าพันไมล์รักเธอจริงเพราะว่าพันไมล์ทำ
เหมือนกับว่าเขาไม่จริงจังและกลัวว่าพันไมล์จะแยกไม่ออกระหว่างความรักกับความใกล้ชิด ความ
ใกล้ชิด พันไมล์จึงถามเจสซีว่าความรักของเจสซีเป็นอย่างไร และอธิบายความรักของเขาในเธอฟัง
แม้ว่าเจสซีจะมีข้อเสียแต่พันไมล์ก็ยังรับในข้อเสียนั้นได้

“ข้ารักท่านราชินี! และจะรักท่านตลอดไป... ราชินี! ข้าเป็นของท่าน ใจของข้าจะอยู่เคียงข้าง
ท่านไม่ว่ายามหลับหรือตื่น แม้วันข้างหน้าเราจะไกลกัน แต่ขอจงรู้ไว้ว่าข้าจะไม่จากไปไหน ขอเพียงแค
คิดถึง... ข้าก็จะอยู่กับท่านตลอดเวลา”

(ฝังรักไว้ในรอยทราย. 2556: น. 390)

จากตัวอย่างเป็นตัวอย่างจากเรื่องฝังรักไว้ในรอยทราย เป็นตอนคำพูดของพันท์ที่บอกให้กับ
ราชินี หลังจากพันท์ตัดสินใจชัดเจนว่าคำพยากรณ์ที่เธอฝันว่าราชินีในการรบกับกษัตริย์เมอร์ซีเลส
พันท์จึงเข้าไปต่อสู้กับเมอร์ซีเลสแทน โดยต้องการจะสละชีวิตเพื่อช่วยราชินี

“นาซาส ซ้ำกั้วเหลือเกิน ข้าไม่เคยอยากจากเจ้าไปอีก ฮึ๊ก... ในชีวิตข้า ข้าไม่เคยร้องคร่ำครวญถึงสิ่งใด ข้าสามารถทนต่อทุกสิ่งได้ ข้าไม่เคยอ่อนแอ ข้าไม่เคยรู้สึกกลัวสิ่งใดหรืออะไรเท่าครั้งนี้มาก่อนเลย ซ้ำกั้ว นาซาส... ยามเมื่อนี้กว่าจะไม่มีเจ้าอยู่เคียงข้างกัน จะไม่ได้เห็นหน้าของเจ้า สัมผัสเจ้า ข้าก็รู้สึกเหมือนจะอยู่ไม่ได้เสียแล้ว นาซาส นาซาส ข้าไม่ได้อยากอ่อนแอให้เจ้าเห็นเช่นนี้เลย’

‘ซำก็กั้วมันเหมือนกันกับเจ้า แต่ซำจะรอ... จะรอจนกว่าเจ้าจะกลับมาสู่อ้อมแขนซำเช่นนี้อีกครั้ง ซำรักเจ้า ซิน’

‘ซำก็รักเจ้า นาซาส...’

‘รอซำนะ เทพแห่งสายลม แล้วซำจะไปพบเจ้าในไม่ช้า ข้าให้สัญญา’ ”

(The Black Angle ลำนำแห่งรัตติกาล. 2556: น. 231)

จากตัวอย่างเป็นตัวอย่างจากเรื่อง The Black Angle ลำนำแห่งรัตติกาล เป็นตอนที่ซินได้ตัดสินใจจะสละวิญญาณของตนเพื่อฝึกและรักษาโลกมนุษย์เอาไว้ ทำให้ต้องแยกจากนาซาสหลายหมื่นปี แม้ว่าเขาจะต้องอยู่เพียงลำพัง แต่เพื่อช่วยนาซาสและวิญญาณทุกคนไว้ เขาก็ยอม เป็นการแสดงความอ่อนแอของราชาปีศาจออกมา เพราะไม่ต้องการแยกจากจากคนรักของตน นาซาสเองก็สัญญาว่าจะรอจนกว่าจะได้พบกันอีกครั้ง

4.1.2.2 การสร้างรูปแบบความรักแบบต้นร้ายปลายดี

การสร้างรูปแบบความรักแบบต้นร้ายปลายดี หมายถึง การที่ผู้เขียนกำหนดความรักให้ตัวละครโดยเริ่มต้นจากความแค้น ความเข้าใจผิด ทำให้ตัวละครฝ่ายหญิงต้องตกอยู่ในพันธะสัญญาบางอย่างถูกตัวละครฝ่ายชายเอาเปรียบ และตัวละครฝ่ายชายจะกลับตัวได้ในภายหลังเมื่อรู้ว่าตัวละครฝ่ายหญิงตั้งครุฑ จากการศึกษาพบการสร้างรูปแบบความรักในลักษณะนี้ในเรื่อง ม่านรักลายมังกร วิมานหงส์ในกรงมาร บำเรอรักซาตาน และร้อยรักสลักใจ ดังจะเห็นได้จากตัวอย่าง

“ฉันเกลียดคุณที่สุด คุณเอาเปรียบฉัน คุณฉวยโอกาสกับฉันแบบนี้เสมอ’

‘ก็คุณอย่ามายั่วให้ผมคลั่งสิเพราะมันจะเป็นแบบนี้ เขาเป็นอดีต แต่ผมจะเป็นปัจจุบันของคุณ’

‘คนบ้า บอกให้ปล่อยฉันนะ คุณไม่มีสิทธิ์มาทำแบบนี้ถ้าคุณไม่เลิกทำแบบนี้คุณจะไม่เห็นทาง
ได้เห็นหน้าฉันที่โรงแรมนี้อีกฉันจะลาออก’

‘ก็บอกไปแล้วไง คุณมีเงินมาจ่ายค่าปรับผม คุณก็เก็บกระเป๋าเดินออกไปได้ แต่ถ้าไม่มีคุณก็
ต้องทำงานให้ผมจนครบสัญญา’ เขาพูดกับเธอแต่ริมฝีปากร้อนผ่าวก็ไม่วายที่จะทำตามใจเจ้าของด้วย
การจุมพิต ‘คนอย่างปีเตอร์ เงิน อยากรู้ทำอะไรก็ได้ ทับทิม คุณตัดใจจากเซฟรวิชชัชชะ ตราบไตที่
ผมยังอยู่ ผมไม่ปล่อยคุณไปเป็นของใครหรอก’ ”

(ม่านรักลายมังกร. 2556: น. 149)

จากตัวอย่างเป็นตัวอย่างจากเรื่อง ม่านรักลายมังกร ทับทิมเซฟสาวชาวไทยต้องอยู่ได้สัญญา
จ้างที่ไม่เป็นธรรมของ ปีเตอร์เจ้าของโรงแรม และปีเตอร์ก็ใช้อำนาจของเจ้านายที่เหนือกว่าเอาเปรียบ
ทั้งทางร่างกายและจิตใจของทับทิมอยู่เสมอ

“ ‘คุณได้ยินชัดแล้วนี่’ ชายหนุ่มวางของในมือลงบนโต๊ะ ลูกชิ้นเย็นแล้วยาวสามขุมเข้าหาเธอ
อริสราอดอยกรูดติดโต๊ะ ชยับไปไหนไม่ได้ ‘คุณเป็นเมียผมคุณก็ต้องทำหน้าที่เมีย... จริงไหม... หน้าทีเมีย
ของนายคิมหันต์ มีไม่มากนักหรอก... หนึ่งใน! ต้องทำความสะอาดบ้านและห้องน้ำทุกวัน สอง! ซักผ้า
ด้วยตัวเอง สาม! ทำอาหารทุกมื้อ สี่... ห้ามออกไปไหนเกินขอบเขตบ้านหลังนี้ นอกจากผมจะอนุญาต’

‘คุณคิมหันต์! แบบนี้มันไม่เรียกว่าบ้านแล้ว แต่มันคือคุก’

‘คำสั่งของสามีคุณต้องทำตาม... และสุดท้ายหน้าที่ที่เมียต้องทำ...’ เขาระชิบแผ่วเบา แต่
เสียงนั้นกลับสะท้อนไปมาในใจของคนฟังอย่างหนักแน่น ‘...คุณต้องปรนเปรอให้ผมพอใจ อริสรา’ ”

(ร้อยรักสลักใจ. 2556: น. 62-63)

จากตัวอย่างเป็นตัวอย่างจากเรื่อง ร้อยรักสลักใจ เป็นตอนที่อริสราความจำเสื่อมจาก
อุบัติเหตุทางรถยนต์ และถูกคิมหันต์ที่เข้าใจผิดว่าพี่ของอริสราเป็นคนทำให้น้องสาวของเขาตาย เขาจึง
มาแก้แค้นด้วยการมาลงกับอริสราโดยการมาสวมรอยเป็นสามี พามากักขังไว้ยังเกาะร้อยรัก และใช้
อำนาจความเป็นสามีเพื่อข่มเหงอริสรา

“ ‘คุณจะทำอะไร’ เสียงทุ้มดังอยู่ข้างหลัง

‘ฉันจะกลับเมืองไทยค่ะ’

‘ใครบอกว่าผมจะให้คุณกลับเมืองไทย เพื่อแลกกับการเซ็นสัญญา กับบริษัทพ่อของคุณ คุณต้องอยู่ปรนนิบัติผมให้ครบสองเดือน แต่ถ้าคุณไม่ต้องการช่วยพ่อของคุณก็ตามใจ ผมไม่บังคับคุณหรอก หรือจะไปชบอกไอ้หนุ่มแดนปลาตีนนั้นก็แล้วแต่คุณนะ เพราะผมไม่ชอบฝืนใจใคร’

มนต์วีรียืนฟังอย่างสงบ แล้วหันมามองหน้าชายหนุ่มซ้ำๆ อย่างคาดไม่ถึง เขาจะให้เธออยู่ต่อเพื่อปรนนิบัติเขาเพื่อแลกกับการเซ็นสัญญาเป็นคู่ค้าอย่างนั้นหรือ ความน้อยใจจุ่มหัวใจของมนต์วีรียวบเท้าจะทรงตัวไม่อยู่ รู้สึกเหมือนตัวเองถูกตีตราคาราวกับสิ่งของที่ใส่ต่อรองในเชิงธุรกิจ ทำไมเฮ็นริคถึงได้ใจดำกับเธอแบบนี้”

(วิมานหงส์ในกรมาร. 2556: น. 290)

จากตัวอย่างเป็นตัวอย่างจากเรื่อง วิมานหงส์ในกรมารเป็นตอนที่มนต์วีรียต้องการจะกลับเมืองไทยเพราะน้อยใจเฮ็นริคสามีของตนที่ไปเอาใหญ่ผู้หญิงคนอื่น แต่เฮ็นริคไม่ยอมให้กลับและยังอ้างสัญญาทางธุรกิจที่ทำไว้กับบริษัทของพ่อมนต์วีรียเพื่อผูกมัดเธอ ทำให้เธอต้องทนอยู่กับเฮ็นริคต่อไป แม้ว่าจะไม่อยากอยู่ก็ตาม

“ขอโทษที่ทำให้รึตต้องเจ็บตัว ขอโทษที่ทำให้รึตลำบาก ขอโทษที่ทำให้รึตต้องมาอุ้มท้องลูกของพี่”

‘มะ ‘ไม่เป็นไรครับ’ เรื่องรึตตอบเสียงแผ่ว ในที่สุดก็ปิดเรื่องนี้กับพ่อของลูกในท้องไม่ได้จริงๆ ดวงตากลมจ้องมองคนตรงหน้า คนที่เขารักมากที่สุด อยากจะรู้เหลือเกินว่าภาคินจะทำยังไงกับเขา และลูกในท้อง จะรับผิดชอบหรือจะทิ้ง

รึท... จะหายไปไหมถ้าพี่จะบอกว่า พี่จะขอดูแลรึท... กับลูกของเราสองคน’

น้ำตาไหลคลอหน่วยที่ดวงตาคู่สวยทันที เรื่องรึทยกมือป้องปากสะอื้นให้จนภาคินต้องดึงกายบางเข้ามาอกอดแนบอก”

(บ่าเรอรัชชาตาน. 2555: น. 96-97)

จากตัวอย่างเป็นตัวอย่างจากเรื่อง บ่าเรอรัชชาตาน เป็นตอนที่ภาคินได้รู้ว่าเรื่องรึทกำลังตั้งครรรักลูกของตนอยู่ จึงสำนึกผิดในสิ่งที่เคยทำต่อเรื่องรึท จึงอยากจะขอโอกาสแก้ตัวด้วยการจะดูแลเรื่องรึทกับลูก

การสร้างรูปแบบความรักของตัวละคร เป็นสิ่งที่ผู้เขียนกำหนดขึ้นมาโดยจะผูกกับโครงเรื่องและแนวคิดหลักของเรื่อง จากการศึกษาพบว่าในแต่ละเรื่องนั้นสามารถจำแนกรูปแบบความรักของตัวละครได้ 2 รูปแบบ ดังที่ได้อธิบายด้วยการยกตัวอย่างในข้างต้น โดยจะพบการสร้างเนื้อหาในลักษณะนี้ทั้งจากเรื่องเล่าออนไลน์ประเภทนวนิยายที่ผลิตเป็นหนังสือโดยสำนักพิมพ์และเรื่องเล่าออนไลน์ประเภทนวนิยายที่ผลิตเป็นหนังสือโดยผู้เขียน

4.1.3 การสร้างความรุนแรง

การสร้างความรุนแรงหมายถึง ความรุนแรงอันเกิดมาจากการปะทะกันระหว่างตัวละคร โดยมีพื้นฐานมาจากปมความขัดแย้งในเรื่อง จากการศึกษาพบความรุนแรงทั้งจากการทำร้ายร่างกาย การขึ้นใจ และการฆาตกรรม ในการศึกษาครั้งนี้จะแบ่งความรุนแรงที่พบโดยใช้เกณฑ์ผู้กระทำกับผู้ถูกกระทำออกเป็น 3 ลักษณะ ดังนี้

4.1.3.1 การสร้างความรุนแรงระหว่างตัวละครเอก

การสร้างความรุนแรงระหว่างตัวละครเอก เป็นการปะทะกันระหว่างตัวละครเอกฝ่ายชายกับตัวละครเอกฝ่ายหญิง พบความรุนแรงในลักษณะของการทำร้ายร่างกาย และการขึ้นใจ จากการศึกษาพบความรุนแรงในลักษณะนี้จากเรื่อง ผีรักไว้ในรอยทราย, ม่านรักลายมังกร, บำเรอรักชาตาน และ ร้อยรักสลักใจ ดังเห็นได้จากตัวอย่าง

“ ‘ซึก... ไม่รู้... โอ๊ย!’ หญิงสาวร้องลั่น เมื่อราชีฟใช้มือเพียงข้างเดียวบีบคอเล็กๆ ของเธอ แล้วผลักเธอเต็มแรงจนร่วงบางหงานหลัง ศีรษะกระแทกพื้นดังโป๊ก... ราชีฟออกแรงบีบมากขึ้นไปอีก แม้อีกฝ่ายจะดิ้นรนบิดป้อนก็ไม่สะทกสะท้าน เขาโบกมือห้ามรามิลที่ทำท่าจะเข้ามาช่วย เมื่อนิ้วมือเล็กๆ นั้นหยิกข่วนต่อสู้อาจนผิวเนื้อเป็นรอยแดงไปทั้งแขน”

(ผีรักไว้ในรอยทราย. 2556: น. 20)

จากตัวอย่างเป็นตัวอย่างจากในเรื่องผีรักไว้ในรอยทราย เป็นตอนที่ราชีฟทำร้ายพินท์เพื่อถามหาตัวเทพพยากรณ์ จนเกือบทำให้พินท์ต้องตาย อันเป็นลักษณะของการทำร้ายร่างกาย

“ ‘คุณต้องการอะไรกันแน่ คุณภาคิน’

ต้องการ... ร่างกายของนาย’

เพียะ!! เรื่องรืทวัดมือออกไปอย่างรวดเร็ว

...

‘สุดท้ายนายก็ต้องร้องไห้ น้ำตามันไม่ช่วยอะไรหรอกนะเรื่องรืท’ ภาคินแฉะยิ้ม

‘น้ำตามันช่วยอะไรไม่ได้... แต่บางครั้งน้ำตามันก็ทำให้เราตาพร่ามัว จะได้มองไม่เห็นภาพ
อุบาทว์ตาให้มันชัดเจนนัก’

เพียะ!! เรื่องรืทถลาลงไปกระทบกับพื้นด้วยแรงจากฝ่ามือหนา

‘ฮึ๊ก’ มือเรียวยกขึ้นสัมผัสใบหน้าที่ถูกทำร้าย

...

‘มักมาก ไม่รู้จักพอ’

‘ยังอยากโดนตบอีกใช่ไหม... จำเอาไว้ละ อยู่กับผัวอย่าปากดีให้มาก’ ”

(บำเรอรักชาติ น. 2555: น. 34-35)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

จากตัวอย่างเป็นตัวอย่างจากเรื่อง บำเรอรักชาติ เป็นการแสดงนิสัยของภาคินที่มักจะใช้กำลังทำร้ายเรื่องรืทอยู่เสมอ เพราะเข้าใจว่าเรื่องรืทมาแย่งความรักจากพ่อแม่ของตนไป และเพราะเรื่องรืทอยู่ในบ้านของตนในฐานะผู้อาศัย ภาคินจึงใช้อำนาจความเป็นเจ้าบ้านข่มเหงเรื่องรืทอยู่เสมอ

นอกจากการทำร้ายร่างกายแล้ว จากการศึกษายังพบการขี้นใจระหว่างตัวละครฝ่ายชายกับตัวละครหญิงอีกด้วย

“ ‘คุณมีผู้หญิงตั้งมากมายก็เลือกมาสักคนที่สนองตัณหาคุณได้ ไม่ใช่มาทำกิริยาที่แบบนี่ยกับฉัน’

‘ก็เพราะตั้งแต่ผมพบคุณ ผมก็ไม่อยากทำแบบนี้กับใคร นอกจากคุณคนเดียว’

‘แต่ฉันไม่ต้องการ’

‘ก็ถือว่าคืนนี้ผมจะยึดเยียดให้ก็แล้วกัน’

...

ปีเตอร์รู้สึกผิดที่คุ้มครองความต้องการของตัวเองไว้ไม่อยู่ ปล่อยให้อารมณ์ฝ่ายต่ำมันทำให้อุณหภูมิร่างกายต้องชอกช้ำ เธอตื่นขึ้นมาเขาจะเจอกับอะไรบางอย่างนะ เขาคงต้องยอมรับ... ปีเตอร์ล้มตัวลงนอนและก่อร่างเปลือยเปล่าของทับทิมเอาไว้ รู้สึกเป็นสุขที่ได้กอดคนที่เขารัก แต่ก็ทุกซี้ใจเพราะไม่รู้ว่าหลังจากนี้เธอจะเกลียดชังเขามากแค่ไหน”

(มากรักลายมังกร, 2556: น. 203-206)

จากตัวอย่างเป็นตัวอย่างจากเรื่องมากรักลายมังกรเป็นตอนที่ปีเตอร์ลักพาตัวทับทิมมาจากนาธาน เพราะไม่ต้องการให้นาธานเปิดตัวครัวไทยที่โรงแรมได้ และด้วยอารมณ์หึงหวงทำให้ปีเตอร์สนใจทับทิมในคืนนั้น

“พอที่หยุดก้าวร้าวคุณท่านได้แล้ว’

เพี้ย!! ร่างบางหันไปตามแรงตบ นอนตัวสั่นด้วยความหวาดกลัว

‘คงจะหายดีแล้วสินะ งั้นก็ต้องบำเรอความสุขให้ฉันได้แล้วสิ’ ภาคินกระซากร่างบางลงมา จากเตียงอย่างรวดเร็ว

‘ปะ ปล่อยนะ’ เรื่องจิตดีในรสนสุดชีวิต หากด้วยแรงที่น้อยนิดนั้นไม่สามารถต้านทานแรงอารมณ์ของร่างสูงได้

‘วันนี้ฉันขอเปลี่ยนบรรยากาศหน่อยนะ’ ภาคินเหยียดยิ้ม

‘มะ ไม่นะคุณภาคิน ฮึ๊ก รียังไม่พร้อม’ คำขอร้องพริ้งพรุออกมาจากคนดั่งเล็ก แต่ชายหนุ่มหาได้สนใจไม่

‘ฉันให้เลือกระหว่างระเบียบ กับห้องน้ำ ตอบมาเช’ ภาคินตะคอกใส่ร่างบาง

...

แก่นกายถูกเสียบเข้าไปในช่องทางด้านหลังทันทีโดยไม่มีแม้แต่การหลอ่ลื่น ส่งผลให้โลหิตสดไหลทะลักออกมาจากรีวชาบางมากมายจนเประอะพื้นไปทั่ว”

(บำเรอรักชาติตาน. 2555: น. 21-23)

จากตัวอย่างเป็นตัวอย่างจากเรื่องบำเรอรักชาติตาน เป็นตอนที่ภาคินตามไปทำร้ายร่างกายและขึ้นใจเรื่องรักที่กำลังนอนป่วยอยู่ในโรงพยาบาล เป็นความรุนแรงทั้งในลักษณะการทำร้ายร่างกายและการขึ้นใจ

การสร้างความรุนแรงระหว่างตัวละครเอก นั้นโดยมากมักจะปรากฏคู่กันกับรูปแบบความรักแบบต้นร้ายปลายดี ที่ฝ่ายชายจะทำร้าย เขาเปรียบฝ่ายหญิง ด้วยอำนาจที่เหนือกว่า รวมไปถึงการขึ้นใจซึ่งทำให้ฝ่ายหญิงตั้งครรรภ์ ก่อนที่ฝ่ายชายจะกลับตัวได้ในภายหลัง

4.1.3.2 การสร้างความรุนแรงระหว่างฝ่ายร้ายกับฝ่ายดี

การสร้างความรุนแรงระหว่างฝ่ายร้ายกับฝ่ายดีคล้ายกันกับการสร้างความรุนแรงระหว่างตัวละครเอก แต่เป็นการเปลี่ยนฝั่งมาเป็นความรุนแรงที่เกิดขึ้นระหว่างฝ่ายร้ายกับฝ่ายดีแทน พบลักษณะความรุนแรงทั้งการทำร้ายร่างกาย การขึ้นใจ และการฆาตกรรม จากการศึกษาพบความรุนแรงลักษณะนี้ได้จากเรื่อง ผึ้งรักไว้ในรอยทราย, ม่านรักลายมังกร, บำเรอรักชาติตาน, ร้อยรักสลักใจ และ **The Black Angle** นำมาแห่งรัตติกาล ดังจะเห็นได้จากตัวอย่าง

“ ‘ฉันอยากรู้ว่า’ หญิงสาวเขยคางร่างบางขึ้นมา ‘ถ้าแกไม่ได้ท้องฉันจะสนใจแก รักแกแบบนี้ไหม’

‘อย่างนะ’

‘ตายซะเถอะ’

‘ไม่’ เรื่องรักขึ้นตัวสุดแรง แต่ด้วยกำลังอันน้อยนิดจึงไม่สามารถสู้แรงโทสะของหญิงสาวได้เลย

‘ลาก่อนนะเรื่องรัก’

ผลึก!!

“โถ้ย ช่วยด้วยยยย’ เรื่องรืทกลั้งลงไปตามชั้นบันได มือเรียวป่องหน้าท้องเอาไ่ว้จนมานั่งอยู่ที่
พื้นชั้นล่าง”

(บ่าเรอรัทซาตาน. 2555: น. 126)

จากตัวอย่างเป็นตัวอย่างจากเรื่องบ่าเรอรัทซาตาน เป็นตอนที่วรรณรทมาทำร้ายเรื่องรืทที่
กำลังท้องด้วยความแค้น ด้วยการผลักรืทตกบันไดเพื่อหวังให้เรื่องรืทแท้ง เป็นความรุนแรงใน
ลักษณะของการทำร้ายร่างกาย

“ ‘จริง ๆ รูปโฉมเจ้าก็ช่างสง่างามสมดังคำร่ำลือ รสสวาทของปีศาจเขาร่ำร้อนแรงนัก แลถ้า
ข้าได้เสพสมกับราชาปีศาจเช่นเจ้าจะเร้าร้อนกว่าขนาดไหนกัน... เพลานี้ข้าจะให้ราชาปีศาจที่สูงศักดิ์
เช่นเจ้ามาเป็นเครื่องบำเรอสุข ปลดเปลื้องความใคร่ต่อหน้าคนที่เจ้ารักนี้แหละ ข้าจะให้ข้าได้ทรมาณ
ทั้งกายทั้งใจ เจ้าจะไม่มีวันหนีไปกว่าข้า’

ความแข็งขี้ที่จวบจ้วงขึ้นแทรกเข้ามาในร่างพร้อมกระแทกกายอย่างหนักหน่วงพาให้ร่างเบื้อง
ล่างที่ถูกกระทำโยกคลอนไปตามแรงโดยไม่ปรึปากให้เสียงใดๆ เล็ดรอดออกมาแม้แต่น้อย ทั้งยังไม่
แสดงออกถึงอารมณ์ใดๆ ด้วยเช่นกัน ใบหน้าคมเข้มที่สวดยงามราวกับรูปสลักนั้นยังคงเรียบเฉยดังไม่มี
อะไรบังเกิด...”

(The Black Angle ล่าน่าแห่งรัตติกาล. 2556: น. 192-193)

จากตัวอย่างเป็นตัวอย่างจากเรื่อง The Black Angle ล่าน่าแห่งรัตติกาลเป็นตอนที่มหาเทพ
จับกุมชินและนาซาสได้ และได้ขึ้นใจชินต่อหน้านาซาสเพื่อเป็นการลงโทษที่ขัดขวางตน เป็นความ
รุนแรงในลักษณะของการขึ้นใจ

“ปัง!

ร่างสูงลุ่มลงกระแทกพื้น ทับทิมหวีตร้องเมื่อเห็นเลือดสดๆ กระเซ็นไปทั่วห้อง ไม่เคยเห็นภาพ
ที่สะเทือนขวัญแบบนี้มาก่อน

นาธานยังไม่ตาย เธอได้ยินเสียงเขาร้องโอดโอย ทับทิมรู้สึกแทบจะลุ่มทั้งยืน ถ้าหากปีเตอร์ไม่
เข้ามารับร่างเธอเอาไว้เสียก่อน

“ไม่ต้องกลัวนะคนดี ผมขอโทษที่ผมมาช้า คุณไม่เป็นอะไรแล้ว’

แต่ในนาที่นั้นปีเตอร์กับท๊อบทิมถึงกับต้องตกตะลึงอีกครั้งหลังจากเมื่อนาที่ก่อนหน้านี้ปีเตอร์บุกเข้ามาทันและเห็นว่านาธานกำลังจะยิงฟารุก ปีเตอร์จึงยิงสกัดนาธานเอาไว้ กระสุนไปถูกไหล่ นาธาน เขายังไม่ตาย แต่ล้มลงไปดินทวนทวาย แต่ตอนนี้ฟารุกวิ่งเข้าไปกระชากปืนในมือนาธาน

‘คราวนี้ที่กูบ้าง ไอนาธาน ไ้ชาติชั่ว’

‘อย่างนะคุณฟารุก อย่า...’ ท๊อบทิมร้องห้าม แต่ฟารุกรัวกระสุนหลายนัดไปที่ร่างนาธาน เขาชักปืนชักงอเลือดทะลักออกจากปาก แต่ตาของเขายังคงมองท๊อบทิมเหมือนอยากจดจำใบหน้าของเธอเป็นครั้งสุดท้าย”

(ม่านรักลายมังกร. 2556: น. 225)

จากตัวอย่างเป็นตัวอย่างจากเรื่องม่านรักลายมังกร เป็นตอนที่นาธานจับตัวท๊อบทิมมาหวังจะขึ้นใจ แต่ฟารุกหักหลังนาธานเพื่อช่วยท๊อบทิม ทำให้นาธานจะยิงฟารุก พอตีปีเตอร์มาถึงยิงนาธาน และช่วยท๊อบทิมเอาไว้ ทำให้ฟารุกสบโอกาสคว้าปืนยิงนาธานจนถึงความตาย เป็นความรุนแรงในลักษณะของการฆาตกรรม

การสร้างความรุนแรงระหว่างฝ่ายร้ายกับฝ่ายดี เป็นการสร้างความรุนแรงตามปมความขัดแย้ง เมื่อตัวละครปะทะกันทำให้เกิดความรุนแรงตามมาทั้งการทำร้าย การขึ้นใจ และการฆ่ากัน ดังจะเห็นได้จากตัวอย่างที่อธิบายไปแล้วข้างต้น

4.1.3.3 การสร้างความรุนแรงผ่านการทำสงคราม

การสร้างความรุนแรงผ่านการทำสงครามหมายถึง การที่ผู้เขียนใช้สงครามระหว่างเมือง ระหว่างเผ่าพันธุ์ เป็นปมความขัดแย้งใหญ่ของเรื่อง เป็นความรุนแรงของกลุ่มบุคคล จากการศึกษาพบความรุนแรงในลักษณะนี้จากในเรื่อง Circle เซอร์เคิล, ผังรักไว้ในรอยทราย และ The Black Angle ลำนำแห่งรัตติกาล ดังจะเห็นได้จากตัวอย่าง

“เหล่าทวยเทพทั้งหลายพากันเข้าห้ำหั่นโจมตีปีศาจอย่างไม่มียั้งมือ งานรื่นเริงที่เคยมีเมื่อไม่กี่เพลาที่ผ่านมาผ่านพ้นลับหาย ฉากย่อมไปด้วยกลิ่นอายเลือดที่เจิ่งนองไปทั่วบริเวณ โถงแห่งงานเลี้ยงมันได้กลายเป็นลาประหาร ลานศึกสำหรับเหล่าเทพแลปีศาจไปเรียบร้อยแล้ว แม้จะเก่งกาจเพียงไรแต่

น้ำน้อยยอมแพ้ไฟวันยังค่ำ บรรดาปีศาจน้อยใหญ่ต่างพากันบาดเจ็บล้มตายเป็นอันมาก เหลือก็แต่เพียงปีศาจระดับสูงและเหล่าองค์กรแห่งราชาเท่านั้น ซึ่งต่างก็บาดเจ็บแทบสิ้นอยู่ไม่ใช่่น้อย”

(The Black angle ลำนำแห่งรัตติกาล. 2556: น. 19)

จากตัวอย่างเป็นตัวอย่างจากเรื่อง The Black Angle ลำนำแห่งรัตติกาลเป็นตอนที่เหล่าเทพและปีศาจต่อสู้กันหลังจากที่รู้ว่างานเลี้ยงที่มหาเทพจัดขึ้นนั้นเป็นการลวงราชาปีศาจมากำจัด

“ยินดีที่ได้พบกันนะท่านเมอร์ซิลิส! น่าเสียดายเหลือเกินที่เราต้องมารบกันทุกๆ ที่ไม่ได้มีเรื่องซัดใจกันมาก่อน แต่ถึงอย่างไรข้าก็ไม่อาจปล่อยให้ท่านมีชีวิตรอดกับไปได้’

‘เช่นกันราชาซีฟ! ไหนๆ เราก็ได้มาเหยียบแผ่นดินอียิปต์แล้ว คงจะไม่เป็นการรบกวนเกินไปถ้าดาบของฮิตไทต์เล่มนี้จะได้ล้มล้มเลือดของท่าน!’ ”

(ฝังรักไว้ในรอยทราย. 2556: น. 385)

จากตัวอย่างเป็นตัวอย่างจากเรื่องฝังรักไว้ในรอยทราย เป็นตอนที่ราชาซีฟเจ้าผู้ครองอียิปต์ยกทัพออกต้านทัพฮิตไทต์ของเมอร์ซิลิสที่ยกมารุกรานอียิปต์

“คุณไม่เห็นต้องสู้กับผมเพื่อเมืองของคุณก็ได้เนี่ย’ เอ็ดเวิร์ดแย้งชานทำหน้าที่แปลกใจ แต่ก็ส่ายหัวแทบจะทันที

‘คงเป็นไปไม่ได้หรอก... เอาอย่างนี้ดีไหม ฉันสัญญาว่าจะทำให้มันจบโดยเร็วที่สุดไม่เจ็บปวดเลยสักนิดเดียว’

...

‘ถ้าคุณชานหวังดีกับผมจริงๆ แล้วจะฆ่าผมไปเพื่ออะไร’

ชานอึ้งไป ไม่นึกว่าจะโดนย้อนแบบนี้

‘เอ็ดเวิร์ด ถ้าเลือกได้ฉันก็ไม่อยากทำหรอกนะ แต่นี่เป็นกฎของการเป็นแลนด์ลอร์ด แลนด์ลอร์ดต้องต่อสู้โดยเอาชีวิตเป็นเดิมพันเพื่อเมืองของตัวเอง’ ”

(Circle เซอร์เคิล. 2556: น. 214-215)

จากตัวอย่างเป็นตัวอย่างจากเรื่อง **Circle เซอร์เคิล** เป็นตอนที่ซานแลนด์ลอร์คเมืองแห่งชีวิตมาทำสัญญาดินแดนกับเอ็ดเวิร์ด โดยซานต้องการที่ดินทั้งหมดในเมืองเซอร์เคิลเป็นของตัวเอง และมาทำชิงในขณะที่เอ็ดเวิร์ดเพิ่งเข้ารับตำแหน่งใหม่ๆ เพื่อชิงความได้เปรียบ

การสร้างความรุนแรงผ่านการทำสงครามมักจะพบคู่กันกับการสร้างโลกเหนือจินตนาการ เนื่องจากผู้เขียนสามารถสร้างความขัดแย้งได้อย่างอิสระ จึงสร้างให้เหนือจริงเพื่อความสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง ทำให้เมื่อต้องคลายปมความขัดแย้งจึงต้องใช้ความรุนแรงในระดับสงครามในการแก้ไขปมความขัดแย้งนั้น ดังที่ได้อธิบายด้วยตัวอย่างไปแล้วข้างต้น

การสร้างความรุนแรงนั้นพบปรากฏทั้งในระดับระหว่างบุคคล และในระดับกลุ่มบุคคล มีลักษณะตั้งแต่การทำร้ายร่างกาย การขโมยใจ การฆาตกรรม และการทำสงคราม โดยจะพบการสร้างความรุนแรงนี้ในลักษณะนี้ทั้งจากเรื่องเล่าออนไลน์ประเภทนวนิยายที่ผลิตเป็นหนังสือโดยสำนักพิมพ์และเรื่องเล่าออนไลน์ประเภทนวนิยายที่ผลิตเป็นหนังสือโดยผู้เขียน

4.1.4 การสร้างตัวละครที่เป็นเพศทางเลือก

การสร้างตัวละครที่เป็นเพศทางเลือกหมายถึง การที่ผู้เขียนเลือกกำหนดให้เพศของตัวละครที่มีความสัมพันธ์นั้นเป็นเพศเดียวกัน เป็นกรกล่าวถึงเพศทางเลือก โดยมักจะมีฉากที่มีเพศสัมพันธ์เป็นองค์ประกอบ จากการศึกษาพบการสร้างตัวละครที่เป็นเพศทางเลือกในเรื่อง บำเรอรักซาตาน และ **The Black Angle** นำมาแห่งรัตติกาล ดังจะเห็นได้จากตัวอย่าง

“ใครวะเนี่ย สวยวะ”

“ใช่่มะ แต่ชมว่าสวยไปเถอะ นินะ ราชาปีศาจเว้ย”

‘ราชา? ผู้ชายหรอวะ’

‘เออออออออ กูอึ้งแตกไปแล้ว อ่านไปอ่านมา อ้าวผู้ชายนี่หว่า หลงชมอยู่ตั้งนาน แต่... จริงๆ มันก็คงไม่แปลกอะไร เพราะเทพกับปีศาจเป็นเผ่าพันธุ์ที่ไม่มีเพศนี่วะ ไช้ป’ ”

(The Black Angle นำมาแห่งรัตติกาล. 2556: น. 24)

จากตัวอย่างเป็นตัวอย่างจากเรื่อง **The Black Angle** นำมาแห่งรัตติกาลเป็นตอนที่นักหรือนาซาสในชาติภพปัจจุบันได้เห็นรูปของชินและเกิดหลงรัก โดยผู้เขียนได้ให้คำอธิบายว่าเทพกับปีศาจเป็นเผ่าพันธุ์ที่ไม่มีเพศ จึงสามารถมีความสัมพันธ์กันได้โดยไม่ถือเป็นเรื่องปกติ

“ไม่ว่าชาตินี้หรือชาติไหน ไม่ว่าจะภพภูมิใด ข้าก็จะมีวันแยกจากท่านเป็นอันขาด ขอขอสาบาน.. ชินผู้เป็นที่รักแห่งข้า”

เสียงเรียกชื่อดังสลับกับเสียงของเปียกลั่นที่เสียดสีกันดังก้องห้องบรรทมสีแดงนี้ราวกับย้ำเตือนชัดในสิ่งที่พวกเขากำลังกระทำกันอยู่ ร่วงสว่ยร้องขอให้สอดลึกแนบแน่น พร้อมยกแยกขาดขึ้นวางพาดบนไหล่หนา ก่อนถูกกระแทกกาย อย่างหนักหน่วงปรนเปรอตามที่ขอ บทรักอันร้อนแรงภายในห้องสีแดงนี้ยังคงดำเนินอยู่ต่อไป ท่ามกลางความเงิบสงัดของคืนเดือนมืด ที่ยืนเพียงเสียงร้องสองร่างสอดประสานกันอยู่เบื้องหลังประตูห้องบรรทมของตำหนักเงาจันทร์ราแห่งนี้...”

(The Black Angle นำมาแห่งรัตติกาล. 2556: น. 98)

จากตัวอย่างเป็นตัวอย่างจากเรื่อง **The Black Angle** นำมาแห่งรัตติกาลเป็นฉากที่แสดงถึงความสัมพันธ์ทางเพศระหว่างเทพกับปีศาจ

“ฮึก ะ ริท ทะ ท้อง” ริทตัดสินใจพูดออกไปเพราะรู้ดีว่ายังไงก็ปิดเพื่อนตัวเองไม่ได้อยู่ดี

‘กับเขาไซ้ไหม’ แอมป์เขย่าวางบางอย่างมีอาการมึน นึกโมโหผู้ชายมากเกินไป

‘เบาๆ สิแอมป์ริทท้องอยู่นะ’ ร้อนถึงกันต้องเข้ามาห้าม ประเดี๋ยวริทจะเป็นลมเป็นแล้งไปเสียก่อน

‘ฮึก ใช้ ริทท้องกับเขา’ ริทสะท้อนให้ เต้าเข้าไปกอดปลอบให้ริทผ่อนคลายความเครียด

‘แล้วเขารู้หรือยัง’ นักทรมานอีกคนด้วยเสียงเครียด เรื่องนี้ไม่ใช่เรื่องเล็ก คนไซ้ทั้งไว้ในท้องเพื่อนเขา
ควรวีปู้

‘ไม่ ริทจะไม่บอกเขา’ ”

(ป่าเรอรัทชาตาน. 2555: น. 54-55)

จากตัวอย่างเป็นตัวอย่างจากเรื่อง บำเรอรัจฉาดานเป็นตอนที่เพื่อน ๆ ของเรื่องวิทย์พยายามคาดคั้นให้เรื่องวิทย์ยอมรับว่าตนเองตั้งครรภ ผู้เขียนไม่ได้เขียนอธิบายว่าตัวละครที่เป็นผู้ชายตั้งครรภได้อย่างไร โดยทำให้เหมือนกับว่าเป็นเรื่องธรรมดา ซึ่งในเรื่องก็มีตัวละครที่เป็นผู้ชายอีกคนที่ตั้งครรภและมีลูกเช่นกัน

จากการศึกษาพบว่าการสร้างตัวละครให้เป็นเพศทางเลือกนั้น เรื่อง **The Black Angle** นำมาแห่งรัตติกาล ผู้เขียนได้ใช้ความเหนือจินตนาการเพื่ออธิบายให้ความสัมพันธ์ระหว่างเพศเดียวกันนั้นเป็นเรื่องที่ยอมรับได้ ในขณะที่ในเรื่องบำเรอรัจฉาดานนั้นผู้เขียนเลือกที่จะไม่อธิบายสิ่งใด และมักจะมีฉากแสดงความสัมพันธ์ทางเพศเป็นองค์ประกอบ ดังที่ได้อธิบายด้วยตัวอย่างไว้ข้างต้น การสร้างตัวละครให้มีลักษณะเป็นเพศทางเลือกนั้นพบเฉพาะในเรื่องเล่าออนไลน์ประเภทนวนิยายที่ผู้เขียนผลิตเองเท่านั้น

4.1.5 การสร้างตัวละครที่ดัดแปลงจากศิลปินดารา

การสร้างตัวละครที่ดัดแปลงมาจากศิลปินดารา หมายถึง การที่ผู้เขียนเลือกใช้ลักษณะ รูปร่าง หน้าตา บุคลิก รวมไปถึงชื่อ ของศิลปินดารานั่นมาเป็นลักษณะของตัวละครในเรื่อง สังเกตได้จากการใช้ชื่อศิลปินนั้นโดยตรง รวมไปถึงการบรรยายลักษณะของตัวละครที่ถอดแบบมาจากศิลปินดารานั้นโดยตรง จากการศึกษาค้นคว้าการสร้างตัวละครที่ดัดแปลงมาจากศิลปินดารานี้พบในเรื่อง บำเรอรัจฉาดาน และ **The Black Angle** นำมาแห่งรัตติกาล ดังจะแสดงให้เห็นได้จากตัวอย่าง

“ วิท’ กานดาโผเข้ากอดลูกทันทันทีหลังจากเห็นของยา เธอถึงกับอึ้งเมื่อรู้ว่าลูกกำลังตั้งครรภ

‘แม่ วิทจะทำยังไงดี’

วิท... ท้องกับคุณภาคินไซ้ใหม่’ เป็นคำถามที่ไม่น่าถามใครๆ ก็รู้ว่าวิทตกเป็นเมียของภาคิน เด็กในท้องไม่ทางเป็นลูกของคนอื่น

(บำเรอรัจฉาดาน. 2555: น. 52)

จากตัวอย่างเป็นตัวอย่างจากเรื่อง บำเรอรัจฉาดาน สังเกตได้จากชื่อตัวละครได้แก่ “เรื่องวิท” แม้ว่าจะใช้วิธีเขียนที่ต่างออกไปแต่ก็ออกเสียงเหมือน “เรื่องฤทธิ์” และ “ภาคิน” ซึ่งเป็นชื่อนักร้องจากรายการประกวดร้องเพลง นอกจากนี้ “กานดา” ยังเป็นชื่อมารดาของเรื่องฤทธิ์ในชีวิตจริงอีกด้วยทั้งตัวละครตัวอื่นๆ ในเรื่องก็ใช้ชื่อเดียวกันกับศิลปินที่มีชีวิตอยู่จริง เช่น “วิว วรรณรท” “กัน นภัทร” และ “เก้ง วาโย” เป็นต้น

“สุดท้ายนี้ขอขอบคุณศิลปิน ริท เฮียโตโน พี่แก๊ง เซน และคนอื่นๆ ที่เป็นต้นแบบให้นิยายเรื่องนี้ และทางผู้เขียนไม่มีเจตนาจะทำให้ศิลปินเสื่อมเสียชื่อเสียง”

(ป่าเรอรัทซาตาน.2555: น. 1)

จากตัวอย่างเป็นตัวอย่างจากคำนำของเรื่องป่าเรอรัทซาตาน ผู้เขียนได้เขียนอย่างเจาะจงว่าได้ต้นแบบมาจากศิลปินคนใดบ้างในส่วนของคำนำพร้อมกับกล่าวว่าไม่มีเจตนาจะทำให้ศิลปินเสื่อมเสียชื่อเสียง

“ร่างโปร่งบางในชุดเสื้อเชิร์ตแขนยาวสีดำพับม้วนร่นไว้จนถึงข้อศอกกับกางเกงยีนส์เข้ารูปสีซีดจางดูเข้ากัน ผมยาวหยักสลายสีน้ำตาลเข้มพลั่วตีปิดบังหน้าตา กระทั่งที่มีมือเรียวกว่าจับและปิดม้วนออกไปแนบทัดหูไว้...”

(The Black Angle คำนำแห่งรัตติกาล. 2556: น. 243)

จากตัวอย่างเป็นตัวอย่างจากเรื่อง The Black Angle คำนำแห่งรัตติกาล เป็นการบรรยายลักษณะของงบลัด หรือชินในชาติภพปัจจุบัน ซึ่งมีลักษณะคล้ายกับ “ชิน” นักร่อนำของวงซิงกูลาร์ นอกจากนี้ยังมีการใช้ชื่อตัวละครตามชื่อมือกีตาร์ในวงอีกคนคือ “นัท” เป็นตัวเองของเรื่องคู่กันกับชินอีกด้วย

การสร้างตัวละครโดยดัดแปลงจากศิลปินดารานั้น ผู้เขียนต้องนำอัตลักษณ์ ทั้งชื่อ และลักษณะบุคลิกของศิลปินดารา มาดัดแปลงให้เป็นตัวละคร โดยตัวละครที่ดัดแปลงมานั้นมักจะเป็นตัวละครในลักษณะของเพศทางเลือกด้วย อันเป็นการจินตนาการของผู้เขียนที่เป็นแฟนคลับของศิลปินที่ต้องการให้ศิลปินที่ตนชื่นชอบได้เป็นคู่กันจริงๆ จึงนำมาเขียนเป็นนวนิยายออนไลน์ จากการศึกษาพบการสร้างตัวละครโดยดัดแปลงจากศิลปินดารานั้น พบเฉพาะในเรื่องเล่าออนไลน์ประเภทนวนิยายที่ผู้เขียนผลิตเองเท่านั้น

จากการศึกษาคุณลักษณะของเรื่องเล่าประเภทนวนิยายที่ได้รับการตีพิมพ์เป็นหนังสือนี้ ผู้วิจัยสามารถสรุปคุณลักษณะต่างๆ มาในรูปแบบของตารางได้ดังนี้

ลักษณะการผลิต คุณลักษณะของเรื่องเล่า	เรื่องเล่าออนไลน์ ประเภทนวนิยายที่ ผลิตเป็นหนังสือโดย สำนักพิมพ์	เรื่องเล่าออนไลน์ ประเภทนวนิยายที่ ผลิตเป็นหนังสือโดย ผู้เขียน
1 การสร้างโลกเหนือจินตนาการ 1.1 การสร้างโลกเหนือจินตนาการจาก เหตุการณ์ในอดีต	1	-
1.2 การสร้างโลกเหนือจินตนาการโดยผู้เขียน จินตนาการขึ้นเอง	1	1
2 การสร้างรูปแบบความรักของตัวละคร 2.1 การสร้างรูปแบบความรักแบบอุดมคติ	2	1
2.2 การสร้างรูปแบบความรักแบบต้นร้าย ปลายดี	1	3
3 การสร้างความรุนแรง		
3.1 การสร้างความรุนแรงระหว่างตัวละครเอก	2	3
3.2 การสร้างความรุนแรงระหว่างฝ่ายร้ายกับ ฝ่ายดี	2	4
3.3 การสร้างความรุนแรงผ่านการทำสงคราม	2	1
4 การสร้างตัวละครที่เป็นเพศ ทางเลือก	-	2
5 การสร้างตัวละครที่ดัดแปลงจากศิลปิน ดารา	-	2

ตารางที่ 4 คุณลักษณะของเรื่องเล่าออนไลน์ประเภทนวนิยายที่ได้รับการตีพิมพ์เป็นหนังสือ

จากการตารางทำให้เห็นได้ว่าคุณลักษณะการสร้างโลกเหนือจินตนาการจะพบในเรื่องเล่าออนไลน์ประเภทนวนิยายที่ผลิตโดยสำนักพิมพ์มากกว่า ในขณะที่คุณลักษณะเรื่องการสร้างความรุนแรงนั้นจะพบในเรื่องเล่าออนไลน์ประเภทนวนิยายที่ผลิตโดยผู้เขียนมากกว่า รวมถึงการสร้างตัวละครที่เป็นเพศทางเลือกและการสร้างตัวละครที่ดัดแปลงมาจากศิลปินดารา ที่จะพบแค่ในในเรื่องเล่าออนไลน์ประเภทนวนิยายที่ผลิตโดยผู้เขียนเท่านั้น

4.2 คุณลักษณะของเรื่องเล่าออนไลน์ประเภทการ์ตูนที่ได้รับการตีพิมพ์เป็นหนังสือ

จากการศึกษาคุณลักษณะของเรื่องเล่าออนไลน์ประเภทการ์ตูนที่ได้รับการตีพิมพ์เป็นหนังสือ ผู้วิจัยค้นพบว่าสามารถแบ่งคุณลักษณะออกได้เป็น 4 คุณลักษณะดังนี้

4.2.1 การสร้างเนื้อหาจากเรื่องราวในชีวิตประจำวัน

การสร้างเนื้อหาจากเรื่องราวในชีวิตประจำวัน หมายถึง การที่ผู้เขียนได้หยิบยกสิ่งที่พบเจอในชีวิตประจำวันขึ้นมาเพื่อใช้เป็นประเด็นในการเขียน จากการศึกษพบว่าสามารถแบ่งย่อยออกได้อีก 2 วิธีดังนี้

4.2.1.1 การสร้างเนื้อหาจากเหตุการณ์ที่พบเห็นได้ทั่วไปในสังคม

การสร้างเนื้อหาจากเหตุการณ์ที่พบเห็นได้ทั่วไปในสังคมหมายถึง การที่ผู้เขียนนำเหตุการณ์ต่างๆ ไปที่พบเห็นในชีวิตประจำวันได้ง่าย มาใช้เป็นประเด็นในการเขียน ส่วนมากจะเขียนเป็นการ์ตูนช่องหน้าเดียวจบ ในลักษณะของการล้อเลียนหรือใช้เป็นมุกตลก จากการศึกษพบว่าการสร้างเนื้อหาในลักษณะที่พบในกลุ่มตัวอย่างเรื่อง พุดอะไรไม่ได้ให้หมีเขี้ยว, ชิบบิลวาดระบายไปตามฟิลลิ่ง, Eat All Day กินทั้งวันมันส์ทั้งอาทิตย์, โม่อะทั่วไทย สิงห์บุรี เดอะซีรีส์ และ #พี่ว้ากโรคจิตกับนายปีหนึ่งโคตรชวย (๑) ดังจะเห็นจากตัวอย่าง

รูปภาพที่ 1 ตัวอย่างการสร้างเนื้อหาจากเหตุการณ์ที่พบเห็นได้ทั่วไปในสังคม

จากตัวอย่างเป็นตัวอยากรจากเรื่องซิบบิลวาตระบายไปตามฟิลลิ่ง เป็นการนำเรื่องความแตกต่างของใบหน้าผู้หญิงระหว่างก่อนแต่งหน้ากับหลังแต่งหน้ามาเปรียบเทียบกัน ซึ่งจะมีความแตกต่างอย่างเห็นได้ชัด

รูปภาพที่ 2 ตัวอย่างการสร้างเนื้อหาจากเหตุการณ์ที่พบเห็นได้ทั่วไปในสังคม(2)

จากตัวอย่างเป็นตัวอย่างจากเรื่อง #พี่ว่าโรคจิตกับนายปีหนึ่งโคตรชวย(๑) เป็นเหตุการณ์การรับน้องในมหาวิทยาลัย ที่สามารถพบเห็นได้ในทุกๆ ต้นปีการศึกษาในสถาบันการศึกษา

4.2.1.2 การสร้างเนื้อหาจากประสบการณ์ของผู้เขียน

การสร้างเนื้อหาจากประสบการณ์ของผู้เขียนหมายถึง การที่ผู้เขียนนำเอาเรื่องราวที่ตน หรือ ตกรอบๆ ตัวมาเขียนเป็นเรื่องราวคล้ายกับการบอกเล่าหรือบันทึกเหตุการณ์ ส่วนมากจะเขียนเป็นการตลกขบขันเป็นตอนๆ มีสาระใจความในแต่ละตอนชัดเจน จากการศึกษาพบการสร้างเนื้อหาในลักษณะนี้จากกลุ่มตัวอย่างเรื่อง มนุดกกลม และ ธี.วี.ดังจะเห็นได้จากตัวอย่าง

รูปภาพที่ 3 ตัวอย่างการสร้างเนื้อหาจากประสบการณ์ของผู้เขียน

จากตัวอย่างเป็นตัวอย่างจากเรื่อง อี.วี. เป็นการเล่าถึงเรื่องของนักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ที่ต้องมาวาดภาพจากสถานที่จริง ซึ่งมักจะมีคนที่วาดด้วยลายเส้นน้อยๆ แต่มักจะได้คะแนนดีเสมอ

รูปภาพที่ 4 ตัวอย่างการสร้างเนื้อหาจากประสบการณ์ของผู้เขียน(2)

จากตัวอย่างเป็นตัวอย่างจากเรื่องมรดกกลม เป็นตอนที่พูดถึงคนรักของผู้เขียนไปพบแพทย์ เพราะเจ็บตาและแพทย์ได้ถอนขนตาที่งอกแล้วเข้าไปในดวงตา และเมื่อคนรักของผู้เขียนมาชำระค่ารักษาพยาบาลก็พบว่า เป็นค่ารักษาพยาบาลที่สูงมาก โดยคิดเป็นเส้นขนตาที่ถอนได้เส้นละ 200 บาท

การสร้างเนื้อหาจากเรื่องราวในชีวิตประจำวันนั้น จากการศึกษาพบว่าสามารถแบ่งย่อยได้วิธี 2 ดังที่ได้กล่าวในข้างต้นแล้ว โดยจะพบการสร้างเนื้อหาในลักษณะนี้ทั้งจากเรื่องเล่าออนไลน์ประเภทการ์ตูนที่ผลิตเป็นหนังสือโดยสำนักพิมพ์และเรื่องเล่าออนไลน์ประเภทการ์ตูนที่ผลิตเป็นหนังสือโดยผู้เขียน

4.2.2 การสร้างอารมณ์ขัน

การสร้างอารมณ์ขัน หมายถึง การที่ผู้เขียนนำเสนอเรื่องราวในรูปแบบของการ์ตูนชวนหัว เพื่อความบันเทิง จากการศึกษาพบว่าสามารถแบ่งได้เป็น 2 วิธีดังนี้

4.2.2.1 การสร้างอารมณ์ขันโดยใช้การ์ตูนมุก

การสร้างอารมณ์ขันโดยใช้การ์ตูนมักหมายถึง การที่ผู้เขียนนำเสนอการ์ตูนในลักษณะของการ์ตูนสี่ช่อง แบ่งออกเป็นส่วนการปูเนื้อหา การขงมุก และการตบมุกในช่องสุดท้าย ตามแบบฉบับการ์ตูนมุกตลก โดยจากการศึกษาพบลักษณะการสร้างอารมณ์ขันนี้ในกลุ่มตัวอย่างเรื่อง มนุดกกลม, พุดอะไรไม่ได้ให้หมีเขี้ยว, โม่เอะทั่วไทย สิงห์บุรี เดอะซีรีส์ และหน้ากากแก้วภาคโลก ดังจะแสดงให้เห็นได้จากตัวอย่าง

รูปภาพที่ 5 ตัวอย่างการสร้างอารมณ์ขันโดยใช้การ์ตูนมุก

จากตัวอย่างเป็นตัวอย่างจากเรื่องหน้ากากแก้วภาคโลก เป็นตอนที่ตัวเอกออกไปร้องลิเกเพื่อชิงพวงมาลัย ในช่องสุดท้ายกลายเป็นว่าตัวเอกได้รับพวงมาลัยมากเกินไปจนมองไม่เห็นหน้า หรือตอนที่ภักซ์ชอบบ๊อบที่ถูกทำร้าย เพราะว่าเป็นคนชอบความรุนแรง

รูปภาพที่ 6 ตัวอย่างการสร้างอารมณ์ขันโดยใช้การ์ตูนมุก(2)

จากตัวอย่างเป็นตัวอย่างจากเรื่องโมอะทั่วไทย สิงห์บุรี เดอะซีรี่ เป็นตอนที่สิงห์บุรีพาแม่หญิงกรุงเทพฯมาเที่ยวอนุสาวรีย์หมู่บ้านบางระจันโดยในเรื่องทำให้เหมือนกับว่าแม่หญิงกรุงเทพฯสนใจตัวอนุสาวรีย์แต่แท้จริงแล้วกำลังถ่ายรูปตัวเองกับอนุสาวรีย์ในมุมที่แตกต่างกัน

4.2.2.2 การสร้างอารมณ์ขันโดยล้อเลียนพฤติกรรมของคน

การสร้างอารมณ์ขันโดยล้อเลียนพฤติกรรมของคนหมายถึง การที่ผู้เขียนหยิบยกเอาพฤติกรรมของคนในสังคมขึ้นมาเขียนเป็นล้อเลียน เสียดสีให้เกิดอารมณ์ขัน จากการศึกษาพบการสร้างอารมณ์ขันในลักษณะนี้จากกลุ่มตัวอย่างเรื่อง พุดอะไรไม่ได้ให้หมีเขี่ย และ Eat All Day กินทั้งวันมันส์ทั้งอาทิตย์ ดังจะแสดงให้เห็นได้จากตัวอย่าง

รูปภาพที่ 7 ตัวอย่างการสร้างอารมณ์ขันโดยล้อเลียนพฤติกรรมของคน

จากตัวอย่างเป็นตัวอย่างจากเรื่องพูดอะไรไม่ได้ให้หมีเซียเป็นเรื่องของหมีเล็กกับหมีใหญ่ที่แทนตัวเองเป็นผู้ประกาศข่าวทางโทรทัศน์โดยล้อเลียนรายการข่าวที่มักจะนำคลิปวิดีโอที่ได้รับความนิยมในอินเทอร์เน็ตมานำเสนอเป็นข่าว และได้วิจารณ์คลิปโดยใช้อารมณ์รุนแรง โดยที่ไม่ได้ตรวจสอบก่อนว่าคลิปวิดีโอที่นั้นแท้จริงแล้วเป็นคลิปทางการตลาด หรือ ไวรัลคลิป (ViralClip)⁵ ที่บริษัทขนมหวานแห่งหนึ่งเป็นผู้ผลิตขึ้นมา อันเป็นความผิดพลาดทางด้านการตรวจสอบเนื้อหาของสื่อมวลชนที่เกิดขึ้นจริงในสังคมไทย⁶ โดยในเรื่องพูดอะไรไม่ได้ให้หมีเซียก็นำเหตุการณ์นี้มาเป็นเนื้อหาในเรื่องเพื่อเสียดสีการทำงานของสื่อมวลชน

⁵ไวรัล คลิป (Viral Clip) หมายถึงคลิปวิดีโอที่ได้รับความนิยมและแพร่หลายทางอินเทอร์เน็ต โดยอาจจะเกิดจากความตั้งใจของผู้ผลิตหรือไม่ก็ได้ ส่วนหนึ่งบริษัทเจ้าของสินค้านิยมทำคลิปไวรัลมาเพื่อสร้างกระแสและโฆษณาประชาสัมพันธ์สินค้าของตน

⁶เมื่อปี พ.ศ. 2556 บริษัทขนมหวานบริษัทหนึ่งได้ผลิตไวรัลคลิปเพื่อการโฆษณาเป็นจำนวนมาก โดยส่วนมากเป็นไวรัลคลิปที่ทำให้เกิดความเข้าใจผิดขึ้นในหมู่คน และมีสื่อมวลชนได้หยิบยกไวรัลคลิปนี้มานำเสนอเป็นข่าวทางโทรทัศน์จนเกิดเสียงวิพากษ์วิจารณ์ในวงกว้าง ก่อนที่บริษัทขนมหวานจะออกมาชี้แจงและแสดงความรับผิดชอบว่าเป็นผู้จัดทำคลิปไวรัลนี้เอง

รูปภาพที่ 8 ตัวอย่างการสร้างอารมณ์ขันโดยล้อเลียนพฤติกรรมของคน(2)

จากตัวอย่างเป็นตัวอย่างจากเรื่อง Eat All Day กินทั้งวันมันส์ทั้งอาทิตย์ผู้เขียนใช้แกะสีเหลืองเป็นตัวแทนของคนที่ชอบรับประทานอาหาร โดยเฉพาะอาหารประเภทบุฟเฟ่ต์และฟาสต์ฟู้ด โดยในภาพเป็นการยกคำสอนของบิดาเรื่องการคว้าโอกาส แต่กลับเป็นการตีความของแกะว่าหมายถึงการหยิบจานอาหารจากสายพานให้ได้มากที่สุด

การสร้างอารมณ์ขันนั้น จากการศึกษพบว่าสามารถแบ่งย่อยได้วิธี 2 ดังที่ได้กล่าวในข้างต้นแล้ว โดยจะพบการสร้างเนื้อหาในลักษณะนี้ทั้งจากเรื่องเล่าออนไลน์ประเภทการ์ตูนที่ผลิตเป็นหนังสือโดยสำนักพิมพ์และเรื่องเล่าออนไลน์ประเภทการ์ตูนที่ผลิตเป็นหนังสือโดยผู้เขียน

4.2.3 การสร้างภาพเพื่อขบขันข้อความ

การสร้างภาพเพื่อขบขันข้อความหมายถึง การที่ผู้เขียนใช้ภาพการ์ตูนเพื่อเป็นภาพประกอบของข้อความ ส่วนมากจะเป็นการ์ตูนที่จบในช่องเดียว หน้าเดียว จากการศึกษพบว่าวิธีการสร้างภาพเพื่อขบขันข้อความ โดยข้อความนั้นจะพบปรากฏตั้งแต่เรื่องความรัก ประสบการณ์ ให้กำลังใจ รวมไปถึงการล้อเลียน และภาพที่ใช้จะสอดคล้องไปกับข้อความดังกล่าว จากกลุ่มตัวอย่างเรื่อง ชิบบิล วาดระบายไปตามฟิลลิ่ง และ Eat All Day กินทั้งวันมันส์ทั้งอาทิตย์ ดังจะแสดงให้เห็นได้จากตัวอย่าง

รูปภาพที่ 9 ตัวอย่างการสร้างภาพเพื่อขบขันข้อความ

จากตัวอย่างเป็นตัวอย่างจากเรื่อง ชิบบิล วาดระบายไปตามฟิลลิ่ง ในภาพเป็นข้อความที่ต่อกันคือ “เธอกงไม่ได้ชอบเราหรอก” และ “ที่ผ่านมา...ฉันคิดไปเอง” ตัวการ์ตูนก็มีสีหน้าเศร้าสร้อย เหมือนว่าเป็นคนกล่าวข้อความนั้นออกมา

รูปภาพที่ 10 ตัวอย่างการสร้างภาพเพื่อขบขันข้อความ(2)

จากตัวอย่างเป็นตัวอย่างจากเรื่อง Eat All Day กินทั้งวันมันส์ทั้งอาทิตย์ ในภาพมีข้อความว่า “ข้าวก็ได้กิน ขึ้นบีทีเอสก็ได้นั่ง แต่โดนเอาตุตมาแบนบคอ” เป็นการล้อสำนวน “เนื้อไม่ได้กิน หนังไม่ได้รองนั่ง เอากระดูกมาแขวนคอ” โดยใช้ภาพของแกะสีชมพูที่กำลังนั่งอยู่บนรถไฟฟ้า โดยมีแกะสีน้ำตาลมาขยี้พุงแผ่นกระดูกกันใส่ๆ ซ้ำๆ โดยแบนเอาบันทายมาแบนติดกับแผ่นกระดูกกัน โดยภาพบนทำย่นเป็นภาพที่สร้างความไม่สบายใจให้กับตัวละครแกะสีชมพูในเรื่อง ซึ่งพฤติกรรมเช่นนี้สามารถพบได้เมื่อใช้บริการรถไฟฟ้าในชีวิตประจำวัน

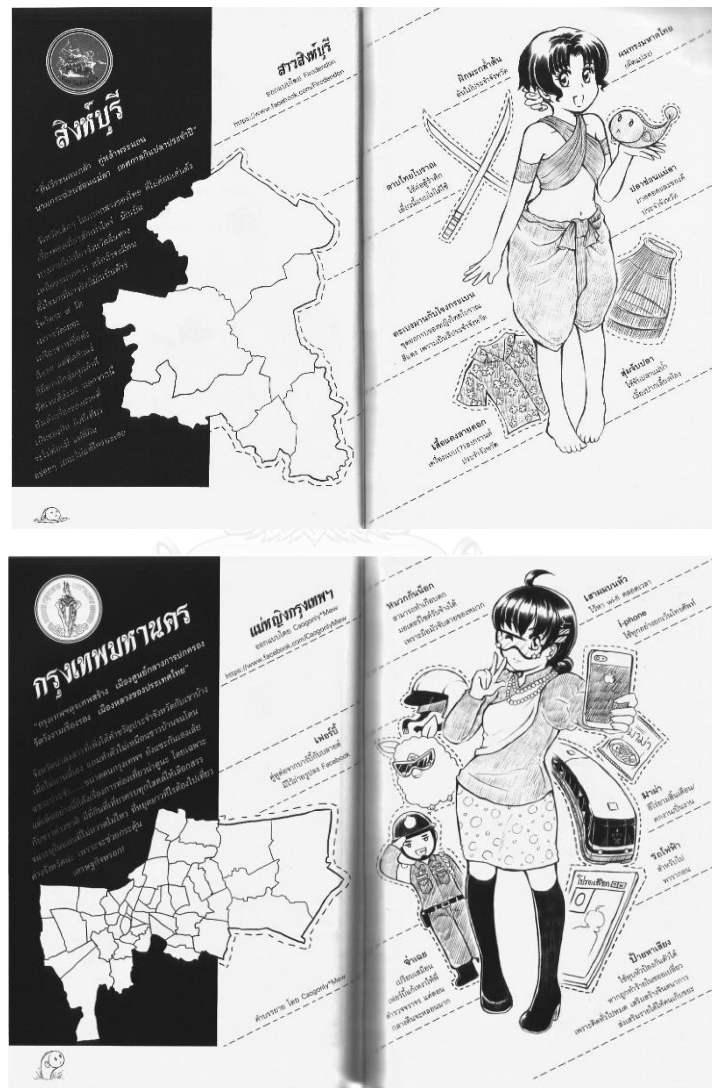
การสร้างภาพเพื่อขบขันข้อความ เป็นการให้น้ำหนักที่ข้อความมากพอๆ กับภาพ โดยข้อความจะมีความสอดคล้องกับภาพ จะพบการสร้างเนื้อหาในลักษณะนี้ทั้งจากเรื่องเล่าออนไลน์ประเภทการ์ตูนที่ผลิตเป็นหนังสือโดยสำนักพิมพ์เท่านั้น

4.2.4 การตัดแปลงจากสื่ออื่น

การตัดแปลงจากสื่ออื่นหมายถึง การที่ผู้เขียนได้นำส่วนหนึ่งส่วนใดของการดูมาจากการตัดแปลงจากเนื้อหาเดิมจากแหล่งอื่นอีกทอดหนึ่ง จากการศึกษาพบว่าสามารถแบ่งแย่งออกไปได้อีกดังนี้

4.2.4.1 การดัดแปลงตัวละครจากสื่ออื่น

การดัดแปลงตัวละครจากสื่ออื่นหมายถึง การที่ผู้เขียนสร้างตัวละครในเรื่องมาจากการดัดแปลงจากสื่ออื่นๆ ทั้งการดัดแปลงตัวละครจากจังหวัด ดัดแปลงตัวละครจากการ์ตูนญี่ปุ่น หรือการดัดแปลงตัวละครจากตัวละครที่ผู้อื่นคิดขึ้นมาอีกที จากการศึกษาพบการดัดแปลงตัวละครในลักษณะนี้จากเรื่อง โมเอะทั่วไทย สิงห์บุรี เดอะซีรีส์ 7 และ หน้ากากแก้วภาคลึกลับ ดังจะแสดงให้เห็นได้จากตัวอย่าง

รูปภาพที่ 11 ตัวอย่างการดัดแปลงตัวละครจากสื่ออื่น

7การ์ตูนเรื่องโมเอะทั่วไทย สิงห์บุรี เดอะซีรีส์ เป็นการตูนที่ผู้เขียนดัดแปลงเนื้อหาและตัวละครมาจากหน้าเพจเฟซบุ๊ก โมเอะทั่วไทย (<https://www.facebook.com/moethaiculture>) เป็นหน้าเพจเฟซบุ๊กที่ให้ผู้เข้ามาร่วมสร้างตัวละครจากจังหวัดต่างๆ

จากตัวอย่างเป็นตัวอย่างจากเรื่องโมเอะทั่วโลก สิงห์บุรี เดอะซีรีส์ เป็นหน้าแนะนำตัวละคร โดยผู้เขียนได้อธิบายถึงแรงบันดาลใจในการสร้างตัวละคร อธิบายถึงส่วนประกอบของตัวละครที่นำมาจากสิ่งต่างๆ ในจังหวัด นอกจากนี้ในละครแม่หญิงกรุงเทพ ผู้เขียนได้นำมาจากตัวละครที่ผู้อื่นได้สร้างไว้ โดยมีการให้เครดิตว่านำมาจากแหล่งที่มาแหล่งใด

รูปภาพที่ 12 ตัวอย่างการดัดแปลงตัวละครจากสื่ออื่น(2)

จากตัวอย่างเป็นตัวอย่างจากเรื่อง หน้ากากแก้วภาคลิเก ในส่วนของคำนำผู้เขียนได้ระบุชัดเจนว่าได้ดัดแปลงตัวละครมาจากเรื่องหน้ากากแก้ว⁸ โดยได้ปรับศิลปะการแสดงละครเวทีให้มาเป็นศิลปะการแสดงแบบไทยอย่างลิเกพื้นบ้าน เป็นการดัดแปลงโครงเรื่องให้เข้ากับบริบทของไทย หรือใน

⁸การ์ตูนเรื่องหน้ากากแก้ว หรือ Mask of Glass (ガラスの仮面) เป็นการ์ตูนเล่มที่เขียนโดย ชุสุเอะ มิอุจิ (美内すずえ) นักเขียนการ์ตูนชาวญี่ปุ่น มีเนื้อหาเกี่ยวกับศิลปะการแสดง โดยมี คิตาซิมะ มายะ เด็กสาวที่มีความใฝ่ฝันจะเป็นนักแสดงเป็นตัวละครเอก เรื่องหน้าแก้วนี้ได้รับความนิยมทั้งในประเทศญี่ปุ่นและบรรดานักอ่านในประเทศไทย โดยในประเทศไทยหน้ากากแก้วได้รับการแปลและตีพิมพ์มาตั้งแต่ปีพ.ศ. 2523 จนถึงปัจจุบัน จากสำนักพิมพ์มิตรไมตรี วิบูลย์กิจ และสยามอินเตอร์คอมิกส์ตามลำดับ โดยในขณะที่กำลังวิจัยอยู่นี้ต้นฉบับภาษาญี่ปุ่นดำเนินมาจนถึงตอนอวสานแล้ว แต่ในประเทศไทยยังไม่ได้รับการแปลและตีพิมพ์

ส่วนของตัวละครที่มีชื่อว่า มยุเรศ หรือมีชื่อเล่นว่า มายู ก็ดัดแปลงมาจากตัวละครในเรื่องหน้ากากแก้ว ที่ชื่อ คิตาซิมะ มายะ เช่นกัน

4.2.4.2 การดัดแปลงเนื้อหาจากสื่ออื่น

การดัดแปลงเนื้อหาจากสื่ออื่น หมายถึง การที่ผู้เขียนสร้างเนื้อหาส่วนหนึ่งมาจากสื่ออื่น เช่น จากเนื้อหาของการ์ตูนญี่ปุ่น จากแฮชแท็กที่ได้รับความนิยม หรือจากเนื้อหาที่ผู้อื่นสร้างไว้ไปแล้ว จากการศึกษาพบลักษณะการดัดแปลงเนื้อหาในลักษณะนี้จากกลุ่มตัวอย่างเรื่อง โมเอะทั่วไทย สิงห์บุรี เดอะซีรีส์ #พี่ว้ากโรคจิตกับนายปีหนึ่งโคตรช่วย(๑)⁹ และ หน้ากากแก้วภาคโลก ดังจะแสดงให้เห็นได้จากตัวอย่าง

⁹ #พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่งโคตรช่วย เป็นแฮกแท็กในโปรแกรมทวิตเตอร์ที่ผู้ใช้นิยมกันในช่วงเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2553 ซึ่งตรงกับกิจกรรมรับน้องในมหาวิทยาลัยโดยมีลักษณะล้อเลียนกิจกรรมการรับน้อง มีการปรับเปลี่ยนการรับน้องที่มีความขัดแย้งกันระหว่างรุ่นพี่กับรุ่นน้อง เป็นไปในเชิงสุภาพระหว่างรุ่นพี่กับรุ่นน้องแทน

รูปภาพที่ 13 ตัวอย่างการดัดแปลงเนื้อหาจากสื่ออื่น

จากตัวอย่างเป็นตัวอย่างจากเรื่องโมเอะทั่วไทย สิงห์บุรี เดอะซีรีส์ เป็นตอนที่กล่าวถึงของฝากจังหวัดสิงห์บุรีที่มีแต่ผลิตภัณฑ์ที่ทำจากปลาช่อน หรือควรจะเปลี่ยนชื่อจังหวัดเป็นปลาช่อนบุรีดี ผู้เขียนได้ใส่เครดิตไว้ท้ายหน้า แสดงถึงที่มาของมุกนี้

แก๊งค์ออรูมมต

**ชียิตเป็นอะไร
ของมันท่าทาง
แว่งเปลวๆ**

ดูบ

นี่ง

ตบัสเบง

จิก

มึงเวีกีชิตชียิตอาราย!!!

ค...

จูวางจูวางอิอิอิ

การบสวัสดิ์คนที่ถือโคจินเล่มนี้ไว้จะคะ
นี่ถือเป็นโคจินโฮโลแกรมแรกของเราก็คือได้
แบบแล้ว คันเคัน ๕๕๕๕

ที่มาของคู่วิวกันเองปีหนึ่งก็เริ่มมาจากตอนนั้น
ที่มีแท็กฮิต ๘ ที่วิวควร่ายกับนายปีหนึ่ง
ใครคะเริ่มแรกก็ไม่ใช่ราบ.. แต่ขอขอบคุณเขาคะ
ที่ทำให้เป็นแรงบันดาลใจในการสร้างซีรีส์นี้ออกมา
/ซิม

สำหรับโคกับพีซเรคิดเป็นเรื่องยาวไว้คะ
แต่จะมีให้ทำเล่มต่อมีก็ต้องดูกันต่อไป /เหมอ

ทีหลังคู่นี้ก็ดูไม่ค่อยออกกว่าใครคะใครเะ...
ก็ดูกันต่อไปอีก...

สุดท้ายนี่
ขอขอบคุณพี่เชียวที่ให้เบียดเบียดบูตในนานคอม
มีกิวเวินเราเลยชียิตยกทำโคจินให้มาลง
และช่วยแนะนำกับเป็นซูระหลาย ๆ อย่างนะคะ
ขอขอบคุณพี่อินที่ช่วยอะไรหลาย ๆ อย่างไปซึกตาม
บ่ลสมากเลย /น้ำตา
ขอขอบคุณพี่นพจทุกท่านที่ช่วยเชียร์นะคะ <3
ขอขอบคุณพี่อินร่วมใจโคจินที่เชียร์ฮันกันและกัน
ขอขอบคุณพี่นะที่ช่วยเตือนดีและหาอะไรมาฮันก็เส
แข็งเนนออกจากโคจิน.. /เอะ
การบขอขอบพระคุณปะบ๊าย
ขอขอบขอบขอบคุณอานทุกคณดา

CONTACT
Page :: T-Han (facebook.com/teehanzawtee)
Twitter :: @zaw_t

มีตรงให้คำตอบ
พบได้บ้างว่าทำไม
เพื่อนของพวกเขา
ถึงมาไม่ครบ
!?

คุณก็ส่วม
จกมาบ้างหน้า!!

ตรับ!

ซื่อ!!

ตปิต
ตรับ!

สภาค!!

ต.ต.ลา
น.สำภา
สร.วิ.ตรับ!

ซื่อ.....

เบอร์โทร!!

ซื่อ
ตรับ!

1117

08๘...
?

รูปภาพที่ 14 ตัวอย่างการตัดแปลงเนื้อหาจากสื่ออื่น(2)

จากตัวอย่างเป็นตัวอย่างจากเรื่อง #พี่ว่าโรคจิตกับนายปีหนึ่งโคตรชวย(๑) ในส่วนคำนำ ผู้เขียนได้ระบุว่า

“ที่มาของคูพี่ว่าน้องปีหนึ่งก็เริ่มมาจากตอนนั้นที่มีแท็กฮิต #พี่ว่าตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง ใครเป็นเริ่มเราไม่ทราบ... แต่ขอขอบคุณเขาอะที่ทำให้เป็นแรงบันดาลใจในการสร้างซีรีส์นี้ออกมา”

การดัดแปลงจากสื่ออื่นนั้น จากการศึกษาพบว่าสามารถแบ่งย่อยได้วิธี 2 ดังที่ได้กล่าวในข้างต้นแล้ว โดยจะพบการสร้างเนื้อหาโดยการดัดแปลงจากสื่ออื่นจากเรื่องเล่าออนไลน์ประเภทการ์ตูนที่ผลิตเป็นหนังสือโดยผู้เขียนเท่านั้น

จากการศึกษาคุณลักษณะของเรื่องเล่าประเภทการ์ตูนที่ได้รับการตีพิมพ์เป็นหนังสือนั้น ผู้วิจัยสามารถสรุปคุณลักษณะต่างๆ มาในรูปแบบของตารางได้ดังนี้

คุณลักษณะของเรื่องเล่า	ลักษณะการผลิต	เรื่องเล่าออนไลน์ประเภทการ์ตูนที่ผลิตเป็นหนังสือโดยสำนักพิมพ์	เรื่องเล่าออนไลน์ประเภทการ์ตูนที่ผลิตเป็นหนังสือโดยผู้เขียน
1 การสร้างเนื้อหาจากเรื่องราวในชีวิตประจำวัน			
1.1 การสร้างเนื้อหาจากเหตุการณ์ที่พบเห็นได้ทั่วไปในสังคม		3	3
1.2 การสร้างเนื้อหาจากประสบการณ์ของผู้เขียน		1	1
2 การสร้างอารมณ์ขัน			
2.1 การสร้างอารมณ์ขันโดยใช้การ์ตูนมุก		-	3

ลักษณะการผลิต คุณลักษณะของเรื่องเล่า	เรื่องเล่าออนไลน์ ประเภทการ์ตูนที่ผลิต เป็นหนังสือโดย สำนักพิมพ์	เรื่องเล่าออนไลน์ ประเภทการ์ตูนที่ ผลิตเป็นหนังสือโดย ผู้เขียน
2.2 การสร้างอารมณ์ขันโดยใช้การล้อเลียน พฤติกรรมของคน	2	-
3การสร้างภาพเพื่อขับเน้นข้อความ	2	-
4 การตัดแปลงจากสื่ออื่น		
4.1 การตัดแปลงตัวละครจากสื่ออื่น	-	2
4.2 การตัดแปลงเนื้อหาจากสื่ออื่น	-	3

ตารางที่ 5 คุณลักษณะของเรื่องเล่าออนไลน์ประเภทการ์ตูนที่ได้รับการตีพิมพ์เป็นหนังสือ

จากตารางแสดงให้เห็นว่าคุณลักษณะการสร้างเนื้อหาจากเรื่องราวในชีวิตประจำวันนั้นระหว่าง เรื่องเล่าออนไลน์ประเภทการ์ตูนที่ผลิตเป็นหนังสือโดยสำนักพิมพ์กับเรื่องเล่าออนไลน์ประเภทการ์ตูนที่ผลิตเป็นหนังสือโดยผู้เขียนนั้น ไม่มีความแตกต่างกัน ในขณะที่คุณลักษณะการสร้างอารมณ์ขันด้วยการใช้การ์ตูนมุกนั้น จะพบได้เฉพาะในเรื่องเล่าออนไลน์ประเภทการ์ตูนที่ผลิตเป็นหนังสือโดยผู้เขียนเท่านั้น เช่นเดียวกับคุณลักษณะการสร้างอารมณ์ขันโดยใช้การล้อเลียนพฤติกรรมของคนจะพบได้ในเรื่องเล่าออนไลน์ประเภทการ์ตูนที่ผลิตเป็นหนังสือโดยสำนักพิมพ์เท่านั้น ในส่วนของการตัดแปลงจากสื่ออื่นก็จะพบในเรื่องเล่าออนไลน์ประเภทการ์ตูนที่ผลิตเป็นหนังสือโดยผู้เขียนเท่านั้นเช่นกัน

บทที่ 5

กระบวนการผลิตและจัดจำหน่ายหนังสือจากเรื่องเล่าออนไลน์

ในบทนี้มุ่งวิเคราะห์ถึงกระบวนการผลิตและจัดจำหน่ายหนังสือจากเรื่องเล่าออนไลน์ ผู้วิจัยเลือกศึกษาจากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างโดยแบ่งออกเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ผลิตหนังสือด้วยระบบสำนักพิมพ์ แบ่งออกเป็นนักเขียนและบรรณาธิการสำนักพิมพ์ กับกลุ่มตัวอย่างที่ผลิตหนังสือด้วยตัวเอง ได้แก่ นักเขียนที่ทำหน้าที่ผลิตหนังสือด้วย ผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิเคราะห์ด้วยการอธิบายตามกระบวนการผลิตหนังสือที่พบ โดยจะยกตัวอย่างทั้งจากกลุ่มตัวอย่างที่ผลิตหนังสือด้วยระบบสำนักพิมพ์กับกลุ่มตัวอย่างที่ผลิตหนังสือด้วยตัวเองควบคู่กันไป และในตอนท้ายจะเปรียบเทียบให้เห็นถึงกระบวนการผลิตและจัดจำหน่ายหนังสือจากเรื่องเล่าออนไลน์ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่ผลิตหนังสือด้วยระบบสำนักพิมพ์กับกลุ่มตัวอย่างที่ผลิตหนังสือด้วยตัวเองควบคู่กันเพื่อให้เห็นว่ามีความเหมือนและความแตกต่างกันอย่างไร

จากการศึกษาผู้วิจัยพบว่ากระบวนการการผลิตและจัดจำหน่ายหนังสือจากเรื่องเล่าออนไลน์ โดยผู้วิจัยจะเสนอผลกระบวนการผลิตและจัดจำหน่ายหนังสือจากเรื่องเล่าออนไลน์ที่พบดังต่อไปนี้

กระบวนการผลิตหนังสือจากเรื่องเล่าออนไลน์

การสร้างสรรคดีฉบับ

5.1. ขั้นตอนการวางแผนก่อนการผลิตต้นฉบับ

5.1.1 ขั้นตอนการวางแผนก่อนการผลิตต้นฉบับโดยผู้เขียนที่ผลิตหนังสือ

กับสำนักพิมพ์

5.1.1.1 การเลือกช่องทางที่ใช้เขียนเรื่องเล่าในอินเทอร์เน็ต

5.1.1.1.1 บล็อกส่วนตัว

5.1.1.1.2 เว็บบอร์ด

5.1.1.1.3 หน้าเพจเฟซบุ๊ก

5.1.1.2 สาเหตุที่เลือกช่องทางในอินเทอร์เน็ตในการเขียนเรื่องเล่า

5.1.1.2.1 ความสะดวก

5.1.1.2.2 ต้นทุนต่ำ

5.1.1.2.3 เข้าถึงกลุ่มคนได้

5.1.2 ขั้นตอนการวางแผนก่อนการผลิตต้นฉบับโดยผู้เขียนที่

ผลิตหนังสือเอง

5.1.2.1 การเลือกช่องทางที่ใช้เขียนเรื่องเล่า

ในอินเทอร์เน็ต

5.1.2.1.1 บล็อกส่วนตัว

5.1.2.1.2 เว็บบอร์ด

5.1.2.1.3 หน้าเพจเฟซบุ๊ก

5.1.2.2 สาเหตุที่เลือกช่องทางในอินเทอร์เน็ตในการเขียนเรื่องเล่า

5.1.2.2.1 ความสะดวก

5.1.2.2.2 เข้าถึงกลุ่มคนได้

5.2 การผลิตต้นฉบับ

5.2.1 การผลิตต้นฉบับโดยผู้เขียนที่ผลิตหนังสือกับสำนักพิมพ์

5.2.1.1 นำเข้าเนื้อหาเป็นตอน

5.2.1.2 นำเข้าเนื้อหาตามสะดวก

5.2.2 การผลิตต้นฉบับโดยผู้เขียนที่ผลิตหนังสือเอง

5.2.2.1 นำเข้าเนื้อหาเป็นตอน

5.2.2.2 นำเข้าเนื้อหาตามสะดวก

การพัฒนาต้นฉบับและการผลิตหนังสือ

5.2 ขั้นตอนการคัดสรรต้นฉบับ

5.2.1 ขั้นตอนการคัดสรรต้นฉบับโดยสำนักพิมพ์

5.2.1.1 เหตุผลของการคัดสรรต้นฉบับจากอินเทอร์เน็ต

5.2.1.1.1 ความเป็นต้นฉบับที่ดี

5.2.1.1.2 มีความสะดวกในการเข้าถึง

5.2.1.1.3 สามารถประเมินการตลาดได้

5.2.1.2 เกณฑ์การคัดสรรต้นฉบับจากอินเทอร์เน็ต

5.2.1.2.1 พิจารณาจากแนวเรื่อง

5.2.1.2.2 พิจารณาจากยอดการเข้าชม

5.2.1.2.3 พิจารณาจากความสมบูรณ์ของต้นฉบับ

5.2.1.3 วิธีการหาต้นฉบับ

5.2.1.3.1 หาในสื่อสังคมออนไลน์

5.2.1.3.2 ผู้เขียนส่งมาให้พิจารณา

5.2.1.4 ผู้ทำหน้าที่คัดสรรต้นฉบับจากอินเทอร์เน็ต

5.2.2 ขั้นตอนการคัดสรรต้นฉบับโดยผู้เขียน

5.2.2.1 เกณฑ์การคัดสรรต้นฉบับจากอินเทอร์เน็ต

5.2.2.1.1 เลือกต้นฉบับที่ตนตั้งใจจะผลิตเป็นหนังสือ

5.2.2.1.2 พิจารณาจากกระแสตอบรับ

5.3 ขั้นตอนการแก้ไขต้นฉบับจากอินเทอร์เน็ต

5.3.1 ขั้นตอนการแก้ไขต้นฉบับจากอินเทอร์เน็ตโดยสำนักพิมพ์

5.3.1.1 การเลือกตอน ปรับปรุง แก้ไขต้นฉบับ

5.3.1.2 การพิสูจน์อักษร

5.3.2 ขั้นตอนการแก้ไขต้นฉบับจากอินเทอร์เน็ตโดยผู้เขียน

5.3.2.1 การเลือกตอน ปรับปรุง แก้ไขต้นฉบับ

5.3.2.2 การพิสูจน์อักษร

5.4 ขั้นตอนการออกแบบรูปเล่ม

5.4.1 ขั้นตอนการออกแบบรูปเล่มโดยสำนักพิมพ์

5.4.2 ขั้นตอนการออกแบบรูปเล่มโดยผู้เขียน

5.5 ขั้นตอนการพิมพ์

5.5.1 ขั้นตอนการพิมพ์โดยสำนักพิมพ์

5.5.1.1 กำหนดยอดการพิมพ์

5.5.1.2 การเลือกโรงพิมพ์

5.5.2 ขั้นตอนการพิมพ์โดยผู้เขียน

5.5.2.1 กำหนดยอดการพิมพ์

5.5.2.2 การเลือกโรงพิมพ์

การจัดจำหน่าย

5.6 ขั้นตอนการประชาสัมพันธ์และจัดจำหน่าย

5.6.1 ขั้นตอนการประชาสัมพันธ์และจัดจำหน่ายโดยสำนักพิมพ์

5.6.1.1 การกำหนดราคาหนังสือ

5.6.1.2 การประชาสัมพันธ์

5.6.1.3 ช่องทางการจัดจำหน่าย

5.6.1.4 การบริหารจัดการเก็บหนังสือ

5.6.2 ขั้นตอนการประชาสัมพันธ์และจัดจำหน่ายโดยผู้เขียน

5.6.2.1 การกำหนดราคาหนังสือ

5.6.2.2 การประชาสัมพันธ์

5.6.2.3 ช่องทางการจัดจำหน่าย

5.6.2.4 การบริหารจัดการเก็บหนังสือ

การสร้างสรรค์ต้นฉบับ

การสร้างสรรค์ต้นฉบับ หมายถึง กระบวนการขั้นตอนก่อนที่จะสำนักพิมพ์หรือผู้เขียนจะเข้ามาเลือกหรือตัดสินใจนำเรื่องเล่าออนไลน์ที่อยู่ในอินเทอร์เน็ตมาผลิตเป็นหนังสือโดยต้นฉบับดังกล่าวจะยังเป็นเรื่องเล่าออนไลน์ที่ผู้เขียนนำเข้ามาเนื้อหาในอินเทอร์เน็ตตามช่องทางต่างๆ

5.1. ขั้นตอนการวางแผนก่อนการผลิตต้นฉบับ

ขั้นตอนการวางแผนก่อนการผลิตต้นฉบับ หมายถึง ขั้นตอนที่ผู้เขียนตัดสินใจเลือกจะเขียนเรื่องเล่าออนไลน์บนสื่ออินเทอร์เน็ตโดยสามารถแบ่งออกได้เป็นขั้นตอนการวางแผนก่อนการผลิตต้นฉบับโดยผู้เขียนที่ผลิตหนังสือกับสำนักพิมพ์ และ ขั้นตอนการวางแผนก่อนการผลิตต้นฉบับโดยผู้เขียนที่ผลิตหนังสือเอง

5.1.1 ขั้นตอนการวางแผนก่อนการผลิตต้นฉบับ โดยผู้เขียนที่ผลิตหนังสือกับสำนักพิมพ์

จากการศึกษาสามารถแบ่งขั้นตอนขั้นตอนการวางแผนก่อนการผลิตต้นฉบับโดยผู้เขียนที่ผลิตหนังสือกับสำนักพิมพ์ ออกได้เป็นการเลือกช่องทางที่ใช้เขียนเรื่องเล่าในอินเทอร์เน็ต และสาเหตุที่เลือกช่องทางในอินเทอร์เน็ตในการเขียนเรื่องเล่า

5.1.1.1 การเลือกช่องทางที่ใช้เขียนเรื่องเล่าในอินเทอร์เน็ต

จากการศึกษาพบช่องทางที่ผู้เขียนที่ผลิตหนังสือกับสำนักพิมพ์ใช้เพื่อนำเนื้อหาในอินเทอร์เน็ตสามช่องทางได้แก่ บล็อกส่วนตัว เว็บไซต์ และหน้าเพจเฟซบุ๊ก

5.1.1.1.1 บล็อกส่วนตัว

ผู้เขียนที่ผลิตหนังสือกับสำนักพิมพ์ส่วนหนึ่งใช้บล็อกส่วนตัวในการนำเนื้อหาโดยใช้ชื่อเรื่องเป็น url ของเว็บไซต์เลย

“ของมนูดกลอมจะมีบล็อกส่วนตัวครับ ชื่อว่า manudglom.com”

(มนูดกลอม, สัมภาษณ์. 14 กรกฎาคม 2558)

5.1.1.1.2 เว็บไซต์

ผู้เขียนที่ผลิตหนังสือกับสำนักพิมพ์ส่วนหนึ่งใช้เว็บไซต์ในการนำเนื้อหา โดยเป็นเว็บไซต์เด็กดี (www.dek-d.com)

“เราจะโพสต์ที่เว็บเด็กดีทีเดียวค่ะ”

(ISnow, สัมภาษณ์. 19 ธันวาคม 2558)

“เลือกโพสต์ที่เว็บเด็กดีอย่างเดียวค่ะ ไม่ได้ไปโพสต์ที่เว็บอื่นเลย”

(ลูกชูป, สัมภาษณ์. 20 ธันวาคม 2558)

5.1.1.1.3 หน้าเพจเฟซบุ๊ก

ผู้เขียนที่ผลิตหนังสือกับสำนักพิมพ์ส่วนหนึ่งใช้หน้าเพจเฟซบุ๊กในการนำเนื้อหาโดยเป็นหน้าเพจเฟซบุ๊กที่ผู้เขียนเป็นผู้จัดการเนื้อหาเอง

“แล้วก็มีโพสต์ที่เพจเฟซบุ๊กเป็นหลักครับ”

(มนุดกมล, สัมภาษณ์. 14 กรกฎาคม 2558)

“โพสต์เฉพาะบนเพจของเราเองครับ”

(Poptoday, สัมภาษณ์. 11 ธันวาคม 2558)

5.1.1.2 สาเหตุที่เลือกช่องทางในอินเทอร์เน็ตในการเขียนเรื่องเล่า

5.1.1.2.1 ความสะดวก

ผู้เขียนที่ผลิตหนังสือกับสำนักพิมพ์มีความเห็นว่าการเขียนเรื่องเล่าลงในอินเทอร์เน็ตมีความสะดวกสบาย สามารถจัดการเนื้อหา ควบคุมส่วนต่างๆ ได้ด้วยตัวเอง และสามารถเผยแพร่ได้ทันที

“เริ่มจากที่ว่า เราต้องการให้คนรู้จักคาแรคเตอร์ในมุมต่างๆ บุคลิก และลักษณะนิสัยครับ แล้วก็มองว่าสื่อไหนที่จะใช้งานได้สะดวกที่สุดก็จบที่อินเทอร์เน็ตครับ ก็คือเฟสบุ๊กเพราะสามารถจัดการได้รวดเร็ว ควบคุมได้ด้วยตัวเอง และประหยัดที่สุดครับ”

(Poptoday, สัมภาษณ์. 11 ธันวาคม 2558)

ตอนที่เริ่มเขียนนิยายลงอินเทอร์เน็ตในยุคนั้นนิยายออนไลน์กำลังเริ่มต้นที่จะบูมค่ะ อย่างที่รู้ๆ กันว่าอินเทอร์เน็ตมันเป็นเทคโนโลยีที่เชื่อมทุกคนเข้าด้วยกัน ที่เลือกเขียนเพราะมันสะดวกและเข้าถึงกลุ่มคนได้ง่ายที่สุด

(ลูกซูป, สัมภาษณ์. 20 ธันวาคม 2558)

5.1.1.2.2 ต้นทุนต่ำ

ผู้เขียนที่ผลิตหนังสือกับสำนักพิมพ์มีความเห็นว่าการเขียนเรื่องเล่าลงในอินเทอร์เน็ตมีการลงทุนต่ำ ไม่มีค่าใช้จ่ายอื่น ๆ เป็นการประหยัดค่าใช้จ่ายในการเผยแพร่ผลงานของตัวเอง

“เพราะว่าต้องการสื่อที่เข้าถึงคนจำนวนหนึ่งได้ โดยที่เราลงทุนน้อยและสะดวกครับ โดยเฉพาะช่วงเขียนใหม่จำเป็นต้องทดลองผลงานก่อน ซึ่งอินเทอร์เน็ตเป็นสื่อที่เหมาะสมที่สุดครับ

(มนุดกลม, สัมภาษณ์. 14 กรกฎาคม 2558)

“เริ่มจากที่ว่า เราต้องการให้คนรู้จักคาแรคเตอร์ในมุมต่างๆ บุคลิก และลักษณะนิสัยครับ แล้วก็มองว่าสื่อไหนที่จะใช้งานได้สะดวกที่สุดก็จบที่อินเทอร์เน็ตครับ ก็คือเฟสบุ๊กเพราะสามารถจัดการได้รวดเร็ว ควบคุมได้ด้วยตัวเอง และประหยัดที่สุดครับ”

(Poptoday, สัมภาษณ์. 11 ธันวาคม 2558)

5.1.1.2.3 เข้าถึงกลุ่มคนได้

ผู้เขียนที่ผลิตหนังสือกับสำนักพิมพ์มีความเห็นว่าการเขียนเรื่องเล่าลงในอินเทอร์เน็ตสามารถเข้าถึงกลุ่มคนได้หลายกลุ่มทั้งจากผู้เขียนด้วยตัวเองหรือกับจากกลุ่มผู้อ่านที่เป็นกลุ่มเป้าหมายของ

เรื่องเล่าของตน ทำให้สามารถทำให้เปิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน แลกเปลี่ยนความคิดเห็น วิจารณ์ผลงานกันได้

“ครั้งแรกสุดที่เขียน เพราะนึกสนุกต้องการคำวิจารณ์ค่ะ สมัยนั้นรู้สึกว่าจะเขียนคนเดียว หาเพื่อนมาอ่านก็ดูยุ่งยาก เลยลองหาที่โพสต์ในอินเทอร์เน็ต แล้วก็มาเจอเว็บเด็กดีที่ดูเข้าท่าที่สุด”

(ISnow, สัมภาษณ์. 19 ธันวาคม 2558)

“ตอนที่เริ่มเขียนนิยายลงอินเทอร์เน็ตในยุคนั้นนิยายออนไลน์กำลังเริ่มต้นที่จะบูมค่ะ อย่างที่รู้ๆ กันว่าอินเทอร์เน็ตมันเป็นเทคโนโลยีที่เชื่อมทุกคนเข้าด้วยกัน ที่เลือกเขียนเพราะมันสะดวกและเข้าถึงกลุ่มคนได้ง่ายที่สุด”

(ลูกซุบ, สัมภาษณ์. 20 ธันวาคม 2558)

5.1.2 ขั้นตอนการวางแผนก่อนการผลิตต้นฉบับ โดยผู้เขียนที่ผลิตหนังสือเอง

จากการศึกษาสามารถแบ่งขั้นตอนขั้นตอนการวางแผนก่อนการผลิตต้นฉบับโดยผู้เขียนที่ผลิตหนังสือเอง ออกได้เป็นการเลือกช่องทางที่ใช้เขียนเรื่องเล่าในอินเทอร์เน็ต และสาเหตุที่เลือกช่องทางในอินเทอร์เน็ตในการเขียนเรื่องเล่า

5.1.2.1 การเลือกช่องทางที่ใช้เขียนเรื่องเล่าในอินเทอร์เน็ต

จากการศึกษาพบช่องทางที่ผู้เขียนที่ผลิตหนังสือเองใช้เพื่อนำเข้าหาในอินเทอร์เน็ตสามช่องทางได้แก่ บล็อกส่วนตัว เว็บบอร์ด และหน้าเพจเฟซบุ๊ก

5.1.2.1.1 บล็อกส่วนตัว

ผู้เขียนที่ผลิตหนังสือเองส่วนหนึ่งใช้บล็อกส่วนตัวในการนำเนื้อหาโดยใช้บริการบล็อกของเว็บไซต์เอ็กซ์ทีน (www.extten.com)

“มี เอ็กซ์ทีน, เฟสบุ๊กเพจและอีบุ๊กคอมมิคส์ค่ะ เลือกลงตามที่ๆ มีคนรู้จักไปลงเหมือนกัน จะได้มีเพื่อน และมักจะเป็นที่ๆมีคนชอบอ่านการ์ตูนใช้งานกันเยอะๆ โดย Exteen มีเพื่อนที่เป็นนักวาดและคนชอบอ่านการ์ตูนอยู่มากเป็นคอมมูนิตี้ที่ดี”

(Firodendon, สัมภาษณ์. 8 กุมภาพันธ์ 2559)

“สำหรับตัวเองคือเขียนลงบล็อกส่วนตัวที่เอ็กซ์ทีน กับ เว็บเด็กดี พักหลังมีคนแนะนำให้ที่เว็บไทยเลิฟส์บอยด้วยอีกที่”

(Viruskei, สัมภาษณ์. 18 กรกฎาคม 2558)

5.1.2.1.2 เว็บบอร์ด

ผู้เขียนที่ผลิตหนังสือเองส่วนหนึ่งใช้เว็บบอร์ดในการนำเนื้อหา โดยเป็นเว็บไซต์เด็กดี (www.dek-d.com) และเว็บบอร์ดอื่นๆ

“การเลือกแหล่งลงและความแตกต่าง ถ้าเป็นเรื่องใสๆ อ่านง่ายหรือเป็นแฟนฟิคชั่นของศิลปินญี่ปุ่น เกาหลีจะเป็นที่เว็บเด็กดี เพราะกลุ่มผู้ใช้มีแต่เด็กวัยรุ่น เป็นแฟนคลับเสียมาก ส่วนที่เว็บไทยเลิฟส์บอย (www.thailovesboy.com) จะเป็นแหล่งชุมชนของคนทำงานหรือเกย์เสียมากกว่า ดังนั้นเรื่องที่ต้องเป็นประเภทโตขึ้นมาหน่อยและเรตติ้งรุนแรงกว่าเด็กดี อีกอย่างทางเค้าเปิดแม่ไม่มีการห้ามลงแฟนฟิคชั่นแต่จะเป็นที่รู้กันดีว่าคนในบอร์ดค่อนข้างไม่ชอบดิ่ง ไม่ชอบแฟนฟิค ลงไปก็ตายเปล่า”

(Viruskei, สัมภาษณ์. 18 กรกฎาคม 2558)

“ส่วนมากจะเขียนลงตามพวกเว็บไซต์นิยายออนไลน์ โดยจะเลือกแหล่งเว็บไซต์ที่มีคนเข้ามาอ่านจำนวนมาก”

(ศศิภา, สัมภาษณ์. 18 กรกฎาคม 2558)

5.1.2.1.3 หน้าเพจเฟสบุ๊ก

ผู้เขียนที่ผลิตหนังสือเองส่วนหนึ่งใช้หน้าเพจเฟสบุ๊กในการนำเนื้อหา โดยจะเป็นหน้าเพจเฟสบุ๊กที่ผู้เขียนเป็นผู้จัดการเนื้อหาเอง

“หลักๆ ตอนนี้ก็เฟสบุ๊กค่ะ เพราะเอื้อต่อการลงวันละหน้าสองหน้าของเราได้ และคนก็จะตามเม้นท์กันได้ง่ายด้วยเพราะคนใช้เยอะ

(T-Han, สัมภาษณ์. 14 มกราคม 2559)

“ส่วนทางด้านเพจเฟซบุ๊กก็คนใช้งานเยอะ แต่ค่อนข้างเป็นส่วนตัวกว่า ไม่เป็นคอมมูนิตี้ซักเท่าไร”

(Firodendon, สัมภาษณ์. 8 กุมภาพันธ์ 2559)

5.1.2.2 สาเหตุที่เลือกช่องทางในอินเทอร์เน็ตในการเขียนเรื่องเล่า

จากการศึกษาพบเหตุผลของการเขียนเรื่องเล่าในอินเทอร์เน็ตของผู้เขียนที่ผลิตหนังสือเองสองประเด็นได้แก่ความสะดวกสบาย แลเข้าถึงกลุ่มคนได้

5.1.2.2.1 ความสะดวก

ผู้เขียนที่ผลิตหนังสือด้วยตัวเองมีความเห็นว่าการเขียนเรื่องเล่าลงอินเทอร์เน็ตมีความสะดวกสบาย ผู้อ่านและผู้เขียนสามารถเข้าถึงเรื่องเล่าได้โดยไม่ต้องพิมพ์ออกมาเป็นเล่ม ไม่ต้องนัดเจอ ไม่ต้องเดินทางมาเพื่อจะมาแลกเปลี่ยนกันอ่าน

“เพราะชอบศิลปิน J-rock ซึ่งในบ้านเราแต่ก่อนมันเป็นชนกลุ่มน้อยแบบน้อยมากๆ และช่วงที่เราชอบนั้นอินเทอร์เน็ตเพิ่งเข้ามามีบทบาท... ทีนี้เวลาอยากอ่านนิยายของคนอื่น คือเด็กที่ชื่นชอบศิลปินญี่ปุ่นจะมีร้านขายซีดีญี่ปุ่นในสยามอยู่ร้าน 2 ร้าน เป็นจุดนัดพบพูดคุยกัน บางคนก็จะเอานิยายที่แต่งมาแลกเปลี่ยนกัน ต้องปริ้นท์ออกมาเป็นเล่มๆ แลกเปลี่ยนต้นฉบับกันเอากลับไปแล้วมานัดคืนกันทีหลัง ไม่ก็ซีร็อกซ์แจก มันลำบากพอคิดแบบนั้นเลยรวมตัวกันแล้วสร้างเว็บไซต์ขึ้นมาเพื่อลงนิยายกระจายให้กลุ่มคนอ่านที่ไม่สามารถเดินทางมาเจอหน้ากันได้”

(Viruskei, สัมภาษณ์. 18 กรกฎาคม 2558)

5.1.2.2.2 เข้าถึงกลุ่มคนได้

ผู้เขียนที่ผลิตหนังสือด้วยตัวเองเลือกที่จะเขียนเรื่องเล่าในอินเทอร์เน็ตเพราะอินเทอร์เน็ตมีความสามารถเข้าถึงกลุ่มคนได้ดี สามารถเก็บงานและเผยแพร่ไปยังกลุ่มผู้อ่านได้ รวมทั้งสามารถได้รับความคิดเห็น คำวิจารณ์จากกลุ่มผู้อ่านได้โดยตรง

“ช่วงแรกๆ ยังเรียนอยู่ แล้วเขียนบล็อกเป็นงานอดิเรก ซึ่งสิ่งที่ตัวเองถนัดคือการวาดการ์ตูน ก็เลยใช้การ์ตูนที่วาดมาอัปบล็อก หลังจากนั้นพบว่า เป็นช่องทางเผยแพร่ผลงานที่กระจายไปได้ง่าย ได้ อ่านคอมเมนต์คนอ่านในทันทีไม่ต้องรอตีพิมพ์ เลยเขียนมาลงตลอด”

(Firodendon, สัมภาษณ์. 8 กุมภาพันธ์ 2559)

“หลักๆเลยคืออยากเผยแพร่ผลงานค่ะ อยากให้มีคนคอมเมนต์ติชม แล้วทุกวันนี้สื่อออนไลน์ก็เข้าถึงคนได้ง่ายกว่านะค่ะ”

(T-Han, สัมภาษณ์. 14 มกราคม 2559)

5.2 ขั้นตอนการผลิตต้นฉบับ

ขั้นตอนการผลิตต้นฉบับหมายถึงการผลิตต้นฉบับของนักเขียนทั้งที่เป็นนวนิยายและการ์ตูนที่มีการเผยแพร่ทางอินเทอร์เน็ตในช่องทางต่างๆ ก่อนที่จะได้รับการตีพิมพ์และจัดจำหน่ายเป็นลำดับต่อไป โดยจะแบ่งเป็นขั้นตอนการผลิตต้นฉบับโดยสำนักพิมพ์ และขั้นตอนการผลิตต้นฉบับโดยผู้เขียน

5.2.1 การผลิตต้นฉบับโดยผู้เขียนที่ผลิตหนังสือกับสำนักพิมพ์

จากการศึกษาพบวิธีการเขียนเรื่องเล่าในอินเทอร์เน็ตของผู้เขียนที่ผลิตหนังสือกับสำนักพิมพ์สองประเด็นคือมีการนำเนื้อหาเป็นตอน และนำเข้ามาตามระยะเวลาที่สะดวก

5.2.1.1 นำเข้าเนื้อหาเป็นตอน

ผู้เขียนที่ผลิตหนังสือกับสำนักพิมพ์จะมีการนำเนื้อหาที่แต่งขึ้นมาลงในอินเทอร์เน็ตเป็นตอน เป็นบทสั้นๆ ทั้งที่จบในตอนและมีตอนต่อไปเพื่อให้ผู้อ่านได้ติดตาม

“สำหรับเรื่องเซอร์เคิล เรื่องปัจจุบันที่แต่งอยู่เริ่มจากการกำหนดแนวก่อนค่ะ โทนเรื่อง ว่าเป็นแฟนตาซี สำหรับเด็กวัยรุ่นผู้หญิง แล้วก็คิดตัวละครกับพล็อตหลักที่เป็นแก่นของเรื่องไปพร้อมๆกัน

หลังจากนั้นก็ค่อยวางแผนว่าแต่ละตอนจะเล่าอะไรบ้าง แล้วก็ลงมือแต่งทีละตอนก่อนจะอัปขึ้นเว็บไปด้วย”

(ISnow, สัมภาษณ์. 19 ธันวาคม 2558)

เราได้ออกแบบให้เป็นภาพลักษณะ comic ที่สั้นๆ แทนการทำแอนิเมชันที่จะใช้เวลานาน และรูปแบบ comic ของเราก็ดึงเป้าให้มีความตลก คล้ายๆ ขายหัวเราะ หรือการ์ตูนในหนังสือพิมพ์ ... ใช้ภาพเดียว ผสมกับ การใช้ คำ หรือประโยค ที่เป็นการคุมเนื้อเรื่อง และสอดคล้องกับภาพให้เนื้อหาตลกและสนุกจบได้ในภาพเดียว ไม่ต้องเลื่อนตามอ่านหลายช่อง

(Poptoday, สัมภาษณ์. 11 ธันวาคม 2558)

5.2.1.2 นำเข้าเนื้อหาตามสะดวก

ผู้เขียนที่ผลิตหนังสือกับสำนักพิมพ์มีการนำเข้าเนื้อหาตามสะดวก กล่าวคือเมื่อผลิตได้ตอนหนึ่งๆ แล้วจึงนำเข้าเนื้อหาไม่มีการวางแผนการนำเข้าเนื้อหาที่แน่นอน เป็นไปตามความสะดวกของผู้เขียน

“ระยะเวลาในการโพสต์ของผมเมื่อก่อนจะเป็นเดือนละ 1-2 ตอนเน้นตามสะดวก แต่ช่วงสามเดือนมานี้จะเน้นให้ได้อาทิตย์ละตอนครับ แต่จะลดความยาวจากเมื่อก่อน 15-20 หน้าต่อตอนเหลือ 5-10 หน้าแทนทั้งนี้เพื่อให้ไม่หายหน้าหายตานานเกินไปครับ”

(มนุดกลม, สัมภาษณ์. 14 กรกฎาคม 2558)

ระยะเวลาอัปตามที่ตัวเองสะดวกมากกว่า เพราะต้องเรียน/ทำงานไปด้วย แต่พอได้ตีพิมพ์ก็จะมีเส้นตายคอยกำหนดอีกที

(ISnow, สัมภาษณ์. 19 ธันวาคม 2558)

5.2.2 การผลิตต้นฉบับโดยผู้เขียนที่ผลิตหนังสือเอง

จากการศึกษาพบวิธีการเขียนเรื่องเล่าในอินเทอร์เน็ตของผู้เขียนที่ผลิตหนังสือเองสองประเด็นคือมีการนำเข้าเนื้อหาเป็นตอน และนำเข้าตามระยะเวลาที่สะดวก

5.2.2.1 นำเข้าเนื้อหาเป็นตอน

ผู้เขียนที่ผลิตหนังสือเองจะมีการนำเข้าเนื้อหาที่แต่งขึ้นมาลงในอินเทอร์เน็ตเป็นตอน เป็นบทสั้นๆ ทั้งที่จบในตอนและมีตอนต่อไปเพื่อให้ผู้อ่านได้ติดตาม

“เน้นเขียนเป็นการ์ตูนแก๊กตลก สั้นๆ จบในหนึ่งหน้าคะ ถึงจะเป็นเรื่องต่อกัน ก็จะเป็นแก๊กสั้นๆ เรียงต่อกัน เพราะสะดวกกับการโพสต์ รวมถึงการวาดช่องให้ใหญ่ๆ เพื่อให้สะดวกกับการอ่านในมือถือ”

(Firodendon, สัมภาษณ์. 8 กุมภาพันธ์ 2559)

“ของเราจะใช้เล่าเรื่องสไตล์มังงะแบบญี่ปุ่น ขึ้นตอนก็เริ่มตั้งแต่คิดตัวละคร คิดพล็อตวางเนื้อเรื่อง ร่างแบบลงบนกระดาษเปล่า หรือในโปรแกรมคอมพิวเตอร์ แล้วก็ตัดเส้น เสร็จแล้วก็อัปลงเพจของตัวเองคะ”

(T-Han, สัมภาษณ์. 14 มกราคม 2559)

5.2.2.2 นำเข้าเนื้อหาตามสะดวก

ผู้เขียนที่ผลิตหนังสือเองมีการนำเข้าเนื้อหาตามสะดวก กล่าวคือเมื่อผลิตได้ตอนหนึ่งๆ แล้วจึงนำเข้าเนื้อหาไม่มีการวางแผนการนำเข้าเนื้อหาที่แน่นอน เป็นไปตามความสะดวกของผู้เขียน

“เราจะใช้วิธีลงวันละหน้าสองหน้าตามความขยันของตัวเอง ถ้าท้อๆ ไปคงจะเขียนให้จบตอนก่อนถึงจะลง แต่เราใจร้อนคะ”

(T-Han, สัมภาษณ์. 14 มกราคม 2559)

“สำหรับงานของเรา เราจะอัปลงแต่ละที่ตามแต่สะดวก ไม่มีกฎเกณฑ์ตายตัว วางเมื่อไหร่ถึงจะอัปมากกว่า”

(ศศิปา, สัมภาษณ์. 18 กรกฎาคม 2558)

ดังจะเห็นได้ว่าการสร้างสรรค์ต้นฉบับในส่วนที่เป็นการผลิตต้นฉบับระหว่างสำนักพิมพ์เป็นฝ่ายผลิตกับผู้เขียนเป็นผู้ผลิตนั้นจะไม่พบความแตกต่างกันมากนัก ทั้งในด้านของขั้นตอนการวางแผนก่อนการผลิตต้นฉบับและขั้นตอนการผลิตต้นฉบับ เนื่องจากผู้เขียนไว้ว่าจะเป็นกระบวนการผลิตแบบใดต่างก็นำเข้าเรื่องเล่าในอินเทอร์เน็ตทั้งสิ้น เป็นช่วงที่ต้นฉบับยังมีความเป็นต้นฉบับอยู่ ยังไม่มีการแยกอย่างชัดเจนว่าเรื่องใดจะได้รับการตีพิมพ์โดยสำนักพิมพ์หรือผู้เขียนจะเป็นผู้ผลิตเอง กระบวนการผลิตต้นฉบับจึงไม่แตกต่างกันมากนัก จะมีก็เพียงแหล่งที่ใช้เขียนผู้เขียนที่ผลิตหนังสือเองจะเลือกนำเข้าเนื้อหาในเว็บบอร์ดที่มีความเฉพาะทางมากกว่ากล่าวคือนำเข้าเนื้อหาในเว็บไซท์ที่เป็นเว็บบอร์ดนิยายออนไลน์โดยเฉพาะหรือเว็บไซท์ที่มีความนิยมนำเข้านิยายชายรักชาย ในขณะที่ต้นฉบับที่สำนักพิมพ์นำไปผลิตผู้เขียนจะนำเข้าเนื้อหาในเว็บไซท์ที่มีความหลากหลายอย่างเว็บไซท์เด็กดี

การพัฒนาต้นฉบับและการผลิตหนังสือ

การพัฒนาต้นฉบับและการผลิตหนังสือหมายถึง กระบวนการขั้นตอนที่ผู้เขียนและสำนักพิมพ์เข้ามามีส่วนในการผลิตหนังสือ โดยเริ่มตั้งแต่การคัดสรรต้นฉบับ การแก้ไขปรับปรุงต้นฉบับ การออกแบบรูปเล่ม ไปจนถึงการพิมพ์ โดยจะนำเสนอข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

5.3 ขั้นตอนการคัดสรรต้นฉบับ

ขั้นตอนการคัดสรรต้นฉบับหมายถึงการที่บรรณาธิการในสำนักพิมพ์หรือผู้เขียนที่ผลิตหนังสือเอง ได้คัดเลือกต้นฉบับที่มาจากเนื้อหาในอินเทอร์เน็ตเพื่อมาทำเป็นหนังสือ โดยจะแบ่งเป็นขั้นตอนการคัดสรรต้นฉบับโดยสำนักพิมพ์ และขั้นตอนการคัดสรรต้นฉบับโดยผู้เขียนที่ผลิตหนังสือเอง

5.3.1 ขั้นตอนการคัดสรรต้นฉบับ โดยสำนักพิมพ์

ขั้นตอนการคัดสรรต้นฉบับโดยสำนักพิมพ์ในส่วนนี้จะศึกษาถึงการคัดสรรต้นฉบับจากอินเทอร์เน็ตของสำนักพิมพ์โดยแบ่งออกเห็น เหตุผลของการคัดสรรต้นฉบับจากอินเทอร์เน็ต เกณฑ์การคัดสรรต้นฉบับจากอินเทอร์เน็ตวิธีการคัดสรรต้นฉบับจากอินเทอร์เน็ต และผู้ทำหน้าที่คัดสรรต้นฉบับจากอินเทอร์เน็ต

5.3.1.1 เหตุผลของการคัดสรรต้นฉบับจากอินเทอร์เน็ต

จากการศึกษาผลเหตุผลของการคัดสรรต้นฉบับจากอินเทอร์เน็ตของสำนักพิมพ์ ในสามประเด็นได้แก่ ความเป็นต้นฉบับที่ดี สะดวกในการเข้าถึง สามารถประเมินตลาดได้ง่าย

5.3.1.1.1 ความเป็นต้นฉบับที่ดี

สำนักพิมพ์เลือกต้นฉบับจากอินเทอร์เน็ตเนื่องจากตัวต้นฉบับนั้นมีความสมบูรณ์ เป็นต้นฉบับที่น่าสนใจ เป็นต้นฉบับที่พร้อมจะนำมาผลิตเป็นหนังสือ

“ตั้งแต่แรกเป็นความสนใจของพี่โหน่ง วงศ์ทะนง เขาอยากทำหนังสือที่พูดถึงความเคลื่อนไหวของคนรุ่นใหม่ งานในอินเทอร์เน็ตมันมีความป๊อปในระดับหนึ่ง มีหลายเรื่องที่พูดถึงบ่อยๆ หลายเรื่องมันสนุก มันพร้อมจะเป็นหนังสือ เรียกว่าเป็นต้นฉบับที่ดีแต่แค่มันอยู่ในอินเทอร์เน็ต ถ้าส่งมาให้สำนักพิมพ์พิจารณาถูกพิมพ์อยู่ดี ส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องเล่าของคน ด้วยสำนวนที่ผู้เขียนเขียน ก็ส่วนหนึ่งของหนังสือหลายๆ แนวที่อะบึกได้ทำ อาจจะช่วยสมัยมากก็เลยทำให้ไปดีกว่าหลายๆ เล่ม กว่านักเขียนส่งเข้ามา เหมือนได้รับการพิสูจน์จากนักอ่านไปแล้ว”

(อนุรักษ์ ชาเสียง, สัมภาษณ์. 18 เมษายน 2558)

“พี่เริ่มตั้งแต่ยังไม่มีความสนใจเลย เป็นช่วงที่ถนนนักเขียนเฟื่องฟูสุดขีด ช่วง 12-13 ปีที่แล้ว ช่วงนั้นเรื่องดีๆ มาเขียนเยอะมาก เราอ่านแล้วก็อิน แต่มันยังไม่เป็นหนังสือเล่ม หนังสือเล่มยุคนั้นก็เป็นนิยาย เป็นนักเขียนดังเท่านั้นที่ผ่านชนบมา ต้องลงนิตยสารให้ได้ก่อน สร้างชื่อแล้วก็มารวมเล่ม ซึ่งก็จะมีนักเขียนใหม่ๆ ในวงการเลย ก็จะมีแต่ทมนันตี แก้วแก้ว รู้จักกันแค่นี้ แต่เรารู้สึกว่ามันมีพื้นที่ที่คนพยายามตะเกียดตะกายอยากเป็นที่รู้จัก แล้วก็พยายามไขว่ผลงาน ก็ดีที่ช่วงนั้นพันทิพเขาเปิดห้องขึ้นมา ก็เป็นการรวมคนที่แบบเป็นหนอนหนังสืออยากเขียนหนังสือ พอเขาไปอ่านก็เออ มันใช่เนอะคอนเทนต์มันดี เพียงแต่ไม่มีใครกล้าทำเท่านั้นเอง เพราะเขาเป็นคนที่ไม่มีใครรู้จักเลย เอามาแล้วจะยังไง แต่เนื่องด้วยผู้ก่อตั้งแจ่มใสเป็นคนที่ชอบอ่านมากแล้วก็มองเห็นอะไรบางอย่างในนั้นก็เลยลองดู ที่บอกมันไม่ใช่ทุกเรื่องที่อยู่ในเน็ตจะถูกเอามารวมเล่ม แต่นี่มันเป็นความรู้สึกที่อ่านแล้วมันเป็นหนังสือที่สามารถตราตรึงใจคนได้ ถึงมันอยู่ในเน็ตวันหนึ่งมันก็จะหายไป ถึงจะมาร์คไว้แต่มันก็หายไปแล้ว หรือจากที่เป็นทอปก็ไม่ได้กลายเป็นทอปแล้ว เพราะฉะนั้นถ้าเป็นหนังสือก็จะยืนยาวที่สุด ก็เลยเลือกไปทำแล้วพีดแบคก็มากกว่าที่คิดไว้เยอะ ก็ออกต่อมาเรื่อยๆ ตอนนั้นทำเป็นรวมเรื่องสั้น จนออกมาสามสิบกว่าเล่มยื่นมาสิบกว่าปี”

(ศศกร วัฒนาศุทธิวงศ์, สัมภาษณ์. 15 พฤษภาคม 2558)

5.3.1.1.2 มีความสะดวกในการเข้าถึง

สำนักพิมพ์คัดสรรต้นฉบับจากอินเทอร์เน็ตเนื่องจากมีความสะดวกในการเข้าถึง สามารถหาต้นฉบับได้สะดวก รวดเร็ว กว่า การไปหาต้นฉบับในสื่ออื่น

“ถ้าหยิบต้นฉบับจากอินเทอร์เน็ตมันง่าย แคบอกว่่านักวาดจะมาแฟนคลับก็จะมา ถ้าเราเป็นช่วงวัยรุ่น พอเราโตเราก็เปลี่ยนได้เป็นเรื่องของวัย มันไม่ใช่หนังสือลองเชลเลอร์ อาจจะเป็นเบสท์ เซลเลอร์ในช่วงนั้น.... หน้าที่ของบรรณาธิการก็ต้องหาต้นฉบับ ต้องทำหนังสืออย่างน้อยให้ได้สามเดือนต่อหนึ่งเล่ม ก็ต้องการนักเขียนมาเขียน ซึ่งมันจะหาจากไหนก็ได้ อินเทอร์เน็ตก็ได้ ต้นฉบับส่งเข้ามาก็ได้ หรือชวนเพื่อนเขียนก็ได้ ดาราก็ได้ แล้วแต่มุมมองและความถนัดของบรรณาธิการ”

(อนุรักษ์ ซาเสียง, สัมภาษณ์. 18 เมษายน 2558)

“ถ้าเมื่อก่อนนิยายตีพิมพ์ลงนิตยสารก็จะจบก็รอเวลานาน ในขณะที่อินเทอร์เน็ตเขาอาจจะอัปเดตหนึ่งสองสามตอน การค้นหาก็ง่ายว่าเมื่อก่อนอาจจะต้องไปห้องสมุดหานิตยสารอ่านหรือถ้าอยากเอาเก็บไว้ก็ต้องถ่ายเอกสารมา แต่เดี๋ยวนี้ก็ค้นในอินเทอร์เน็ตได้เลยคิดว่าจะเร็วขึ้นตามเทคโนโลยีที่พัฒนาขึ้น”

(สุริยกานต์ พรหมมงคล, สัมภาษณ์. 31 กรกฎาคม 2558)

5.3.1.1.3 ประเมินการตลาดได้

สำนักพิมพ์คัดสรรต้นฉบับจากอินเทอร์เน็ตเนื่องจากการต้นฉบับในอินเทอร์เน็ตสามารถนำมาทำการตลาดได้ เนื่องจากเป็นที่รู้จักของผู้อ่านในอินเทอร์เน็ตมาแล้ว ได้ผ่านการพิสูจน์จากผู้อ่านมาแล้วในระดับหนึ่ง มีผู้ติดตามอ่านจำนวนหนึ่งซึ่งทำให้สามารถนำไปวางแผนการตลาดได้

“ยอดวิว หรือยอดไลค์ มันช่วยได้ในระดับหนึ่งครับ คือประเมินคร่าวๆ คือแฟนคลับเขาจะมาซื้อ ถ้าเราทำกลุ่มที่ได้แต่ๆ ก็คือแฟนคลับ ไม่ว่าจะชื่อฮามากแค่ไหน จะเริ่มต้นที่สามถึงห้าพันเล่ม คือพอวางแผนบับวิ่งไปซื้อเลย ถ้าเทียบกับหนังสือทั่วๆ ไปที่ต้องรอบออกต่อจะวิ่งช้า อาจจะต้องไปออกตัวเอาเดือนที่ 2 3 รอให้คนอ่านไปรีวิวซึ่งมันจะช้ามาก แต่ว่ามันมีโอกาสที่จะเข้าไปถึงกลุ่มคนอ่านกว้างกว่า ของอินเทอร์เน็ตแฟนคลับได้แน่ แต่มันไม่ไปถึงคนทั่วไป พอแฟนคลับไปซื้อกันหมดแล้ว ก็คง ก็จบ จะเรียกว่ามันมีความเป็นยูนิค เป็นนิช เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว ถ้าชอบก็ชอบไปเลย ไม่ชอบก็ไปซื้อ

เล่มอื่นที่เขาชอบ เพจที่ดังมากๆ ไลค์เยอะๆ สดุดทำแล้ว มันอาจจะไปถึงซักร้อยเล่มก็ได้ แต่มันก็ไม่ไปมากกว่านั้น ซึ่งหนังสือทั่วไปอาจจะไม่ถึง สองหมื่นนี้ขายดีมาก พิมพ์ 3-5 ขายหมดก็ไม่เจ็บตัวแล้วครับ ถ้าพิมพ์เพิ่มนักเขียน สำนักพิมพ์ ก็ได้เพิ่ม ซึ่งหนังสือหลายๆ เล่มก็ขึ้นไปถึงหลักแสนได้ เราสนใจตรงนั้นนะ แต่ว่าบางครั้งที่นักเขียนมีแฟนคลับมาก แล้วมันขึ้นถึงสองหมื่นจริง ไม่ถึงถึงผู้อ่านจริงๆ หรือกลุ่มคนทั่วไปอยู่ในกลุ่มเฉพาะ”

(อนุรักษ์ ซาเสียง, สัมภาษณ์. 18 เมษายน 2558)

“ไม่เสมอไปที่กลุ่มผู้อ่านของสำนักพิมพ์ เป็นกลุ่มเดียวกับกลุ่มผู้ติดตามของนักเขียน แล้วแต่แนวหนังสือ บางทีมันไม่ใช่แนวเดียวกัน มันเป็นการขยายตลาดขยายกลุ่มแฟนของสำนักพิมพ์ด้วย มันเป็นตัวช่วยในแง่อยู่ๆ หนังสือออก มันก็วางเรียงราย ถ้ามันมีซักรุ่นเล่มที่มีคนรู้จัก หรือรอตั้งแต่ยังไม่ออก แล้ววันที่มันออกทุกคนก็พร้อมใจ มีฐานแฟนมาช่วยซื้ออย่างน้อยก็ทำให้มันเกาะชาร์ตขึ้นไป สักหนึ่งในยี่สิบ อย่างคนที่ไม่รู้จักมาก่อนไม่รู้จะอ่านอะไร พอมาดูชาร์ตหรืออีวีวอลออนไลน์ คนน่าจะเลือกอ่านจากแบบนี้มากกว่า ในขณะที่เอนักเขียนโนเนมมา ก็ต้องอาศัยแรงที่ช่วยผลักดันเขา ทำสื่อการขยายจัดโปรให้คนรู้จักเขามากขึ้น”

(ศศกร วัฒนาสุทธิวงศ์, สัมภาษณ์. 15 พฤษภาคม 2558)

5.3.1.2 เกณฑ์การคัดสรรต้นฉบับจากอินเทอร์เน็ต

จากการศึกษาพบว่าสำนักพิมพ์มีเกณฑ์ในการพิจารณาคัดสรรต้นฉบับจากอินเทอร์เน็ต แบ่งเป็นสามประเด็นได้แก่ พิจารณาจากแนวเนื้อหา พิจารณาจากยอดการเข้าชม และพิจารณาจากความสมบูรณ์ของต้นฉบับ

5.3.1.2.1 พิจารณาจากแนวเรื่อง

สำนักพิมพ์มีเกณฑ์ในการพิจารณาคัดสรรต้นฉบับจากอินเทอร์เน็ตโดยพิจารณาจากแนวเรื่อง ว่าเป็นแนวเรื่องที่ตรงกับที่สำนักพิมพ์ต้องการผลิตเป็นหนังสือหรือไม่ ถ้าไม่ตรงก็จะไม่รับพิจารณา หรือนำมาปรับให้เข้ากับแนวเรื่องของสำนักพิมพ์

“สปริงบุ๊กมีกลุ่มเป้าหมายเป็นวัยรุ่น วัยหนุ่มสาว การคัดเลือกเหมือนกัน สำนักพิมพ์ทำแนวอะไร ต้นฉบับก็ควรจะอยู่ในแนวนั้นๆ ก็คือคนรุ่นใหม่ หนุ่มสาว ทันกระแส เป็นเรื่องของพลังของคนรุ่น

ใหม่ มีก้อนอยู่ประมาณนี้ แต่เพียงว่าเราไม่ได้ฝึกว่าเป็นอะไรชัดมันก็ไม่ชัด ดังนั้นเราก็จะดูต้นฉบับในอินเทอร์เน็ตมันก็มีโอกาสครับ พอแนวใกล้เคียงแล้วเราก็ต้องมาดูเนื้อหาเนื้อเรื่อง ความสนุก ความทรงพลัง ในเบื้องต้น”

(อนุรักษ์ ซาเสียง, สัมภาษณ์. 18 เมษายน 2558)

“เรื่องที่ยั่วอารมณ์ทางเพศโดยเฉพาะจะไม่ทำเลย ซึ่งเห็นชายในอีบุ๊กเยอะมาก เพราะไม่มีใครคอยกรองแบบฉันเป็นไรเตอร์ฉันกะเขียนขายลงอีบุ๊กได้เลย มันมีเรื่องี่อ่านแล้วพลอตไม่มีอะไรเลย เราารู้สึกว่าเขาเขียนมาเพื่อขายจากเซกส์เท่านั้น แบบนั้นเราไม่เอาแน่ ส่วนเรื่องความรุนแรงที่ว่าถ้ามันมีเหตุผลรองรับในตัวเรื่อง อย่างหนังสือที่เป็นหนังสือสงคราม ไซไฟในเรื่องยิงกันฆ่ากัน แต่มีเหตุผลรองรับก็ยังไม่โอเคนะ เราเคยทำหนังสือเกี่ยวกับแบบ แบบที่ลอร์ดออฟเดอะริงส์ หรือเมซันเนอร์ ที่เป็นโลกยุคดิสโทเปีย ก็ทำเพราะมันมีเหตุผลรองรับว่าคนอ่านได้อะไรใหม่ เราก็อาจจะคัดกรองแบบว่าคัดในแง่อายุคนอ่าน ถ้ามันรุนแรงขนาดที่ต้องมาเขียนหน้าปกก็ต้องเขียน”

(ศศกร วัฒนาศุทธิวงศ์, สัมภาษณ์. 15 พฤษภาคม 2558)

“ที่จะไม่รับเลยแน่ๆ ก็คือพวก ยั่วๆ อนาคต หรือที่ผิดในแง่ของกฎหมายก็ไม่เอาอยู่แล้ว แล้วก็ไม่ใช่แนวเราด้วย อย่างที่บอกว่าแนวเราเป็นฟิลลิ่งดี แง่บอกให้กำลังใจ สร้างรอยยิ้ม ใสๆ เด็กอ่านได้ เป็นนโยบายของสำนักพิมพ์ ถ้าเป็นแนวอนาคต ลามก สืบแปดบวก ก็จะไม่ได้คัดเลือกมาเหมือนกัน”

(วรินทร์ นรกรรณ, สัมภาษณ์. 15 พฤษภาคม 2558)

5.3.1.2.2 พิจารณาจากยอดการเข้าชม

สำนักพิมพ์มีเกณฑ์ในการพิจารณาคัดสรรต้นฉบับจากอินเทอร์เน็ตโดยพิจารณาจากยอดการเข้าชม โดยพิจารณาว่ายอดไลค์แม้ว่าจะไม่ได้การันตียอดขายได้แต่ก็ถือว่าเป็นชื่อเสียงส่วนหนึ่งของนักเขียน และสามารถต่อยอดไปทำการตลาดได้ง่ายด้วย

“ยอดไลค์ไม่ใช่ทั้งหมด เพราะต่อให้ไลค์เป็นแสน แต่คนไลค์กับคนอ่านหนังสือมันต่างกัน คนติดตามก็ไม่ได้อ่านหนังสือ แต่ถ้าทำได้ดีก็จะไปถึงเอาคนที่ชอบอ่านหนังสือมากกว่า ถือเป็นช่องทางในการประชาสัมพันธ์มากกว่า หรือประชาสัมพันธ์ตัวนักเขียนเอง แต่ไม่ได้เข้าไปบอกนักเขียนว่าให้ไทร์

อินบ่่อยๆ นะ ไม่ใช่ว่าต้องยึดเยียดให้ขายให้ลูกเพจมาซื้องานเขาอะ แทนที่เขาจะได้เสพงานปกติ ก็มีไทรอินตลอดเวลา นักเขียนก็อึดอัด”

(วิรินทร์ นรกรรณ, สัมภาษณ์. 15 พฤษภาคม 2558)

“ชื่อเสียงในแง่ของต้นฉบับทั่วไปคือคนที่เคยเขียนงานมาแล้ว แต่ถ้าเป็นบนอินเทอร์เน็ต ชื่อเสียงมันจะมาในเรื่องของจำนวนคนที่เข้ามาดู ยอดวิว มันก็เป็นอีกส่วนที่มาพิจารณาได้”

(อนุรักษ์ ชาติเสียง, สัมภาษณ์. 18 เมษายน 2558)

“การที่นักเขียนมียอดไลค์ทำให้มันเชื่อมโยงไปยังการตลาดด้วยให้ทำการตลาดง่ายขึ้น เพราะมีผู้ติดตามบ้างแล้วเปรียบเทียบกับเรื่องที่ไม่ได้มาจากอินเทอร์เน็ตเราต้องทำการตลาดเริ่มจากศูนย์ แต่ก็ได้การันตีว่าจะขายได้ดีทุกคน เท่าที่ดูบางคนแฟนคลับเจ็ดแปดพัน หนังสืออาจจะขายได้สองสามพันก็มี แต่ก็ยังดีกว่าเริ่มจากศูนย์”

(สุริยกานต์ พนมมงคล, สัมภาษณ์. 31 กรกฎาคม 2558)

5.3.1.2.3 ความสมบูรณ์ของต้นฉบับ

สำนักพิมพ์มีเกณฑ์ในการพิจารณาคัดสรรต้นฉบับจากอินเทอร์เน็ตโดยพิจารณาจากความสมบูรณ์ของต้นฉบับ หากต้นฉบับในอินเทอร์เน็ตยังไม่สมบูรณ์ครบถ้วนก็จะไม่นำมาพิจารณาเพราะนักเขียนมีโอกาสจะเขียนไม่จบ เว้นแต่ว่าเป็นต้นฉบับที่มีความโดดเด่นมากไม่สามารถรอให้ผู้เขียนเขียนจนจบได้ ก็จะติดต่อขอซื้อลิขสิทธิ์มาทำเป็นหนังสือเป็นกรณีพิเศษ

“ต้นฉบับที่ยังลงไม่จบตอนเสียงครับ อย่างโนเวลกว่าจะดังได้มันก็อยู่มาเป็นปีแล้วครับ อย่างน้อยก็หกเดือน แต่เป็นสามเดือนที่สามวันโพสที ซอร์ซมันก็เยอะ ดังนั้นงานจากเพจจะต่างจากนิยายพอสมควรอาจจะต้องมองอีกอย่างหนึ่ง เพราะเขียนไม่จบก็เสียงเหมือนกัน เขียนไม่ก็ตอนแล้วดั่งสืบตอนก็เสียงออกทะเลเหมือนกัน ดังนั้นไปเลือกเรื่องที่เขียนใกล้จบดีกว่าไหม อย่างน้อยนักเขียนก็ได้พิสูจน์ตัวเอง”

(อนุรักษ์ ชาติเสียง, สัมภาษณ์. 18 เมษายน 2558)

“ถ้าเขียนไม่จบปัญหาจะเยอะมาก พี่เคยจัดประกวดแปะอาทิตย์ละตอน แล้วก็มีคัดออกคัดเข้า ผ่านไป 6 อาทิตย์โครงการก็จบ ก็มีเรื่องที่ได้อันดับ 1 2 3 แต่เรื่องมันก็ยังไม่ได้จบ เพียงแต่ ณ ตอนอ่านมันสนุกตอนที่ 6 แต่หลังจากนั้นบางคนเขียนต่อไม่ได้ เขียนแล้วไม่จบค้างไปอีกก็เดือน เขียนไม่จบเรื่องตอนท้ายที่เราไม่ได้อ่านมันไม่สนุก ต้น มันก็ต้องปรับกัน เราพิจารณาเฉพาะเรื่องที่จบแล้วจริงๆ เว้นแต่ว่ามีปรากฏการณ์ที่เรื่องในเน็ตเขียนสนุกมาก แต่ยังไม่จบ ก็อาจจะทาบตามไว้ อาจจะ เรามองว่าถ้าตอนท้ายแม้ว่าจะมีปัญหาแต่ถ้านักเขียนเปิดใจยอมแก้ สำนักพิมพ์ก็พร้อมจะช่วยในคำแนะนำ”

(ศศกร วัฒนาสุทธิวงศ์, สัมภาษณ์. 15 พฤษภาคม 2558)

“มีหลายเรื่องเหมือนกันที่เราติดต่อซื้อลิขสิทธิ์ไปก่อนที่นักเขียนจะเขียนจบเพราะถ้ารอจบจะไม่ทันสำนักพิมพ์อื่น เพราะตอนนี้ทุกสำนักพิมพ์จัดไว้ที่สิบอันดับอยู่แล้ว มีบ่อยเหมือนกันที่ไม่ทันสำนักพิมพ์อื่น บางเรื่องที่เราสนใจจะพิมพ์แล้วแต่เขาก็พิมพ์ไม่เสร็จก็มี มีบางซีรีส์ที่พิมพ์ไม่จบชุดนักอ่านก็เข้าใจว่าสำนักพิมพ์ลดยแพ้นักเขียน แต่ความจริงแล้วบางครั้งนักเขียนเองก็เขียนไม่จบก็มีเหมือนกัน ถือว่าเป็นผลเสียที่รีบตีพิมพ์เพราะไม่รีบก็จะไม่ทันสำนักพิมพ์อื่น”

(สุริยกานต์ พรหมมงคล, สัมภาษณ์. 31 กรกฎาคม 2558)

5.3.1.3 วิธีการหาต้นฉบับ

จากการศึกษาพบว่าสำนักพิมพ์มีวิธีการหาต้นฉบับสองประเด็นคือ หาในอินเทอร์เน็ต และผู้เขียนส่งเป็นลิงก์เข้ามา

5.3.1.3.1 หาในอินเทอร์เน็ต

สำนักพิมพ์มีวิธีการหาต้นฉบับโดยเข้าไปหาในช่องทางต่างๆ ในอินเทอร์เน็ต โดยดูในทั้งจากไหนเว็บบอร์ด ในบล็อก ในหน้าเพจเฟซบุ๊ก

“ในบอร์ด ในบล็อก จะมีทอปไฟว์ก็ดู แต่ทุกวันนี้มันเข้าไปแล้วเพราะตอนนี้พอขึ้นทอปไฟว์ก็ไปหมดแล้ว ถ้าเราจะดูก็ต้องดูตอนที่เขาเริ่ม มีคนไลค์แต่ยังไม่เป็นที่เตะตามาก แต่ที่ดูทอปไฟว์ในแง่ ดูแนวในช่วงนั้นๆ มากกว่าช่วงนี้อะไรขึ้น อย่างช่วงที่พวก ออนไลน์ดัง แนวแฟนตาซี แล้วทุกเรื่องก็จะออนไลน์ไปหมด ใช้นั้นออนไลน์ ใช้นี้ออนไลน์ เยอะเยอะไปหมด คนไทยมีนิสัยตามอุปทานหมู่ชนิดหน่อย

ไม่ใช่แค่คนอ่านอย่างเดียวคนเขียนเองพอมานึกว่าแนวนี้มีคนอ่าน ก็เขียนไปในแนวนั้นอีก แบบช่วงแฮรี่ก็มีแต่เด็กเขียนโรงเรียนเวทมนตร์เต็มไปหมด มันเป็นจุดที่พินิจว่าวงการหนังสือไทยมันพัฒนายาก”

(ศศกร วัฒนาสุทธิวงศ์, สัมภาษณ์. 15 พฤษภาคม 2558)

“ทางบรรณาธิการไลค์เพจนักวาดรูปเยอะมาก ก็คอยดูไปเรื่อยๆ ว่างานเขาไปต่อยอดได้ไหม ทำหนังสือได้ไหม บางคนวาดภาพสวยแต่เล่าเรื่องไม่เป็น เราก็เคยเอามาร่วมงานกับนักเขียน แต่พอทำออกมาแล้วมันก็ไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร ตามพัฒนาการเขามากกว่า ต่อยอดได้ไหม ก็ไม่ได้ดูว่าภาพนี้ไลค์เยอะ ไลค์น้อย เพื่อนเราไลค์แล้วเราไปเจอขึ้นหน้าฟีดมา ก็ลองตามดูว่าพัฒนาได้ไหม ประโยชน์ของเฟสที่เข้าถึงงานต้นฉบับมากกว่า เมื่อก่อนเราไม่รู้ เราจะรออย่างเดียว เหมือนเราหาเจอ กันเร็วขึ้นมากกว่า แต่ไม่ใช่ว่ามีไลค์เยอะจะได้ออกหนังสือ ก็พิจารณาว่าใครสามารถต่อยอดได้มากกว่า”

(วรินทร์ นรกรรณ, สัมภาษณ์. 15 พฤษภาคม 2558)

“ส่วนใหญ่ก็ดูจากลิบอันดับ จะบอกได้ว่าช่วงนี้เด็กชอบอะไร บางทีลิบอันดับก็ได้รับการตีพิมพ์หมดแล้ว ก็ต้องหาไล่ต่อไปหรือหาเรื่องที่มีแนวเดียวกัน บางทีในเว็บบอร์ดเด็กพูดถึงเรื่องอะไรกันในช่วงนั้นๆ ก็ตามไปหาดู”

(สุริยกานต์ พรมงค, สัมภาษณ์. 31 กรกฎาคม 2558)

5.3.1.3.2 ผู้เขียนส่งมา

สำนักพิมพ์มีวิธีการหาต้นฉบับโดยการเปิดรับให้ผู้เขียนเป็นคนส่งเข้ามา โดยจะมีการส่งมาเป็นลิงก์เว็บไซต์ที่ผู้เขียนนำเข้าเนื้อหาอยู่ แต่ทางสำนักพิมพ์ต้องการจะพิจารณาแบบที่เป็นเอกสารมากกว่าเนื่องจากไม่สะดวกที่จะเข้าไปพิจารณาจากในอินเทอร์เน็ต

“บางทีก็มีคนส่งมาเป็นเพจ อย่างเรามีเพจของสำนักพิมพ์ ก็ส่งมาเลย บางคนก็ส่งมาถามก่อนว่าได้ทางไหน เราก็บอกว่าส่งไปรษณีย์มาก็ได้ ส่งมาเป็นลิงค์เพจมันลำบากเราอะครับ เราต้องการเห็นทั้งแปดสิบหน้า การทำเพจมันต้องยิงทุกวัน คือความขยัน ไม่ใช่อาทิตย์ละครั้ง ข้อดีคือเขาสนุกทำเล่นกับเพื่อนก็มี ไปเรื่อยๆ มันอยู่ปีสองปี คนก็เข้ามาเพราะคนนี้นั้นสนุกกับงานจริงๆ”

(อนุรักษ์ ชาติเสียง, สัมภาษณ์. 18 เมษายน 2558)

“ที่ส่งมาในอินเทอร์เน็ต บางอันก็แนะนำว่าควรพัฒนางานทางไหน หรืออ้อเรื่อยๆ นะพี่จะเข้าไปดูบ่อยๆ หรือมีส่งมาว่าเปิดลิงก์นี้อยู่นะเข้ามาดูหน่อย สนใจอยากจะเป็นนักเขียนคะ แต่จริงๆ อยากให้แนะนำตัวมาบ้างว่าประวัติเป็นอย่างไร เบอร์ติดต่อกลับเบอร์ไหน”

(วรินทร์ นรกรรณ์, สัมภาษณ์. 15 พฤษภาคม 2558)

“บางเคสก็มีคนส่งเข้ามา ผู้เขียนก็เคยเอาต้นฉบับนั้นลงอินเทอร์เน็ตส่งเป็นไฟล์มา เราไม่รับเป็นลิงก์ จะมีกำหนดว่าเป็นไฟล์เวิร์ด หนึ่งร้อยยี่สิบหน้าขึ้นไป ฟอนท์อะไร ขนาดเท่าไร เราจะไม่ไปอ่านตามเว็บเพราะมันค่อนข้างลำบากและไม่ต่อเนื่อง ยกเว้นว่าเป็นเรื่องที่โดดเด่นแปลกใหม่ ที่ต้องรีบติดต่อลิขสิทธิ์ ก็มีเหมือนกันที่ต้องไปติดต่อขอลิขสิทธิ์เอง”

(สุริยกานต์ พรหมมงคล, สัมภาษณ์. 31 กรกฎาคม 2558)

5.3.1.4 ผู้ทำหน้าที่คัดสรรต้นฉบับจากอินเทอร์เน็ต

สำนักพิมพ์ส่วนมากจะไม่มีผู้ทำหน้าที่คัดสรรต้นฉบับจากอินเทอร์เน็ตอย่างชัดเจน โดยมากจะเป็นกองบรรณาธิการ ฝ่ายการตลาด หรือแม้แต่คนรู้จักของบรรณาธิการที่ไปพบต้นฉบับที่น่าสนใจ และนำมาบอกต่อกับบรรณาธิการเพื่อนำเสนอจัดทำเป็นหนังสือต่อไป

“ไม่มีตำแหน่งที่ชัดเจน เป็นบรรณาธิการ นื่องๆ ในกองบรรณาธิการ ต้องตามเทรนด์ในอินเทอร์เน็ตเรื่อยๆ ต้องเรียกว่าอินเทอร์เน็ตเป็นเครื่องมือที่ทรงประสิทธิภาพ อาจจะไปตามเว็บไซต์ที่เราคิดว่าอินเทรนด์กับลูกค้าของเรา บางทีเราอาจจะไม่ได้ได้คอนเทนต์มาทำหนังสือ แต่ได้เป็นเทรนด์ความสนใจในช่วงนั้นๆ ของลูกค้าเรามาว่าตอนนี้มีพฤติกรรมแบบนี้ๆ นะ”

(ศศกร วัฒนาศุทธิวงศ์, สัมภาษณ์. 15 พฤษภาคม 2558)

“ส่วนมากจะเป็นทางฝั่งบรรณาธิการเอง นื่องการตลาด นื่องกองบรรณาธิการมาแนะนำ น่าสนใจได้ เออได้ จะไลค์ไว้ก่อน ช่วงทำแพลนปีก็จะเข้าไปดูอะไรที่ไลค์พอจะไหนไว้บ้าง ก็จะเข้าไปดูว่า จะต่อยอดยังไง แล้วก็เข้าไปประชุมฝ่ายการตลาดก็จะดูว่าขายได้ไหม”

(วรินทร์ นรกรรณ์, สัมภาษณ์. 15 พฤษภาคม 2558)

“ส่วนมากจะเป็นระบบจะช่วยๆ กันหา บรรณาธิการของเราด้วยที่ชอบอ่านแนวนี้อยู่แล้ว แล้วเพื่อนๆ เองก็ชอบอ่านแนวนี้เหมือนกัน และก็ก็มีเพื่อนแนะนำมาว่าสนุกนะสนใจตีพิมพ์ไหม พอเรื่องที่สนใจมาแล้วบรรณาธิการก็นำเสนอกับการตลาดก่อน ถ้าเนื้อเรื่องดี มีความนิยมดี เอามาเสนอกับฝ่ายขาย แล้วฝ่ายขายเห็นว่าแนวนี้ยังขายได้อยู่ หรือเป็นแนวที่แปลกใหม่น่าลองนำเสนอ ก็จะหน้าที่ของผู้บริการตัดสินใจ”

(สุริยกานต์ พรหมมงคล, สัมภาษณ์. 31 กรกฎาคม 2558)

5.3.2 ขั้นตอนการคัดสรรต้นฉบับโดยผู้เขียน

ขั้นตอนการคัดสรรต้นฉบับโดยผู้เขียนนี้ จะศึกษาเฉพาะในประเด็นของเกณฑ์การคัดสรรต้นฉบับเท่านั้น เพราะการคัดสรรต้นฉบับโดยผู้เขียนไม่ได้มีระบบการคัดสรรต้นฉบับเช่นเดียวกันกับการคัดสรรต้นฉบับโดยสำนักพิมพ์

5.3.2.1 เกณฑ์การคัดสรรต้นฉบับจากอินเทอร์เน็ต

จากการศึกษาพบว่าผู้เขียนที่ผลิตหนังสือเองมีเกณฑ์การคัดสรรต้นฉบับจากอินเทอร์เน็ตสองประเด็นคือ เลือกต้นฉบับมราตนตั้งใจจะผลิตเป็นหนังสือ และพิจารณาจากกระแสตอบรับ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

5.3.2.1.1 เลือกต้นฉบับที่ตนตั้งใจจะผลิตเป็นหนังสือ

ผู้เขียนที่ผลิตหนังสือเองจะมีต้นฉบับที่ตนมีความตั้งใจว่าจะผลิตเป็นหนังสืออยู่แล้ว เมื่อเขียนเสร็จจึงนำต้นฉบับนั้นเข้าสู่ขั้นตอนการผลิตและจัดจำหน่ายต่อไป

“แบบที่สอง คือตั้งใจจะรวบรวมเล่มขายอยู่แล้ว การนำมาโพสต์บนอินเทอร์เน็ต เป็นการให้คนอ่านได้อ่านก่อน รู้จักเรื่องก่อน เพื่อที่ว่าใครชอบ จะได้มาซื้อเล่มค่ะ โดยทั้งสองแบบจะมีการถามจำนวนคนที่สนใจก่อน เพื่อกำหนดว่าจะพิมพ์กี่เล่มดีทุกครั้ง”

(Firodendon, สัมภาษณ์. 8 กุมภาพันธ์ 2559)

“ปกติโดยส่วนตัวนะ เราพิมพ์ทุกเรื่องของตัวเองเพราะอยากเก็บผลงานของตัวเองที่เขียน ใครจะว่ามันดีหรือไม่ดียังไงเราก็อยากมีของเราเป็นเล่มเป็นคอลเลคชั่น ไม่ค่อยถามหาคอมเมนต์จากคน

อ่านด้วยเพราะปกติที่มาคอมเมนต์ เอาจริงๆ ก็พิมพ์กันไปอย่างนั้นเฉยๆ ก็มี จึงไม่ค่อยสนใจกับคอมเมนต์เท่าไร การสอบถามจำนวนพิมพ์จึงไม่เคยสำรวจเลย

(Viruskei, สัมภาษณ์. 18 กรกฎาคม 2558)

5.3.2.1.2 พิจารณาจากกระแสตอบรับ

ผู้เขียนที่ผลิตหนังสือเองมีเกณฑ์การคัดสรรต้นฉบับโดยพิจารณาจากกระแสตอบรับ มีการถามความเห็นของผู้อ่าน มีการทำแบบสอบถามถึงความนิยมในต้นฉบับนั้นๆ ก่อนจะเข้าไปสู่ขั้นตอนการผลิตต่อไป

“ส่วนเรื่องที่ผมขายเอง มีสองอย่าง คือแบบแรกจะดูจากเสียงตอบรับคนอ่านคะ ถ้าเสียงตอบรับดี จนสามารถเขียนได้ปริมาณหนึ่งก็จะรวมเล่ม”

(Firodendon, สัมภาษณ์. 8 กุมภาพันธ์ 2559)

"เราเป็นคนเขียนเยอะหลายเรื่อง ซึ่งการจะเลือกมาเขียนรวมเล่มนี้ก็ดูจากที่เราสนุกที่จะเขียนใหม่เป็นหลัก แล้วก็ดูกระแสจากคนอ่านด้วยคะ มีการทำแบบสอบถามความสนใจแทบทุกครั้ง"

(T-Han, สัมภาษณ์. 14 มกราคม 2559)

ดังจะเห็นได้ว่าขั้นตอนการคัดสรรต้นฉบับระหว่างสำนักพิมพ์กับผู้เขียนที่ผลิตหนังสือเองมีความแตกต่างกันอย่างชัดเจน กล่าวคือทางด้านสำนักพิมพ์จะมีหลักเกณฑ์ในการพิจารณาคัดสรรต้นฉบับที่แน่นอน มีบรรณาธิการและฝ่ายอื่นๆ ทำหน้าที่พิจารณาคัดสรร ในขณะที่ทางด้านผู้เขียนที่ผลิตหนังสือเองจะไม่ค่อยมีประเด็นเรื่องการคัดสรรต้นฉบับเนื่องจากต้องการพิมพ์ต้นฉบับของตนทุกเรื่อง จะมีก็เพียงการทำแบบสอบถามความนิยมของแต่ละเรื่องเท่านั้น

5.4 ขั้นตอนการแก้ไขต้นฉบับจากอินเทอร์เน็ต

ขั้นตอนการแก้ไขต้นฉบับจากอินเทอร์เน็ตหมายถึง การที่สำนักพิมพ์ที่ผลิตหนังสือจากเรื่องเล่าออนไลน์ หรือผู้เขียนที่ผลิตหนังสือเอง เมื่อคัดสรรต้นฉบับแล้วจึงนำเนื้อหาที่คัดสรรมาแก้ไขปรับปรุงเพื่อให้เหมาะแก่การผลิตเป็นหนังสือ โดยจะแบ่งเป็นขั้นตอนการขั้นตอนการแก้ไขต้นฉบับจากอินเทอร์เน็ตโดยสำนักพิมพ์ และขั้นตอนการแก้ไขต้นฉบับจากอินเทอร์เน็ตโดยผู้เขียนตามลำดับ

5.4.1 ขั้นตอนการแก้ไขต้นฉบับจากอินเทอร์เน็ตโดยสำนักพิมพ์

ขั้นตอนการแก้ไขต้นฉบับจากอินเทอร์เน็ตโดยสำนักพิมพ์หมายถึง การที่สำนักพิมพ์นำต้นฉบับจากอินเทอร์เน็ตที่ได้รับการคัดสรรแล้วมาปรับปรุงแก้ไขจากการศึกษาพบว่าสำนักพิมพ์มีขั้นตอนการแก้ไขต้นฉบับจากอินเทอร์เน็ตสองขั้นตอน ได้แก่ การเลือกตอนปรับปรุงแก้ไขต้นฉบับ และการพิสูจน์อักษร

5.4.1.1 การเลือกตอน ปรับปรุง แก้ไขต้นฉบับ

สำนักพิมพ์จะมีการประชุมวางแผนกันระหว่างบรรณาธิการและนักเขียนเพื่อหาข้อตกลงร่วมกันในการผลิตหนังสือมีการกำหนดขอบเขตเนื้อหาของหนังสือ คัดเลือกตอนที่เหมาะสมมาผลิตเป็นหนังสือ โดยมีนักเขียนร่วมตัดสินใจด้วยตลอด

“ก็มีบางเล่มที่เนื้อหาหลายบทที่ห้ามลง อาจจะต้องเซนเซอร์ ตัดทิ้ง สำนักพิมพ์มีมาตรฐานคอยดูเรื่องของเรต ต้องรับผิดชอบต่อสังคมว่าปล่อยได้แค่ไหน เราก็แค่ขอให้เขาเขียนใหม่ ถ้าเขายังอยากอยู่ก็ไปปล่อยในอินเทอร์เน็ต ยังสั่งซื้อกันหลังบ้านได้”

(อนุรักษ์ ชาติเสียง, สัมภาษณ์. 18 เมษายน 2558)

“ทางฝั่งบรรณาธิการกับนักเขียนต้องมาคุยตีมาก่อนว่าอยากได้แบบไหน อย่างเรื่อง Eat All Day กินทั้งวัน มันส์ทั้งอาทิตย์ ก็เลยตกลงกันว่าแบ่งเป็นทั้งแต่จันทรถึงวันอาทิตย์เจ็ดบท แพร่ก็เลือกภาพที่จะมาใช้ก่อน แล้วก็ทำดัมมี่ขึ้นมา แล้วก็ส่งให้นักเขียนช่วยดู นักเขียนเขาก็จะเสนอเอาภาพอันนี้อยู่ในวินนี่ได้ เขาก็จะแก้ไขมา ขอย้าย จะเป็นการแก้ไขร่วมกันระหว่างบรรณาธิการกับนักเขียน มีการคุยว่าจะมีภาพใหม่อยู่ในช่วง พักหน้าเป็นรูปอะไร”

(วรินทร์ นรกรรณ, สัมภาษณ์. 15 พฤษภาคม 2558)

5.4.1.2 การพิสูจน์อักษร

สำนักพิมพ์จะมีตำแหน่งพิสูจน์อักษรโดยเฉพาะ ทำหน้าที่ในการตรวจทานภาษา ความหมายของคำ โดยจะเป็นนักพิสูจน์อักษรมืออาชีพ

“ส่วนของการพิสูจน์อักษรทางสำนักพิมพ์ จะมีกองบรรณาธิการที่ช่วยกันดูแลหน้าที่ตรงนี้จะหลักการคือจะมีการตรวจสอบรอบแรกจากไฟล์ที่นักเขียนส่งมาให้ก่อนรอบหนึ่งก่อนส่งให้กราฟิกจัดการออกแบบต่อ โดยหลังจากจัดเลย์เอาต์รอบแรกเสร็จแล้วจะปรูฟและรีเช็กข้อมูลความถูกต้องอีกสามถึงสี่โดยประมาณก่อนส่งเข้าโรงพิมพ์ค่ะ”

(วรินทร์ นรกรรม, สัมภาษณ์. 15 พฤษภาคม 2558)

“เป็นงานของฝ่ายพิสูจน์อักษรครับ หรือปรูฟ หลักการส่วนใหญ่คือให้ถูกต้องตามหลักภาษาไทย โดยอ้างอิงตามพจนานุกรม และราชบัณฑิตยสถานครับ เขาจะช่วยดูเรื่องความถูกต้องของคำและความหมายด้วยไปในตัวครับ”

(อนุรักษ์ ชาเสียง, สัมภาษณ์. 18 เมษายน 2558)

5.4.2 ขั้นตอนการแก้ไขต้นฉบับจากอินเทอร์เน็ตโดยผู้เขียน

ขั้นตอนการแก้ไขต้นฉบับจากอินเทอร์เน็ตโดยผู้เขียน หมายถึง การที่ผู้เขียนเป็นต้นแก้ไขต้นฉบับของตนเองที่จะนำมาผลิตเป็นหนังสือด้วยตนเอง จากการศึกษาพบว่าผู้เขียนมีขั้นตอนการแก้ไขต้นฉบับจากอินเทอร์เน็ต ได้แก่ การเลือกตอนปรับปรุงแก้ไขต้นฉบับ และการพิสูจน์อักษร

5.4.2.1 การเลือกตอน ปรับปรุง แก้ไขต้นฉบับ

ผู้เขียนที่ผลิตหนังสือเองจะนำเนื้อหาที่มีอยู่ในอินเทอร์เน็ตมาผลิตเป็นหนังสือทั้งหมด โดยอาจจะมีส่วนที่เพิ่มเติมจากเนื้อหาที่มีอยู่ในอินเทอร์เน็ต มีการแก้ไขคำผิด ตัดเส้นใหม่

“เรื่องที่พิมพ์ขายเอง จะลงตามอินเทอร์เน็ตทั้งหมด เพียงแต่มีแก้ไขคำผิด กับวาดตอนพิเศษเพิ่มเติมเพื่อจูงใจให้คนซื้อค่ะ

(Firodendon, สัมภาษณ์. 8 กุมภาพันธ์ 2559)

“ปกติจะเป็นการตัดเส้นใหม่ และเพิ่มหน้าเอาให้การดำเนินเรื่องสมูทขึ้นแค่นั้น ไม่ค่อยโย้แก็งนักเท่าไรค่ะ”

(T-Han, สัมภาษณ์. 14 มกราคม 2559)

5.4.2.2 การพิสูจน์อักษร

ผู้เขียนที่ผลิตหนังสือเองมีการพิสูจน์อักษรเอง หรือจ้างวานให้ผู้อื่นเป็นผู้พิสูจน์อักษรให้ โดยมากเป็นมือสมัครเล่น

“ส่วนเรื่องที่พิมพ์ขายเอง จะมีทั้งพิสูจน์อักษรเอง และให้เพื่อนหรือรุ่นน้องที่ทำอาชีพนี้ช่วยตรวจทานให้ค่ะ”

(Firodendon, สัมภาษณ์. 8 กุมภาพันธ์ 2559)

“มีพิสูจน์อักษรด้วยตัวเอง กับจ้างวานเพื่อนที่เค้าทำร้านและเป็นสำนักพิมพ์นิยายใต้ดินให้พิสูจน์ต้นฉบับให้อีกแรง”

(Viruskei, สัมภาษณ์. 18 กรกฎาคม 2558)

ดังจะเห็นได้ว่าขั้นตอนการแก้ไขต้นฉบับจากอินเทอร์เน็ตระหว่างสำนักพิมพ์กับผู้เขียนที่ผลิตหนังสือเองมีความแตกต่างกันอย่างชัดเจนทางด้านสำนักพิมพ์จะมีการพิจารณาถึงความถูกต้องเหมาะสมของเนื้อหาก่อนที่จะตีพิมพ์ มีการวางแผนปรับปรุงแก้ไขร่วมกันกับนักเขียน มีการพิสูจน์อักษรโดยนักพิสูจน์อักษรในสำนักพิมพ์ ในขณะที่ทางด้านผู้เขียนที่ผลิตหนังสือเองมีเพียงการปรับปรุงแก้ไขต้นฉบับเพียงเล็กน้อย ส่วนใหญ่เป็นการแก้ไขเพิ่มเติมในส่วนที่ยังไม่สมบูรณ์ มีการพิสูจน์อักษรด้วยตัวเองหรือจ้างวานผู้อื่น

5.5 ขั้นตอนการออกแบบรูปเล่ม

ขั้นตอนการออกแบบรูปเล่ม หมายถึง การนำต้นฉบับที่ผ่านการแก้ไขปรับปรุงแล้วมาจัดวางหน้ากระดาษ ออกแบบทางด้านศิลปกรรมทั้งตัวเล่มและหน้าปก เพื่อให้เป็นหนังสือที่มีความสมบูรณ์สวยงาม โดยละแบ่งเป็นขั้นตอนการออกแบบรูปเล่มโดยสำนักพิมพ์ และขั้นตอนการออกแบบรูปเล่มโดยผู้เขียนที่ผลิตหนังสือเอง

5.5.1 ขั้นตอนการออกแบบรูปเล่มโดยสำนักพิมพ์

ขั้นตอนการออกแบบรูปเล่มโดยสำนักพิมพ์ หมายถึง การที่สำนักพิมพ์ได้นำเนื้อหาของหนังสือมาจัดหน้ากระดาษและออกแบบภาพประกอบ และปกหนังสือ จากการศึกษาพบว่าสำนักพิมพ์มีฝ่ายศิลปกรรมเป็นผู้รับผิดชอบการออกแบบทั้งหมด โดยการออกแบบนี้จะมีการประชุมร่วมกับ

บรรณาธิการเพื่อให้เป็นหนังสือที่เหมาะสมกับผู้อ่าน การออกแบบนี้รวมไปถึงการกำหนดขนาดหนังสือ กระดาษที่ใช้ ตัวอักษรที่ใช้

“เรื่องการออกแบบนี้เป็นหน้าที่ของฝ่ายศิลปกรรมครับ หลักการออกแบบก็ขึ้นอยู่กับแต่ละเล่มว่าเป็นแนวไหน หมวดไหน ดีไซน์ต้องเป็นยังไง ให้เหมาะกับวัยผู้อ่านครับ แต่ตรงนี้ก็ขึ้นกับบรรณนิยมนของบรรณาธิการด้วย โดยจะช่วยดูร่วมกันกับฝ่ายศิลป์ ก็จะมีการคุยกันก่อนว่าเล่มนี้อยากให้มีรูปร่างหน้าตา และอารมณ์อย่างไรครับ”

(อนุรักษ์ ชาติเสียง, สัมภาษณ์. 18 เมษายน 2558)

“ส่วนของการจัดหน้า และการออกแบบ ทางบรรณาธิการจะประชุมร่วมกับทีมงานในเบื้องต้น ถึงธีมของเล่มกันก่อนว่าอยากจะให้ออกมาเป็นแบบไหน มู้ดแอนด์โทนของเล่มจะเป็นแบบใด เช่น ตัวอักษรที่ใช้ ลวดลายกราฟิกที่ตกแต่ง กระดาษที่ใช้ ขนาดของหนังสือ เป็นต้น และจะสรุปส่งให้กับกราฟิกของทางสำนักพิมพ์ดูแลต่อไป”

(วิรินทร์ นรกรรณ, สัมภาษณ์. 15 พฤษภาคม 2558)

5.5.2 ขั้นตอนการออกแบบรูปเล่มโดยผู้เขียน

ขั้นตอนการออกแบบรูปเล่มโดยผู้เขียน หมายถึง การที่ผู้เขียนที่ผลิตหนังสือเองนำเอาเนื้อหาที่จะผลิตเป็นหนังสือมาจัดวางเป็นหน้ากระดาษ และออกแบบรูปลักษณ์ของตัวเล่ม ทั้งหน้าปก ภาพประกอบ จากการศึกษาพบว่าผู้เขียนที่ผลิตหนังสือเองมีการออกแบบรูปเล่มด้วยตัวเอง โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในคอมพิวเตอร์ และซื้อภาพจากอินเทอร์เน็ตหรือวาดเอง โดยอาศัยเรียนรู้จากหนังสือเล่มอื่นๆ นอกจากนี้ยังมีการจ้างวานให้ผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ออกแบบให้อีกด้วย

“ส่วนของหน้าปกนั้นโดยมากแล้วออกแบบเองโดยใช้โปรแกรมโฟโตชอปและซื้อภาพถูกลิขสิทธิ์จากในอินเทอร์เน็ตคะ”

(ศศิภา, สัมภาษณ์. 18 กรกฎาคม 2558)

"ทำเองหมดค่ะ อย่างแรกก็ต้องกำหนดหน้าเปิดซ้ายขวา ก่อน เพื่อป้องกันเวลาพิมพ์แล้วโดน ตัดตกใจความหายไป ปรับไฟไลน์โปรแกรมโฟโต้ชอปแล้วเซฟรวมเป็นไฟล์พีดีเอฟเพื่อส่งโรงพิมพ์ค่ะ เซนส์เรื่องการออกแบบเราห่วยเลยก็ต้องดูของคนอื่นๆ เป็นแรงบันดาลใจบ้าง"

(T-Han, สัมภาษณ์. 14 มกราคม 2559)

"จัดเองออกแบบเองอีกเช่นกัน เพราะทำเว็บเป็น ใช้โฟโต้ชอปเป็น และสนใจเรื่องโปรแกรม ต่างๆ รวมถึงการทำหนังสือเป็นทุนอยู่แล้วเลยลงโปรแกรมแล้วเรียนรู้ด้วยตัวเองจากหนังสือบ้าง จาก พวกเว็บบล็อกที่เค้าสอนบ้าง เลยทำเองทุกอย่าง แต่ก่อนใช้ page maker ปัจจุบันใช้โปรแกรมอินดี ไซน์แต่ถ้าเรื่องไหนรักมากหน่อยต่อให้ไม่มีคนสนใจก็จะลงทุนจ้างนักวาดที่ดูใจลายเส้นให้วาดให้ โดย บอกลักษณะท่าทางตัวละครและอื่นๆ ให้เขาวาดตามที่เราต้องการ"

(Viruskei, สัมภาษณ์. 18 กรกฎาคม 2558)

ดังจะเห็นได้ว่าดังจะเห็นได้ว่าขั้นตอนการออกแบบรูปเล่มระหว่างสำนักพิมพ์เป็นฝ่ายผลิตกับ ผู้เขียนเป็นผู้ผลิตนั้นจะมีความแตกต่างกัน กล่าวคือทางด้านสำนักพิมพ์จะออกแบบโดยฝ่ายศิลปกรรม ร่วมกันกับบรรณาธิการมีการพูดคุยวางแผนกัน ในขณะที่ทางด้านผู้เขียนที่ผลิตหนังสือเองเป็น ผู้ออกแบบเองทุกขั้นตอน

5.6 ขั้นตอนการพิมพ์

ขั้นตอนการพิมพ์ หมายถึง การที่สำนักพิมพ์หรือนักเขียนที่ผลิตหนังสือเองนำต้นฉบับที่ผ่านการออกแบบแล้วมาเข้าระบบการพิมพ์และเข้าเล่มเป็นรูปเล่มที่สมบูรณ์ โดยจะนำเสนอขั้นตอนการ พิมพ์โดยสำนักพิมพ์ และขั้นตอนการพิมพ์โดยผู้เขียนที่ผลิตหนังสือเองตามลำดับ

5.6.1 ขั้นตอนการพิมพ์โดยสำนักพิมพ์

จากการศึกษาพบว่าสำนักพิมพ์มีขั้นตอนการพิมพ์สองขั้นตอนได้แก่ การกำหนดยอดพิมพ์ และการเลือกโรงพิมพ์

5.6.1.1 กำหนดยอดการพิมพ์

สำนักพิมพ์จะมีการกำหนดยอดพิมพ์ในจำนวนที่สูง พิมพ์เป็นจำนวนมากโดยจะเริ่มต้นที่สามพันถึงห้าพันเล่ม มีหลักการพิจารณายอดการพิมพ์จากชื่อเสียงของนักเขียนเป็นหลัก

“ส่วนมากจะเริ่มต้นที่ห้าพันเล่ม แล้วแต่ดูตามความเหมาะสม นักเขียนเก่าก็ต้องดู นักเขียนใหม่ถ้ากระแสในเน็ตแรง ก็คิดว่าต้องมีคนตามเล่มนี้แน่นอน ก็อาจจะมีเพิ่มยอดพิมพ์ได้”

(ศศกร วัฒนาศุทธิวงศ์, สัมภาษณ์. 15 พฤษภาคม 2558)

“ส่วนมากจะเริ่มต้นพิมพ์ที่สามพันเล่ม แล้วก็จะดูจากสถิติ ถ้าเล่มแรกขายได้ดี เล่มสองอาจจะเพิ่มยอดพิมพ์ที่สูงขึ้น”

(วรินทร์ นกรกรณ์, สัมภาษณ์. 15 พฤษภาคม 2558)

“มาตรฐานทั่วไปคือสามพัน จะไม่ค่อยเสี่ยงถ้าขายหมดสามพันก็ค่อยพิมพ์ใหม่ เมื่อก่อนอาจจะมีกระแสว่าเรื่องนี้ได้รับความนิยมมากก็เลยพิมพ์หมื่นเล่ม แต่ไม่ค่อยมีแล้วในปัจจุบัน”

(สุริยกานต์ พรหมมงคล, สัมภาษณ์. 31 กรกฎาคม 2558)

5.6.1.2 การเลือกโรงพิมพ์

สำนักพิมพ์มีการเลือกโรงพิมพ์ด้วยการพิมพ์กับโรงพิมพ์ที่อยู่ในเครือของสำนักพิมพ์ หรือไม่ก็เป็นการส่งรายละเอียดของหนังสือที่ต้องการพิมพ์ให้โรงพิมพ์เพื่อให้โรงพิมพ์เสนอราคาเข้ามาและเลือกโรงพิมพ์ที่มีคุณภาพที่สุด

“อмирินทร์มีโรงพิมพ์ของตัวเองครับ จึงไม่ได้เลือกโรงพิมพ์ครับ แต่ถ้าเป็นสำนักพิมพ์อื่นก็จะส่งงานไปให้แต่ละโรงพิมพ์เพื่อให้เขาส่งราคาพิมพ์มาดูกันห่าถึงหกเจ้าแล้วตัดสินใจเลือกที่ราคาที่เราสนใจ ในคุณภาพที่เราพอใจครับ”

(อนุรักษ์ ชาเสียง, สัมภาษณ์. 18 เมษายน 2558)

“การเลือกโรงพิมพ์จะมีฝ่ายจัดซื้อคัดกรองโรงพิมพ์มาให้ โดยฝ่ายจัดซื้อจะส่งสเปกหนังสือที่ได้มาจากการออกสเปกของบรรณาธิการ ส่งข้อมูลให้ทางโรงพิมพ์ต่างๆ เพื่อเสนอราคามาค่ะ และเราก็เลือกโรงพิมพ์ที่มีความเหมาะสมกับงานที่สุดค่ะ”

(วรินทร์ นรกรรณ, สัมภาษณ์. 15 พฤษภาคม 2558)

5.6.2 ขั้นตอนการพิมพ์โดยผู้เขียน

จากการศึกษาพบว่าผู้เขียนที่ผลิตหนังสือเองมีขั้นตอนการพิมพ์สองขั้นตอนได้แก่ ขั้นตอนการกำหนดยอดการพิมพ์ และขั้นตอนการเลือกโรงพิมพ์

5.6.2.1 กำหนดยอดการพิมพ์

ผู้เขียนที่ผลิตหนังสือเองจะมีการกำหนดยอดการพิมพ์ที่ต่ำเริ่มต้นหลักสิบเล่มไปจนถึงหลักร้อยเล่ม โดยจะมีการตีพิมพ์ซ้ำบ่อยหากเรื่องไหนขายหมด พิจารณายอดการพิมพ์จากการสอบถามผู้อ่าน

“ส่วนมากจะอยู่ที่ห้าสิบถึงหนึ่งร้อยห้าสิบเล่มค่ะ ถ้าไม่พอค่อยพิมพ์เพิ่ม ซึ่งส่วนมากพิมพ์เพิ่มแค่หนึ่งถึงสองครั้งก็พอ โดยกำหนดยอดพิมพ์จากจำนวนคนที่สนใจ กับดูจากเรื่องเก่าๆ ว่าขายได้ประมาณไหน แล้วใช้จำนวนนั้นเป็นฐาน”

(Firodendon, สัมภาษณ์. 8 กุมภาพันธ์ 2559)

“ถ้ายังกะไม่ถูกก็นับเอาจากแบบสำรวจความสนใจคนที่จะซื้อเลยค่ะ พอคล่องขึ้นก็จะกะคร่าวๆได้เอง แต่อะไรก็ไม่แน่นอนอะนะค่ะ ทั่วๆไปก็พิมพ์ทีละสองสามร้อยเล่ม แล้วรีปรินที่อีกครึ่งสองครึ่งค่ะ ตามความฮิตของเรื่องนั้นๆ”

(T-Han, สัมภาษณ์. 14 มกราคม 2559)

“ยอดต่ำสุดที่เคยพิมพ์คือ 20 เล่มพวกประเภทแฟนฟิค คู่ที่ไม่ค่อยฮิตมีกลุ่มคนตามน้อย แต่ส่วนมากจะเป็น 100 เล่มขั้นต่ำ แล้วรอคนที่มาอ่านตามหลังอยากได้เล่มมาติดต่อซื้อที่หลังเอง”

(Viruskei, สัมภาษณ์. 18 กรกฎาคม 2558)

“กำหนดยอดพิมพ์นั้นจะกำหนดจากจำนวนคนอ่านคะ โดยจะมีการเปิดให้จองไว้ก่อน พอได้จำนวนที่แน่นอนแล้ว ก็เพื่อไว้สักหนึ่งร้อยหรือสองร้อยเล่มคะ”

(ศศิภา, สัมภาษณ์. 18 กรกฎาคม 2558)

5.6.2.2 การเลือกโรงพิมพ์

ผู้เขียนที่ผลิตหนังสือเองมีการเลือกโรงพิมพ์ด้วยการลองผิดลองถูกจนเจอโรงพิมพ์ที่มีพอใจและเมื่อเจอโรงพิมพ์ที่

“เมื่อ 10 ปีก่อน ปริ้นท์ออนไลน์มันไม่แพร่หลาย มีทำอยู่เจ้าเดียวเลยทำกับเจ้านี้มาตลอด เมื่อ 2 ปีที่แล้วเจอที่เจ้าหนึ่งราคาถูกกว่าที่เคยใช้แต่พอลองพิมพ์ไปเลวร้ายมากเลยกลับมาบอกเจ้าเดิมที่เค้าทำมาเป็น 10 ปีแล้ว”

(Viruskei, สัมภาษณ์. 18 กรกฎาคม 2558)

“พิมพ์ที่โรงพิมพ์ Fastbook เพราะเป็นโรงพิมพ์ที่คุ้นเคยกับการพิมพ์หนังสือพิมพ์เองอยู่แล้ว จึงคุยง่าย ทั้งยังใกล้บ้าน สามารถไปรับของหรือตรวจสอบที่แทนพิมพ์ได้ทันทีถ้ามีปัญหา”

(Firodendon, สัมภาษณ์. 8 กุมภาพันธ์ 2559)

“ถามเขาจากพวกเรานี้กับเพื่อนๆที่เคยตีพิมพ์มาก่อนนี่ละคะ แล้วก็ไปลองด้วยตัวเอง แต่สุดท้ายก็เลือกอันที่สามารถยืดเดดไลน์ได้มากที่สุดและพอจะวางใจได้ว่างานจะพียงน้อยที่สุดนั่นแหละคะ”

(T-Han, สัมภาษณ์. 14 มกราคม 2559)

ดังจะเห็นได้ว่าขั้นตอนการพิมพ์ระหว่างสำนักพิมพ์เป็นฝ่ายผลิตกับผู้เขียนเป็นผู้ผลิตนั้นจะมีความแตกต่างกันทั้งในส่วนของข้อกำหนดยอดการพิมพ์ทางสำนักพิมพ์จะมียอดการพิมพ์ที่มากกว่าและมีการพิจารณาตามชื่อเสียงของผู้เขียน ในขณะที่ผู้เขียนที่ผลิตหนังสือเองจะมียอดการพิมพ์ที่น้อยในส่วนของทางเลือกแห่งที่พิมพ์หนึ่งโรงพิมพ์ก่อนจะตัดสินใจเลือก ในขณะที่ผู้เขียนที่ผลิตหนังสือเองเลือกโรงพิมพ์ตามความพึงพอใจของตนเองเป็นหลักสำนักพิมพ์จะพิมพ์กับโรงพิมพ์ในเครือบริษัทหรือมีการให้โรงพิมพ์เสนอราคาเปรียบเทียบกันจำนวน

การจัดจำหน่าย

5.7 ขั้นตอนการประชาสัมพันธ์และจัดจำหน่าย

ขั้นตอนการประชาสัมพันธ์และจัดจำหน่าย หมายถึง สำนักพิมพ์และผู้เขียนที่ผลิตหนังสือเอง นำตัวเล่มหนังสือที่ตีพิมพ์เรียบร้อยแล้วมาประชาสัมพันธ์ และจัดจำหน่ายไปยังช่องทางอื่นๆ ต่อไป โดยจะนำเสนอขั้นตอนการประชาสัมพันธ์และจัดจำหน่ายโดยสำนักพิมพ์ และขั้นตอนการประชาสัมพันธ์และจัดจำหน่ายโดยผู้เขียนที่ผลิตหนังสือเองตามลำดับ

5.7.1 ขั้นตอนการประชาสัมพันธ์และจัดจำหน่ายโดยสำนักพิมพ์

จากการศึกษาพบว่าสำนักพิมพ์มีขั้นตอนการประชาสัมพันธ์และจัดจำหน่ายโดยสำนักพิมพ์ ทั้งสิ้นสี่ขั้นตอน ได้แก่ การกำหนดราคาหนังสือ การประชาสัมพันธ์ ช่องทางการจัดจำหน่าย และการบริหารจัดการเก็บหนังสือ

5.7.1.1 การกำหนดราคาหนังสือ

สำนักพิมพ์มีการกำหนดราคาหนังสือด้วยการคำนวณจากราคาต้นทุนการพิมพ์ ค่าลิขสิทธิ์นักเขียน ค่าส่วนต่างที่ต้องให้แก่สายส่งและร้านค้า แต่ละสำนักพิมพ์จะมีหลักการคำนวณที่เฉพาะของแต่ละสำนักพิมพ์โดนมีคณะผู้บริหารเป็นผู้พิจารณา

“การกำหนดราคาหนังสือก็จะคิดจากต้นทุนหนังสือครบจากค่ากระดาษปก ค่ากระดาษเนื้อใน ค่าพิมพ์ของโรงพิมพ์ ว่ามีค่าใช้จ่ายเท่าไรประมาณสามสิบเปอร์เซ็นต์ตรงนี้ในระบบออฟเซต ยิ่งพิมพ์จำนวนเล่มมาก ก็จะลดต้นทุนได้เยอะครับ เพราะทำเพลทครั้งเดียว ถ้านักเขียนดังมากพิมพ์เยอะหลักหมื่นก็ถูกลงหน่อย แต่ถ้าพิมพ์แค่สามพันเล่มก็จะแพงหน่อย แล้วก็คิดรวมค่าลิขสิทธิ์นักเขียน สิบเปอร์เซ็นต์ สายส่งยี่สิบเปอร์เซ็นต์ ร้านหนังสือยี่สิบเปอร์เซ็นต์ ส่วนรายจ่ายของ สำนักพิมพ์ ค่าจ้างพนักงาน น้ำไฟ ก็จะอยู่ที่สิบเปอร์เซ็นต์ ส่วนกำไรของหนังสือถ้าขายหมดก็จะได้ราวยี่สิบเปอร์เซ็นต์ครับ”

(อนุรักษ์ ชาติเสียง, สัมภาษณ์. 18 เมษายน 2558)

“การกำหนดราคาหนังสือ ทางบรรณาธิการจะทำเอกสารและนำเรื่องไปประชุมกับทีมผู้บริหารในการคำนวณราคาหนังสือที่เหมาะสมอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งทางสำนักพิมพ์เองจะมีค่าตารางคำนวณของทางสำนักพิมพ์เองอยู่ค่ะ”

(วรินทร์ นรกรรณ, สัมภาษณ์. 15 พฤษภาคม 2558)

5.7.1.2 การประชาสัมพันธ์

สำนักพิมพ์มีช่องทางการประชาสัมพันธ์ของตัวเองอยู่แล้ว เมื่อนักเขียนมีช่องทางการในการประชาสัมพันธ์ด้วยก็จะขอให้นักเขียนช่วยประชาสัมพันธ์ ในขณะที่เดียวกันก็มีการอ้างถึงความนิยมของต้นฉบับในอินเทอร์เน็ตมีการระบุว่าเป็นเรื่องที่มีผู้ติดตามในอินเทอร์เน็ตเป็นจำนวนมากไว้บนหน้าปก

“ช่วยกันสองทางมากกว่า มีกลุ่มคนไม่ซ้อนทับกันอยู่แล้ว มีช่องทางสองช่องกระจายไปถึงคนละกลุ่ม ในแง่ของความผูกพันคนอ่านกับคนเขียนมันเหนียวแน่นกว่า มันเหมือนเพื่อนซี้ซนอลคุยกัน ไม่เหมือนกับสำนักพิมพ์กับคนอ่านคุยกัน ทุกคนพยายามสร้างอาณาจักร เพอซันนอลแบรนด์ดังมากทุกคนก็ทำ นักเขียนทุกคนก็รู้แล้วไม่ใช่แค่นิยาย หนังสือพวกฮาวทู แรงบันดาลใจ”

(ศศกร วัฒนาสุทธิวงศ์, สัมภาษณ์. 15 พฤษภาคม 2558)

“การโปรยปกว่าเป็นหนังสือจากเพจที่มีไลค์มากกว่า 100,000 ไลค์ มันเป็นมาร์เกตติ้งพอยท์สำคัญเหมือนกันสำหรับคนที่ไม่เคยรู้จักเพจมาก่อน อาจจะเข้าไปเพจก่อนแล้วค่อยมาซื้อก็ได้ หรือจะซื้อก่อนแล้วค่อยเข้าไปไลค์เพจก็ได้”

(วรินทร์ นรกรรณ, สัมภาษณ์. 15 พฤษภาคม 2558)

“ถ้าเรื่องไหนที่เอามาจากในอินเทอร์เน็ตและมีผู้ติดตามเยอะเราจะใช้คำว่าอินเทอร์เน็ตฮอตฮิตเป็นโลโก้แปะอยู่บนหน้าปก และยังใช้ประเด็นยอดผู้ติดตามนี้ใช้เป็นข้อมูลภายในว่าเรื่องนี้ได้รับความนิยมมานานแค่ไหน เพื่อจะได้เอามาวิเคราะห์ข้อมูลได้ง่ายขึ้น”

(สุริยกานต์ พรหมมงคล, สัมภาษณ์. 31 กรกฎาคม 2558)

5.7.1.3 ช่องทางการจัดจำหน่าย

สำนักพิมพ์ที่มีธุรกิจสายส่งและร้านหนังสือในเครือก็จะใช้สายส่งและร้านค้าของตัวเอง หรือติดต่อขายไปยังสายส่งหรือร้านหนังสือทั่วไปโดยมีฝ่ายขายเป็นผู้รับผิดชอบ หรือมีการขายผ่านช่องทางออนไลน์ของทางสำนักพิมพ์เองและของร้านหนังสือ หรือมีการขายในงานเทศกาลหนังสือที่จัดขึ้นปีละสองครั้ง

“เราโชคดีของสปริงบุ๊กที่เรามีร้านนายอินทร์ที่เป็นร้านในเครือ เราจะขายผ่านสายส่งของร้านนายอินทร์แล้วเขาจะแบ่งไปให้ซีเอ็ดและบีทูเอส และร้านทั่วไปด้วย แล้วเราก็มีขายร้านค้าออนไลน์ของนายอินทร์ด้วยครับ แล้วก็ที่ขาดไม่ได้ก็คืองานหนังสือครับ”

(อนุรักษ์ ชาติเสียง, สัมภาษณ์. 18 เมษายน 2558)

“ส่วนของการขาย จะมีฝ่ายเซลล์ รับผิดชอบดูแลในส่วนนี้ โดยจะติดต่อประสานงานกับทางร้านหนังสือ อย่างร้านซีเอ็ด b2s นายอินทร์ ที่จะมีทั้งที่เป็นร้านหนังสือและการขายในเว็บ ตรงนี้ทางสายส่งจะจัดจำหน่ายเองค่ะ แล้วก็จะจะมี วิธีเลือกแหล่งการขายจะเป็นทางเซลล์รับผิดชอบหน้าที่ตรงนี้โดยตรงทั้งหมดค่ะ”

(วรินทร์ นรกรรณ, สัมภาษณ์. 15 พฤษภาคม 2558)

5.7.1.4 การบริหารจัดการเก็บหนังสือ

สำนักพิมพ์มีการจัดเก็บหนังสือเป็นระบบของแต่ละสำนักพิมพ์ โดยมีฝ่ายจัดเก็บหนังสือเป็นผู้รับผิดชอบ

“โดยมากจะอยู่ที่ร้านหนังสือครับกระจายกันไปตามแต่ละสาขา และถ้าหนังสือขายไม่ดีขายไม่หมดทางร้านก็จะจัดส่งกลับมาให้ทางสำนักพิมพ์เป็นคนระบายสินค้าเองต่อไปครับ”

(อนุรักษ์ ชาติเสียง, สัมภาษณ์. 18 เมษายน 2558)

“ส่วนของการเก็บดูแลหนังสือ จะมีฝ่ายสต็อกสินค้า คอยดูแลในเรื่องของการเก็บหนังสือตามหมวดหมู่และการจัดแพ็คส่งสินค้า”

(วรินทร์ นรกรรณ, สัมภาษณ์. 15 พฤษภาคม 2558)

5.7.2 ขั้นตอนการประชาสัมพันธ์และจัดจำหน่ายโดยผู้เขียน

จากการศึกษาพบว่าผู้เขียนที่ผลิตหนังสือเองมีขั้นตอนการประชาสัมพันธ์และจัดจำหน่ายหนังสือทั้งสิ้นสี่ขั้นตอน ได้แก่ การกำหนดราคาหนังสือ การประชาสัมพันธ์ ช่องทางการจัดจำหน่าย และการบริหารจัดการเก็บหนังสือ

5.7.2.1 การกำหนดราคาหนังสือ

ผู้เขียนที่ผลิตหนังสือเองมีการกำหนดราคาหนังสือโดยคิดจากต้นทุนการพิมพ์ และมีสูตรคำนวณของแต่ละคนที่ไม่ตายตัว โดยพิจารณาเปรียบเทียบจากหนังสือในตลาดที่มีความใกล้เคียงกับหนังสือที่ตนเป็นคนผลิต

“หนังสือทำมือนั้นจะราคาแพงกว่าหนังสือที่พิมพ์โดยสำนักพิมพ์อยู่แล้วค่ะ โดยปกติแล้วจะคิดเป็นหน้า หน้าละประมาณ เจ็ดสิบบาทถึงเก้าสิบบาทค่ะ”

(ศศิภา, สัมภาษณ์. 18 กรกฎาคม 2558)

“กำหนดจากราคาทุนคูณตัวเลขในใจ ขออนุญาตไม่เปิดเผยนะคะ หรือดูจากหนังสือของคนอื่นที่ขนาดและความหนาเหมือนกันว่าตั้งราคาเท่าไรแล้วตั้งให้ใกล้เคียงกัน”

(Firodendon, สัมภาษณ์. 8 กุมภาพันธ์ 2559)

“ต้องดูต้นทุนในการพิมพ์ แล้วก็บวกค่าเหนื่อยกับค่าฝีมือค่ะ สำหรับเกณฑ์ของเราถือว่าทั่วๆ ไปไม่แพง”

(T-Han, สัมภาษณ์. 14 มกราคม 2559)

“เกณฑ์การตั้งคือ ต้นทุนเท่าไร บวกเพิ่มไปสองเท่า แต่ถ้าเป็นเรื่องผู้อ่านน้อยเป็นแฟนคลับเหมือนๆ กันอย่างฟิคชั่น ก็คิดว่าสมมติต้นทุนหนึ่งร้อยห้าสิบบาทก็จะขายสองร้อยต้นๆ เพราะเขาจริงๆ เราทำด้วยใจรักไม่ได้จะเอากำไรตั้งตัวจากงานนี้”

(Viruskei, สัมภาษณ์. 18 กรกฎาคม 2558)

5.7.2.2 การประชาสัมพันธ์

ผู้เขียนที่ผลิตหนังสือเองมีการประชาสัมพันธ์หนังสือผ่านทางช่องทางที่ได้นำเข้าเนื้อหาไว้บนอินเทอร์เน็ตตั้งแต่แรก โดยส่วนมากจะประชาสัมพันธ์ทางหน้าเพจเฟซบุ๊กและทวิตเตอร์เป็นหลัก

"ทางหน้าเพจกับทวิตเตอร์ค่ะ เพราะคิดว่าคนเสฟงานเราจะอยู่ในสองจุดนี้เยอะสุด"

(T-Han, สัมภาษณ์. 14 มกราคม 2559)

"ทางเฟซบุ๊ก ทวิตเตอร์ และในหน้านิยายเรื่องนั้นๆ ที่เราจะทำการพิมพ์ ที่เลือกช่องทางเหล่านี้เพราะเป็นที่ๆ แฟนนิยายเค้าติดตามเรา เราเลือกเจาะกลุ่มคนที่ตามอ่านมากกว่าเรียกรายทาง นอกจากแฟนนิยายเค้าจะไปบอกต่อกันเอง"

(Viruskei, สัมภาษณ์. 18 กรกฎาคม 2558)

5.7.2.3 ช่องทางการจัดจำหน่าย

ผู้เขียนที่ผลิตหนังสือเองมีช่องทางการจัดจำหน่ายสามช่องทางได้แก่งานกิจกรรม ขายออนไลน์ และขายตามร้านหนังสือ

5.7.2.3.1 งานกิจกรรม

ผู้เขียนที่ผลิตหนังสือเองมีการขายผ่านงานกิจกรรมที่จัดขึ้นเป็นเฉพาะงานหนังสือทำมือ ที่มีหลากหลาย จัดขึ้นเป็นประจำในทุกๆ ปี โดยจะเป็นงานที่รวบรวมกลุ่มคนที่สนใจในสิ่งเดียวกัน

"ขายเองในงานอีเวนต์ หรือฝากคนรู้จักขายในงานหนังสือและงานอีเวนต์ค่ะ เพราะเป็นงานที่กลุ่มคนอ่านมักไปเดิน ส่วนที่ฝากคนอื่นขายก็เพื่อเพิ่มฐานลูกค้าค่ะ"

(Firodendon, สัมภาษณ์. 8 กุมภาพันธ์ 2559)

"ในงานอีเวนต์การ์ตูนกับทางไปรษณีย์ หลักๆสองอย่างนี้ค่ะ เพราะอย่างเราถือเป็นงานทำมือ ไม่ได้ขึ้นกับสำนักพิมพ์ที่จะวางขายตามแผงหนังสือร้านการ์ตูนต่างๆไปได้ ก็ต้องเลือกผลงานอีเวนต์เพื่อขายโดยตรงถึงลูกค้า กับทำรอบไปรษณีย์เพื่อลูกค้าที่อยู่ไกลหรือไม่สะดวกมางานแทนค่ะ"

(T-Han, สัมภาษณ์. 14 มกราคม 2559)

“มีการให้เช่าพื้นที่ในการนำผลงานไปลงขายได้ เรียกว่างานขายนิยายประจำปี ตัวอย่างคืองาน Geny งานตลาดนัดฟิสิกส์ งานตลาดผลงานออริจินัล อะไรพวกนี้ เลยจองบูทแล้วไปขายทางนั้นอีกทางแต่ก็ไม่ค่อยเพราะจะอยากมากเนื่องจากคนต้องการบูทเยอะ ส่งเมลล์จองไม่ทันเขา”

(Viruskei, สัมภาษณ์. 18 กรกฎาคม 2558)

5.7.2.3.2 ขายออนไลน์และจัดส่งทางไปรษณีย์

ผู้เขียนที่ผลิตหนังสือเองมีการขายหนังสือผ่านทางอินเทอร์เน็ตโดยจะให้ผู้อ่านที่สนใจซื้อหนังสือ ลงชื่อและโอนเงินผ่านธนาคารมายังบัญชีของผู้เขียน และผู้เขียนเป็นผู้จัดส่งหนังสือทางไปรษณีย์ให้แก่ลูกค้า

"ในงานอีเวนต์การ์ตูนกับทางไปรษณีย์ หลักๆสองอย่างนี้ค่ะ เพราะอย่างเราถือเป็นงานทำมือไม่ได้ขึ้นกับสำนักพิมพ์ที่จะวางขายตามแผงหนังสือร้านการ์ตูนต่างๆไปได้ ก็ต้องเลือกผลงานอีเวนต์เพื่อขายโดยตรงถึงลูกค้า กับทำรอบไปรษณีย์เพื่อลูกค้าที่อยู่ไกลหรือไม่สะดวกมางานแทนค่ะ"

(T-Han, สัมภาษณ์. 14 มกราคม 2559)

“หนังสือที่เป็นแฟนฟิคส่วนมากจะจัดจำหน่ายโดยการโอนเงินแล้วส่งหนังสือทางไปรษณีย์ให้ถึงบ้านค่ะ”

(Viruskei, สัมภาษณ์. 18 กรกฎาคม 2558)

5.7.2.3.3 ร้านขายหนังสือเฉพาะทาง

ผู้เขียนที่ผลิตหนังสือเองมีการขายหนังสือผ่านทางร้านหนังสือที่จะวางขายหนังสือเฉพาะทาง อย่างนวนิยายอิโรติก นวนิยายรักร่วมเพศ หรือแฟนฟิคชั้น

“ส่วนมากเราจะขายผ่านทางหน้าเพจเฟซบุ๊กค่ะและก็มีบ้างที่ฝากขายร้านนิยายต่างๆ”

(ศศิภา, สัมภาษณ์. 18 กรกฎาคม 2558)

“ถ้าเป็นผลงานออริจินัลไม่ได้เป็นแฟนฟิกของศิลปินก็จะนำไปลงที่ร้านขายนิยายวาย โดยเฉพาะ”

(Viruskei, สัมภาษณ์. 18 กรกฎาคม 2558)

5.7.2.4 การบริหารจัดการเก็บหนังสือ

ผู้เขียนที่ผลิตหนังสือเองมีการไม่มีการบริหารจัดการเก็บหนังสือ เนื่องจากพิมพ์เป็นจำนวนน้อยพอดีกับว่าต้องการของผู้อ่าน เมื่อขาย

“ต้องดูว่ามีหนังสือเหลือเท่าไรก็จะขายไปเรื่อยๆ ทางเราไม่มีนโยบายลดราคา ยกเว้นฝากขายในงานหนังสือค่ะ”

(ศศิกา, สัมภาษณ์. 18 กรกฎาคม 2558)

“เมื่อขายในงานอีเวนต์แล้วหนังสือที่เหลือจะส่งร้าน Homu เพื่อขายทางไปรษณีย์ต่อ ถ้าไม่หมด งานหน้าก็เบิกมาขายทางไปรษณีย์ต่อเองค่ะ”

(Firodendon, สัมภาษณ์. 8 กุมภาพันธ์ 2559)

“เราไม่มีสต็อกหนังสือค่ะ ถ้าขายหมดก็คือหมด หรือถ้ามีคนต้องการจะซื้ออีกก็ค่อยพิมพ์เพิ่มเอาค่ะ”

(T-Han, สัมภาษณ์. 14 มกราคม 2559)

ดังจะเห็นได้ว่าขั้นตอนการประชาสัมพันธ์และจัดจำหน่ายระหว่างสำนักพิมพ์เป็นฝ่ายผลิตกับผู้เขียนเป็นผู้ผลิตนั้นจะมีความแตกต่างกันในส่วนของการกำหนดราคาหนังสือทางสำนักพิมพ์จะมีหลักเกณฑ์ที่แน่นอนกว่าที่ผู้เขียนผลิต ในขณะที่การประชาสัมพันธ์ทางด้านสำนักพิมพ์จะมีช่องทางการประชาสัมพันธ์และช่องทางการจัดจำหน่ายที่มากกว่า นอกจากการจัดเก็บหนังสือก็พบว่าผู้เขียนที่ผลิตหนังสือเองไม่มีการจัดเก็บหนังสือเพราะผลิตเป็นจำนวนน้อยตามความต้องการของผู้อ่านโดยจะผลิตซ้ำเรื่องเมื่อมีผู้ต้องการจะอ่าน

จากการนำเสนอสามารถสรุปความเหมือนและความแตกต่างของการผลิตหนังสือจากทั้งที่ผลิตโดยสำนักพิมพ์และที่ผู้เขียนผลิตเอง อันจะสามารถนำมาสรุปเป็นตารางได้ดังนี้

ลักษณะการผลิต กระบวนการผลิตหนังสือ	การผลิตหนังสือโดย สำนักพิมพ์	การผลิตหนังสือโดย ผู้เขียนเอง
<p>การสร้างสรรค์ต้นฉบับ</p> <p>5.1. ขั้นตอนการวางแผนก่อนการผลิตต้นฉบับ</p> <p>5.1.1 การเลือกช่องทางที่ใช้เขียนเรื่องเล่าในอินเทอร์เน็ต</p>	<ul style="list-style-type: none"> - บล็อกส่วนตัว - เว็บไซต์ - หน้าเพจเฟซบุ๊ก 	<ul style="list-style-type: none"> - บล็อกส่วนตัว - เว็บไซต์ - หน้าเพจเฟซบุ๊ก
<p>5.1.2 สาเหตุที่เลือกช่องทางในอินเทอร์เน็ตในการเขียนเรื่องเล่า</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ความสะดวก - ต้นทุนต่ำ - เข้าถึงกลุ่มคนได้ 	<ul style="list-style-type: none"> - ความสะดวก - เข้าถึงกลุ่มคนได้
<p>5.2 ขั้นตอนการผลิตต้นฉบับ</p> <p>วิธีการเขียนเรื่องเล่าในอินเทอร์เน็ต</p>	<ul style="list-style-type: none"> - นำเข้าเนื้อหาเป็นตอน - นำเข้าเนื้อหาตามสะดวก 	<ul style="list-style-type: none"> - นำเข้าเนื้อหาเป็นตอน - นำเข้าเนื้อหาตามสะดวก
<p>การพัฒนาต้นฉบับและผลิตหนังสือ</p> <p>5.3 ขั้นตอนการคัดสรรต้นฉบับ</p> <p>5.3.1 สาเหตุของการคัดสรรต้นฉบับจากในอินเทอร์เน็ต</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ความเป็นต้นฉบับที่ดี - ความสะดวกในการเข้าถึง - สามารถประเมินการตลาดได้ 	<p style="text-align: center;">-</p>

ลักษณะการผลิต กระบวนการผลิตหนังสือ	การผลิตหนังสือโดย สำนักพิมพ์	การผลิตหนังสือโดย ผู้เขียนเอง
5.3.2 เกณฑ์การคัดสรรต้นฉบับจาก อินเทอร์เน็ต	<ul style="list-style-type: none"> - พิจารณาจากแนวเรื่อง - พิจารณาจากยอดการเข้าชม - พิจารณาจากความสมบูรณ์ ของต้นฉบับ 	<ul style="list-style-type: none"> - เลือกต้นฉบับที่ตนตั้งใจ จะผลิตเป็นหนังสือ - พิจารณาจากกระแส ตอบรับของผู้อ่าน
5.3.3 วิธีการหาต้นฉบับ	<ul style="list-style-type: none"> - หาในอินเทอร์เน็ต - ผู้เขียนส่งมาให้พิจารณา 	-
5.3.4 ผู้ทำหน้าที่คัดสรรต้นฉบับจาก อินเทอร์เน็ต	กองบรรณาธิการและบุคคล ทั่วไป	-
5.4 ขั้นตอนการแก้ไขต้นฉบับจาก อินเทอร์เน็ต 5.4.1 การเลือกตอน ปรับปรุง แก้ไข ต้นฉบับ	พิจารณาจากความเหมาะสม ถูกต้อง การแก้ไขต้นฉบับโดย กองบรรณาธิการร่วมกับนักเขียน	พิจารณาตามความพึง พอใจของผู้เขียนมีการ แก้ไขต้นฉบับโดยผู้เขียน เอง
5.4.2 การพิสูจน์อักษร	พิสูจน์อักษรโดยพนักงานพิสูจน์ อักษร	พิสูจน์อักษรโดยผู้เขียน เองหรือจ้างวานผู้อื่น
5.5 ขั้นตอนการออกแบบรูปเล่ม การออกแบบปก ภาพประกอบและ การจัดหน้ากระดาษ	ออกแบบโดยฝ่ายศิลปกรรม	ออกแบบโดยผู้เขียนเอง หรือจ้างวานผู้อื่น
5.6 ขั้นตอนการพิมพ์ 5.6.1 กำหนดยอดการพิมพ์		

ลักษณะการผลิต กระบวนการผลิตหนังสือ	การผลิตหนังสือโดย สำนักพิมพ์	การผลิตหนังสือโดย ผู้เขียนเอง
	พิมพ์เป็นจำนวนมาก พิจารณา จากชื่อเสียงของนักเขียน	พิมพ์จำนวนน้อย พิจารณาตามความ ต้องการของผู้อ่าน
5.6.2 การเลือกโรงพิมพ์	เลือกโรงพิมพ์ที่อยู่ในเครือบริษัท หรือให้โรงพิมพ์เสนอราคา	เลือกโรงพิมพ์ตามความ พึงพอใจของผู้เขียนเอง
การจัดจำหน่าย 5.7 ขั้นตอนการประชาสัมพันธ์ และจัดจำหน่าย 5.7.1 การกำหนดราคาหนังสือ	ตามหลักเกณฑ์ทางการตลาด ของสำนักพิมพ์	ตามเกณฑ์ของผู้เขียนเอง
5.7.2 การประชาสัมพันธ์	ตามช่องทางการประชาสัมพันธ์ ของสำนักพิมพ์และนักเขียน	ตามช่องทางที่ผู้เขียนนำ ผลงานไปเผยแพร่ไว้
5.7.3 ช่องทางการจัดจำหน่าย	ร้านหนังสือทั่วไป ร้านหนังสือ ออนไลน์ โดยฝ่ายขายเป็น ผู้รับผิดชอบ	ร้านหนังสือเฉพาะทาง ขายออนไลน์และจัดส่ง ทางไปรษณีย์ และงาน กิจกรรม
5.7.4 การบริหารจัดการเก็บหนังสือ	จัดเก็บตามระบบของสำนักพิมพ์ ด้วยฝ่ายจัดเก็บ	ไม่มีการจัดเก็บหนังสือ

ตารางที่ 6 กระบวนการผลิตหนังสือจากเรื่องเล่าออนไลน์

จากตารางจะสังเกตได้ว่าในส่วนของการสร้างสรรค์ต้นฉบับระหว่างสำนักพิมพ์กับผู้เขียนจะไม่มี
 แตกต่างเนื่องจากยังคงมีลักษณะต้นฉบับในอินเทอร์เน็ตเหมือนกัน โดยยังไม่มีการแยกอย่างชัดเจนว่าใครจะ
 เป็นผู้ผลิต

ในส่วนของการพัฒนาต้นและการผลิตหนังสือจะเห็นความแตกต่างได้อย่างชัดเจน กล่าวคือการผลิตหนังสือด้วยสำนักพิมพ์มีกลุ่มคนที่มีอาชีพในการผลิตหนังสือเป็นผู้ผลิต มีการวางแผนจัดการ การตัดสินใจ มีหลักเกณฑ์ในการบริหารงาน ในขณะที่การผลิตหนังสือโดยผู้เขียนผู้เขียนเป็นผู้ตัดสินใจและลงมือกระทำทุกขั้นตอนไม่มีหลักเกณฑ์ในการตัดสินใจที่แน่นอน โดยผู้เขียนเรียนรู้การผลิตหนังสือด้วยตัวเอง

ในส่วนของการจัดจำหน่ายนั้นพบว่าหลักการประชาสัมพันธ์และจัดจำหน่ายระหว่างการผลิตหนังสือโดยสำนักพิมพ์และผู้เขียนไม่แตกต่างกันในส่วนของคุณลักษณะของการขาย กล่าวคือมีการขายทั้งที่เป็นในร้านหนังสือ การขายออนไลน์ และงานกิจกรรม แต่การผลิตหนังสือโดยผู้เขียนจะกระทำในขนาดที่เล็กกว่า โดยเป็นการขายในร้านหนังสือเฉพาะทาง การขายออนไลน์และจัดส่งทางไปรษณีย์ด้วยตัวเอง และงานกิจกรรมขนาดเล็ก จะแตกต่างกันก็เพียงแค่การประชาสัมพันธ์ของสำนักพิมพ์จะมีการอ้างอิงถึงความนิยมของต้นฉบับในอินเทอร์เน็ตเพื่อเป็นการดึงดูดผู้ซื้อ

บทที่ 6

คุณลักษณะของเว็บ 2.0 ที่มีส่วนช่วยในการผลิตและจัดจำหน่ายหนังสือจากเรื่องเล่าออนไลน์

ในบทนี้มุ่งวิเคราะห์ถึงคุณลักษณะของเว็บ 2.0 ที่มีส่วนช่วยในการผลิตและจัดจำหน่ายหนังสือจากเรื่องเล่าออนไลน์ ผู้วิจัยศึกษาข้อมูลจากทั้งเนื้อหาของเรื่องเล่าที่ผลิตเป็นหนังสือและจากการสัมภาษณ์ผู้ผลิตหนังสือจากเรื่องเล่าออนไลน์ ผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิเคราะห์ด้วยการอธิบายตามคุณลักษณะของเว็บ 2.0 ที่พบว่ามีส่วนช่วยในการผลิตและจัดจำหน่ายหนังสือจากเรื่องเล่าออนไลน์ดังนี้

6.1 การเปิดกว้าง

6.1.1 การเปิดกว้างทางเนื้อหา

6.1.1.1 การเปิดกว้างทางเนื้อหาในแง่ของแนวเรื่อง

6.1.1.2 การเปิดกว้างทางเนื้อหาในแง่ความสัมพันธ์ของตัวละคร

6.1.2 การเปิดกว้างทางด้านผู้เขียนและผู้อ่าน

6.2 การผลิตเนื้อหาโดยผู้ใช้ระดับปัจเจก และการนำเนื้อหาเข้าสู่ระบบโดยผู้ใช้

6.2.1 ลักษณะและวิธีการนำเนื้อหา

6.2.2 แหล่งการนำเข้าเนื้อหา

6.2.3 ความถี่ในการนำเข้าเนื้อหา

6.3 การสร้างสรรค์สิ่งใหม่จากพลังที่เชื่อมต่อกันของกลุ่มคนที่อยู่ในเครือข่าย

6.3.1 การร่วมกันสร้างเนื้อหากับผู้ใช้คนอื่นผ่านกิจกรรม

6.3.1.1 การร่วมกันสร้างเนื้อหากับผู้ใช้คนอื่นผ่านกิจกรรมในหน้าเพจ

เฟสบุ๊ก

6.3.1.2 การร่วมกันสร้างเนื้อหากับผู้ใช้คนอื่นผ่านการติตแชนแท็ก

6.3.2 การร่วมกันสร้างเนื้อหากับผู้ใช้คนอื่นโดยการเชิญชวน

6.3.3 การร่วมกันสร้างเนื้อหากับผู้ใช้คนอื่นโดยรับฟังจากการแสดงความคิดเห็น

6.4 ผลกระทบแห่งพลังของเครือข่าย

6.1 การเปิดกว้าง

คุณลักษณะของเว็บ 2.0 ในประเด็นของการเปิดกว้าง ที่มีพบในการวิจัยสามารถแบ่งออกได้เป็น การเปิดกว้างทางเนื้อหา และการเปิดกว้างทางผู้ใช้

6.1.1 การเปิดกว้างทางเนื้อหา

6.1.1.1 การเปิดกว้างทางเนื้อหาในแง่ของแนวเรื่อง

จากการศึกษาจะพบเนื้อหาของเรื่องเล่าในแบบต่างๆ เช่น แนวเรื่องโดยจะพบทั้งแนวเรื่องรัก โรแมนติก แฟนตาซี ผจญภัย

“ปีเตอร์ดึงแขนทับทิมและดึงมานั่งบนตักเขา ‘เลิกสนพระเอกในละครได้แล้ว เพราะตอนนี้พระเอกในชีวิตอยู่ตรงหน้าคุณแล้ว มาดูหนังของเขา หนังชีวิตที่มีผมเป็นพระเอก มีคุณเป็นนางเอก และเรากำกับเอง’ ทับทิมเขินแต่ทำสีหน้าเฉยเมย ‘ตกลงคุณจะแต่งงานกับผมไหม’

ทับทิมลุกขึ้นหันหน้าเข้ามาหาปีเตอร์ก่อนจะกระซิบบนที่ข้างหูของเขา “ไม่แต่ง ไม่แต่ง ถ้าฉันไม่แต่งกับคุณแล้วฉันจะแต่งกับใครได้อีกล่ะคะ”

(ม่านรักลายมังกร. 2556: น. 226)

จากตัวอย่างเป็นตัวอย่างจากเรื่องม่านรักลายมังกร เป็นนวนิยายแนวรักโรแมนติก เป็นส่วนที่ท้ายของเรื่องเมื่อปีเตอร์และทับทิมเอาชนะอุปสรรคต่างๆ และตัดสินใจแต่งงานกันที่สุดในที่สุด

“ราชาปีศาจทั้งเจ็ด เหล่าขุนพลปีศาจทั้งเจ็ด หรือที่บนสวรรค์บรรจุกำนียามไว้ว่า “Seven Deadly Sin (บาปเจ็ดประการ)” และ “ซิน (SIN)” คือบาปต้นที่เป็นศูนย์รวมแห่งบาปทั้งหลาย แต่เหล่านั้นเป็นเพียงชื่อเสียงเรียงนามและความหมายที่เรียกผู้ดำรงตำแหน่งแตกต่างกันไปหาใช้นิสัยของแต่ละตนจริงๆ ไม่ เพราะทุกสิ่งล้วนมีสองด้าน ขาว-ดำ สูง-ต่ำ ดี-เลว เทพ-ปีศาจ ความจริงและการหลอกลวง หากขาดสิ่งใดสิ่งหนึ่งไปนั่นหมายถึงสมดุลที่ผู้กร่อนและถูกทำลาย... และบัดนี้สมดุลของเทพและมาร ดีชั่ว กำลังค่อยๆ ถูกกัดกินให้สูญสลายลงไปที่ละน้อย... ทีละน้อย”

(The Black Angle ลำนำแห่งรัตติกาล. 2556: น. 54)

จากตัวอย่างเป็นตัวอย่างจากเรื่อง The Black Angle ลำนำแห่งรัตติกาลซึ่งเป็นนวนิยายที่มีแนวเรื่องแบบแฟนตาซี เป็นส่วนที่บรรยายถึงลักษณะตัวละคร “ซิน” ที่เป็นราชาปีศาจอันเป็นอันเป็นศัตรูกับเหล่าทวยเทพ

6.1.1.2 การเปิดกว้างทางเนื้อหาในแง่ความสัมพันธ์ของตัวละคร

จากการศึกษาพบความหลากหลายในเรื่องความสัมพันธ์ของตัวละคร ทั้งที่เป็นตัวละครที่รักเพศตรงข้าม และรักเพศเดียวกันอีกด้วย ดังตัวอย่าง

“ข้ารักท่านราชาซีฟ! และจะรักท่านตลอดไป... ราชาซีฟ! ข้าเป็นของท่าน ใจของข้าจะอยู่เคียงข้างท่านไม่ว่ายามหลับหรือตื่น แม้วันข้างหน้าเราจะไกลกัน แต่ขอจงรู้ไว้ว่าข้าจะไม่จากไปไหน ขอเพียงแค่คิดถึง... ข้าก็จะอยู่กับท่านตลอดเวลา”

(ฝังรักไว้ในรอยทราย. 2556: น. 390)

จากตัวอย่างเป็นตัวอย่างจากเรื่องฝังรักไว้ในรอยทราย เป็นนวนิยายที่ตัวละครทั้งสองเป็นเพศตรงข้ามกัน โดยราชาซีฟเป็นเพศชาย และพินท์เป็นเพศหญิง

หรือดังเช่นอีกตัวอย่าง

“ขอโทษที่ทำให้ริทต้องเจ็บตัว ขอโทษที่ทำให้ริทลำบาก ขอโทษที่ทำให้ริทต้องมาอุ้มท้องลูกของพี่”

‘มะไม่เป็นไรครับ’ เรื่องจิตตอเบเสียงแผ่ว ในที่สุดก็ปิดเรื่องนี้กับพ่อของลูกในท้องไม่ได้ จริงๆ ดวงตากลมจ้องมองคนตรงหน้า คนที่เขารักมากที่สุด อยากจะรู้เหลือเกินว่าภาคินจะทำยังไง กับ เขาและลูกในท้อง จะรับผิดชอบหรือจะทิ้ง

‘ริท... จะหายไปไหมถ้าพี่จะบอกว่า พี่จะขอดูแลริท... กับลูกของเราสองคน’

‘น้ำตาไหลคลอหน่วยที่ดวงตาคู่สวยทันที เรื่องริทยกมือป้องปากสะอื้นให้จนภาคินต้องดึงกาย บางเข้ามาอกอดแนบอก’

(บำเรอรักชาติ.2555: น. 96-97)

จากตัวอย่างเป็นตัวอย่างจากเรื่องบำเรอรักชาติ ที่เป็นนวนิยายแนวรักโรแมนติก เมื่อภาคินทราบว่า ตนเองมีลูกกับเรื่องริทก็กลับมาขอให้อธิบายให้ภาคินและเรื่องริทเป็นเพศชายทั้งคู่

นอกจากนี้จากการศึกษาพบว่าเรื่องเล่าประเภทการ์ตูนก็มีแนวเรื่องที่หลากหลายเช่นกัน โดยจะพบทั้ง แนวเรื่องที่เน้นเรื่องความรัก แนวเรื่องที่เป็นชีวิตประจำวันทั่วไป และแนวเรื่องที่เสียดสีสังคม ดังตัวอย่าง

รูปภาพที่ 15 ตัวอย่างการ์ตูนแนวความรัก

จากตัวอย่างเป็นตัวอย่างจากเรื่องซิบบิล วาดระบายไปตามฟิลลิ่ง เป็นตอนที่ผู้เขียนแสดงถึงความรักที่ไม่สมหวังของตัวละคร

หรือดังอีกตัวอย่าง

รูปภาพที่ 16 ตัวอย่างการ์ตูนแนวเสียดสีสังคม

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

จากตัวอย่าง เป็นตัวอย่างจากเรื่องพูดอะไรไม่ได้ให้หมีเขี่ย เป็นตอนที่หมีสองตัวพูดถึงเศรษฐกิจของประเทศจากในรูปมีการขึ้นราคาของอาหารและเครื่องดื่ม แต่เงินเดือนของพนักงานไม่ได้ขึ้นตามไปด้วย

6.1.2 การเปิดกว้างทางด้านผู้เขียนและผู้อ่าน

นอกจากด้านเนื้อหาแนวเรื่องที่มีความหลากหลายแล้ว จากการศึกษาพบว่าพื้นที่ในเว็บ 2.0 ยังเปิดโอกาสให้ผู้ผลิตที่เป็นแฟนคลับของศิลปินหรือการ์ตูนสามารถผลิตงานที่มาจากแฟนคลับด้วยเช่นกัน ซึ่งงานประเภทนี้มักมีผู้อ่านที่เป็นแฟนคลับด้วยกันมาอ่าน โดยผลงานของแฟนคลับเหล่านี้พบทั้งเรื่องเล่าประเภทนวนิยายและเรื่องเล่าประเภทการ์ตูนดังตัวอย่าง

“ ‘ฮึก ะ ริท ทะ ท้อง’ ริทตัดสินใจพูดออกไปเพราะรู้ว่ายังไงก็ปิดเพื่อนตัวเองไม่ได้อยู่ดี

‘กับเขาไซ้ใหม่’ แอมป์เขย่าตัวว่างบางอย่างมีอารมณ์ นึกโมโหผู้ชายมักมาก

‘เบาๆ สิแอมป์ริทท้องอยู่นะ’ ร้อนถึงกันต้องเข้ามาห้าม ประเดี๋ยวริทจะเป็นลมเป็นแล้งไปเสียก่อน

‘ฮึก ใช้ ริทท้องกับเขา’ ริทสะอื้นให้ เต้าเข้าไปกอดปลอบให้ริทผ่อนคลายความเครียด

‘แล้วเขารู้หรือยัง’ นภัทรถามอีกคนด้วยเสียงเครียด เรื่องนี้ไม่ใช่เรื่องเล็ก คนไข้ทิ้งไว้ในท้องเพื่อนเขาควรรับรู้

‘ไม่ ริทจะไม่บอกเขา’ ”

(บำเรอรักชาติ: 2556; 54-55)

จากตัวอย่างเป็นตัวอย่างจากเรื่องบำเรอรักชาติ ในเรื่องบำเรอรักชาตินั้นผู้เขียนได้นำลักษณะของตัวละครมาจากศิลปินดารานักเต้นชื่อชอบ ทั้งภาคิน ทั้งเรื่องริท ที่เป็นตัวละครหลัก หรือวรรณคดีที่เป็นตัวร้าย หรือแม้แต่ตัวประกอบเพื่อนเรื่องริทอย่าง นภัทร แอมป์ เนส ต่างก็เป็นศิลปินจากรายการเดอะสตาร์ ค้นฟ้าคว้าดาวด้วยกันทุกตัวละคร

หรือดังอีกตัวอย่าง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

รูปภาพที่ 17 ตัวอย่างผลงานของแฟนคลับ

จากตัวอย่างเป็นตัวอย่างจากเรื่องหน้ากากแก้วภาคโลก เป็นการ์ตูนที่ผู้เขียนได้ให้คำนิยามว่าเป็นการ์ตูนล้อเลียนการ์ตูนเรื่องหน้ากากแก้วโดยผู้เขียนได้ดัดแปลงชื่อตัวละครจาก มายะ ให้เป็นมยุเรศ ดัดแปลงโครงเรื่องจากที่ตัวเองต้องฝึกการแสดงมาให้ตัวเองฝึกการแสดงลิเกแทน

CHULALONGKORN UNIVERSITY

ดังที่แสดงให้เห็นแล้วว่าเนื้อหาและแนวเรื่องที่พบจากการวิจัยมีความหลากหลายอันเป็นคุณลักษณะของเว็บ 2.0 ด้านการเปิดกว้างแล้ว ตัวผู้ใช้เองก็ยังมี 개방กว้างด้วยอีกเช่นกัน เนื่องจากเนื้อหาแนวเรื่องของเรื่องเล่นออนไลน์มีความหลากหลาย กลุ่มผู้อ่านเองก็มีความหลากหลายตามแนวเรื่องด้วยเช่นกัน ที่เห็นได้ชัดคือกลุ่มผู้อ่านที่อ่านงานแนวแฟนเวิร์ก ก็จะเป็นกลุ่มผู้อ่านที่ชื่นชอบในตัวศิลปินอยู่แต่เดิม เมื่อมีผู้เขียนแฟนเวิร์กก็จะตามมาอ่านด้วย

6.2 การผลิตเนื้อหาโดยผู้ใช้ระดับปัจเจกและการนำเนื้อหาเข้าสู่ระบบโดยผู้ใช้

จากการศึกษาพบลักษณะการผลิตเนื้อหาโดยผู้ใช้และการนำเนื้อหาเข้าสู่ระบบโดยผู้ใช้ โดยสามารถแบ่งเป็นประเด็นลักษณะและวิธีการนำเนื้อหา แหล่งการนำเข้าเนื้อหา และความถี่ในการนำเนื้อหา

6.2.1 ลักษณะและวิธีการนำเข้าเนื้อหา

จากการศึกษาพบว่า ผู้เขียนจะโพสต์เรื่องเล่าของตัวเองเป็นตอนสั้นๆ หากเป็นเรื่องเล่าประเภทนวนิยายก็ลงทีละตอน หากเป็นการตลกก็ลงเป็นตอนหรือไม่ก็ลงเป็นหน้าตามแต่ผู้ผลิตจะสะดวก

“เริ่มจากการกำหนดแนวก่อนค่ะ โทนเรื่อง ว่าเป็นแฟนตาซี สำหรับเด็กวัยรุ่นผู้หญิง แล้วก็คิดว่าตัวละครกับพล็อตหลักที่เป็นแกนของเรื่องไปพร้อมๆกัน หลังจากนั้นก็ค่อยวางแผนว่าแต่ละ ตอนจะเล่าอะไรบ้าง แล้วก็ลงมือแต่งทีละตอน และจึงอัปขึ้นเว็บไปด้วยระยะเวลาอัปเดตตามที่ตัวเองสะดวกมากกว่า”

(ISnow, สัมภาษณ์. 19 ธันวาคม 2558)

6.2.2 แหล่งการนำเข้าเนื้อหา

จากการศึกษาพบว่าผู้เขียนจะนำเข้าเนื้อหาลงในบล็อกส่วนตัว เว็บบอร์ด หรือในหน้าเพจเฟซบุ๊กที่ตนเองเป็นเจ้าของ

มีบล็อกส่วนตัว manudglom.com และ [facebook.com](https://www.facebook.com/manudglom) เป็นหลักครับ ตอนเปิดตัวใหม่ๆไปโพสต์ที่ pantip.com ด้วย แต่ตอนนี้ไม่ค่อยได้โพสต์แล้วครับ

(มนุดกมล, สัมภาษณ์. 14 กรกฎาคม 2558)

“การเลือกแหล่งลงและความแตกต่าง ถ้าเป็นเรื่องใตๆ อ่านง่ายหรือเป็นแฟนฟิคชั่นของศิลปินญี่ปุ่น เกาหลีจะเป็นเด็กดี เพราะกลุ่มผู้ใช้มีแต่เด็กวัยรุ่นๆ ดั้งๆ ทั้งนั้น ส่วนเค้าเปิดจะเป็นแหล่งชุมชนของคนทำงานหรือเกย์เสี่ยมากกว่า ดังนั้นเรื่องที่ต้องเป็นประเภทโตขึ้นมาหน่อยและเรทรุนแรงกว่าเด็กดี อีกรายทางเค้าเปิดแม้ไม่มีการห้ามลงแฟนฟิคชั่นแต่จะเป็นที่รู้กันดีว่าคนในบอร์ดค่อนข้างไม่ชอบดั่ง ไม่ชอบแฟนฟิค ลงไปก็ตายเปล่า”

(Viruskei, สัมภาษณ์. 18 กรกฎาคม 2558)

6.2.3 ความถี่ในการนำเข้าเนื้อหา

จากการศึกษาพบว่าความถี่ในการนำเข้าเนื้อหานั้นจะขึ้นอยู่กับความสะดวกของผู้เขียน ดังตัวอย่าง

“เราจะใช้วิธีลงวันละหน้าสองหน้าตามความขยันของตัวเอง ถ้าท้อๆไปคงจะเขียนให้จบตอนก่อนถึงจะลง แต่เราใจร้อนค่ะ”

(T-Han, สัมภาษณ์. 14 มกราคม 2559)

“ระยะเวลาในการโพสต์ของผมเมื่อก่อนจะเป็นเดือนละ 1-2 ตอนเน้นตามสะดวก แต่ช่วงสามเดือนมานี้จะเน้นให้ได้อาทิตย์ละตอนครับ แต่จะลดความยาวจากเมื่อก่อน 15-20 หน้าต่อตอนเหลือ 5-10 หน้าแทนทั้งนี้เพื่อให้ไม่หายหน้าหายตานานเกินไปครับ”

(มนุดกมล, สัมภาษณ์. 14 กรกฎาคม 2558)

ดังจะเห็นได้ว่าเว็บ 2.0 มีคุณลักษณะที่เอื้อให้ผู้ใช้ระดับปัจเจกได้นำเข้าเนื้อหาอย่างมาก โดยผู้ใช้จะเป็นใครก็ได้ สามารถนำเข้าเนื้อหาในเว็บไซต์ไหนก็ได้ ในรูปแบบไหนก็ได้ โดยผู้เขียนจะพิจารณาจากจำนวนผู้ใช้ในเว็บไซต่นั้นๆ ว่ามีจำนวนมากน้อยเท่าไร และมีความชื่นชอบแบบใด ซึ่งสอดคล้องกับคุณสมบัติการเปิดกว้างที่ได้กล่าวไปแล้ว นอกจากนี้ผู้ใช้ยังสามารถนำเข้าเนื้อหาเมื่อไหร่ก็ได้อีกด้วย

6.3 การสร้างสรรค์สิ่งใหม่จากพลังที่เชื่อมต่อกันของกลุ่มคนที่อยู่ในเครือข่าย

จากการศึกษาพบว่าการสร้างสรรค์สิ่งใหม่จากพลังที่เชื่อมต่อกันของกลุ่มคนที่อยู่ในเครือข่าย ในรูปแบบของ การร่วมกันสร้างเนื้อหากับผู้ใช้คนอื่น

การร่วมกันสร้างเนื้อหากับผู้ใช้คนอื่น หมายถึงผู้ผลิตเนื้อหาได้นำเอาข้อคิดเห็น แนวคิด เนื้อหาของผู้ใช้คนอื่นมาใช้ในการงานของตนเอง จากการศึกษาร่วมกันสร้างเนื้อหากับผู้ใช้คนอื่นผ่านกิจกรรม การร่วมกันสร้างเนื้อหากับผู้ใช้คนอื่นโดยการเชิญชวน และการร่วมกันสร้างเนื้อหากับผู้ใช้คนอื่นโดยรับฟังจากการแสดงความคิดเห็น

6.3.1 การร่วมกันสร้างเนื้อหากับผู้ใช้คนอื่นผ่านกิจกรรม

การร่วมกันสร้างเนื้อหากับผู้ใช้คนอื่นผ่านกิจกรรม หมายถึง การที่ผู้ใช้นำเนื้อหาแนวคิดจากการร่วมกิจกรรมในเว็บ 2.0 มาพัฒนาต่อยอดเป็นงานของตนเอง จากการศึกษาสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ลักษณะได้แก่ การร่วมกันสร้างเนื้อหากับผู้ใช้คนอื่นผ่านกิจกรรมในหน้าเพจเฟซบุ๊ก และการร่วมกันสร้างเนื้อหากับผู้ใช้คนอื่นผ่านการติตแซชแท็ก

6.3.1.1 การร่วมกันสร้างเนื้อหากับผู้ใช้คนอื่นผ่านกิจกรรมในหน้าเพจเฟซบุ๊ก

จากการศึกษาพบว่าการ์ตูนเรื่องสิงห์บุรีเดอะซีรีส์เป็นการ์ตูนที่นำเนื้อหาครั้งแรกในหน้าเพจเฟซบุ๊ก โมเอะทั่วไทย โดยหน้าเพจเฟซบุ๊กนี้เป็นหน้าเพจที่ตั้งขึ้นมาเพื่อให้ผู้ใช้คนอื่นๆ ออกแบบคาแรคเตอร์ตัวการ์ตูนที่สื่อถึงเอกลักษณ์ของแต่ละจังหวัด โดยมีแนวคิดมากจากที่ประเทศญี่ปุ่นมีมาสคอตประจำแต่ละจังหวัด ประกอบกับต้องการจะใส่ความเป็นไทยลงไปในการ์ตูนจึงได้จัดกิจกรรมขึ้นมา

ก่อนจะมาเขียนโมเอะทั่วไทย

“โมเอะ” เป็นคำศัพท์ภาษาญี่ปุ่น มันมีความหมายกว้างมากมาย แต่โดยรวมคือ “น่ารัก มีเสน่ห์” ซึ่งมันก็ตรงกับสไตล์การ์ตูนญี่ปุ่นที่นักวาดส่วนใหญ่นิยมวาดกัน

และนั่นคือที่มาของชื่อเพจ

“โมเอะทั่วไทย” อีเวนท์ซ้ำๆ วาดรูปโมเอะอะไรก็ได้ที่สื่อถึงเอกลักษณ์ของแต่ละจังหวัด

แรกเริ่มแอดมินตั้งเพจนี้ขึ้นมาด้วยความนึกสนุกตอนคุยกับมิตรสหายว่าอยากเห็นใครวาดอะไรที่สื่อถึงความเป็นจังหวัดไทยบ้าง ก็เลยตั้งเพจไว้ ซึ่งตอนแรกกะแค่วาดตั้งมาเล่นๆ เป็นมุกตลก เต็มก็ลบทิ้งแล้ว แต่ผ่านไปได้แค่ครึ่งวัน ก็มีคนกดไลค์กันมากกว่า 500 ไลค์ใช้เวลา 2 วัน เพจโมเอะทั่วไทยก็มียอดไลค์ 2,000 กว่า และมีคนส่งรูปเข้าเพจตั้งหลายสิบกว่ารูป ทั้งนักวาดมือสมัครเล่นและมีอาชีพ

แอดมินเป็นคนที่เขาจริงกับทุกอย่างที่ทำแล้วสนุก ในเมื่อทุกคนเขาจริง แอดมินก็เริ่มเอาจริงด้วย หลังจากนั้นแอดมินก็เริ่มตั้งกติกาการส่งภาพเข้าเพจ โดยอ้างอิงจากเพจภูตชนมไทยของเพื่อนแอดมิน แล้วเริ่มคอยกดแชร์ทุกภาพที่ตรงกับคอนเซ็ปของเพจ และในขณะเดียวกันก็เริ่มค้นคว้ามากขึ้นว่าของดีของเมืองไทยมีอะไรบ้าง

ณ บัดนี้ แอดมินภูมิใจเป็นอย่างยิ่ง ที่ได้เป็นส่วนหนึ่งที่จัดเพจกิจกรรมวาดรูปนี้ขึ้น โมเอะทั่วไทยนอกจากจะเป็นกิจกรรมที่จัดทำขึ้นอย่างสนุกสนานแล้ว ยังการนำจุดเด่นของแต่ละจังหวัดมาประยุกต์เป็นตัวละครน่ารักสดใสให้คนทั่วไปมองเห็นว่าประเทศไทยของเราก็มีดีเช่นเดียวกัน เรียกได้ว่า เหมือนย่อความรู้หลายสิบบรรทัด ให้สื่อออกมาชัดเจนได้ในภาพเดียว

และหนังสือที่คุณผู้อ่านกำลังอ่านอยู่ ถือเป็นอีกหนึ่งความภูมิใจเสนอ ซึ่งนอกจากจะรวบรวมภาพวาดที่เหล่าแฟนเพจมีมติได้แชร์เข้ามาแล้ว แอดมินยังได้เรียบเรียงเกร็ดความรู้เสริมเล็กน้อยเกี่ยวกับจังหวัดต่างๆ เอาไว้อีกด้วย

WUHALUNGKUN UNIVERSITY

รูปภาพที่ 18 ที่มาของหน้าเพจเฟซบุ๊กโมเอะทั่วไทย

โดยมีกติกาการเข้าร่วมกิจกรรมดังนี้

1. ออกแบบตัวละครที่สื่อถึงเอกลักษณ์ของแต่ละจังหวัด อีพลิงเพจนี้หรืออีพลิงเฟสตัวเอง ตั้งเป็น Public แล้วโพสต์ลิงค์ที่หน้าเพจ
2. เน้นน่ารัก ไม่เน้นเสียม อย่ายาเทเกิน วายพอให้เงินซ้ำๆ ได้ อะไรที่เสียมหรือดูล่วงเกินไป ขอสงวนสิทธิ์ในการลบทุกกรณีโดยไม่จำเป็นต้องแจ้งให้ทราบ
3. ไม่ต้องกลัวว่าวาดไม่สวยจะร่วมกิจกรรมไม่ได้ เพราะแอดมินไม่เคยแบ่งแยก และไม่ต้องกลัวว่าจะวาดจังหวัดซ้ำกับคนอื่น แอดมินไม่ซีเรียสเรื่องนี้

4. ขอให้สนุกสนาน

รูปภาพที่ 19 กติกาการเข้าร่วมกิจกรรมของหน้าเพจเฟสบุ๊คโมเอะทั่วไทย

นอกจากจะมีการส่งภาพคาเรคเตอร์การ์ตูนแต่ละจังหวัดเป็นประจำแล้ว ทางหน้าเพจเฟสบุ๊คก็ได้รวบรวมคาเรคเตอร์การ์ตูนของแต่ละจังหวัดจัดพิมพ์เป็นเล่มและจัดจำหน่ายอีกด้วย

รูปภาพที่ 20 หนังสือรวมมิตรโมเอะทั่วไทย

รูปภาพที่ 22 ตัวอย่างตัวละครเดิมที่ผู้ใช้คนอื่นเป็นผู้วาด

ดังจะเห็นได้ว่าผู้เขียนสิงห์บุรีเดอะซีรีส์ ได้รับแรงบันดาลใจจากการร่วมกิจกรรมในหน้าเพจเฟซบุ๊ก โมเอะทั่วไทย ก่อนจะผลิตเป็นงานของตัวเอง โดยยังมีการนำคาแรคเตอร์ของผู้ใช้คนอื่นที่ร่วมกิจกรรมเดียวกันมาใช้ในเรื่องเล่าของตนเองด้วย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

6.3.1.2 การร่วมกันสร้างเนื้อหากับผู้ใช้คนอื่นผ่านการติดแฮชแท็ก

การร่วมกันสร้างเนื้อหากับผู้ใช้คนอื่นผ่านการติดแฮชแท็กหมายถึงการที่ผู้เขียนนำเอาเนื้อหาจากการติดแฮชแท็กมาใช้ผลิตเป็นเนื้อหาของตัวเองจากการศึกษาพบว่าการ์ตูนเรื่อง #พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่งโคตรชวย ได้รับแรงบันดาลใจมาจากแฮชแท็ก #พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง ในโปรแกรมทวิตเตอร์ ที่ผู้ใช้นิยมติดแฮชแท็กกันในช่วงเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2553 ซึ่งตรงกับกิจกรรมรับน้องของมหาวิทยาลัยต่างๆ โดยแฮชแท็กนี้จะมีเนื้อหาล้อเลียนกิจกรรมการรับน้อง โดยมีลักษณะเป็นบทสนทนาได้ต่อกันระหว่างเข้ากิจกรรมในเชิงขู่ว่าจะระหว่างพี่ว้าก ฝ่ายชายกับนักศึกษาปีหนึ่งฝ่ายชาย

Garfy @garfyrose · 25 Jun 2013

พว : คุณ ทำไมแต่งตัวไม่เรียบร้อย
 ปน : เมื่อคืนพี่บอกผมเองนะ ว่าถอดยาก -0-
 #พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง

21 2

.giveme @giften_ · 25 Jun 2013

พว:มาก่อนเป็นพี่ มาทีหลังเป็นน้อง ปน:แล้วต้องมาเมื่อไรถึงจะได้เป็นแฟนกับพี่ แอ
 รัยยยยย 555 #พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง

20

พี่เจมอนเบ๊บ#CLANFLY♥ @JessyTuan1A_ · 23 Jun 2013

ตอนแรกก็คิดว่าสมมติล่ายเซนต์รุ่นพี่แบบที่ภูมิ RT @ZeNeRIA29: พี่ครับขอลายเซ็นต์
 หน่อย
 #พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง

4

รูปภาพที่ 23 ตัวอย่างเนื้อหาในแฮชแทกพี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง

เมื่อแฮชแท็กได้รับความนิยมผู้ใช้ต่างก็เข้ามาช่วยกันผลิตเนื้อหา ทั้งที่เป็นบทสนทนาและรูปภาพ มีการเปิดหน้าเพจเฟซบุ๊กที่วางตัวร้ายกับนายปีหนึ่งเพื่อรวบรวมเนื้อหาทั้งหมด ซึ่งในภายหลังมีผู้แตงนวนิยายจากแฮชแท็กนี้และได้รับความนิยมมากจนมีการทำเป็นละครซีรีส์อีกด้วย

รูปภาพที่ 24 ตัวอย่างหนังสือและละครซีรีส์พีวักตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง

ผู้เขียนการ์ตูน #พีวักตัวร้ายกับนายปีหนึ่งโคตรชวย ก็ได้รับแรงบันดาลใจจากแซชแท็กนี้ และได้วาดรูปเป็นการ์ตูนลงในหน้าเพจเฟสบุ๊กส่วนตัวและร่วมติดแซชแท็กด้วย ต่อมาจึงได้รวบรวมและผลิตเป็นหนังสือ

ดังจะเห็นได้ว่าการตูนเรื่อง #พีวักตัวร้ายกับนายปีหนึ่งโคตรชวย พัฒนาต่อยอดมาจากการร่วมติดแซชแท็กในโปรแกรมทวิตเตอร์

6.3.2 การร่วมกันสร้างเนื้อหากับผู้ใช้คนอื่น โดยการเชิญชวน

การร่วมกันสร้างเนื้อหากับผู้ใช้คนอื่นโดยการเชิญชวน หมายถึงการที่ผู้ใช้ได้เชิญชวนให้ผู้ใช้คนอื่นเสนอความคิด เนื้อหา เพื่อนำมาเป็นผลิตเป็นงานของตนเอง โดยมีการระบุแหล่งที่มาเนื้อในผลงานด้วยหรือการให้เครดิต จากการศึกษาผลว่า การตูนเรื่องมนุคกลมมีการนำเนื้อหาจากผู้ใช้คนอื่นมาใช้งานของตนเอง

“นอกจากนี้ก็มีการเปิดรับเรื่องเล่าจากผู้อ่านคัดเลือกมาเป็นการตุนมรดกฉบับพิเศษ ซึ่งถ้าของใครได้รับเลือกจะมีการเอารูปเจ้าตัว(ถ้าให้มา)มาเป็นพระเอกในตอนนั้นๆและตัวละครประจำในมรดกฉบับจะร่วมแสดงด้วยครับ”

(มรดกฉบับพิเศษ, สัมภาษณ์. 14 กรกฎาคม 2558)

ในหน้าเว็บของมรดกฉบับพิเศษมีช่องทางไว้สำหรับให้ผู้ใช้คนอื่นเข้ามาส่งเรื่องให้ผู้เขียนนำไปเขียน โดยมีการระบุเนื้อหาที่รับพิจารณา และขอตกลงเอาไว้ชัดเจนว่าสิทธิ์ของเรื่องนั้นจะเป็นของผู้เขียน ผู้เขียนสามารถนำไปเผยแพร่ และตีพิมพ์เป็นหนังสือได้ โดยมีช่องให้กรอกข้อมูลต่างๆ ทั้งเนื้อเรื่อง ชื่อ อีเมลล์ และรูปนำมาสำหรับวาดเป็นตัวละคร

รูปภาพที่ 25 ตัวอย่างการเชิญชวนผู้อื่นเสนอมายังผู้เขียน

เล่าเรื่องราวของคุณให้มณฑกมลฟัง หากฮาได้โลโก้ เรื่องของท่านจะเป็นการ์ตูนอยู่บนหน้าเว็บมณฑกมล ในตอนต่อไป พร้อมทั้ง credit ถึงตัวท่านด้วย มณฑกมลขอสงวนสิทธิ์เป็นผู้ตัดสินใจลงให้เฉพาะเรื่องที่เหมาะสมเท่านั้น

ไม่ควรส่งเรื่องที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อต่อไปนี้ เพราะไม่ได้ลงแน่นอน

- เรื่องล้อเลียน/คำทอ/เสียดสี/ปมด้อย/ความเชื่อส่วนบุคคล/ศาสนา
- เรื่องลามกทางเพศ
- เรื่องที่ผิดกฎหมายและศีลธรรมอันดี
- เรื่องเกี่ยวกับสถาบันพระมหากษัตริย์
- เรื่องเกี่ยวกับการเมือง

วิธีการส่งก็ง่ายยิ่งกว่าสอนลิงปอกกล้วย

เพียงแค่ว่าเล่าเรื่องสุดฮาของท่านลงในฟอร์มด้านล่างนี้
เสร็จแล้วก็ใส่ชื่อของท่านมาด้วยว่าอยากให้ผมให้ credit ว่าใครเป็นคนส่งเรื่อง

บริการเสริมเพิ่มเติมสำหรับคนที่ได้รับเลือกเป็นการ์ตูน

- ถ้าใครอยากจะให้ไปโรมท์ เว็บ บล็อก สามารถเขียน url ของท่านต่อท้ายเรื่องได้เลยครับ
- ถ้าอยากได้ตัวเอง เป็นตัวเอกการ์ตูน ingsing วันละครับ มณฑกมลจะไปแอบส่องดูหน้าตาและวาดเป็นตัวการ์ตูน(ที่ไม่ค่อยเหมือนหรือ ฮาๆ)ให้ครับ ชื่อที่จะใช้ในการ์ตูนก็ตามที่ส่งมาเลยครับ ตัวอย่างเช่น คุณละมุน จากตอนที่ 34 เป็นต้นครับ แต่ถ้าไม่อยากจะเปิดเผยก็ไม่ว่ากันครับ เดียวมณฑกมลแสดงแทนให้ ฮาๆ

เนื่องจากตอนนี้มีคนส่งเรื่องมาจำนวนมาก และยังคงรอคิววาดอยู่
สำหรับเรื่องใหม่ๆที่กำลังส่งมา ก็ต้องอดใจรอกันหน่อยนะครับ

ข้อตกลง

อนึ่งสำหรับทุกเรื่องที่ส่งมา มณฑกมลจะถือเจ้าของเรื่องยินยอมให้มณฑกมลนำเรื่องไปตัดแปลง
เป็นการ์ตูนตามความเหมาะสม และยินดีที่จะให้นำไปตีพิมพ์ลงหนังสือหรือเผยแพร่ตามสื่ออื่นๆได้
หากไม่ยินยอมข้อตกลงเบื้องต้น อย่าส่งเรื่องมานะจ๊ะ

ขอบคุณทุกท่านที่ร่วมสนุก ส่งเรื่องกันมาเรื่อยๆนะครับ จะรออ่านด้วยใจจดจ่อครับ :D

เนื้อเรื่อง: *

เล่าเนื้อเรื่องสุดฮาของท่านในนี้เลย

ผู้เขียน: *

ใส่ชื่อของท่านตรงนี้เลย ผมจะได้ให้ credit ถูกคนว่าเรื่องของใครเข้าวัน!

E-mail ติดต่อผู้เขียน: *

อีเมลที่ใช้งานอยู่สำหรับการติดต่อจากมณฑกมลครับ

รูปผู้เขียน:

ถ้าต้องการให้ตัวเองเล่นเป็นตัวเอกในการ์ตูนให้หา url ที่มีรูปหน้าตัวเองมาใส่ช่องนี้ด้วยนะจ๊ะ
จะมาจาก facebook หรือ twitpic หรือที่อื่นๆ ก็แล้วแต่สะดวก
ขอให้มณฑกมลแอบไปดูหน้าได้ก็พอ ฮีๆ

ส่งเรื่องนี้เลย!

รูปภาพที่ 26 ตัวอย่างแบบฟอร์มการเสนอเรื่อง

เมื่อผู้เขียนนำเนื้อหาที่ได้รับจากผู้ใช้อื่นมาวาดเป็นรูปแล้ว ก็จะมีการระบุแหล่งที่มาเนื้อหาในผลงาน

ด้วย

ตอนที่ 101 : เหตุผลดีๆที่เฟรชชีต้องเข้าชมรม

4.9

Sun, 06/21/2015 - 11:17 — manudglom

สวัสดีครับการ์ตูนมรดกมลประจำสัปดาห์มาแล้วครับ

ตอนนี้เป็นเรื่องเล่าจากผู้อ่านส่งมาโดยคุณเจี๋ยครับ

ถ้าตอนนี้คุณมีพี่น้องหรือคนรู้จักเป็นสาวเฟรชชีปีหนึ่ง คุณเจี๋ยจะเล่าเหตุผลดีๆที่คุณควรไปร่วมเข้าชมรมของมหาวิทยาลัยครับ!

มรดกมลและกบน้อยมารวมแสดงเป็นนักแสดงสมทบนะครับ อธิ

รูปภาพที่ 27 ตัวอย่างแสดงการระบุที่มาเนื้อหา

ดังจะเห็นได้ว่าผู้เขียนมรดกมลมีการเชิญชวนให้ผู้ใช้อื่นมาร่วมเสนอความคิด เนื้อหา เพื่อนำมาวาดเป็นการ์ตูน โดยมีข้อตกลงว่าสิทธิในผลงานที่สร้างขึ้นมานั้นเป็นของผู้เขียนแต่เพียงฝ่ายเดียว อันเป็นการร่วมกันสร้างเนื้อหาในรูปแบบหนึ่ง

6.3.3 การร่วมกันสร้างเนื้อหากับผู้ใช้อื่น โดยรับฟังจากการแสดงความคิดเห็น

การร่วมกันสร้างเนื้อหากับผู้ใช้อื่นโดยรับฟังจากการแสดงความคิดเห็น หมายถึง การที่ผู้เขียนหรือสำนักพิมพ์รับฟังความคิดเห็นของผู้ใช้อื่น และนำความคิดเห็นนั้นมาพิจารณา เพื่อนำใช้กับงาน โดยส่วนมากจะเป็นการแสดงความคิดเห็นในประเด็นต่างๆ มีทั้งการเสนอเนื้อหา การแสดงความต้องการในด้านต่างๆ

“คอมเมนต์เรื่องเนื้อหา ทำให้นักเขียนได้ไอเดีย สามารถนำมาต่อยอดเขียนเพิ่มเติมได้ คอมเมนต์เรื่องคำผิด ทำให้นักเขียนแก้ไขตอนรวมเล่ม รวมถึงปริมาณคอมเมนต์ทำให้ทราบว่าผู้สนใจหา รวมเล่มมากน้อยแค่ไหน”

(Firodendon, สัมภาษณ์. 8 กุมภาพันธ์ 2559)

การร่วมกันสร้างเนื้อหาให้กับผู้ใช้คนอื่นโดยรับฟังจากการแสดงความคิดเห็น การรับฟังความคิดเห็นของผู้ใช้คนอื่นนั้นยังเป็นการช่วยผลิตหนังสือในขั้นตอนอื่น อีกด้วย

“มีเหมือนกันที่นักเขียนไปถามคนอ่าน ว่าอยากได้หนังสือแบบไหน บางทีก็ได้คำตอบมาว่าขอเป็นสี่สี ทั้งเล่ม ทางเราก็อยากทำให้ แต่จะแพง ก็ทำให้ไม่ได้เลยเป็นขาวดำ แต่ราคาก็มาเพิ่มจำนวนหน้าให้แทน ในราคาที่ไม่แพง คือเราพยายามฟังความคิดเห็นของผู้อ่าน แต่ก็ต้องดูความเป็นไปได้ด้วย”

(อนุรักษ์ ชาเสียง, สัมภาษณ์. 18 เมษายน 2558)

“เรื่องคอมเมนต์ก็มีแต่ไม่ถึงขนาดเอามาทำจริงจัง ส่วนใหญ่จะเกิดขึ้นหลังจากหนังสือพิมพ์ออกไปแล้ว คนอ่านก็จะมาคอมเมนต์ว่าชอบมากอยากอ่านต่อประมาณนี้ หรือบางทีก็มีมาคอมเมนต์ว่ามันควรจะมีฉากอะไรมากกว่านี้ อย่างขอหวานกว่านี้ได้ไหม ถ้าเรามีโอกาสออกเป็นรีปรีนที่ถ้านักเขียนโอเค ก็จะเพิ่มเติมแก้ไข เป็นฉบับปรับปรุง แต่ส่วนมากจะเป็นคอมเมนต์ว่าอยากได้เสียมาก บางทีนักอ่านจะแนะนำเรื่องอยากได้เอาเรื่องนี้ มาทำ เรื่องนี้มาแปล ต้นฉบับนี้ไปอ่านมาสนุก เป็นการช่วยคัดต้นฉบับให้เราด้วย”

(ศศกร วัฒนาศูทธิวงศ์, สัมภาษณ์. 15 พฤษภาคม 2558)

จากตัวอย่างดังจะเห็นได้ว่าการรับฟังความคิดเห็นของผู้ใช้คนอื่นและนำมาพิจารณาในขั้นตอนต่างๆ ทั้งการแก้ไขปรับปรุงเนื้อหา การผลิต และการตลาด ซึ่งถือว่าการผลิตหนังสือร่วมกันกับผู้ใช้คนอื่นด้วย

ดังจะเห็นได้ว่าผู้ใช้คนอื่นต่างมีส่วนร่วมในการผลิตต้นฉบับด้วยกันทั้งทางตรงและทางอ้อม การสร้างเนื้อหาของตนขึ้นมาและนำเข้ามาเนื้อหาไปในอินเทอร์เน็ตทั้งผ่านทางกร่วมกิจกรรมหรือแสดงความคิดเห็น เมื่อ

ผู้เขียนที่มีความสามารถทางการสร้างสรรค์มาพบเห็นก็นำไปแต่งเติมเสริมต่อในงานของตนจนกลายเป็นหนังสือที่สมบูรณ์

6.4 ผลกระทบแห่งพลังของเครือข่าย

จากการศึกษาพบผลกระทบแห่งพลังของเครือข่าย ที่มีส่วนช่วยในการผลิตหนังสือจะเป็นส่วนของการเลือกต้นฉบับโดยพิจารณาจากความนิยมกล่าวคือ สำนักพิมพ์และเขียนมีเกณฑ์ในการพิจารณาคัดสรรต้นฉบับรูปแบบใหม่คือการพิจารณาความนิยมดูจากยอดไลค์ ยอดการเข้าชม หรือการจัดอันดับ ซึ่งเป็นฟังก์ชันหนึ่งของเว็บ 2.0 อันจะช่วยให้ผู้ผลิตมีเกณฑ์ในการช่วยตัดสินใจว่าต้นฉบับนี้เป็นเรื่องที่มีผู้สนใจเป็นข้อมูลเบื้องต้นในการพิจารณาการผลิต

“ยอดไลค์ ก็ถือว่าเป็นชื่อเสียงของนักเขียนได้ส่วนหนึ่ง ถือเป็นเรฟเฟอเรนซ์มากกว่า แต่คิดว่าช่วงยุคหลังๆ คนเขาจะดูกันส่วนนี้มากขึ้น ถ้าเป็นนิยายการตัดสินใจมันอยู่ที่ความสนุกไม่สนุกของตัวเรื่อง สุดท้ายอยู่ที่แบรนด์ของสำนักพิมพ์ด้วยที่มีแฟนอยู่แล้วก็พร้อมจะเป็นฐานให้นักเขียนหน้าใหม่อยู่แล้ว”

(ศศกร วัฒนาสุทธิวงศ์, สัมภาษณ์. 15 พฤษภาคม 2558)

“ยอดวิว หรือยอดไลค์ มันช่วยได้ในระดับหนึ่งครับ คือประเมินคร่าวๆ คือแฟนคลับเขาจะมาซื้อ ถ้าเราทำกลุ่มที่ได้แต่ๆ ก็คือแฟนคลับ ไม่ว่าจะหือฮามากแค่ไหน จะเริ่มต้นที่ 3-5 พัน คือพอวางแผนบับวิ่งไปซื้อเลย ถ้าเทียบกับหนังสือทั่วๆ ไปที่ต้องรอบอกต่อจะวิ่งช้า อาจจะต้องไปสตาร์ทเดือนที่ 2 ที่ 3 รอให้คนอ่านไปรีวิวซึ่งมันจะช้ามาก”

(อนุรักษ์ ชาติเสียง, สัมภาษณ์. 18 เมษายน 2558)

“ยอดไลค์ไม่ใช่ทั้งหมด เพราะต่อให้ไลค์เป็นแสน แต่คนไลค์กับคนอ่านหนังสือมันต่างกัน คนติดตามก็ไม่ได้อ่านหนังสือ แต่ถ้าทำได้ดีก็จะไปถึงเอาคนที่ชอบอ่านหนังสือมามากกว่า ถือเป็นช่องทางในการประชาสัมพันธ์มากกว่า หรือประชาสัมพันธ์ตัวนักเขียนเอง”

(วรินทร์ นรกรรณ์, สัมภาษณ์. 15 พฤษภาคม 2558)

นอกจากยอดไลค์หรือจำนวนผู้ติดตามจะเป็นการบ่งบอกถึงความนิยมในตัวต้นฉบับและในตัวนักเขียนได้แล้ว การจัดอันดับของเว็บบอร์ดก็เป็นการบ่งบอกถึงแนวโน้มที่กำลังได้รับความนิยมอยู่ในขณะนี้ด้วย ทำให้ทั้งทางผู้เขียนและทางสำนักพิมพ์สามารถรู้แนวโน้มของการตลาดในอนาคตได้อีกด้วย

“ในบอร์ด ในบล็อก ก็ดูทอปไฟว์ แต่ทุกวันนี้มันซ้ำไปแล้วเพราะตอนนี้ทอปซันทอปไฟว์ก็ไปหมดแล้ว ถ้าเราจะดูก็ต้องดูตอนที่เขาเริ่ม มีคนไลค์แต่ยังไม่เป็นที่เตะตามาก แต่ที่ดูทอปไฟว์ในแง่ ดูแนวโน้มช่วงนั้นๆ มากกว่าว่าช่วงนี้อะไรขึ้น อย่างช่วงที่พวก ออนไลน์ดัง แนวนวนตาซี แล้วทุกเรื่องก็จะออนไลน์ไปหมด ใช้นั่นออนไลน์ ใช้นี้ ออนไลน์ เยอะแยะไปหมด คนไทยมีนิสัยตามอุปทานหมู่ชนิดหน่อย ไม่ใช่แค่คนอ่านอย่างเดียวคนเขียนเองพอมหาเห็นว่าแนวโน้มมีคนอ่าน ก็เขียนไปในแนวโน้มอีก แบบช่วงแฮร์รี่มีแต่เด็กเขียนโรงเรียนเวทมนตร์เต็มไปหมด”

(ศศกร วัฒนาศูทธิวงศ์, สัมภาษณ์. 15 พฤษภาคม 2558)

“ส่วนใหญ่ก็ดูจากลิบอันดับ จะบอกได้ว่าช่วงนี้เด็กชอบอะไร บางทีลิบอันดับก็ได้รับการตีพิมพ์หมดแล้ว ก็ต้องหาไล่ต่อไปหรือหาเรื่องที่มีแนวเดียวกัน บางทีในเว็บบอร์ดเด็กพูดถึงเรื่องอะไรกันในช่วงนั้นๆ ก็ตามไปหาดู”

(สุริยกานต์ พรหมมงคล, สัมภาษณ์. 31 กรกฎาคม 2558)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ดังจะเห็นได้ว่ายอดไลค์และการจัดอันดับเป็นการบ่งบอกถึงความนิยมของทั้งตัวต้นฉบับและตัวแนวเนื้อหาของหนังสือในอินเทอร์เน็ตทั้งหมด อันจะทำให้บรรณารักษารนำไปใช้เป็นข้อมูลในการพิจารณาต้นฉบับได้ง่ายขึ้น

ยอดไลค์และการจัดอันดับนี้เป็นสิ่งที่ผู้ใช้หลายคนร่วมกันสร้างขึ้นมากล่าวคือเมื่อมีผู้ใช้หลายคนสนใจในเรื่องเดียวกันความสนใจก็จะไปกระจุกรวมกันอยู่ในพื้นที่นั้น มีการชักชวนให้ผู้ใช้คนอื่นๆ เข้ามาร่วมด้วย และบรรณารักษารสำนักพิมพ์เองก็เป็นหนึ่งในผู้ใช้ด้วยเช่นกัน เมื่อบรรณารักษารเล็งเห็นว่าต้นฉบับนี้ เนื้อหาประเภทนี้ กำลังได้รับความนิยม หากนำไปผลิตเป็นหนังสือก็จะน่าจะได้รับคามนิยมเช่นกัน จึงกล่าวได้ว่าหนังสือจากเรื่องเล่าออนไลน์ที่สำนักพิมพ์เป็นผู้ผลิตนั้น ส่วนหนึ่งเกิดมาจากพลังของเครือข่ายของผู้ใช้แม้ว่าผู้ใช้จะไม่ได้มีส่วนสร้างเนื้อหาโดยตรงก็ตาม

บทที่ 7

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

จากผลการศึกษาเรื่องเว็บ 2.0 กับการผลิตเนื้อหาจากรื่องเล่าออนไลน์ ผู้วิจัยสามารถสรุปผลวิจัยโดยแบ่งการนำเสนอผลการศึกษิตตามวัตถุประสงค์การวิจัยได้ดังต่อไปนี้

1. คุณลักษณะของเรื่องเล่าออนไลน์ที่ได้รับการตีพิมพ์เป็นหนังสือ เปรียบเทียบระหว่างหนังสือที่ผลิตโดยสำนักพิมพ์และหนังสือที่ผลิตเอง
2. กระบวนการผลิตและจัดจำหน่ายหนังสือจากรื่องเล่าออนไลน์ เปรียบเทียบระหว่างหนังสือที่ผลิตโดยสำนักพิมพ์และหนังสือที่ผลิตเอง
3. คุณลักษณะของเว็บ 2.0 ที่มีส่วนช่วยในการผลิตและจัดจำหน่ายหนังสือจากรื่องเล่าออนไลน์

สรุปผลการวิจัย

ส่วนที่ 1 คุณลักษณะของเรื่องเล่าออนไลน์ที่ได้รับการตีพิมพ์เป็นหนังสือ เปรียบเทียบระหว่างหนังสือที่ผลิตโดยสำนักพิมพ์และหนังสือที่ผลิตเอง

จากการศึกษาพบคุณลักษณะของเรื่องเล่าออนไลน์ที่ได้รับการตีพิมพ์เป็นหนังสือโดยแบ่งออกเป็นเรื่องเล่าประเภทนวนิยาย และเรื่องเล่าประเภทการ์ตูน ดังนี้

1.1 คุณลักษณะของเรื่องเล่าประเภทนวนิยายที่ได้รับการตีพิมพ์เป็นหนังสือ

1.1.1 การสร้างโลกเหนือจินตนาการหมายถึง การที่ผู้เขียนผู้เขียนสร้างโลกใบใหม่ขึ้นมาในงานเขียน และให้ตรรกะความคิดในโลกนั้นๆ ให้มีลักษณะพิเศษผิดแปลกไปจากโลกแห่งความเป็นจริง เป็นโลกที่เกิดขึ้นจากจินตนาการของผู้เขียน เป็นโลกที่ไม่มีอยู่จริง

1.1.2 การสร้างรูปแบบความรักของตัวละคร หมายถึง ผู้เขียนได้กำหนดรูปแบบความรักของตัวละครเอาไว้ในเรื่อง โดยจะปรากฏในลักษณะของโครงเรื่องและแนวคิดหลักของเรื่อง

1.1.3 การสร้างความรุนแรงหมายถึง ความรุนแรงอันเกิดมาจากการปะทะกันระหว่างตัวละคร โดยมีพื้นฐานมาจากปมความขัดแย้งในเรื่อง

1.1.4 การสร้างตัวละครที่เป็นเพศทางเลือกหมายถึง การที่ผู้เขียนเลือกกำหนดให้เพศของตัวละครที่มีความสัมพันธ์นั้นเป็นเพศเดียวกัน เป็นการกล่าวถึงเพศทางเลือก โดยมักจะมีฉากที่มีเพศสัมพันธ์เป็นองค์ประกอบ

1.1.5 การสร้างตัวละครที่ดัดแปลงจากศิลปินดารามีถึง การที่ผู้เขียนเลือกใช้ลักษณะรูปร่าง หน้าตา บุคลิก รวมไปถึงชื่อ ของศิลปินดาราที่ตนชื่นชอบมาเป็นลักษณะของตัวละครในเรื่อง สังเกตได้จากการใช้ชื่อศิลปินโดยตรง รวมไปถึงการบรรยายลักษณะของตัวละครที่ถอดแบบมาจากศิลปินดารา

จากการศึกษาพบว่าคุณลักษณะการสร้างตัวละครที่เป็นเพศทางเลือก และการสร้างตัวละครที่ดัดแปลงจากศิลปินดารา จะปรากฏอยู่เฉพาะในการผลิตหนังสือโดยผู้เขียนเท่านั้น ไม่ปรากฏในการผลิตหนังสือโดยสำนักพิมพ์ เนื่องมาจากเป็นแนวเรื่องที่น่าสนใจที่สำนักพิมพ์ไม่นิยมผลิต ในส่วนของการสร้างตัวละครที่ดัดแปลงจากศิลปินดาราก็มีความเสี่ยงที่จะถูกฟ้องร้องได้หากนำมาผลิตและจัดจำหน่ายในวงกว้าง โดยจะสามารถสรุปคุณลักษณะของเรื่องเล่าได้ดังนี้

คุณลักษณะของเรื่องเล่า	ลักษณะการผลิต	เรื่องเล่าออนไลน์ ประเภทนวนิยายที่ ผลิตเป็นหนังสือ โดยสำนักพิมพ์	เรื่องเล่าออนไลน์ ประเภทนวนิยายที่ ผลิตเป็นหนังสือ โดยผู้เขียน
1 การสร้างโลกเหนือจินตนาการ			
1.1 การสร้างโลกเหนือจินตนาการจากเหตุการณ์ในอดีต		1	-
1.2 การสร้างโลกเหนือจินตนาการโดยผู้เขียนจินตนาการขึ้นเอง		1	1
2 การสร้างรูปแบบความรักของตัวละคร			
2.1 การสร้างรูปแบบความรักแบบอุดมคติ		2	1
2.2 การสร้างรูปแบบความรักแบบต้นร้ายปลายดี		1	3
3 การสร้างความรุนแรง			

ลักษณะการผลิต คุณลักษณะของเรื่องเล่า	เรื่องเล่าออนไลน์ ประเภทนวนิยายที่ ผลิตเป็นหนังสือ โดยสำนักพิมพ์	เรื่องเล่าออนไลน์ ประเภทนวนิยายที่ ผลิตเป็นหนังสือ โดยผู้เขียน
3.1 การสร้างความรุนแรงระหว่างตัวละครเอก	2	3
3.2 การสร้างความรุนแรงระหว่างฝ่ายร้ายกับฝ่ายดี	2	4
3.3 การสร้างความรุนแรงผ่านการทำสงคราม	2	1
4 การสร้างตัวละครที่เป็นเพศทางเลือก	-	2
5 การสร้างตัวละครที่ดัดแปลงจากศิลปินดาราศา	-	2

ตารางที่ 7 คุณลักษณะของเรื่องเล่าออนไลน์ประเภทนวนิยายที่ได้รับการตีพิมพ์เป็นหนังสือ(2)

1.2 คุณลักษณะของเรื่องเล่าออนไลน์ประเภทการ์ตูนที่ได้รับการตีพิมพ์เป็นหนังสือ

1.2.1 การสร้างเนื้อหาจากเรื่องราวในชีวิตประจำวันหมายถึงการที่ผู้เขียนได้หยิบยกสิ่งที่พบเจอในชีวิตประจำวันขึ้นมาเพื่อใช้เป็นประเด็นในการเขียนโดยมีทั้งเรื่องราวในชีวิตประจำวันที่พบเห็นได้ทั่วไป และเรื่องราวที่เกิดขึ้นจากประสบการณ์ของผู้เขียนเอง

1.2.2 การสร้างอารมณ์ขันหมายถึง การที่ผู้เขียนนำเสนอเรื่องราวในรูปแบบของการ์ตูนชวนหัว เพื่อความบันเทิงโดยมีทั้งการสร้างอารมณ์ขันโดยใช้ลักษณะของการ์ตูนมุกตลก การ์ตูนช่อง การล้อเลียนพฤติกรรมของคนในสังคม

1.2.3 การสร้างภาพเพื่อขบขันข้อความหมายถึง การที่ผู้เขียนใช้ภาพการ์ตูนเพื่อเป็นภาพประกอบของข้อความ ส่วนมากจะเป็นการ์ตูนที่จบในช่องเดียวหรือหน้าเดียว

1.2.4 การดัดแปลงจากสื่ออื่นหมายถึง การที่ผู้เขียนได้นำส่วนหนึ่งส่วนในของการ์ตูนมาจากการดัดแปลงจากสื่ออีกทอดหนึ่ง โดยพบทั้งการดัดแปลงตัวละคร การดัดแปลงเนื้อหาจากสื่ออื่น

จากการศึกษาพบว่าคุณลักษณะการสร้างภาพเพื่อเน้นข้อความจะพบได้เฉพาะในหนังสือที่ผลิตโดยสำนักพิมพ์ เนื่องจากผู้เขียนการ์ตูนที่ผลิตเองนิยมเขียนการ์ตูนที่มีเนื้อหาเป็นช่อง มีโครงเรื่อง มีตัวละครมากกว่าจะนิยมเขียนเป็นภาพเพียงภาพเดียว ในขณะที่คุณลักษณะการตัดแปลงจากสื่ออื่นพบได้เฉพาะในหนังสือที่ผลิตโดยผู้เขียนเท่านั้นเนื่องจากผู้เขียนการ์ตูนที่ผลิตเองได้นำเนื้อหาในอินเทอร์เน็ตที่ผู้เข้าร่วมสร้างรวมไปถึงเป็นการเขียนการ์ตูนที่ดัดแปลงมาจากผลงานของศิลปินอื่น ดังนั้นจึงเหมาะสมที่จะผลิตและจัดจำหน่ายในวงแคบๆ เฉพาะผู้ที่ใจเท่านั้น โดยจะสามารถสรุปคุณลักษณะของเรื่องเล่าได้ดังนี้

คุณลักษณะการผลิต	เรื่องเล่าออนไลน์ ประเภทการ์ตูนที่ ผลิตเป็นหนังสือโดย สำนักพิมพ์	เรื่องเล่าออนไลน์ ประเภทการ์ตูนที่ ผลิตเป็นหนังสือ โดยผู้เขียน
คุณลักษณะของเรื่องเล่า		
1 การสร้างเนื้อหาจากเรื่องราวในชีวิตประจำวัน		
1.1 การสร้างเนื้อหาจากเหตุการณ์ที่พบเห็นได้ ทั่วไปในสังคม	3	3
1.2 การสร้างเนื้อหาจากประสบการณ์ของ ผู้เขียน	1	1
2 การสร้างอารมณ์ขัน		
2.1 การสร้างอารมณ์ขันโดยใช้การ์ตูนมุก	-	3
2.2 การสร้างอารมณ์ขันโดยใช้การล้อเลียน พฤติกรรมของคน	2	-
3 การสร้างภาพเพื่อเน้นข้อความ	2	-
4 การตัดแปลงจากสื่ออื่น		
4.1 การดัดแปลงตัวละครจากสื่ออื่น	-	2
4.2 การดัดแปลงเนื้อหาจากสื่ออื่น	-	3

ตารางที่ 8 คุณลักษณะของเรื่องเล่าออนไลน์ประเภทการ์ตูนที่ได้รับการตีพิมพ์เป็นหนังสือ(2)

ส่วนที่ 2 กระบวนการผลิตและจัดจำหน่ายหนังสือจากเรื่องเล่าออนไลน์ เปรียบเทียบระหว่างหนังสือที่ผลิตโดยสำนักพิมพ์และหนังสือที่ผลิตเอง

จากการศึกษาผู้วิจัยแบ่งขั้นตอนการผลิตและจัดจำหน่ายหนังสือจากเรื่องเล่าออนไลน์ออกเป็นสามขั้นตอนดังนี้

2.1 การสร้างสรรค์ต้นฉบับกระบวนการขั้นตอนก่อนที่จะสำนักพิมพ์หรือผู้เขียนจะเข้ามาเลือกหรือตัดสินใจนำเรื่องเล่าออนไลน์ที่อยู่ในอินเทอร์เน็ตมาผลิตเป็นหนังสือโดยต้นฉบับดังกล่าวจะยังเป็นเรื่องเล่าออนไลน์ที่ผู้เขียนนำเข้ามาเนื้อหาในอินเทอร์เน็ตตามช่องทางต่างๆ

จากการศึกษาพบว่าในส่วนของการสร้างสรรค์ต้นฉบับนั้นระหว่างสำนักพิมพ์เป็นฝ่ายผลิตกับผู้เขียนเป็นผู้ผลิตนั้นจะไม่พบความแตกต่างกันมากนัก ทั้งในด้านของเหตุผลการเขียนเรื่องเล่า วิธีเขียนเรื่องเล่า หรือแหล่งที่ใช้เขียน เนื่องจากผู้เขียนไม่ว่าจะเป็นกระบวนการผลิตแบบใดต่างก็นำเรื่องเล่าในอินเทอร์เน็ตทั้งสิ้นเป็นช่วงที่ต้นฉบับยังมีความเป็นต้นฉบับอยู่ ยังไม่มีการแยกอย่างชัดเจนว่าเรื่องใดจะได้รับการตีพิมพ์โดยสำนักพิมพ์หรือผู้เขียนจะเป็นผู้ผลิตเองจึงไม่มีความแตกต่างกันในกระบวนการนี้ จะมีแตกต่างกันก็เพียงแต่แหล่งการนำเข้าเนื้อหาที่กลุ่มผู้เขียนที่ผลิตหนังสือเองจะนำเข้าเนื้อหาไปยังเว็บไซต์เฉพาะทาง เช่น เว็บไซต์สำหรับนำเข้านวนิยายที่มีความสัมพันธ์แบบชายรักชาย

2.2 การพัฒนาต้นฉบับและการผลิตหนังสือหมายถึง กระบวนการขั้นตอนที่ผู้เขียนและสำนักพิมพ์เข้ามามีส่วนในการผลิตหนังสือ โดยเริ่มตั้งแต่การคัดสรรต้นฉบับ การแก้ไขปรับปรุงต้นฉบับ การออกแบบรูปเล่ม ไปจนถึงการพิมพ์

จากการศึกษาพบว่า ในขั้นตอนการพัฒนาต้นฉบับและการผลิตหนังสือ จะพบความแตกต่างได้อย่างชัดเจนระหว่างการผลิตหนังสือโดยสำนักพิมพ์กับการผลิตหนังสือโดยนักเขียน กล่าวคือการผลิตหนังสือด้วยสำนักพิมพ์มีกลุ่มคนที่มีอาชีพในการผลิตหนังสือเป็นผู้ผลิต มีการวางแผนจัดการ การตัดสินใจ มีหลักเกณฑ์ในการบริหารงาน ในขณะที่การผลิตหนังสือโดยผู้เขียนผู้เขียนเป็นผู้ตัดสินใจและลงมือกระทำทุกขั้นตอนไม่มีหลักเกณฑ์ในการตัดสินใจที่แน่นอน โดยผู้เขียนเรียนรู้การผลิตหนังสือด้วยตัวเอง

2.3 การจัดจำหน่าย หมายถึง สำนักพิมพ์และผู้เขียนที่ผลิตหนังสือเองนำตัวเล่มหนังสือที่ตีพิมพ์เรียบร้อยแล้วมาประชาสัมพันธ์ และจัดจำหน่ายไปยังช่องทางอื่นๆ ต่อไป โดยจะนำเสนอขั้นตอนการประชาสัมพันธ์และจัดจำหน่ายโดยสำนักพิมพ์ และขั้นตอนการประชาสัมพันธ์และจัดจำหน่ายโดยผู้เขียนที่ผลิตหนังสือเองตามลำดับ

จากการศึกษาพบว่าหลักการประชาสัมพันธ์และจัดจำหน่ายระหว่างการผลิตหนังสือโดยสำนักพิมพ์และผู้เขียนไม่แตกต่างกันในส่วนของคุณลักษณะของการขาย กล่าวคือมีการขายทั้งที่เป็นในร้านหนังสือ การขาย

ออนไลน์ และงานกิจกรรม แต่การผลิตหนังสือโดยผู้เขียนจะกระทำในขนาดที่เล็กกว่า โดยเป็นการขายในร้านหนังสือเฉพาะทาง การขายออนไลน์และจัดส่งทางไปรษณีย์ด้วยตัวเอง และงานกิจกรรมขนาดเล็กจะแตกต่างกันก็เพียงแค่การประชาสัมพันธ์ของสำนักพิมพ์จะมีการอ้างอิงถึงความนิยมของต้นฉบับในอินเทอร์เน็ตเพื่อเป็นการดึงดูดผู้ซื้อ ดังจะสรุปเป็นตารางได้ดังนี้

ลักษณะการผลิต กระบวนการผลิตหนังสือ	การผลิตหนังสือโดย สำนักพิมพ์	การผลิตหนังสือโดย ผู้เขียนเอง
การสร้างสรรค์ต้นฉบับ 5.1. ขั้นตอนการวางแผนก่อนการผลิตต้นฉบับ 5.1.1 การเลือกช่องทางที่ใช้เขียนเรื่องเล่าในอินเทอร์เน็ต	- บล็อกส่วนตัว - เว็บไซต์ - หน้าเพจเฟซบุ๊ก	- บล็อกส่วนตัว - เว็บไซต์ - หน้าเพจเฟซบุ๊ก
5.1.2 สาเหตุที่เลือกช่องทางในอินเทอร์เน็ตในการเขียนเรื่องเล่า	- ความสะดวก - ต้นทุนต่ำ - เข้าถึงกลุ่มคนได้	- ความสะดวก - เข้าถึงกลุ่มคนได้
5.2 ขั้นตอนการผลิตต้นฉบับ วิธีการเขียนเรื่องเล่าในอินเทอร์เน็ต	- นำเข้าเนื้อหาเป็นตอน - นำเข้าเนื้อหาตามสะดวก	- นำเข้าเนื้อหาเป็นตอน - นำเข้าเนื้อหาตามสะดวก
การพัฒนาต้นฉบับและผลิตหนังสือ 5.3 ขั้นตอนการคัดสรรต้นฉบับ 5.3.1 สาเหตุของการคัดสรรต้นฉบับจากในอินเทอร์เน็ต	- ี่มีความเป็นต้นฉบับที่ดี	-

ลักษณะการผลิต กระบวนการผลิตหนังสือ	การผลิตหนังสือโดย สำนักพิมพ์	การผลิตหนังสือโดย ผู้เขียนเอง
	<ul style="list-style-type: none"> - มีความสะดวกในการเข้าถึง - สามารถประเมินการตลาดได้ 	
5.3.2 เกณฑ์การคัดสรรต้นฉบับจาก อินเทอร์เน็ต	<ul style="list-style-type: none"> - พิจารณาจากแนวเรื่อง - พิจารณาจากยอดการเข้าชม - พิจารณาจากความสมบูรณ์ ของต้นฉบับ 	<ul style="list-style-type: none"> - เลือกต้นฉบับที่ตนตั้งใจ จะผลิตเป็นหนังสือ - พิจารณาจากกระแส ตอบรับของผู้อ่าน
5.3.3 วิธีการหาต้นฉบับ	<ul style="list-style-type: none"> - หาในอินเทอร์เน็ต - ผู้เขียนส่งมาให้พิจารณา 	-
5.3.4 ผู้ทำหน้าที่คัดสรรต้นฉบับจาก อินเทอร์เน็ต	กองบรรณาธิการและบุคคล ทั่วไป	-
5.4 ขั้นตอนการแก้ไขต้นฉบับจาก อินเทอร์เน็ต 5.4.1 การเลือกตอน ปรับปรุง แก้ไข ต้นฉบับ	พิจารณาจากความเหมาะสม ถูกต้อง การแก้ไขต้นฉบับโดย กองบรรณาธิการร่วมกับนักเขียน	พิจารณาตามความพึง พอใจของผู้เขียนมีการ แก้ไขต้นฉบับโดยผู้เขียน เอง
5.4.2 การพิสูจน์อักษร	พิสูจน์อักษรโดยพนักงานพิสูจน์ อักษร	พิสูจน์อักษรโดยผู้เขียน เองหรือจ้างวานผู้อื่น
5.5 ขั้นตอนการออกแบบรูปเล่ม การออกแบบปก ภาพประกอบและ การจัดหน้ากระดาษ	ออกแบบโดยฝ่ายศิลปกรรม	ออกแบบโดยผู้เขียนเอง หรือจ้างวานผู้อื่น

ลักษณะการผลิต กระบวนการผลิตหนังสือ	การผลิตหนังสือโดย สำนักพิมพ์	การผลิตหนังสือโดย ผู้เขียนเอง
5.6 ขั้นตอนการพิมพ์ 5.6.1 กำหนดยอดการพิมพ์	พิมพ์เป็นจำนวนมาก พิจารณาจากชื่อเสียงของนักเขียน	พิมพ์จำนวนน้อย พิจารณาตามความต้องการของผู้อ่าน
5.6.2 การเลือกโรงพิมพ์	เลือกโรงพิมพ์ที่อยู่ในเครือบริษัท หรือให้โรงพิมพ์เสนอราคามา	เลือกโรงพิมพ์ตามความพึงพอใจของผู้เขียนเอง
การจัดจำหน่าย 5.7 ขั้นตอนการประชาสัมพันธ์ และจัดจำหน่าย 5.7.1 การกำหนดราคาหนังสือ	ตามหลักเกณฑ์ทางการตลาดของสำนักพิมพ์	ตามเกณฑ์ของผู้เขียนเอง
5.7.2 การประชาสัมพันธ์	ตามช่องทางการประชาสัมพันธ์ของสำนักพิมพ์และนักเขียน	ตามช่องทางที่ผู้เขียนนำผลงานไปเผยแพร่ไว้
5.7.3 ช่องทางการจัดจำหน่าย	ร้านหนังสือทั่วไป ร้านหนังสือออนไลน์ โดยฝ่ายขายเป็นผู้รับผิดชอบ	ร้านหนังสือเฉพาะทาง ขายออนไลน์และจัดส่งทางไปรษณีย์ และงานกิจกรรม
5.7.4 การบริหารจัดการเก็บหนังสือ	จัดเก็บตามระบบของสำนักพิมพ์ด้วยฝ่ายจัดเก็บ	ไม่มีการจัดเก็บหนังสือ

ตารางที่ 9 กระบวนการผลิตหนังสือจากเรื่องเล่าออนไลน์(2)

ส่วนที่ 3. คุณลักษณะของเว็บ 2.0 ที่มีส่วนช่วยในการผลิตและจัดจำหน่ายหนังสือจากเรื่องเล่าออนไลน์

จากการศึกษาผู้วิจัยพบคุณลักษณะของเว็บ 2.0 ที่มีส่วนช่วยในการผลิตและจัดจำหน่ายหนังสือจากเรื่องเล่าออนไลน์

3.1 การเปิดกว้าง

จากการศึกษาพบว่าคุณลักษณะของเว็บ 2.0 ด้านการเปิดกว้าง เป็นคุณลักษณะที่ช่วยในการผลิตหนังสือจากเรื่องเล่าออนไลน์ โดยจากการศึกษาพบการเปิดกว้างในช่องทางเนื้อหาและการเปิดกว้างทางด้านผู้เขียนและผู้อ่าน

3.1.1 การเปิดกว้างทางเนื้อหา

สามารถแบ่งได้เป็นการเปิดกว้างทางเนื้อหาในแง่ของแนวเรื่อง ด้วยคุณลักษณะนี้ทำให้ผู้ใช้สามารถเขียนเรื่องเล่าออนไลน์ที่หลากหลายได้ ไม่ว่าจะเป็นแนวเรื่องแบบแฟนตาซี รักโรแมนติก หรือแนวตลกขบขัน นอกจากนี้จากการศึกษายังพบคุณลักษณะการเปิดกว้างทางเนื้อหาในแง่ความสัมพันธ์ของตัวละคร กล่าวคือจะพบความสัมพันธ์ของตัวละครที่เป็นชายรักชายด้วย

3.1.2 การเปิดกว้างทางด้านผู้เขียนและผู้อ่าน

ด้านการเปิดกว้างทางด้านผู้อ่านและผู้เขียน กล่าวคือเว็บ 2.0 เปิดโอกาสให้ผู้เขียนและผู้อ่านที่ชื่นชอบในสิ่งเดียวกันในศิลปินหรือในผลงานของศิลปินเดียวกันมาแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ผลงาน เป็นผลให้เกิดงานของแฟนคลับขึ้นซึ่งปรากฏทั้งในเรื่องเล่าประเภทนวนิยายและการ์ตูน

3.2 การผลิตเนื้อหาโดยผู้ใช้ระดับปัจเจก และการนำเนื้อหาเข้าสู่ระบบโดยผู้ใช้

จากการศึกษาพบว่าคุณลักษณะของเว็บ 2.0 ด้านการผลิตเนื้อหาโดยผู้ใช้ระดับปัจเจกและการนำเนื้อหาเข้าสู่ระบบโดยผู้ใช้ ทำให้มีผู้ใช้จำนวนมากมาผลิตเนื้อหาซึ่งบางส่วนเป็นเรื่องเล่าออนไลน์โดยผู้ใช้แต่ละคนจะมีการนำเนื้อหาเป็นตอนๆ สั้นๆ ให้ผู้ใช้คนอื่นมาอ่าน ซึ่งจะมีแหล่งจากนำเนื้อหาที่แตกต่างกันไปตามลักษณะรูปแบบของเรื่องเล่าที่และความชื่นชอบของผู้ใช้ การนำเนื้อหาที่เป็นตามที่คุณเขียนจะสะดวกทำให้ง่ายแก่การนำเข้าเป็นตอนๆ

3.3 การสร้างสรรค์สิ่งใหม่จากพลังที่เชื่อมต่อกันของกลุ่มคนที่อยู่ในเครือข่าย

จากการศึกษาพบการการสร้างสรรค์สิ่งใหม่จากพลังที่เชื่อมต่อกันของกลุ่มคนที่อยู่ในเครือข่าย ในรูปแบบของ การร่วมกันสร้างเนื้อหากับผู้ใช้คนอื่น หมายถึงผู้ผลิตเนื้อหาได้นำเอาข้อคิดเห็น แนวคิด เนื้อหาของผู้ใช้คนอื่นมาใช้ในงานของตนเอง โดยที่ผู้ใช้คนอื่นต่างมีส่วนร่วมในการผลิตต้นฉบับด้วยกันทั้งทางตรงและทางอ้อม เมื่อผู้เขียนที่มีความสามารถทางการสร้างสรรค์มาพบเห็นก็นำไปแต่งเติมเสริมต่อในงานของตนจนกลายเป็นหนังสือที่สมบูรณ์

3.4 ผลกระทบแห่งพลังของเครือข่าย

จากการศึกษาพบผลกระทบแห่งพลังของเครือข่าย ที่มีส่วนช่วยในการผลิตหนังสือจะเป็นส่วนของการเลือกต้นฉบับโดยพิจารณาจากความนิยมกล่าวคือ สำนักพิมพ์และเขียนมีเกณฑ์ในการพิจารณาคัดสรรต้นฉบับรูปแบบใหม่คือการพิจารณาความนิยมดูจากยอดไลค์ ยอดการเข้าชม หรือการจัดอันดับ ซึ่งเป็นฟังก์ชันหนึ่งของเว็บ 2.0 อันจะช่วยให้ผู้ผลิตมีเกณฑ์ในการช่วยตัดสินใจว่าต้นฉบับนี้เป็นเรื่องที่มีผู้สนใจเป็นข้อมูลเบื้องต้นในการพิจารณาการผลิต

นอกจากยอดไลค์หรือจำนวนผู้ติดตามจะเป็นการบ่งบอกถึงความนิยมในตัวต้นฉบับและในตัวนักเขียนได้แล้ว การจัดอันดับของเว็บบอร์ดก็เป็นการบ่งบอกถึงแนวโน้มที่กำลังได้รับความนิยมอยู่ในขณะนี้ด้วย ทำให้ทั้งทางผู้เขียนและทางสำนักพิมพ์สามารถรู้แนวโน้มของการตลาดในอนาคตได้อีกด้วย

ยอดไลค์และการจัดอันดับนี้เป็นสิ่งที่ผู้ใช้หลายคนร่วมกันสร้างขึ้นมา กล่าวคือเมื่อมีผู้ใช้หลายคนสนใจในเรื่องเดียวกันความสนใจจะไปกระจุกรวมกันอยู่ในพื้นที่นั้น มีการชักชวนให้ผู้ใช้คนอื่นๆ เข้ามาร่วมด้วย และบรรณาธิการสำนักพิมพ์เองก็เป็นหนึ่งในผู้ใช้ด้วยเช่นกัน เมื่อบรรณาธิการเล็งเห็นว่าต้นฉบับนี้ เนื้อหาประเภทนี้ กำลังได้รับความนิยม หากนำไปผลิตเป็นหนังสือก็จะน่าจะได้รับคามนิยมเช่นกัน จึงกล่าวได้ว่าหนังสือจากเรื่องเล่าออนไลน์ที่สำนักพิมพ์เป็นผู้ผลิตนั้น ส่วนหนึ่งเกิดมาจากพลังของเครือข่ายของผู้ใช้แม้ว่าผู้ใช้จะไม่ได้มีส่วนสร้างเนื้อหาโดยตรงก็ตาม

อภิปรายผลการวิจัย

การช่วงชิงพื้นที่ของผู้เขียน

จากการศึกษาประเด็นเรื่องกระบวนการผลิตหนังสือทำให้เห็นว่ากระบวนการผลิตระหว่างสำนักพิมพ์กับผู้เขียนมีขั้นตอนที่ใกล้เคียงกันมากในทุกขั้นตอน จะแตกต่างกันตรงที่หน้าที่รับผิดชอบในแต่ละกระบวนการเขียนที่ผลิตหนังสือเองเป็นผู้รับผิดชอบเองทั้งสิ้น ทั้งนี้ผู้วิจัยมีความเห็นว่าเป็นเพราะผู้เขียนที่ผลิตหนังสือเองนั้นได้สะสมทุนจนสามารถเข้าใกล้การผลิตหนังสือด้วยสำนักพิมพ์มากขึ้นทุกที

ทุนในที่นี้หมายถึงทุนความรู้ความสามารถในการผลิตต้นฉบับที่ได้รับความนิยม ความรู้ในขั้นตอนกระบวนการผลิตหนังสือ ผู้ชื่นชอบที่ติดตามผลงาน ผู้ที่มีความชื่นชอบในสิ่งเดียวกัน และความรู้ในการตลาด ซึ่งแตกต่างจากนักเขียนที่ผลิตหนังสือกับสำนักพิมพ์ที่มีเพียงความสามารถในการผลิตต้นฉบับ

การที่ผู้เขียนที่ผลิตหนังสือด้วยตัวเองสามารถเข้าใกล้การผลิตหนังสือด้วยสำนักพิมพ์เนื่องจากผู้เขียนไม่ได้เขียนอยู่เพียงลำพัง ผู้เขียนมีผู้ใช้อินเทอร์เน็ตที่ร่วมกันสร้างเนื้อหาทั้งทางตรงและทางอ้อม ทำให้ผู้เขียนทราบว่าต้องกำหนดเนื้อหาไปทิศทางใดและทราบความต้องการทางการตลาด โดยผ่านคุณลักษณะต่างๆ

ของเว็บ 2.0 นอกจากนี้การที่ผู้เขียนเขียนเรื่องเล่าในอินเทอร์เน็ตและมีผู้ชื่นชอบติดตามผลงานก็นับได้ว่าถือว่ามีผู้เขียนกำลังส่งมอบทั้งทุนความรู้ที่ได้จากผู้ใช้อินเทอร์เน็ตคนอื่น และส่งมอบทุนทางสังคมไปด้วยในรูปแบบของการเป็นที่รู้จัก เป็นที่นิยมอีกด้วย ก่อนที่ผู้เขียนได้นำเอาทุนความรู้และทุนทางสังคมที่ได้จากผู้ใช้อินเทอร์เน็ตนี้มาต่อยอดนำไปจัดจำหน่ายให้กับผู้ใช้อินเทอร์เน็ตอีกทอดหนึ่ง แปรสภาพเป็นทุนทางเศรษฐกิจต่อไป

นอกจากนี้เรื่องแนวคิดการผลิต การออกแบบ การพิมพ์ก็ไม่ได้เป็นความลับเฉพาะในสำนักพิมพ์อีกต่อไป ด้วยเทคโนโลยีที่ก้าวหน้าทำให้มีโปรแกรมสำเร็จรูปที่จะมาช่วยให้ผู้เขียนสามารถผลิตและออกแบบหนังสือของตนได้นอกจากนี้ผู้เขียนยังสามารถเรียนรู้ได้จากการลองผิดลองถูกจนสามารถเกิดความรู้เฉพาะตนขึ้นมาได้อีกด้วย

ผู้วิจัยมีความเห็นว่าเมื่อทุนของทั้งทางสำนักพิมพ์และของผู้เขียนขยับเข้าใกล้กันมากขึ้น นักเขียนย่อมมีข้อได้เปรียบสำนักพิมพ์ไปด้วย กล่าวคือนักเขียนเป็นผู้ที่มีความสามารถในการผลิตเนื้อหาเป็นทุนของตนเอง ซึ่งเป็นทุนที่สำนักพิมพ์ไม่มีสำนักพิมพ์จึงต้องไปแสวงหาเอานักเขียนเพื่อนำมาผลิตเป็นหนังสือ หากนักเขียนมีความสามารถมีต้นฉบับที่ดีอยู่ในมือ ประกอบกับมีความรู้ด้านการผลิตและจัดจำหน่ายหนังสือก็ไม่จำเป็นต้องพึ่งพาสถาบันพิมพ์ ก็สามารถทำให้หนังสือเป็นที่รู้จักและยอมรับได้ในวงกว้างได้เช่นกัน ทำให้พื้นที่ในธุรกิจหนังสือที่สำนักพิมพ์เป็นผู้ถือครองอยู่ค่อยๆ ถูกผู้เขียนที่มีความสามารถแย่งชิงพื้นที่ไปทีละน้อย

หนังสือ: พื้นที่ศักดิ์สิทธิ์ของมืออาชีพ

ผู้วิจัยได้ศึกษาและพิจารณาประวัติของการผลิตหนังสือจะเห็นได้ว่าการตลอดการผลิตหนังสือโดยสำนักพิมพ์นั้นจะมีการผลิตหนังสือทำมือควบคู่กันมาตลอด มีการจ้างวานให้โรงพิมพ์พิมพ์หนังสือที่ตนเขียนขึ้นเองและนำมาจำหน่ายเอง ดังนั้นการทำหนังสือทำมือจึงไม่ใช่เรื่องใหม่แต่จะมีความแตกต่างกันคือหนังสือที่สำนักพิมพ์เป็นผู้ผลิตจะมีความน่าเชื่อถือและมีคุณค่าทางความคิดมากกว่า หนังสือทำมือจะเป็นหนังสือนำเสนอแนวคิดส่วนตัวที่ขัดแย้งกับแนวความคิดของกลุ่มผู้นำหรือที่เรียกว่าหนังสือใต้ดิน

จากการศึกษาผู้วิจัยพบเนื้อหาบางประการที่จะปรากฏอยู่ในหนังสือที่ผู้เขียนผลิตเองเท่านั้นคือแนวคิดเรื่องชายรักชายและผลงานของแฟนคลับหรือแฟนฟิคชัน เนื่องจากทางสำนักพิมพ์มีแนวคิดที่ว่าหนังสือที่มีเนื้อหาเป็นชายรักชายอย่างชัดเจนไม่เหมาะกับสำนักพิมพ์ของตน รวมไปถึงแฟนฟิคชันที่มีปัญหาทางด้านลิขสิทธิ์อีกด้วย

ในกรณีของแฟนฟิคชันนั้นสามารถนำมาทำเป็นหนังสือที่ผลิตโดยสำนักพิมพ์ได้หากผู้เขียนยินยอมที่จะเปลี่ยนชื่อตัวละคร เปลี่ยนฉากบางฉากที่ทำให้ระลึกถึงได้ว่าเป็นแฟนฟิคชันจากเรื่องอื่น เพื่อเป็นการป้องกันการละเมิดลิขสิทธิ์ โดยในปัจจุบันก็มีแฟนฟิคชันที่เคยอยู่ในอินเทอร์เน็ตหลายเรื่องที่ถูกผู้เขียนยอมปรับเปลี่ยนตัวละครเนื้อหาจากเดิม และตีพิมพ์กับสำนักพิมพ์จนได้รับความนิยมจนมีการนำไปสร้างเป็นภาพยนตร์อย่างเรื่อง ฟิฟตี้

เซดส์ออฟเกรย์¹⁰ ในขณะที่เนื้อหาขายรักขายนั้นต้องไปตีพิมพ์กับสำนักพิมพ์เล็กที่พิมพ์หนังสือเฉพาะทาง ที่ก็ได้โตมาจากหนังสือที่ผลิตจากเนื้อหาในอินเทอร์เน็ตเช่นกัน

ดังนั้นจึงพอจะเห็นพื้นที่ของเนื้อหาแบบขายรักขาย และแฟนฟิคชันบนหนังสือที่ผลิตโดยสำนักพิมพ์ได้วางๆ โดยหากไม่มีการปรับเปลี่ยนเนื้อหาที่ต้องไปผลิตกับสำนักพิมพ์เฉพาะทางแทน

จากมุมมองของทางสำนักพิมพ์มองว่าเนื้อหาในอินเทอร์เน็ตบางเรื่องสามารถพัฒนาไปเป็นหนังสือที่ผลิตโดยสำนักพิมพ์ได้หากผู้เขียนยินยอมปรับเปลี่ยนเนื้อหาบางส่วนให้อยู่ในกรอบของสำนักพิมพ์ เนื่องจากเนื้อหาเหล่านี้ไม่เหมาะสมกับการผลิตโดยสำนักพิมพ์ของตน มองว่าเป็นเพียงการใช้เวลาว่างของผู้ใช้อินเทอร์เน็ต หากผู้เขียนที่ต้องการจะเขียนหนังสืออย่างจริงจังและยั่งยืนควรจะมาผลิตหนังสือหนังสือกับทางสำนักพิมพ์ เนื่องจากการผลิตหนังสือด้วยผู้เขียนเองจะสามารถเขียนและจัดจำหน่ายได้เพียงไม่นานก่อนจะล้มเลิกไป

เมื่อศึกษาเปรียบเทียบงานวิจัยของ กิตติพงษ์ พงศ์พัฒน์วุฒิ (2539) ที่ศึกษาเรื่องการศึกษาสถานภาพและกระบวนการควบคุมประตู่ข่าวสารของสำนักพิมพ์หนังสือเล่มในประเทศไทย พบความแตกต่างที่สำนักพิมพ์ในงานวิจัยนี้ใช้เว็บ 2.0 เป็นเครื่องมือในการค้นหาต้นฉบับและประชาสัมพันธ์และจัดจำหน่ายหนังสือ แต่ในกระบวนการพัฒนาต้นฉบับและการผลิตหนังสือสำนักพิมพ์ยังคงรักษารูปแบบการผลิตหนังสือแบบดั้งเดิมเอาไว้ทั้งหมด โดยเฉพาะการเลือกต้นฉบับตามแผนนโยบายของสำนักพิมพ์ที่จะพิจารณาเลือกต้นฉบับเรื่องที่ตรงกับแนวเรื่องที่สำนักพิมพ์ต้องการเท่านั้น

ดังนั้นการผลิตหนังสือโดยสำนักพิมพ์จะยังคงเป็นพื้นที่ศักดิ์สิทธิ์ของบรรณาธิการของสำนักพิมพ์ที่ยังยึดถือและผลิตซ้ำกระบวนการผลิตหนังสือแบบดั้งเดิมที่จะสามารถคัดเลือก คัดกรอง ทำหน้าที่เป็นผู้รักษาประตู่ข่าวสารต่อไป ต้นฉบับใดที่ไม่เข้ากับกรอบของสำนักพิมพ์ก็จะไม่ได้รับการตีพิมพ์ หรือถ้าเป็นต้นฉบับที่น่าสนแต่ไม่เข้ากับกฎเกณฑ์ของสำนักพิมพ์ทางสำนักพิมพ์ก็จะปรับเปลี่ยนให้เข้ากับกรอบจนได้ในที่สุด หากผู้เขียนไม่ยอมตามก็จะถูกผลักไปอยู่ในลักษณะของหนังสือทำมือทันที โดยไม่ยอมให้ต้นฉบับที่ผลิตจากไปที่สำนักพิมพ์กำหนดไว้เข้ามายังพื้นที่การผลิตหนังสือของตนได้

¹⁰ ฟiftตี้เซดส์ออฟเกรย์ (Fifty Shades of Grey) เป็นนวนิยายชุดอีโรติกที่เขียนโดยนักเขียนชาวอังกฤษ อี แอล เจมส์ (E. L. James) โดยนวนิยายเรื่องนี้เคยเป็นนวนิยายในอินเทอร์เน็ตมาก่อน เป็นเรื่องราวของอานาสตาเซีย สตีลหญิงสาวที่มีความสัมพันธ์กับคริสเตียน เกรย์ นักธุรกิจหนุ่ม ซึ่งฟiftตี้เซดส์ออฟเกรย์เป็นแฟนฟิคชันของเรื่อง ทไวไลท์ (Twilight) นวนิยายชุดของสเตเฟนี เมเยอร์ (Stephenie Meyer) โดยมีแก่นนำลักษณะตัวละครของทไวไลท์มาใช้เป็นตัวละครหลักของเรื่อง

การช่วงชิงพื้นที่ของผู้เขียน

จากการศึกษาประเด็นเรื่องกระบวนการผลิตหนังสือทำให้เห็นว่ากระบวนการผลิตระหว่างสำนักพิมพ์กับผู้เขียนมีขั้นตอนที่ใกล้เคียงกันมากในทุกขั้นตอน จะแตกต่างกันตรงที่หน้าที่รับผิดชอบในแต่ละกระบวนการ นักเขียนที่ผลิตหนังสือเองเป็นผู้รับผิดชอบเองทั้งสิ้น ทั้งนี้ผู้วิจัยมีความเห็นว่าเป็นเพราะผู้เขียนที่ผลิตหนังสือเองนั้นได้สะสมทุนจนสามารถเข้าใกล้การผลิตหนังสือด้วยสำนักพิมพ์มากขึ้นทุกที

ทุนในที่นี้หมายถึงทุนความรู้ความสามารถในการผลิตต้นฉบับที่ได้รับความนิยม ความรู้ในขั้นตอนกระบวนการผลิตหนังสือ ผู้ชื่นชอบที่ติดตามผลงาน ผู้ที่มีความชื่นชอบในสิ่งเดียวกัน และความรู้ในการตลาด ซึ่งแตกต่างจากนักเขียนที่ผลิตหนังสือกับสำนักพิมพ์ที่มีเพียงความสามารถในการผลิตต้นฉบับ

การที่ผู้เขียนที่ผลิตหนังสือด้วยตัวเองสามารถเข้าใกล้การผลิตหนังสือด้วยสำนักพิมพ์เนื่องจากผู้เขียนไม่ได้เขียนอยู่เพียงลำพัง ผู้เขียนมีผู้ใช้อินเทอร์เน็ตที่ร่วมกันสร้างเนื้อหาทั้งทางตรงและทางอ้อม ทำให้ผู้เขียนทราบว่าต้องกำหนดเนื้อหาไปทิศทางใดและทราบความต้องการทางการตลาด โดยผ่านคุณลักษณะต่างๆ ของเว็บ 2.0 นอกจากนี้การที่ผู้เขียนเขียนเรื่องเล่าในอินเทอร์เน็ตและมีผู้ชื่นชอบติดตามผลงานก็นับได้ว่าถือได้ว่าผู้เขียนกำลังสั่งสมทั้งทุนความรู้ที่ได้จากผู้ใช้อินเทอร์เน็ตคนอื่น และสั่งสมทุนทางสังคมไปด้วยในรูปแบบของการเป็นที่รู้จัก เป็นที่นิยมอีกด้วย ก่อนที่ผู้เขียนได้นำเอาทุนความรู้และทุนทางสังคมที่ได้จากผู้ใช้อินเทอร์เน็ตนี้มาต่อยอดนำไปจัดจำหน่ายให้กับผู้ใช้อินเทอร์เน็ตอีกทอดหนึ่ง แปรสภาพเป็นทุนทางเศรษฐกิจต่อไป

นอกจากนี้เรื่องแนวคิดการผลิต การออกแบบ การพิมพ์ก็เองก็ไม่ได้เป็นความลับเฉพาะในสำนักพิมพ์อีกต่อไป ด้วยเทคโนโลยีที่ก้าวหน้าทำให้มีโปรแกรมสำเร็จรูปที่จะมาช่วยให้ผู้เขียนสามารถผลิตและออกแบบหนังสือของตนได้นอกจากนี้ผู้เขียนยังสามารถเรียนรู้ได้จากการลองผิดลองถูกจนสามารถเกิดความรู้เฉพาะตนขึ้นมาได้อีกด้วย

ผู้วิจัยมีความเห็นว่าเมื่อทุนของทั้งทางสำนักพิมพ์และของผู้เขียนขยับเข้าใกล้กันมากขึ้น นักเขียนย่อมมีข้อได้เปรียบสำนักพิมพ์ไปด้วย กล่าวคือนักเขียนเป็นผู้ที่มีความสามารถในการผลิตเนื้อหาเป็นทุนของตนเอง ซึ่งเป็นทุนที่สำนักพิมพ์ไม่มีสำนักพิมพ์จึงต้องไปแสวงหาเอาจากนักเขียนเพื่อนำมาผลิตเป็นหนังสือ หากนักเขียนมีความสามารถมีต้นฉบับที่ดีอยู่ในมือ ประกอบกับมีความรู้ด้านการผลิตและจัดจำหน่ายหนังสือก็ไม่จำเป็นต้องพึ่งพาสักสำนักพิมพ์ ก็สามารถทำให้หนังสือเป็นที่รู้จักและยอมรับได้ในวงกว้างได้เช่นกัน ทำให้พื้นที่ในธุรกิจหนังสือที่สำนักพิมพ์เป็นผู้ถือครองอยู่ค่อยๆ ถูกผู้เขียนที่มีความสามารถแย่งชิงพื้นที่ไปที่ละน้อย

เว็บ 2.0 ดาบที่ไม่เคยออกจากฝัก

จากคุณลักษณะของเว็บ 2.0 ที่เอื้อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพัฒนาในด้านต่างๆ ทำให้ผู้เขียนมีบทบาทมากขึ้นในการผลิตหนังสือ ทั้งการส่งเสริมระดมทุน ทั้งทุนความรู้ ทุนทางเศรษฐกิจ และทุนทางสังคม ผู้เขียนสามารถต่อรองอำนาจกับสำนักพิมพ์หรือผู้ที่เปรียบได้กับนายทุน นอกจากนี้เว็บ 2.0 ยังมีคุณลักษณะที่เปิดกว้างสร้างความเท่าเทียมให้กับผู้ใช้ทุกคน ที่สามารถจะนำเนื้อหาแบบใดก็ได้ที่ตนเองสนใจ

เมื่อพิจารณาผลการศึกษาในส่วนของคุณลักษณะของเรื่องเล่าออนไลน์ก็จะพบคุณลักษณะที่ยังคงผลิตซ้ำค่านิยมของนวนิยายเดิมอยู่ โดยจะมีเนื้อหาที่เกี่ยวกับพัชราภรณ์ทั้งความรุนแรงทางกายภาพและความรุนแรงทางเพศ ไม่ได้มีเนื้อหาที่แตกต่างจากนวนิยายที่มีอยู่ในท้องตลาด จะต่างก็เพียงมีการดัดแปลงลักษณะตัวละครจากศิลปินดาราร หรือการปรับเปลี่ยนตัวเอกให้มีรสนิยมแบบชายรักชาย แต่ถึงกระนั้นก็คงอยู่ในแก่นเรื่องเดิม โครงเรื่องเดิม แม้ว่าเว็บ 2.0 จะมีคุณลักษณะที่เอื้อต่อการผลิตสิ่งใหม่ หรือเปิดกว้างต่อทุกเนื้อหาก็ตาม

ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะผู้เขียนต่างอยู่วัยรุ่นจนถึงวัยทำงานตอนต้น ยังคงมีรับเปิดรับข่าวสารที่จำกัด ยังคงเสพเนื้อหาเรื่องราวที่ตามสังคมนิยมนำเสนอกัน ดูละครรักโรแมนติก ละครย้อนยุค หรือหากจะอ่านหนังสือก็อ่านจากในอินเทอร์เน็ตด้วยตัวเอง ทำให้เกิดการผลิตซ้ำได้ง่าย นอกจากนี้จะอยู่ที่ความนิยมของแนวเรื่องในอินเทอร์เน็ต ตามที่สุวรรณา เกรียงไกรพิชิต (อ้างถึงใน รื่นฤทัย สัจจาพันธ์; 2552) ได้เสนอแนวขนบของนวนิยายออนไลน์ไว้ 4 แนวได้แก่ แนวรักหวานแหวว แนวแฟนตาซี แนวชายรักชาย และแนวแฟนฟิคชัน เมื่อผู้เขียนต้องการเขียนเรื่องเล่าออนไลน์ก็เลยอิงไปกับแนวเรื่องที่ได้รับค่านิยมกันอยู่แล้วแต่เดิม เพื่อให้มีผู้อ่านด้วยในส่วนหนึ่งหวังว่าจะเป็นที่นิยมขึ้นมา ทำให้เป็นการรักษาขนบของนวนิยายไปโดยปริยาย

นอกจากนี้การจะแหวกขนบการเขียนนั้นต้องอาศัยทักษะความสามารถด้านการประพันธ์เป็นอย่างมาก และความสามารถในการเขียนนั้นก็มีความสามารถของปัจเจกบุคคล เกิดจากการเรียนรู้และฝึกฝนด้วยตนเอง แม้ว่าผู้เขียนจะความคิดแปลกใหม่ที่จะแหวกขนบได้ มีทุนด้านต่างๆ หรือคุณลักษณะของเว็บ 2.0 เอื้อมากเพียงใด แต่หากผู้เขียนไม่สามารถนำข้อได้เปรียบเหล่านั้นมาใช้กับเรื่องของตนได้ ก็ทำให้ไม่สามารถผลิตเนื้อหาที่มีคุณภาพได้ หรือถ้าหากผลิตออกมาได้จริงด้วยความดีใจก็อาจจะทำให้เรื่องไม่สนุก ไม่เป็นที่นิยม และหายไปข้อมูลที่ไหลเวียนอันมหาศาลในเว็บ 2.0 ได้

ในส่วนของทางสำนักพิมพ์ที่ทำหน้าที่เป็นผู้คุมประตูข่าวสารคอยนำเอาเรื่องเล่าออนไลน์มาใส่กรอบของตน ซึ่งก็เป็นกรอบเดิมๆ ที่ตนเชี่ยวชาญในการผลิตแนวเรื่องนั้นๆ จนกลายเป็นแนวเรื่องประจำสำนักพิมพ์ อันถือว่าเป็นกลไกการผลิตซ้ำแนวเนื้อหาของนวนิยาย แต่ถึงแม้ว่าจะไม่มีสำนักพิมพ์เป็นผู้กำหนดกรอบ ผู้เขียนก็ยังติดอยู่ในกรอบอยู่ดี ทั้งจากการเปิดรับข่าวสาร การทำตามขนบของนวนิยายออนไลน์ และจากฝีมือการเขียนของตนเอง

ในแง่ของการผลิตเว็บ 2.0 ก็เอื้อให้ผู้เขียนสามารถผลิตและจัดจำหน่ายหนังสือได้ทัดเทียมกับสำนักพิมพ์โดยเฉพาะในส่วนของการผลิตต้นฉบับและการจัดจำหน่าย อันเป็นการพัฒนาหนังสือทำมือเข้าใกล้หนังสือที่ผลิตโดยสำนักพิมพ์มากยิ่งขึ้น แต่ถึงอย่างนั้นกระบวนการผลิตและจัดจำหน่ายของผู้เขียนนั้นก็ได้นำเอากระบวนการผลิตและจัดจำหน่ายของสำนักพิมพ์มาใช้ เป็นการจำลองกระบวนการผลิตมาทำให้ไม่มีความต่างอะไรมากนักเป็นเพียงการลดสัดส่วนและคุณภาพการผลิตลงจากกระบวนการของสำนักพิมพ์ให้เหมาะสมกับการผลิตโดยผู้เขียนเอง

นอกจากนี้แม้ว่าผู้เขียนจะมีต้นฉบับที่ดีหรือมีทุนทางสังคมมากเพียงใด แต่เมื่อสำนักพิมพ์ได้ซื้อลิขสิทธิ์ต้นฉบับไปสำนักพิมพ์ แต่ได้ขอยืมทุนทางสังคมของผู้เขียนไปด้วย สำนักพิมพ์สามารถนำเอาความนิยมของผู้เขียนที่มีในอินเทอร์เน็ตไปโฆษณาประชาสัมพันธ์หนังสือที่สำนักพิมพ์ผลิตได้ ยึดเอากลุ่มผู้ติดตามของผู้เขียนให้มาอุดหนุนหนังสือที่สำนักพิมพ์ผลิตได้ ข้าผู้เขียนยังต้องประชาสัมพันธ์หนังสือของตัวเองที่ผลิตโดยสำนักพิมพ์ผ่านช่องทางสื่อชุมชนออนไลน์ของตนอีกด้วย กลับกลายเป็นว่านักเขียนได้ขายทั้งลิขสิทธิ์และผู้ติดตามไปกับสัญญาซื้อลิขสิทธิ์ด้วยแล้วตั้งแต่แรก

ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ผู้เขียนใช้ประโยชน์จากเว็บ 2.0 ได้ไม่เต็มที่ เปรียบได้กับดาบที่ไม่เคยถูกชักออกมาจากฝัก คุณลักษณะเว็บ 2.0 ช่วยในการผลิตเนื้อหาใหม่ๆ แต่ผู้เขียนก็ยังคงผลิตซ้ำเนื้อหาเดิมตามความนิยม แม้ว่าจะจะเป็นแนวเรื่องแบบชายรักชาย หรือแฟนฟิคชัน ก็ยังคงอยู่ในโครงเรื่องเดิมเท่านั้น ในส่วนของเนื้อหานี้คงต้องรอให้มีผู้เขียนที่เปรียบเสมือนคมในฝักมีความสามารถมาผลิตเนื้อหาที่แปลกใหม่และได้รับความนิยมไปพร้อมกัน

ในส่วนของ การผลิตและจัดจำหน่ายหนังสือนั้นเว็บ 2.0 ได้ให้พื้นที่ของผู้เขียนกับช่องทางสำนักพิมพ์เท่าๆ กัน แต่ด้วยความที่สำนักพิมพ์เป็นนายทุนใหญ่มีความพร้อมมากกว่า ทำให้นักพิมพ์เป็นผู้ได้เปรียบและยังคงเอาเปรียบนักเขียนต่อไปทั้งในโลกออฟไลน์ และโลกออนไลน์

หากลองพิจารณาตามแนวคิดเรื่องอุดมการณ์ของอัลดูแซร์ ก็จะทำให้เห็นว่าตั้งแต่มีการพิมพ์เกิดขึ้นในนั้นก็มีการผลิตหนังสือด้วยตัวเองหรือหนังสือทำมือควบคู่กันมาตลอด หนังสือที่ผลิตโดยสำนักพิมพ์นั้นทำหน้าที่รับใช้ผลิต และผลิตซ้ำอุดมการณ์หลักของสังคมอยู่เสมอ เนื่องจากสำนักพิมพ์เป็นองค์กรธุรกิจที่ต้องอาศัยอยู่ในระบอบทุนนิยม ในขณะที่หนังสือทำมือนั้นไม่ได้คำนึงถึงผลประโยชน์เป็นหลัก (อนันตา; อ่างแล้ว) ทำให้หนังสือมือเป็นอิสระจากระบอบทุนนิยม สามารถนำเสนอเนื้อหาเรื่องราวที่อยู่นอกกระแส หรืออุดมการณ์ทางเลือกได้

เมื่อนักพิมพ์เป็นผู้ผลิตอุดมการณ์หลักและหนังสือทำมือเป็นผู้ผลิตอุดมการณ์ทางเลือก ทำให้เกิดการปะทะสังสรรค์กันระหว่างสองอุดมการณ์อยู่เสมอ โดยอุดมการณ์นั้นจะปรากฏผ่านเนื้อหาของหนังสือ

การผลิตหนังสือโดยสำนักพิมพ์มักจะผลิตซ้ำกรอบแนวคิดเดิมๆ อันเป็นอุดมการณ์หลักของสังคม อย่างเรื่องความรักที่สมหวัง ความรักที่ถูกต้องตามครรลองของสังคม การพยายามฝ่าฟันเพื่อพิชิตอุปสรรค ในขณะที่การผลิตหนังสือโดยผู้เขียนมีการนำเสนออุดมการณ์ทางเลือก กล่าวคือในเนื้อหาของหนังสือที่ผลิตโดยผู้เขียนนั้น ยังปรากฏอุดมการณ์หลักอยู่ทั้งด้านความรัก หรือการเอาชนะอุปสรรค แต่ในขณะเดียวกันเนื้อหาของหนังสือที่ผลิตโดยผู้เขียนนั้นได้มีการนำเสนอความรักแบบชายรักชาย ความรักแบบที่มีความรุนแรง ซึ่งไม่ได้ปรากฏให้เห็น ในการผลิตหนังสือโดยสำนักพิมพ์

การที่ผู้เขียนยอมรับเอาอุดมการณ์หลักมาใช้และดัดแปลงเพื่อนำเสนออุดมการณ์ทางเลือกของตนนั้น ถือว่าเป็นการรวมขอมกันระหว่างสองอุดมการณ์ คือไม่ได้คัดค้านต่อต้านอุดมการณ์หลักเป็นเพียงแค่ออมรับ อุดมการณ์หลักในบางส่วนและการขอพื้นที่ในการแสดงออกอุดมการณ์ของตน

เมื่อผู้เขียนต้องการนำเสนออุดมการณ์ทางเลือก แต่สำนักพิมพ์ผู้ที่เป็นผู้เฝ้าประตูยอมรับแค่เพียง อุดมการณ์หลักเท่านั้น ผู้เขียนจึงต้องมาเลือกใช้สื่อทางเลือกอย่างหนังสือทำมือ เพื่อนำเสนออุดมการณ์ของตน ซึ่งกระบวนการการผลิตนั้นก็ไม่ได้มีความแตกต่างจากการผลิตโดยสำนักพิมพ์เสียเท่าไร เป็นแต่เพียงการผลิต ในระดับที่เล็กกว่าโดยอาศัยช่องทางสื่ออินเทอร์เน็ตเป็นหลักและลงมือผลิตด้วยตัวคนเดียว ทำให้สามารถแย่ง พื้นที่ของอุดมการณ์หลักมาได้บางส่วน

ในขณะที่สำนักพิมพ์เองก็มีการหยิบยกคัดเลือกต้นฉบับที่มาจากอินเทอร์เน็ตแม้ว่าจะเป็นแนวคิด อุดมการณ์ทางเลือกก็ตาม โดยสำนักพิมพ์จะนำต้นฉบับมาดัดแปลง เข้าสู่ระบบการผลิตโดยสำนักพิมพ์ ทำให้ กลายเป็นว่าบางครั้งสำนักพิมพ์ที่เป็นแหล่งผลิตและผลิตซ้ำอุดมการณ์หลักก็มีการผลิตอุดมการณ์ทางเลือก ปรากฏอยู่เช่นกัน

ดังจะเห็นได้ว่าระหว่างสำนักพิมพ์และนักเขียนที่ผลิตหนังสือเองที่ผลิตอุดมการณ์กันคนละส่วน มีการ ต่อสู้ ต่อรอง พึ่งพาอาศัยกันบางอย่างเงื่อนไข แม้ว่าในบางครั้งอุดมการณ์หลักจะมีอำนาจเหนือกว่าอุดมการณ์ ทางเลือกด้วยการสนับสนุนจากระบบทุนนิยม แต่อุดมการณ์ทางเลือกก็ยังพยายามต่อสู้ด้วยหาช่องทาง การ นำเสนออุดมการณ์ของตนอยู่เสมอ ซึ่งตรงเองที่เว็บ 2.0 เข้ามามีบทบาทช่วยผู้เขียนต่อสู้กับสำนักพิมพ์

การเปิดกว้างอย่างไรขอบเขต

เว็บ 2.0 มีคุณลักษณะเปิดกว้างทำให้ผู้ใช้สามารถสร้างสรรค์เนื้อหาในรูปแบบใดก็ได้ลงในอินเทอร์เน็ต ทำให้เนื้อหาเหล่านั้นมีความหลากหลายทั้งดีและไม่ปะปนกันไป บางเนื้อหาอยู่ในข่ายที่ไม่สามารถระบุได้ว่าเป็น สิ่งที่ดีหรือไม่ดี

จากการศึกษาผู้วิจัยพบว่าหนังสือที่ผลิตเองจำนวนหนึ่งที่ถูกจัดอยู่ข่ายของผลงานการเขียนของแฟน คลับหรือแฟนฟิคชัน ที่ได้นำเอาศิลปินที่ตนชื่นชอบมาจับคู่กับศิลปินคนอื่น ๆ ในลักษณะของชายรักชายหรือชาย

รักชาย หรือที่เรียกกันว่าพิควาย (วาย หรือ Y มาจากคำว่า Yaoi ซึ่งเป็นคำแสลงภาษาญี่ปุ่นที่มีความหมายว่าชายรักชาย) หากศิลปินมาอ่านแล้วเห็นว่าเป็นการทำให้เสื่อมเสียชื่อเสียงก็สามารถฟ้องร้องได้ เพราะศิลปินเองไม่ได้มีรสนิยมทางเพศตามที่ได้เขียนในหนังสือไว้ แต่ศิลปินเองก็ไม่ได้มีการฟ้องร้องเพราะถือว่าเป็นแสดงความชื่นชมเหล่าแฟนคลับ

อังคิตา ลิมป์ปัทมาปาณี (2540) ได้ศึกษาถึงการละเมิดสิทธิส่วนบุคคลของหนังสือพิมพ์ ต่อนักการเมือง ศิลปินนักแสดง นักธุรกิจ และประชาชนทั่วไป พบว่า เมื่อศิลปินนักแสดงถูกละเมิดสิทธิส่วนบุคคล จะไม่ค่อยปรากฏการฟ้องร้อง เนื่องจากกลไกของธุรกิจบันเทิงนั้นทำให้ดารานักร้องเป็นธุรกิจสินค้า ที่ขายความเป็นตัวตนของบุคคล จึงต้องขายความเป็นส่วนตัวด้วย ดังนั้นดารานักแสดงจึงมีเจตนาขายความเป็นส่วนตัวด้วย

ผู้วิจัยพบว่าหนังสือบางเล่มมีการนำเอาบุคคลใกล้ชิดกับศิลปินที่เป็นบุคคลที่มีตัวตนจริงๆ มาร่วมเป็นตัวละครด้วย เช่น เพื่อนร่วมวงการ เพื่อนในชีวิตจริง รวมไปถึงคนในครอบครัวของศิลปินเอง ได้แก่ พ่อแม่ และบทของพ่อแม่ศิลปินที่อยู่ในหนังสือนั้นก็เป็นเรื่องชู้สาว เรื่องความรุนแรงในครอบครัว ซึ่งเป็นการเขียนที่อ้างอิงบุคคลนอกเหนือจากตัวศิลปินไป และยังเป็นบุคคลที่มีอยู่จริงด้วย อันผิดในเป็นการเผยแพร่ข้อมูลอันเป็นเท็จ

ในบางเล่มผู้เขียนระบุว่าเป็นเรื่องที่แต่งขึ้นไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับบุคคลในชีวิตแต่อย่างใด ทั้งๆ ที่ผู้เขียนใช้ชื่อจริงของบุคคลนั้นๆ ในผลงานของตัวเอง ผู้วิจัยมีความเห็นว่าประเด็นการผลิตพิควายนั้นควรทำด้วยความชื่นชมศิลปินจากใจจริง ไม่ทำให้ศิลปินและบุคคลรอบข้างศิลปินเสื่อมเสีย และระบุว่าเป็นเรื่องที่แต่งขึ้นทั้งๆ ที่ใช้ต้นแบบจากบุคคลจริงนั้นเป็นการแสดงความไม่จริงจังต่อศิลปินมากขึ้นไปอีกบทหนึ่ง แม้ว่าเทอร์เน็ตจะเปิดกว้างให้กับทุกความคิดเห็น ทุกเนื้อหา แต่บางเนื้อหาบางประเด็นที่ทำให้ผู้อื่นต้องเสื่อมเสียก็ควรจะอยู่แค่ในความคิดของผู้เขียนมากกว่า

ต่อยอดความคิดหรือขโมยความคิด

ดังที่ผู้วิจัยได้แสดงให้เห็นแล้วว่าเว็บ 2.0 มีคุณลักษณะที่เอื้อให้ผู้ใช้สามารถผลิตเนื้อหาอะไรก็ได้ลงในพื้นที่อินเทอร์เน็ตที่เป็นส่วนกลาง ทำให้มีเนื้อหาที่หลากหลายกระจายตัวไปทั่วอินเทอร์เน็ตและด้วยคุณลักษณะของเว็บ 2.0 ที่สามารถแชร์ ติดแท็ก หรือการแชร์ ทำให้เนื้อหาในเว็บ 2.0 นั้นมีการหมุนเวียนในระดับที่สูง ในขณะที่เดียวกันอินเทอร์เน็ตมีระดับการระบุตัวตนต่ำ ทำให้ในบางครั้งไม่สามารถหาที่มาต้นตอของเนื้อหาได้ การหมุนเวียนของเนื้อหาจะเป็นลักษณะของการผลิตซ้ำโดยไม่คำนึงถึงความเป็นเจ้าของผลงานเป็นการร่วมกันสร้างเนื้อหาของผู้ใช้อินเทอร์เน็ต

ดังนั้นจึงมีการคิดค้นอนุสัญญาครีเอทีฟคอมมอนส์ ว่าด้วยเรื่องการผลิตซ้ำโดยการอ้างอิงผู้ผลิตเนื้อหา โดยผู้ที่ผลิตซ้ำจะต้องมีการอ้างอิงถึงผู้ผลิตเนื้อหาด้วยทุกครั้ง เพื่อเป็นการแสดงตัวตนของผู้ผลิตเนื้อหาและลด การขโมยความคิด

จากการศึกษาการผลิตหนังสือจากเรื่องเล่าออนไลน์ พบว่ามีหนังสือเองบางเล่มที่มีการต่อยอดทาง ความคิดจากเนื้อหาที่มีอยู่ในอินเทอร์เน็ต ทั้งที่มีการอ้างอิงผู้ผลิตเนื้อหาในอินเทอร์เน็ตและไม่มีการอ้างอิง เนื่องจากผู้เขียนเองก็เป็นหนึ่งในผู้ผลิตเนื้อหาในอินเทอร์เน็ตเช่นกัน เมื่อในอินเทอร์เน็ตเกิดกระแสความนิยม อย่างใดอย่างหนึ่งผู้ใช้ส่วนหนึ่งก็จะไปผลิตเนื้อหาในประเด็นนั้นจนเกิดเป็นการโหมกระแสนี้ให้แรงขึ้นอีก หรือที่ เรียกว่าอินเทอร์เน็ตมีม (Internet meme) หรือมีม ลักษณะของมีมนี้จะไม่มีการผลิตที่แน่ชัดเป็นเพียงแต่การผลิต ซ้ำเนื้อหาต่อๆ กันโดยมีการดัดแปลงให้เข้ากับตัวเอง

เมื่อมีผู้ใช้ที่มีความทักษะความสามารถในการผลิตเนื้อหามากกว่าผู้ใช้คนอื่น รวมถึงมีความสามารถในการ ผลิตหนังสือด้วยแล้วการย้ายเนื้อหาจากอินเทอร์เน็ต มีมาเป็นหนังสือจึงไม่ใช่เรื่องยาก แต่เมื่อเป็นหนังสือ แล้วความเป็นเจ้าของจึงย้ายจากผู้ใช้อินเทอร์เน็ตมาเป็นผู้เขียนต้นฉบับเพียงผู้เดียว ในแง่ของธุรกิจแล้ว ผลประโยชน์จากการร่วมกันสร้างเนื้อหาของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตจึงตกอยู่กับผู้เขียนเพียงคนเดียว

ในบางเว็บไซต์ที่เปิดรับหากจากผู้ใช้อื่นก็มีระบุไว้ในเว็บไซต์ระบุเงื่อนไขไว้ชัดเจนว่าเรื่องที่ใช้เสนอ เข้ามาแล้วผู้เขียนนำไปผลิตจะเป็นสิทธิ์ของผู้เขียนแต่เพียงผู้เดียว เมื่อนำมาผลิตเป็นหนังสือก็มีการอ้างอิงตาม หลักอนุสัญญาครีเอทีฟคอมมอนส์ เป็นเครื่องบ่งชี้ว่าเรื่องดังกล่าวได้รับการอนุญาตจากเจ้าของแล้ว แต่การ อ้างอิงตามหลักอนุสัญญาครีเอทีฟคอมมอนส์เป็นการตกลงให้ผลิตซ้ำในอินเทอร์เน็ต โดยไม่เกี่ยวข้องกับการค้า เมื่อการอ้างอิงในรูปแบบนี้ไปปรากฏบนหน้าหนังสือที่มีชื่อผู้เขียนที่ได้รับค่าลิขสิทธิ์แต่เพียงผู้เดียว จึงเป็นการใช้ การอ้างอิงที่ย้อนแย้งหลักอนุสัญญาที่ว่านี้ ถือว่าเป็นการละเมิดสิทธิทางปัญญาแบบละมุนละม่อม

นอกจากนี้จากการศึกษายังพบหนังสือที่เป็นผลงานของแฟนคลับที่เป็นการนำเอาเนื้อหา ตัวละคร จาก การ์ตูนที่ตนเองชื่นชอบมาเป็นพื้นฐานในการดัดแปลงเป็นงานของตัวเอง โดยมีการระบุไว้อย่างชัดเจนว่าเป็นการ ล้อเลียนผลงานของศิลปินที่ชื่นชอบ งานของแฟนคลับนี้เป็นงานที่เกิดขึ้นจากความชื่นชอบในผลงานนั้น และ ต้องการจะสร้างสรรค์ผลงานตามแนวคิดของศิลปินร่วมแนวคิดของตน และต่อยอดออกมาจนกลายเป็น หนังสือและแลกเปลี่ยนซื้อขายกันในเฉพาะกลุ่มแฟนคลับ

แม้ว่าจากของแฟนคลับจะเกิดขึ้นจากความชื่นชอบส่วนตัวของผู้เขียน แต่ถึงอย่างนั้นผู้เขียนก็ได้ผล ประโยชน์จากการซื้อขายหนังสือของตน หากศิลปินหรือเจ้าของมีการฟ้องร้องแจ้งความผู้เขียนเองก็จะผิดใน ฐานะละเมิดลิขสิทธิ์ได้

ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าการแยกแยะระหว่างการต่อยอดทางความคิดกับการขโมยความคิดนั้นเป็นเรื่อง ละเอียดอ่อน ในทางทฤษฎีแม้ว่าจะเป็นการละเมิดอย่างชัดแจ้ง แต่ในความเป็นจริงแล้วก็มีเงื่อนไขต่างๆ ในการ

อะลุ่มอล่วย ผู้เขียนสามารถอ้างได้ว่าได้รับการยอมรับแล้ว ได้รับแรงบันดาลใจ หรือไม่ได้ตั้งใจจะคัดลอก ในกรณีของการนำอินเทอร์เน็ตที่มีมีการร่วมกันสร้างเนื้อหาของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตมาตีพิมพ์มาผลิตเป็นหนังสือผู้วิจัยมีความเห็นว่าผู้ผลิตเนื้อหาที่ไม่มีทักษะทางด้านการสร้างสรรค์ต่อยอดจะเสียเปรียบผู้เขียนที่มีทักษะความสามารถที่เหนือกว่าอยู่เสมอ หรือกล่าวเปรียบเทียบได้ว่าเป็นการร่วมกันสร้างเนื้อหาโดยผู้ใช้แต่รับผลประโยชน์โดยผู้เขียน

ข้อจำกัดในการวิจัย

- 1 ผู้วิจัยไม่ได้รับความสะดวกในการติดต่อกับนักเขียนบางท่าน เนื่องจากปัญหาในหลายๆ ส่วน ทำให้ไม่สามารถได้รับข้อมูลที่จะเป็นประโยชน์ต่องานวิจัยชิ้นนี้
- 2 เรื่องการผลิตหนังสือด้วยตัวเอง (Self-publishing) และการสร้างสรรค์ผลงานโดยแฟนคลับเป็นเรื่องที่ค่อนข้างใหม่ทำให้ยังไม่ม้งานวิจัยที่เกี่ยวข้องมากนัก ผู้วิจัยจึงต้องพึ่งพาข้อมูลที่มีอยู่ในอินเทอร์เน็ต

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

- 1 งานวิจัยชิ้นนี้ได้การวิจัยได้เลือกศึกษาทั้งเรื่องเล่าออนไลน์ประเภทนวนิยายและประเภทการ์ตูน ซึ่งมีความแตกต่างกันทำให้ไม่สามารถเจาะลึกไปยังประเภทใดประเภทหนึ่งได้ หากศึกษาเฉพาะประเภทนวนิยายหรือประเภทการ์ตูนเพียงประเภทเดียว อาจจะได้ผลที่ชัดเจนยิ่งขึ้น
- 2 ประเด็นเรื่องเพศในนวนิยายนั้นเป็นประเด็นที่น่าสนใจ หากนำไปศึกษาต่อโดยปรับเปลี่ยนตัวแปรออกเป็นเรื่องขนาดของสำนักพิมพ์ ช่องทางในการเผยแพร่ หรือกลุ่มผู้อ่าน อาจจะทำให้เห็นมิติเรื่องเพศที่ปรากฏในนวนิยายในระดับที่ลึกขึ้น
- 3 ปัจจุบันมีการผลิตผลงานขึ้นโดยปัจเจกบุคคลมากขึ้นโดยอาศัยช่องทางทางอินเทอร์เน็ตเป็นช่องทางในการเผยแพร่สำคัญ เช่น การจัดรายการโทรทัศน์และวิทยุเผยแพร่ผ่านเว็บไซต์ การแคสเกม การวาดการ์ตูนในเว็บไซต์คอมมูนิตี้ ดังนั้นควรศึกษาว่าสื่อในอินเทอร์เน็ตมีการต่อรองอำนาจ ช่วงชิงพื้นที่ กับสื่อกระแสหลักอย่างไร
- 4 การ์ตูนที่นักเขียนผลิตเองนั้นมีการนำเนื้อหาที่มีอยู่แล้วนำมาดัดแปลงเป็นการ์ตูนของตน ซึ่งหากใช้ทฤษฎีสัมพันธบท (Intertextual) หรือแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Creative Economy) มาวิเคราะห์ ก็อาจจะทำให้เห็นมิติของการสร้างสรรค์งานประเภทวัฒนธรรมนิยมได้

รายการอ้างอิง

- Cocon. (2556). ซีวี.
- Firodendon. (8 กุมภาพันธ์ 2559). สัมภาษณ์.
- ISnow. (19 ธันวาคม 2558). สัมภาษณ์.
- ISnow. (2556). *Circle* เซอร์เคิล. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์สถาพรบุ๊คส์.
- Poptoday. (11 ธันวาคม 2558). สัมภาษณ์.
- Poptoday. (2556). *Eat All day* กินทั้งวัน มั่นสัปดาห์อาทิตย์. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จ้าอ้าว.
- T-Han. (14 มกราคม 2559). สัมภาษณ์.
- T-Han. (2556). #พี่ว่ากัตัวร้ายกับนายปีหนึ่งโคตรชวย.
- Viruskei. (18 กรกฎาคม 2558). สัมภาษณ์.
- Viruskei. (2556). *The Black Angle* นำนำแห่งรัตติกาล.
- กาญจนา แก้วเทพ. (2554). สื่อสารมวลชน ทฤษฎีและแนวทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- กาญจนา แก้วเทพ และ สมสุข หินวิมาน. (2551). สายธารแห่งนักคิดทฤษฎีเศรษฐศาสตร์การเมืองกับการสื่อสารศึกษา. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- กิตติพงษ์ พงศ์พัฒน์วุฒิ. (2539). การศึกษาสถานภาพและกระบวนการควบคุมประตู่ข่าวสารของสำนักพิมพ์หนังสือเล่มในประเทศไทย. นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาการหนังสือพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ขวัญระพี. (2556). ฮาเฮลิเกไทย หน้ากากแก้ว.
- ชนมณีภา. (2556). ฝังรักไว้ในรอยทราย. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์สมาร์ทบุ๊ค.
- ชูศรี กาลวันตวานิช. (2518). พัฒนาการหนังสือปกอ่อนในประเทศไทย. นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาวารสารสนเทศ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชิบบิล. (2556). ชิบบิล วาดระบายไปตามฟิลิ่ง. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ทรูไลฟ์.
- ณัชชาพัชร. (2556). วิมานหงส์ในกรมาร.
- ทีปกรวุฒิ พิชยามงคล. (2556). พุดอะไรไม่ได้ให้หมีเขี้ยว. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แชนมอล.
- ธฤตวัน ไชยวสุ. (2553). การสื่อสารผ่านเว็บ 2.0 เพื่อส่งเสริมทุนสร้างสรรค์ ใน <http://www.exteen.com> และ <http://www.bloggang.com>. วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต, ภาควิชาวารสารสนเทศ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปิยฉัตร สมบัติศิรินันท์ และคณะ. (2546). ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับสื่อสิ่งพิมพ์. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมิกราช.
- มุสตี เรื่องทอง. (2545). กลยุทธ์การสื่อสารการตลาด ความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมของผู้บริโภคต่อร้านหนังสือออนไลน์
- นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พรพรรณ ชินพงสานนท์. (2550). การศึกษาเปรียบเทียบคุณค่าของบล็อกกับเว็บไซต์ และไดอารี่ออนไลน์. วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาสื่อสารมวลชน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

- พิรงรอง รามสูต. (2556). การกำกับดูแลเนื้อหาอินเทอร์เน็ต. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ภัทรนันท์ ชัยพงษ์เกษม. (2550). การผลิตสื่อสิ่งพิมพ์. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมิกราช.
- มนุดกมล. (14 กรกฎาคม 2558). สัมภาษณ์.
- มนุดกมล. (2556). มนุดกมล. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์สปริงบุ๊ก.
- รื่นฤทัย สัจจพันธุ์. (2552). วรรณกรรมออนไลน์ : วัฒนธรรมการสร้าง-เสพวรรณศิลป์ในบริบทสังคมที่เปลี่ยนแปลง. วารสารสถาบันวัฒนธรรมและศิลปะ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 11(1), 43-57.
- ลูกซุบ. (20 ธันวาคม 2558). สัมภาษณ์.
- ลูกซุบ. (2556). *Love Me Monster* เทร็กหมัดใจคุณชายซี้ออน. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แจ่มใส.
- วรินทร์ นรกรรณ์. (15 พฤษภาคม 2558). สัมภาษณ์.
- วารีสวรรค์. (2555). บำเรอรักชาติ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แจ่มใส.
- ศศกร วัฒนาสุทธีวงศ์. (15 พฤษภาคม 2558). สัมภาษณ์.
- ศศิกา. (18 กรกฎาคม 2558). สัมภาษณ์.
- ศศิกา. (2556). ร้อยรักสลักใจ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แจ่มใส.
- สมาคมผู้จัดพิมพ์และผู้จำหน่ายหนังสือแห่งประเทศไทย. (2556). ภาวะอุตสาหกรรมสำนักพิมพ์ปี 2554 คัดการณ์ ปี 2555 และแนวโน้มปี 2556. 6 มิถุนายน พ.ศ. 2556, from <http://www.pubat.or.th/document/2014112015245.pdf>
- สุกานดา วรพันธุ์พงศ์ และคณะ. (2550). การบริหารงานสื่อสิ่งพิมพ์. นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมิกราช.
- สุรัตน์ นุ่มนนท์. (2531). ความหมายและความสำคัญของสื่อสิ่งพิมพ์ในความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับสื่อสิ่งพิมพ์. นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมิกราช.
- สุริยกานต์ พรหมมงคล. (31 กรกฎาคม 2558). สัมภาษณ์.
- หทัย ดันหยง. (2528). บรรณาธิการกิจเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: แพร์พิทยา.
- อนันดา นานา. (2547). หนังสือทำมือกับการเป็นสื่อทางเลือก. นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาวารสารสนเทศ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อนุรักษ์ ชาติเสียง. (18 เมษายน 2558). สัมภาษณ์.
- อัปสร. (2556). ม่านรักลายมังกร. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์อินเลิฟ.
- อำไพ จันทร์จิระ. (2515). ประวัติและวิวัฒนาการการพิมพ์หนังสือในประเทศไทย. อักษรศาสตรมหาบัณฑิต แผนกวิชาบรรณารักษศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อิรวาตี ไตรลึงคะ. (2546). ศาสตร์และศิลป์แห่งการเล่าเรื่อง. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- อุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์ และคณะ. (2547). สื่อสารมวลชนเบื้องต้น: สื่อมวลชน วัฒนธรรม และสังคม. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

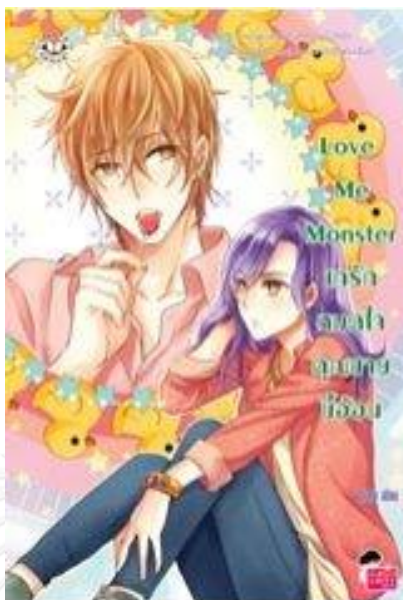

ภาคผนวก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

1 เรื่องเล่าออนไลน์ประเภทนวนิยายที่ผลิตโดยสำนักพิมพ์

1.1 Love Me My Monster เทรักหมดยใจคุณชายชู้ฉ้อ

ข้อมูลทั่วไป

ชื่อหนังสือ	Love Me Monster เทรักหมดยใจคุณชายชู้ฉ้อ
ชื่อผู้แต่ง	ลูกชูป
ช่องทางการเผยแพร่	http://writer.dek-d.com/Lukchoup/story/view.php?id=951565
แนวเรื่อง	รักโรแมนติก
ที่มา	
สำนักพิมพ์	แจ่มใส
ปีที่พิมพ์ / ครั้งที่พิมพ์	2556/1
จำนวนหน้า	320
ราคา	219
เทคนิคการพิมพ์	สีเดียว

กระดาษที่ใช้	A5 กรีนรีด
เทคนิคการเข้าเล่ม	ไสกาว
ช่องทางการขาย	ร้านหนังสือ เว็บไซต์สำนักพิมพ์
หมายเหตุ	

เนื้อเรื่องย่อ

เจสซี่ลูกสาวคนเดียวของบ้านถูกพ่อบังคับให้เลือกแต่งงานกับผู้ชายหนึ่งในสามคนที่พ่อเลือกมาแล้ว เพื่อเหตุผลทางธุรกิจ เธอจึงหนีออกจากบ้านมาอยู่หอ เจสซี่ไม่สามารถหางานทำได้เพราะแม่ของเธอได้ใช้เส้นสายสืบรู้ว่าเธอจะไปสมัครงานที่ใดและให้ลูกน้องไปดักเธอ เจสซี่หนีลูกน้องของพ่อหลงเข้าไปยังคฤหาสน์ของลุงแซม เจ้าของสวนสนุกเธาตันแลนด์ซึ่งเป็นขณะกันกับที่คฤหาสน์กำลังต้องการหาพี่เลี้ยงเด็กอยู่พอดี เจสซี่จึงจับพลัดจับผลูมาเป็นพี่เลี้ยงให้พันไมล์ ลูกชายวัยคนเดียวของลุงแซมที่แม้ว่าจะอายุยี่สิบแล้วก็ยังมีนิสัยเหมือนเด็ก ทำให้พ่อแม่ไม่สบายใจ หน้าที่ของเจสซี่คือปลุกพันไมล์ไปทำงานที่สวนสนุกทุกเช้า พันไมล์กับเจสซี่ต้องทำงานตำแหน่งต่างๆ ในสวนสนุกเพื่อเรียนรู้งานทั้งหมดและเพื่อให้พันไมล์รู้ว่าเขาชอบอะไร พันไมล์ไม่ยอมลงให้เจสซี่ง่ายๆ เจสซี่ก็ต้องหาทางเอาชนะพันไมล์ให้ได้ ในขณะที่สามหนุ่มที่คู่หมั้นของเจสซี่ก็ตามมาหาเจสซี่ถึงสวนสนุก แต่ก็คลาดกันทุกครั้ง พันไมล์รู้สึกชอบเจสซี่จึงบอกเจสซี่ไปตรงๆ และพยายามทำให้เจสซี่ชอบตัวเองให้ได้ พันไมล์ทำตัวดีขึ้นไม่เป็นเด็กเหมือนเมื่อก่อน พยายามช่วยเหลือคอยปกป้องและเอาใจเจสซี่ เซอร์ไพรส์วันเกิดให้เจสซี่ด้วยการปิดสวนสนุกให้เจสซี่เล่นเครื่องเล่นคนเดียวทั้งวัน เจสซี่นับวันก็เริ่มสับสนในตัวเอง วันหนึ่งพันไมล์ป่วย เป็นไข้หวัดก็ได้เจสซี่คอยพยาบาล จนวันหนึ่งพ่อของเจสซี่มาดักที่หน้าห้องของเธอและพาเธอกลับบ้าน เจสซี่ติดใช้หวัดจากพันไมล์มาทำให้เธอต้องนอนชมอยู่กับบ้าน สามีว่าที่คู่หมั้นของเจสซี่และพันไมล์มาเยี่ยมเจสซี่ถึงในห้อง เจสซี่รู้สึกคลื่นไส้อาเจียนออกมากก็เป็นพันไมล์ที่คอยดูหลังดูแลในขณะที่คนอื่นๆ ยืนทำหน้าสะอิดสะเอียนอยู่ห่างๆ พ่อของเจสซี่ตัดสินใจยกเลิกข้อตกลงกับสามว่าที่คู่หมั้น และให้เจสซี่กับพันไมล์คบกันต่อไป

1.2 Circle เซอร์เคิล

ข้อมูลทั่วไป

ชื่อหนังสือ	Circle
ชื่อผู้แต่ง	iSnow
ช่องทางการเผยแพร่	http://writer.dek-d.com/isnow/story/view.php?id=863185
แนวเรื่อง	แฟนตาซี
ที่มา	
สำนักพิมพ์	สถาพรบุ๊ก
ปีที่พิมพ์ / ครั้งที่พิมพ์	2556/1
จำนวนหน้า	387
ราคา	180
เทคนิคการพิมพ์	สีเดียว
กระดาษที่ใช้	A5 70 แกรม กรีนรีด
เทคนิคการเข้าเล่ม	ไสกาว

ช่องทางการขาย	ร้านหนังสือ
หมายเหตุ	

เนื้อเรื่องย่อ

ในดินแดนที่ผู้คนสามารถแย่งชิงดินแดนได้ด้วยการทำต่อสู้ ดินแดนจะเป็นแหล่งกำเนิดพลังสามารถนำมาแลกเปลี่ยนสิ่งต่างๆ ได้หากใครชนะก็จะได้ดินแดนไปครอง โดยแต่ละเมืองจะมีแลนด์ลอร์ดที่เป็นเจ้าของที่ดินทั้งหมดในเมือง สามารถใช้พลังได้มากที่สุด แลนด์ลอร์ดจะสู้กันเองเพื่อแย่งชิงที่ละเมือง เอ็ดเวิร์ดเป็นวิศวกรที่คิดค้นการใช้พลังของเมืองเซอร์เคิลมาตั้งแต่ยังเด็กทำให้เขาสามารถใช้พลังได้ดีกว่าทุกคนแม้แต่เฮดินพี่ชายของเขาอดีตแลนด์ลอร์ด พลังนั้นทำให้เอ็ดเวิร์ดเป็นแลนด์ลอร์ดตั้งแต่อายุแปดขวบ เอ็ดเวิร์ดได้สังหารแลนด์ลอร์ดเมืองแห่งชีวิตตั้งแต่เก้าขวบและเห็นความโหดร้ายของการแย่งชิงดินแดนจึงประกาศออกกฏไม่ให้ประชาชนชาวเมืองเซอร์เคิลไปแย่งชิงดินแดนของเมืองอื่น ทำให้เซอร์เคิลตกเป็นเป้าของเมืองอื่นๆ อยู่ฝ่ายเดียว เอ็ดเวิร์ดบังเอิญไปอยู่ในเหตุการณ์ที่ทหารเมืองแห่งอาวุธวิญญานมารุกรานเมืองเซอร์เคิลที่ชายแดนพอดิ เอ็ดเวิร์ดไม่ยอมใช้พลังของตนจึงถูกทหารต่างเมืองจับเป็นตัวประกัน โดยที่เฮดินอดีตแลนด์ลอร์ดเมืองเซอร์เคิล และน็อกซ์ขุนพลไม่ยื่นมือเข้ามาช่วย แต่ก็ได้โคลหนึ่งในทหารเมืองแห่งอาวุธวิญญานช่วยแทน ทำให้โคลไม่สามารถกลับเมืองได้ จึงถูกชักชวนให้มาเป็นพลเมืองเซอร์เคิล ตามโครงการพลเมืองตัวแทน แต่โคลก็ไม่ยอมม็อกซ์จึงทำสัญญากับโคล โคลแพ้ในที่สุดแต่ก็ยังไม่ยอมเป็นพลเมืองชาวเซอร์เคิลอยู่ดี ทำให้น็อกซ์โกรธและส่งโคลไปเป็นภารโรงที่โรงเรียนตัดสันดาน เอ็ดเวิร์ดจึงปลอมแปลงชื่อตัวเองไปเรียนด้วยเพื่อจะเปลี่ยนใจโคลให้ได้ จนทั้งคู่เริ่มสนิทกัน เอ็ดเวิร์ดให้โคลเป็นผู้คุ้มครองประจำตัวของตน ในขณะนั้นก็มีจดหมายทำชิงดินแดนจากเจ้าเมืองแห่งชีวิตคนปัจจุบันส่งมา

1.3 ม่านรักลายมังกร

ข้อมูลทั่วไป

ชื่อหนังสือ	ม่านรักลายมังกร
ชื่อผู้แต่ง	อัปสรอา
ช่องทางการเผยแพร่	http://www.hongsamut.com/readniyai.php?niyaiid=3832
แนวเรื่อง	รักโรแมนติก
ที่มา	
สำนักพิมพ์	อินเลิฟ
ปีที่พิมพ์ / ครั้งที่พิมพ์	2556/1
จำนวนหน้า	626
ราคา	198 บาท
เทคนิคการพิมพ์	สีเดียว
กระดาษที่ใช้	A5 70 แกรม กรีนรีด

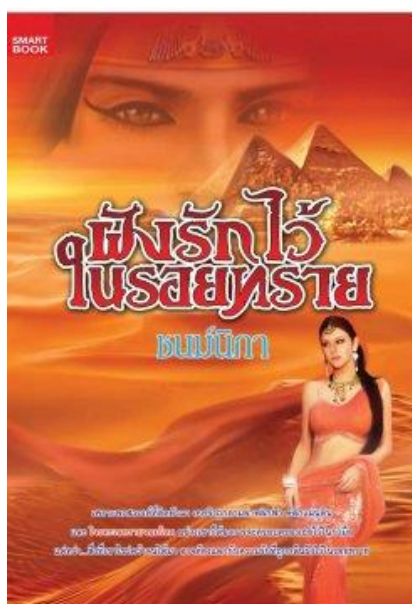
เทคนิคการเข้าเล่ม	ไสกาว
ช่องทางการขาย	ร้านหนังสือ เว็บไซต์ของสำนักพิมพ์
หมายเหตุ	

เนื้อเรื่องย่อ

ปีเตอร์ เงินเจ้าของโรงแรมคาร์ลตัน สิงคโปร์กำลังมองหาเซฟชาวไทย เพื่อให้มาเป็นหัวหน้าครัวไทยที่โรงแรมของตน โดยมีแผนจะเปิดครัวอาเซียนในเร็วๆ นี้ เซฟชาวไทยคนอื่นๆ ต้องประสบอุบัติเหตุหรือไม่มีเหตุให้ทำงานที่คาร์ลตันไม่ได้ สุดท้ายปีเตอร์ก็ได้พบกับ เซฟสาวผู้สะสวยมาเป็นเซฟประจำที่โรงแรม ปีเตอร์หลงรักกับทีมตั้งแต่แรกเห็นทำให้แวนดี้ลูกสาวของหย่องใจเจ้าของโรงแรมคิงส์ตันคู่แข่งของปีเตอร์ไม่พอใจ และนาธานพี่ชายของแวนดี้ก็หลงใหลในตัวของทีมเช่นกัน หย่องใจเกลียดปีเตอร์เพราะพ่อของปีเตอร์เคยเป็นเพื่อนกับหย่องใจ ก่อนที่จะยืมเงินหย่องใจไปตั้งโรงแรมของตัวเองและแต่งงานกับคาลล่าผู้หญิงที่หย่องใจหลงใหล แม้ว่าพ่อของปีเตอร์จะคืนเงินทั้งหมดให้หย่องใจแล้ว แต่หย่องใจก็ยังแค้นไม่หายเลยมาลงกับปีเตอร์แทน หย่องใจใช้ให้ฟารุกลูกน้องไปถูกลักพาตัวไปข่มขู่ทีมให้กลับเมืองไทยแต่ทีมก็หนีออกมาได้และตั้งใจจะทำงานที่สิงคโปร์ต่อไป ปีเตอร์เกิดความชิงชังทีมจึงรังแกและฉวยโอกาสกับทีมสารพัด ในที่สุดเธอหนีไม่ไหวพอดีกับที่นาธานมายื่นข้อเสนอให้เธอไปทำงานที่ฟูลเลอร์ตันโรงแรมเปิดใหม่ของนาธานที่เปิดมาแข่งกับคาร์ลตัน โดยเฉพาะ นาธานใช้เงินซื้อพนักงานของคาร์ลตันไปหลายคนและจะจัดห้องอาหารอาเซียนตัดหน้าโรงแรมของปีเตอร์ แองจี้ลูกสาวนักการเมืองท้องถิ่นพยายามจะจับปีเตอร์ให้ได้ โดยวางยาปลุกอารมณ์ทางเพศให้ปีเตอร์กินแต่กลายเป็นว่าลูกน้องของเธอได้กินเข้าไปแทน ทำให้แองจี้ถูกลูกน้องของตัวเองข่มขืนจนตั้งท้อง นาธานยังวางแผนให้ลูกน้องปลอมตัวเป็นแขกและวางเพลิงโรงแรมคาร์ลตัน แวนดี้ นำแผนร้ายนี้มาบอกปีเตอร์แต่ก็สาบสูญไป ปีเตอร์จึงวางแผนเอาคืนโดยลักพาตัวทีมและวางยาเซฟโรงแรมของนาธานในวันก่อนเปิดห้องอาหารอาเซียน ทำให้โรงแรมนาธานเปิดห้องอาหารอาเซียนไม่ได้ ทีมหนีออกมาจากปีเตอร์ได้แล้วก็บังเอิญได้ยื่นแผนร้ายที่หย่องใจคุยกับนาธาน เธอจึงจะหนีกลับไปหาปีเตอร์แต่นาธานก็มาพบเธอเข้าพอดี จึงลักพาตัวเธอไปที่บ้าน ก่อนที่เธอจะถูกนาธานข่มขืน ฟารุกลูกน้องของนาธานที่เก็บความแค้นที่นาธานข่มขืนน้องของตนทำให้น้องของตนต้องฆ่าตัวตาย ได้ชักปืนขึ้นมาแต่นาธานก็แย่งปืนกลับไป ปีเตอร์ที่มาถึงพอดีก็ยิงนาธานล้มลงและช่วยทีมเอาไว้ ฟารุกแย่งปืนคืนมาได้และยิงนาธานตาย ก่อนที่จะไปยังโรงแรมคิงส์ตันเพื่อบังคับในหย่องใจกระโดดตึกลงมาตายเพราะหย่องใจก็ได้ข่มขืนแม่ของฟารุกเช่นกัน ฟารุกขโมยเงินสดในโรงแรมไปจนหมดและหนีออกนอกประเทศไป โรงแรมคิงส์ตันไฟไหม้โดยไม่ทราบสาเหตุ ปีเตอร์กลับไปขอทีมแต่งงานแต่พ่อทีมไม่ยอมยกลูกสาวให้ง่ายๆ จึงต้องผ่านการพิสูจน์ตัวเองมากมาย ฝ่ายแองจี้ก็หาทางวางยานอนหลับปีเตอร์เพื่อถ่าย

คลิบเธอกับปีเตอร์ขณะนอนเปลือยกายด้วยกันเพื่อแบล็กเมลลี่ให้ปีเตอร์ยอมรับว่าเป็นพ่อของเด็กในท้องและส่งคลิบให้ทับทิมดู ปีเตอร์รู้ทันจึงวางแผนดักทางไว้ได้ก่อนทำให้แองเจี๊ซสารภาพความจริงทุกอย่างออกมา แต่ทับทิมที่ได้ดูคลิบแล้วก็เข้าใจผิดหนีปีเตอร์ไป ปีเตอร์จึงต้องไปตามหาทับทิมกลับมา

1.4 ผังรักไว้ในรอยทราย

ข้อมูลทั่วไป

ชื่อหนังสือ	ผังรักไว้ในรอยทราย
ชื่อผู้แต่ง	ชนมณีภา
ช่องทางการเผยแพร่	http://writer.dekd.com/prapaipakrt/story/view.php?id=727768
แนวเรื่อง	รักโรแมนติก
ที่มา	
สำนักพิมพ์	สมาร์ทบุ๊ก
ปีที่พิมพ์ / ครั้งที่พิมพ์	2556/1

จำนวนหน้า	386
ราคา	280
เทคนิคการพิมพ์	สีเดียว
กระดาษที่ใช้	A5 70 แกรม กรีนรีด
เทคนิคการเข้าเล่ม	ไสกาว
ช่องทางการขาย	ร้านหนังสือ
หมายเหตุ	

เนื้อเรื่องย่อ

ชินุตเรตเจ้าเมืองซัคคารามีคู่ครองคืออมิเลีย แต่ชินุตเรตกลับรักวินัสของสาวของอมิเนียและมีความสัมพันธ์กันจนวินัสท้องและต้องไปคลอดลูกและอาศัยอยู่นอกเมืองเพื่อไม่ให้อมิเลียรู้ ชินุตเรตและวินัสได้ลูกสาวชื่อฟินท์ ฟินท์เป็นผู้ที่หยิ่งรื้อนาศหรือเทพพยากรณ์ วันหนึ่งมีโจรบุกเผาหมู่บ้านแม่ทัพเมซิสได้สละชีวิตปกป้องวินัสแต่ก็ปกป้องไว้ไม่ได้ ชินุตเรตจึงต้องให้ฟินท์ที่รอดตายไปอยู่กับดีเลียและราเชสภรรยาแลกลูกชายของแม่ทัพเมซิส ฟินท์เตือนชินุตเรตว่าจะถูกลอบสังหารในการปราบโจร แต่ชินุตเรตก็ต้องไปโดยมองดาบประจำตัวให้ฟินท์เก็บไว้ พร้อมกับบอกว่าราเชสลูกของแม่ทัพเมซิสมีดาบอีกเล่มหนึ่ง ให้ฟินท์แต่งงานกับราเชสแล้วขึ้นครองราชต่อไปชินุตเรตน้องชายของชินุตเรตสมทบชาวฮิตไทต์ลอบสังหารชินุตเรตเพื่อที่ตนจะได้ขึ้นครองราชหลังจากชินุตเรตตาย ชินุตกับอมิเลียต่างแย่งกันจะขึ้นครองราช แต่ไม่มีใครมีดาบของรัชทายาท อมิเลียก็ไม่รู้เรื่องของฟินท์ ชินุตจึงจับฟินท์มาขังไว้เพื่อถามหาดาบเพื่อที่ตนจะได้เป็นผู้ครองราชอย่างชอบธรรม แต่ฟินท์ไม่ยอมบอกทำให้โดนเอาไม้ตีหัวความจำเสื่อม ชินุตเลยซ่อนแผนให้คนสนิทปลอมตัวเป็นลุงของฟินท์เพื่อไปสืบหาดาบ แต่ก็ต้องผิดหวังเพราะหมู่บ้านของฟินท์ถูกโจรโจมตีพอดีทำให้ฟินท์ต้องหนีมาเจอกับของกองกำลังของราชินีเจ้าเมืองธิบีสที่ออกมาตามหาเทพพยากรณ์ ฟินท์ปลอมตัวเป็นผู้ชายและถูกราชินีจับไป ระหว่างทางฟินท์ได้มอบดาบของตัวเองให้กับเมเนสทาสของพ่อค้าเพื่อป้องกันตัว ฟินท์มีโอกาสช่วยเหลือกิจการบ้านเมืองของราชินี จนราชินีเริ่มสงสัยฐานะที่แท้จริงของของฟินท์และสืบจนรู้ว่าฟินท์เป็นผู้หญิงและยังเป็นเทพพยากรณ์ด้วย ราเชสเองก็ออกตามหาฟินท์เพื่อปกป้องฟินท์จนไปเจอกับเมเนสเด็กที่ถือดาบของฟินท์จึงพากันร่วมเดินทางด้วยกัน ราเชสมีดาบสองเล่มอยู่ในมือแต่ก็ไม่คิดจะครองเมืองซัคคาราเพราะยังไม่ได้ข่าวของฟินท์ ฟินท์ค่อยๆ หลงรักราชินีขึ้นเรื่อยๆ ราชินีเองก็เช่นกัน ราชินีตัดสินใจแต่งงานกับฟินท์ ฟินท์เองก็ความจำค่อยๆ กลับคืนมา

ราชาธิปไตยรู้ว่าพินัทเป็นเจ้าครองเมืองซัคคาราที่แท้จริง จึงอยากจะทวงเมืองคืนให้พินัทและรวบรวมอียิปต์เหนือได้ให้เป็นผืนเดียวกัน อมิลิเยก็ลอบสังหารซินุตสำเร็จจึงเชิญให้พินัทกับราชาธิปไตยมาที่เมืองเพื่อหวังจะลอบสังหาร แต่แผนก็ล้มเหลวถูกพินัทจับขังคุกไว้ พระเจ้าเมอร์ซิดิสเจ้าเมืองฮิตไทต์อาศัยความวุ่นวายในอียิปต์ยกทัพมาที่เหมืองแร่เมืองซีไนเพื่อจะปล้นเหมือง ราชาธิปไตยต้องยกทัพไปต่อสู้ พินัทฝันเห็นราชาธิปไตยถูกฆ่าตายด้วยลูกศร จึงลอบตามราชาธิปไตยไปและช่วยชีวิตราชาธิปไตยไว้ เมอร์ซิดิสเมื่อรู้ว่าพินัทมาอยู่ในสนามรบด้วยจึงเปลี่ยนหมายจะสังหารพินัท ทหารฮิตไทต์เล็งธนูมาที่พินัทเมเนสที่แอบตามไปกับราชาเสอาดาบแทงทหารคนนั้น แต่ธนูก็ยิงออกไปแล้วราชาเสาก็ยิงธนูออกไปสกัดไว้ ทำให้ลูกศรแลบไปโดนพระเจ้าเมอร์ซิดิสจังหวะเดียวกับที่ราชาธิปไตยเอาดาบฟันลงพอดี ทำให้เมอร์ซิดิสตายในสมรภูมิ ราชาเสาและเมเนสทั้งสองให้พินัทและออกเดินทางในทะเลทรายต่อไป ราชาธิปไตยกับพินัทรวบรวมอียิปต์เป็นปึกแผ่นและปกครองด้วยความสุข

2 เรื่องเล่าออนไลน์ประเภทนวนิยายที่ผลิตโดยผู้เขียน

2.1 The Black Angle ลำนำแห่งรัตติกาล

ข้อมูลทั่วไป

ชื่อหนังสือ	The Black Angle ลำนำแห่งรัตติกาล
ชื่อผู้แต่ง	ไวรัสเค

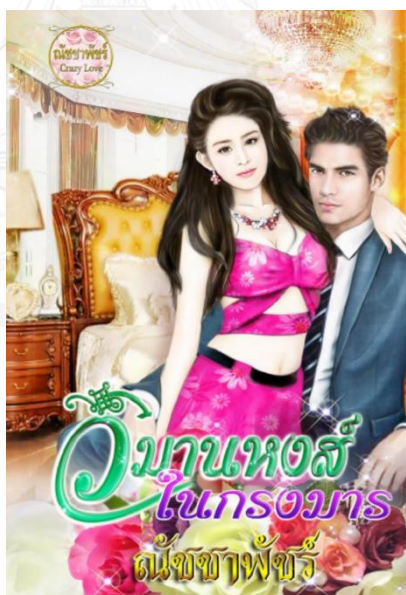
แนวเรื่อง	แฟนตาซี
ที่มา	แฟนฟิคชั่น นักร้องและนักดนตรีวงซิงกูล่า
ช่องทางการเผยแพร่	http://writer.dek-d.com/viruskei/story/view.php?id=894705
ปีที่พิมพ์ / ครั้งที่พิมพ์	2556 / 1
จำนวนหน้า	254
ราคา	290 บาท
เทคนิคการพิมพ์	สีเดียว
กระดาษที่ใช้	A5 70 แกรม กรีนรีด
เทคนิคการเข้าเล่ม	ไสกาว
ช่องทางการขาย	Print on demand สั่งจองทางบอร์ดส่วนตัวในเวปไซด์ dek-d Fanpage
หมายเหตุ	มีแถบที่คั่นหนังสือ

เนื้อเรื่องย่อ

นักเด็กหนุ่มที่ได้รับหนังสือนิทานโบราณมาเล่มหนึ่งอย่างไม่ตั้งใจ เมื่อเขาอ่านนิทานในเล่มนั้นทำให้เขารู้สึกถึงบางอย่างที่เคยขาดหายไปมานาน นิทานเป็นเรื่องราวของเทพครึ่งมนุษย์ชื่อว่านาซาสเป็นเทพแห่งวานานาซาสมีเพื่อนชื่ออืออสเป็นเทพแห่งกาลเวลา ครั้งหนึ่งตอนเด็กนาซาสได้หลงเข้าไปยังดินแดนต้องห้ามของเทพ แต่ได้ชิน ราชาแห่งรัตติกาล เจ้าผู้ครองดินแดนของปีศาจช่วยเอาไว้ ทำให้เมื่อชินถูกกลลวงของมหาเทพแห่งสวรรค์ เข็ญมงานเลี้ยงลอบวางยาพิษและหมายจะสังหาร นาซาสจึงเข้าไปช่วยให้ชินหนีรอดกลับไปยังดินแดนปีศาจ แต่นาซาสก็ถูกมหาเทพคุมตัวไว้ ต่อมาอืออสหานาซาสหนีมายังดินแดนแห่งปีศาจ เพื่อไปอาศัยอยู่กับชิน มหาเทพส่งทูตมาเจรจาขอให้ตัวนาซาสกับอืออสไปไม่เช่นนั้นจะทำสงครามกับดินแดนปีศาจ แต่ชินก็ปฏิเสธข้อเรียกร้องและกล่าวว่าพร้อมจะทำสงคราม บรรดาเหล่ามารก็เริ่มไม่พอใจที่ชินเอาเทพมาไว้ถึงในตำหนัก สงครามจึงเริ่มต้นขึ้นมีการรบพุ่งกันตามชายแดนระหว่างดินแดนแห่งเทพกับดินแดนแห่งมาร แต่เหล่าเทพไม่สามารถเข้ามายังดินแดนปีศาจได้เพราะชินได้ร้ายคาถาคุ่มครองไว้ เมื่อนาซาสกับชินได้มาอยู่ด้วยกันก็มีความสัมพันธ์กันด้วยเพราะนาซาสตกหลุมรักชินตั้งแต่ครั้งยังเป็นเด็ก เหล่าเทพระดมพลมารรบกับเหล่ามารทำให้เหล่ามารเกิดความสูญเสียมากขึ้นเรื่อยๆ แต่ชินก็ยังยืนยันว่าจะไม่ส่งตัวนาซาสไปให้มหาเทพ จู่ๆ มหาเทพก็มาปรากฏตัวใน

ตำหนักของชิน เพราะอือออสเป็นคนช่วยทำให้คาถาคลายจากภายในและยังหยุดเวลาเพื่อจับชินกับนาซาส เหล่าปีศาจถูกสังหาร ดินแดนปีศาจล่มสลาย ชินถูกจับใช้รัดเกล้ากันไม่ให้ฟื้นฟูพลังได้ นาซาสถูกมหาเทพขังไว้รอประหาร อือออสทนเห็นเพื่อนถูกทรมานไม่ไหวประกอบกับมหาเทพไม่รักษาคำพูดจึงช่วยเพื่อนและคลายสะกดให้ชินออกมาอีกครั้ง โดยครั้งนี้มีเทพพยากรณ์ และเหล่าเทพที่ไม่เห็นด้วยกับการกระทำของมหาเทพเข้าร่วมด้วย มหาเทพสั่งให้เทพทุกองค์จับชินมาให้ได้ ฝ่ายชินเองก็มีเหล่าปีศาจที่ยังเหลืออยู่และเทพที่ทรยศมหาเทพเป็นกำลังให้ อือออสละชีพเพื่อฆ่ามหาเทพ ทำให้สมดุลงของสามโลกเปลี่ยนไป ชินจึงให้เทพและปีศาจลงไปเกิดเป็นมนุษย์ เพื่อให้คงเหลือโลกมนุษย์ไว้ ชินต้องเป็นผู้เนิกโลกสวรรค์และโลกปีศาจจึงยังไม่อาจไปเกิดได้ ถ้าผนึกคลายเมื่อไหร่จะตามลงไปเกิดเพื่ออยู่กับนาซาส โดยมีสมมุติบันทึกของนาซาสเป็นเครื่องเตือนความทรงจำให้นาซาสในชาติต่อๆ ไปจำเรื่องราวระหว่างนาซาสกับชินได้ ซึ่งก็คือหนังสือนิทานที่นักกำลังอ่านอยู่ ในชาตินี้นาซาสกลับมาเกิดเป็นนัท อือออสกลับมาเกิดเป็นบาสเพื่อนของนัทที่กำลังตามหานัทร่องที่จะมาเข้าร่วมวงด้วย โดยชินที่พ้นจากการผนึกแล้วกลับมาเกิดเป็นบลด นัทร่องถือกลับที่นัทกับบาสกำลังตามหาอยู่ ในที่สุดนาซาสกับชินก็ได้อยู่ด้วยกัน

2.2 วิมานหงส์ในกรมมาร

4.1.2.2.1 ข้อมูลทั่วไป

ชื่อหนังสือ	วิมานหงส์ในกรมมาร
ชื่อผู้แต่ง	ณัชชาพัชร์

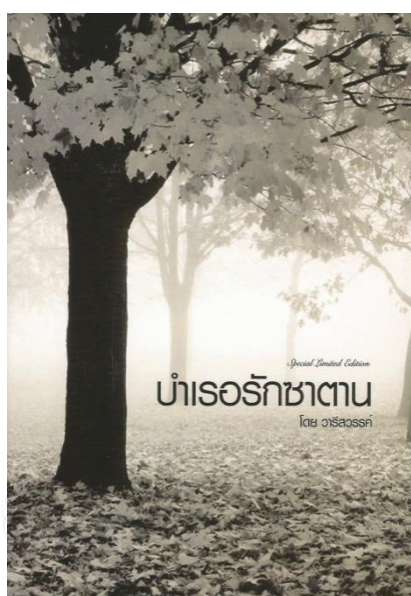
ช่องทางการเผยแพร่	http://writer.dek-d.com/kwawfang/story/view.php?id=966453
แนวเรื่อง	รักโรแมนติก
ที่มา	
ปีที่พิมพ์ / ครั้งที่พิมพ์	2556/1
จำนวนหน้า	352
ราคา	339 บาท
เทคนิคการพิมพ์	สีเดียว
กระดาษที่ใช้	A5 70 แกรม กรีนรีด ฟู
เทคนิคการเข้าเล่ม	ไสกาว
ช่องทางการขาย	Print on demand สั่งจองทางบอร์ดส่วนตัวในเวปไซต์ dek-d และขายตามเวปไซต์ฝากขาย
หมายเหตุ	แกมที่คั่นหนังสือ พวงกุญแจ

เนื้อเรื่องย่อ

มนต์นรีลูกสาวเจ้าของกิจการตัวแทนจำหน่ายรถยนต์ระดับประเทศ ถูกพ่อจับคลุมถุงชนกับทาคุมิลูกชายบริษัทแม่ที่ญี่ปุ่น ทำให้มนต์นรีต้องหาทางออกด้วยการมอมเหล้าเฮนริคลูกชายเจ้าของบริษัทบีเอ็มดับเบิลวิ และทำเป็นว่าถูกล่วงเกิน ทำให้เฮนริคต้องรับผิดชอบด้วยการแต่งงานโดยที่ไม่ได้รักมนต์นรีเลย เหตุการณ์นี้ทำให้เกวลินญาติของมนต์นรีไม่พอใจเพราะตนก็หมายปองเฮนริคไว้เช่น เกวลินจึงนำยาปลุกอารมณ์ทางเพศไปให้เฮนริคกิน แต่กลายเป็นว่าดารยาเพื่อนของมนต์นรีเป็นคนกินเข้าไปแทน ทำให้เธอมีความสัมพันธ์กับทาคุมิโดยไม่ตั้งใจ เฮนริคพามนต์นรีไปเยอรมันในฐานะเด็กฝึกงาน มนต์นรีต้องเจอกับซิลเวียอดีตคนรักของเฮนริคที่เข้ามาทำให้เธอเข้าใจผิดกับเฮนริคบ่อยครั้ง ฝ่ายดารยาก็ไม่ยอมรับทาคุมิเพราะเธอชอบชัชวาลแต่ชัชวาลไม่ได้ชอบเธอ ดารยาจึงยื่นคำขาดให้ชัชวาลแต่งงานกับเธอเพื่อลืมเรื่องเธอกับทาคุมิ ดารยาหนีชัชวาลมาหามนต์นรีที่เยอรมัน แต่ก็ยังมาเจอกับทาคุมิโดยบังเอิญทำให้ดารยาารู้สึกหวั่นไหว แต่เธอยืนยันที่จะแต่งงานกับชัชวาลให้ได้ ฝ่ายเกวลินก็มาที่เยอรมันเพื่อมาฝึกงานกับเฮนริคด้วย เกวลินร่วมมือกับซิลเวียคอยแกล้งมนต์นรีสารพัด มนต์นรีก็ได้

พิสูจน์ตัวเองให้ทุกคนเห็นถึงความสามารถในการทำงานและความรักที่มีต่อเฮนริค เกวลินจึงต้องยอมแพ้กลับไปเมืองไทย ดารยาเมื่อแต่งงานกับชัชวาลแล้ววันรุ่งขึ้นก็ขอย่าเพราะเธอทำไปเพียงแค่เพราะต้องการเอาชนะชัชวาลเท่านั้นและท้ายสุดดารยาก็กลับไปหาทาคูมิ ฝ่ายเกวลินก็ได้ลงเอยกับชัชวาล ซิลเวียให้เพื่อนชายมาลงมรดนรีไปถ่ายแบบ เมื่อหลอกไม่ได้ก็ใช้กำลังจะข่มขืนมรดนรี แต่เฮนริคมาช่วยไว้ได้ทัน ซิลเวียเกรงกลัวอิทธิพลของตระกูลของเฮนริคจึงยอมรามือไป เฮนริครู้ข่าวจากแพทย์ว่ามรดนรีท้องจึงจัดงานแต่งงานกับมรดนรีในที่สุด

2.3 บำเรอรักชาตาน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ข้อมูลทั่วไป

ชื่อนหนังสือ	บ้ำเรอรักรัษาทาน
ชื่อผู้แต่ง	วาริสร์
ช่องทางการเผยแพร่	http://writer.dek-d.com/caopga/story/view.php?id=775657
แนวเรื่อง	รักโรแมนติก
ที่มา	แฟนฟิคเรื่องวิท ภาคิน เดอะสตาร์
ปีที่พิมพ์ / ครั้งที่พิมพ์	2555/2
จำนวนหน้า	314

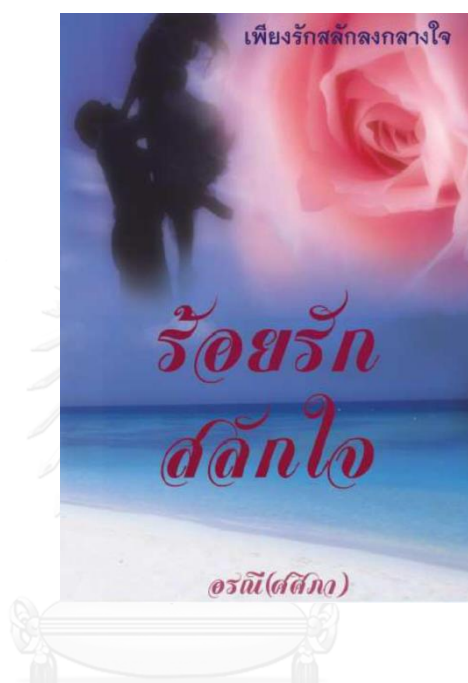
ราคา	300 บาท
เทคนิคการพิมพ์	สีเดียว
กระดาษที่ใช้	A5 70 แกรม กรีนรีด
เทคนิคการเข้าเล่ม	ไสกาว
ช่องทางการขาย	Print on demand สั่งจองทางบอร์ดส่วนตัวในเวปไซต์ dek-d และขายตามเวปไซต์ฝึกขาย fanpage
หมายเหตุ	

เนื้อเรื่องย่อ

เรื่องรักในวัยเด็กเห็นพ่อ (พิพัฒน์) ทำร้ายร่างกายแม่ (กานดา) เพราะเข้าใจผิดคิดว่ากานดาไปมีความสัมพันธ์กับผู้ชายอื่น จึงเป็นโรคกลัวผู้ชาย ต่อมากานดาพาเรื่องรักไปอาศัยอยู่บ้านพ่อแม่ของภาคิน โดยกานดามีขออาศัยอยู่ในฐานะคนรับใช้เพื่อคอยดูแลอาการป่วยกระเสาะกระแสะของเรื่องรัก ภาคินจึงพาเรื่องรักที่ทุกคนในบ้านต่างเอาใจใส่ จึงข่มเหงเรื่องรักตั้งแต่เด็กจนโตและเลยเถิดไปเป็นมีความสัมพันธ์ที่ลึกซึ้ง แม่ของภาคินจึงให้ภาคินไปเรียนต่อเมืองนอกเพื่อกันให้อยู่ห่างจากเรื่องรัก แต่เมื่อภาคินไม่อยู่อาการของเรื่องรักก็แยลง เพราะว่าเรื่องรักได้หลงรักภาคิน เมื่อภาคินกลับมาที่ข่มเหงเรื่องรักด้วยจนเรื่องรักตั้งครรรภ์ เรื่องรักปกปิดไม่ให้ภาคินรู้ ทำให้หลายครั้งเรื่องรักมีเสียงต่อการแท้งลูก แต่เมื่อรู้ว่าเรื่องรักตั้งครรรภ์และเกือบแท้งลูกไปหลายครั้ง ภาคินก็กลับตัวดูแลเรื่องรักอย่างดีพร้อมกับจดทะเบียนอย่างถูกต้องตามกฎหมาย แต่เรื่องรักก็ยังถูกรรณรทคนรักเก่าของภาคินผลัดตกบันได กานดาพาเรื่องรักไปรักษาตัวที่ประเทศอังกฤษโดยบอกภาคินว่าเรื่องรักแท้งลูก ภาคินโกรธรรณรทมากแต่รรณรทอ้างว่าตนท้องภาคินจึงต้องรับผิดชอบ แต่ภายหลังเมื่อภาคินรู้ความจริงจึงผลักรรณรทตกบันไดเหมือนที่รรณรทเคยทำกับเรื่องรัก เรื่องรักที่รักษาตัวอยู่ที่อังกฤษภายหลังเมื่อรู้ว่าภาคินทำรรณรทท้องก็เสียใจทำให้อาการป่วยกำเริบจนต้องผ่าตัดทำคลอดก่อนกำหนด เรื่องรักได้ลูกผู้ชายชื่อน้องริน ห้าปีต่อมาเรื่องรักกลับมาที่ประเทศไทยพร้อมกับลูกโดยมีแม่ของภาคินที่คอยดูแลอยู่ เมื่อภาคินรู้ว่าเรื่องรักคลอดลูกของตนเป็นเด็กผู้ชายก็ดีใจ แต่เมื่อรู้ว่าเรื่องรักมีคู่หมั้นรอที่จะแต่งงานด้วยจึงไปจุดและทำร้ายเรื่องรักด้วยความโกรธ รินเห็นภาพความโหดร้ายของภาคินทำให้รินเป็นโรคกลัวผู้ชายเหมือนเรื่องรัก เรื่องรักกับลูกหนีไปเปิดร้านกาแฟที่กาญจนบุรี ภาคินก็ตามมาขอคืนดีเรื่องรักก็เริ่มใจอ่อนแต่รินที่กลัวภาคินมากทำให้ภาคินเข้าใกล้ลูกไม่ได้ รรณรทตามสืบจนเจอว่าเรื่องรักอยู่ที่ไหนก็มาลักพาตัวไป ภาคินตามไปช่วยได้สำเร็จ เรื่องรักก็ถูกรรณ

รพียงได้รับบาดเจ็บจนต้องเข้าโรงพยาบาลทำให้ทุกคนทราบว่าเรื่องริทต้องอีกครั้ง เมื่อออกจากโรงพยาบาลเรื่องริทกลับไปทำงานที่ร้านกาแฟ ภาคินตามไปนั่งจอนทั้งเรื่องริทและรินให้อภัยและอยู่ด้วยกันเป็นครอบครัวที่มีความสุข

2.4 ร้อยรักสลักใจ

ข้อมูลทั่วไป

ชื่อหนังสือ	ร้อยรักสลักใจ
ชื่อผู้แต่ง	อรณี (ศศิปา)
ช่องทางการเผยแพร่	http://writer.dek-d.com/sasipawriter/story/view.php?id=973226
แนวเรื่อง	รักโรแมนติก
ที่มา	
ปีที่พิมพ์ / ครั้งที่พิมพ์	2556/1
จำนวนหน้า	378
ราคา	360 บาท

เทคนิคการพิมพ์	สีเดียว
กระดาษที่ใช้	A5 70 แกรม กรีนรีด
เทคนิคการเข้าเล่ม	ไสกาว
ช่องทางการขาย	Print on demand สั่งจองทางบอร์ดส่วนตัวในเว็บไซต์ dek-d และขายตามเว็บไซต์ฝากขาย
หมายเหตุ	แถมที่ค้นหนังสือ

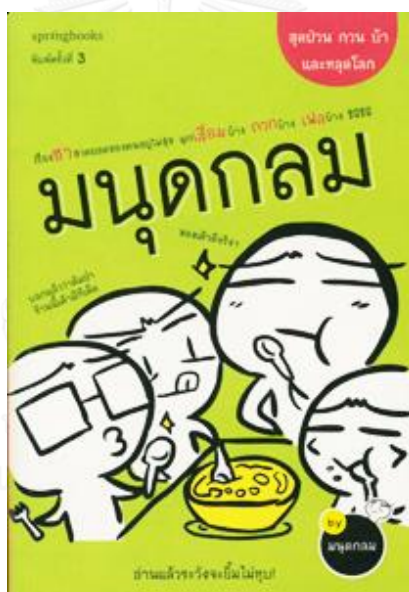
เนื้อเรื่องย่อ

คิมหันต์เจ้าของเกาะร้อยรักมีความแค้นกับตระกูลของอริสรา เพราะอดีตเทพพี่ของอริสราทำเมธาวีน้องของคิมหันต์ตั้งท้อง อังคณาพี่สาวบุญธรรมของอดีตเทพและอริสรายื่นคำขาดให้เมธาวีไปทำแท้ง แต่เมธาวีปฏิเสธก่อนที่จะประสบอุบัติเหตุรถชนพร้อมกับพ่อแม่ของเธอและคิมหันต์ หลายปีต่อมาคิมหันต์ต้องการแก้แค้นจึงตามติดอริสรา รถของอริสราที่ซรินทร์แฟนหนุ่มเป็นคนขับเกิดอุบัติเหตุ คิมหันต์จึงเข้าไปเอาตัวอริสราออกมาจากรถและพาไปส่งโรงพยาบาล ผลของอุบัติเหตุทำให้อริสราความจำเสื่อม คิมหันต์เมื่อรู้ดังนั้นก็จึงสวมรอยเป็นสามีของอริสราและพาเธอมาอยู่เกาะร้อยรัก อริสราเข้าใจว่าตนเป็นภรรยาของคิมหันต์จึงยอมให้คิมหันต์ข่มเหง ฝ่ายอดีตเทพก็จ้างให้ต้นกล้านักสืบสาวคอยตามสืบหาตัวอริสราอีกแแรก อริสราเมื่อไปอยู่บนเกาะก็ทำตัวเป็นที่รักใคร่ของทุกคน ไม่ได้เป็นคุณหนูเอาแต่ใจอย่างที่คิมหันต์เข้าใจ คิมหันต์จึงค่อยๆ รักอริสรามากขึ้นเรื่อยๆ แต่ก็ยังไม่ลืมความแค้นอยู่ดี วันหนึ่งคิมหันต์พาอริสราไปให้ออดีตเทพได้เห็นใกล้ๆ เมื่ออดีตเทพเห็นน้องสาวอยู่กับคิมหันต์จึงวิ่งตามรถไป อริสราได้เห็นใบหน้าของอดีตเทพก็ปวดหัวขึ้นมาอย่างหนักและจำเหตุการณ์ก่อนหน้าที่จะประสบอุบัติเหตุได้ อริสราโกหกคิมหันต์ว่าไม่รู้จักคิมหันต์และจำเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นบนเกาะร้อยรักไม่ได้เลย นั่นทำให้คิมหันต์โกรธมากจึงข่มเหงอริสราและขังไว้ไม่ให้อริสราไปไหน จนในที่สุดคนงานในเกาะร้อยรักก็ทนไม่ไหวจึงแอบไปส่งอริสราที่แผ่นดินใหญ่ให้พ้นจากเจ้านายของตน คิมหันต์เมื่อรู้ดังนั้นก็ได้แต่โกรธตัวเอง เมื่ออริสรากลับมาที่บ้านก็ได้รับการต้อนรับที่อบอุ่นจากคนในครอบครัวและพยายามลืมเรื่องราวที่เกาะร้อยรักไป อริสราไปตรวจร่างกายและรู้ว่าตัวเองท้องจึงตั้งใจจะเลี้ยงลูกเพียงลำพัง แต่ครอบครัวของเธอกลัวจะเสี่ยงชื่อเสียงจึงให้เธอแต่งงานกับซรินทร์แฟนหนุ่มของเธอ อังคณาไม่พอใจที่ต้นกล้าสนิทกับอดีตเทพมากเกินไปจึงให้ลูกน้องไปจับตัวต้นกล้าไป อดีตเทพบังเอิญมาเห็นพอดีจึงขับรถตามไปและได้รู้ว่าอังคณาหลงรักตนเองมากและเป็นอังคณาที่เป็นคนตัดสายเบรกรถที่เมธาวีนั่งทำให้เมธาวีและลูกในท้องต้องตาย อังคณากับลูกน้องผิวดำใจกันลูกน้องจึงยิงอังคณาตายก่อนที่ตำรวจจะมาจับกุมตัวไป คิมหันต์รู้ข่าวการแต่งงานจึงมาขัดขวางด้วยการป่าวประกาศให้

บรรดานักข่าวที่มาทำข่าวรู้ว่าชินทร์ต้องการแต่งงานกับอริสราเพียงเพราะหวังสมบัติเท่านั้น ทำให้การแต่งงานต้องยกเลิกไปในที่สุด คิมหันต์มาขอโทษอริสราเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทั้งหมดและบอกว่าตนรักอริสรากับลูกที่กำลังจะเกิดมาเพียงใด แต่อริสราไม่รับขอโทษและให้คิมหันต์กลับไปบริหารรีสอร์ทที่เกาะร้อยรักให้ดี โดยบอกว่ายิ่งคิมหันต์ดูแลเกาะร้อยรักดีเพียงใดก็เป็นการแสดงความรักต่อเธอและลูกมากเพียงนั้น สองปีผ่านไปอริสราพาณาคิสลูกชายของเธอและคิมหันต์ไปหาคิมหันต์ที่เกาะร้อยรัก ก่อนจะรู้ว่าคิมหันต์ใหม่ทำงานหนักเพื่อเกาะร้อยรักอย่างที่เขาให้สัญญาไว้จนล้มป่วย อริสราให้อภัยคิมหันต์เพราะเห็นว่าคิมหันต์รักตนจริงๆ และอยู่กันอย่างมีความสุขที่เกาะร้อยรัก

3 เรื่องเล่าออนไลน์ประเภทการ์ตูนที่ผลิตโดยสำนักพิมพ์

3.1 มนุดกลม

ข้อมูลทั่วไป

ชื่อหนังสือ	มนุดกลม
ชื่อผู้แต่ง	มนุดกลม
ช่องทางการเผยแพร่	http://www.manudglom.com/
แนวเรื่อง	ชีวิตประจำวัน ตลก

ที่มา	เว็บไซต์มณฑลกลม
สำนักพิมพ์	สปริงบุ๊ก
ปีที่พิมพ์ / ครั้งที่พิมพ์	2556/4
จำนวนหน้า	264
ราคา	185
เทคนิคการพิมพ์	สีเดียว
กระดาษที่ใช้	70 แกรม กรีนวีด
เทคนิคการเข้าเล่ม	ไสกาว
ช่องทางการขาย	ร้านหนังสือ
หมายเหตุ	

3.2 Eat All Day กินทั้งวัน มั่นสั้ทั้งอาทิตย์

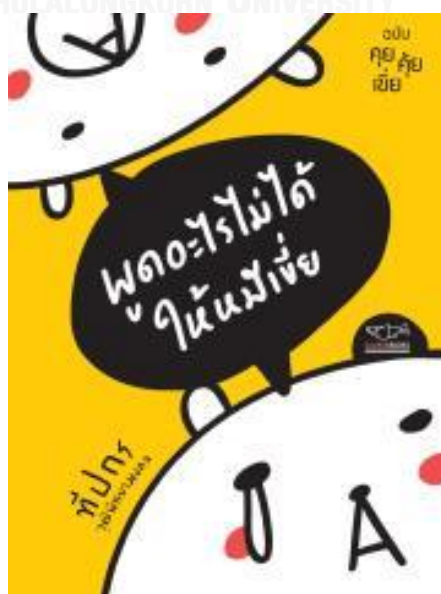

ข้อมูลทั่วไป

ชื่อหนังสือ	Eat all day กินทั้งวัน มั่นสั้ทั้งอาทิตย์
ชื่อผู้แต่ง	โปปโปเดย์

ช่องทางการเผยแพร่	https://www.facebook.com/eatalldaysheep?fref=ts
แนวเรื่อง	ชีวิตประจำวัน ตลก
ที่มา	หน้าแฟนเพจในเฟสบุ๊ก
สำนักพิมพ์	จำอ้าว
ปีที่พิมพ์ / ครั้งที่พิมพ์	2556/1
จำนวนหน้า	180
ราคา	175 บาท
เทคนิคการพิมพ์	สีสี่
กระดาษที่ใช้	70 แกรม
เทคนิคการเข้าเล่ม	ไสกาว
ช่องทางการขาย	ร้านหนังสือ
หมายเหตุ	

3.3 พุดอะไรไม่ได้ให้หมีเขี้ยว

ข้อมูลทั่วไป

ชื่อหนังสือ	พูดอะไรไม่ได้ให้หมีเขี่ย ฉบับ คุย คุย เขี่ย
ชื่อผู้แต่ง	ทีปกร วุฒิพิทยามงคล
ช่องทางการเผยแพร่	https://www.facebook.com/dudebear?fref=ts
แนวเรื่อง	ชีวิตประจำวัน ตลก ป็อบ
ที่มา	หน้าแฟนเพจในเฟสบุ๊ก
สำนักพิมพ์	แซลมอนบุ๊ก
ปีที่พิมพ์ / ครั้งที่พิมพ์	2556/1
จำนวนหน้า	72
ราคา	150 บาท
เทคนิคการพิมพ์	สีสี่
กระดาษที่ใช้	70 แกรม
เทคนิคการเข้าเล่ม	ไสกาว
ช่องทางการขาย	ร้านหนังสือ
หมายเหตุ	

3.4 ซิบบิล วาดระบายไปตามฟิลลิ่ง

ข้อมูลทั่วไป

ชื่อหนังสือ	ซิบบิล วาดระบายไปตามฟิลลิ่ง
ชื่อผู้แต่ง	ซิบบิล
ช่องทางการเผยแพร่	https://www.facebook.com/sibbil?fref=ts
แนวเรื่อง	ชีวิตประจำวัน ตลก
ที่มา	หน้าแฟนเพจในเฟสบุ๊ก
สำนักพิมพ์	ทรูไลฟ์
ปีที่พิมพ์ / ครั้งที่พิมพ์	2556/1
จำนวนหน้า	249
ราคา	189 บาท
เทคนิคการพิมพ์	สีสี่
กระดาษที่ใช้	70 แกรม
เทคนิคการเข้าเล่ม	ไสกาว
ช่องทางการขาย	ร้านหนังสือ

หมายเหตุ	
----------	--

4. เรื่องเล่าออนไลน์ประเภทการ์ตูนที่ผลิตโดยผู้เขียน

4.1 ที.วี.

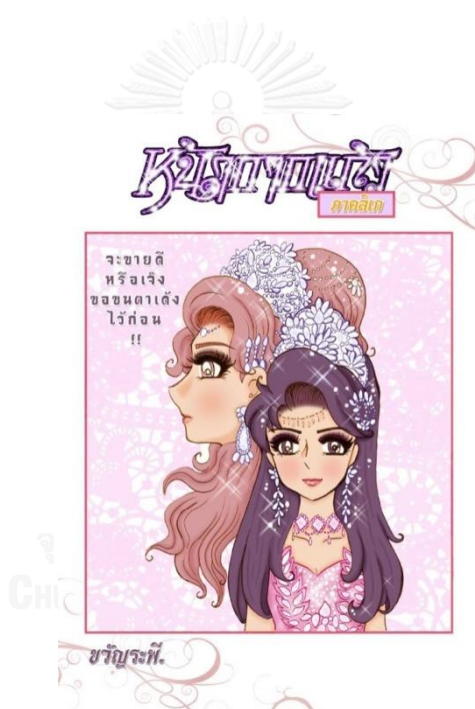

ข้อมูลทั่วไป

ชื่อหนังสือ	ที.วี.
ชื่อผู้แต่ง	โคค่อน
ช่องทางการเผยแพร่	http://cocon.exteen.com/t-v
แนวเรื่อง	ตลก
ที่มา	เว็บไซต์
ปีที่พิมพ์ / ครั้งที่พิมพ์	2556/2
จำนวนหน้า	128
ราคา	150 บาท

เทคนิคการพิมพ์	สีเดียว
กระดาษที่ใช้	A5 70 แกรม กรีดรีด
เทคนิคการเข้าเล่ม	ไสกาว
ช่องทางการขาย	สั่งจองในหน้าแฟนเพจเฟซบุ๊ก ขายในงาน comicanevue / ส่งทางไปรษณีย์
หมายเหตุ	

4.2 หน้ากากแก้วภาคลิเก

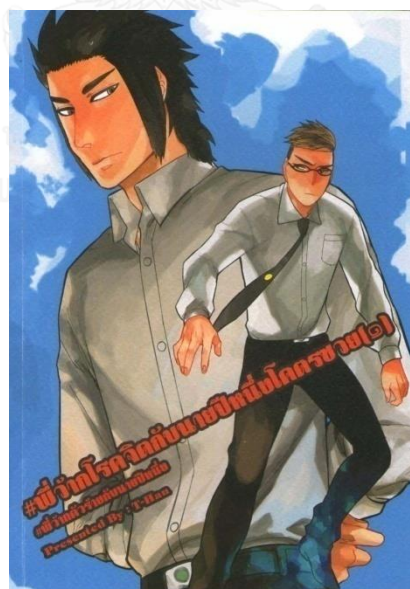

ข้อมูลทั่วไป

ชื่อหนังสือ	หน้ากากแก้วภาคลิเก
ชื่อผู้แต่ง	ขวัญระพี
ช่องทางการเผยแพร่	http://kwanrapee.exteen.com/4koma
แนวเรื่อง	ตลกสี่ช่อง

ที่มา	โดจินหน้ากากแก้ว
ปีที่พิมพ์ / ครั้งที่พิมพ์	2556/2
จำนวนหน้า	80
ราคา	150 บาท
เทคนิคการพิมพ์	สีเดียว / สีสี่
กระดาษที่ใช้	A5 70 แกรม กรีดรีด
เทคนิคการเข้าเล่ม	ไสกาว
ช่องทางการขาย	สั่งจองในหน้าแฟนเพจเฟซบุ๊ก ขายในงาน comicanevue / ส่งทางไปรษณีย์
หมายเหตุ	

4.3 #พีว้ากโรคจิตกับนายปีหนึ่งโคตรชวย(๑)

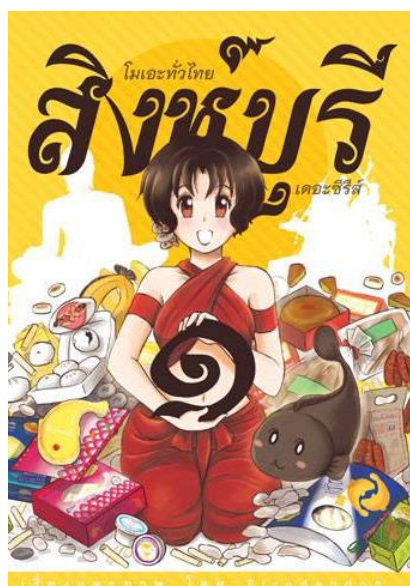

ข้อมูลทั่วไป

ชื่อหนังสือ	#พีว้ากโรคจิตกับนายปีหนึ่งโคตรชวย(๑)
-------------	--------------------------------------

ชื่อผู้แต่ง	T-Han
ช่องทางการเผยแพร่	https://www.facebook.com/teehanzawtee
แนวเรื่อง	ชีวิตประจำวัน ตลก
ที่มา	แฮชแท็ก #พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง
ปีที่พิมพ์ / ครั้งที่พิมพ์	2556/1
จำนวนหน้า	40
ราคา	160 บาท
เทคนิคการพิมพ์	สีเดียว
กระดาษที่ใช้	A5 70 แกรม กิรดิรีด
เทคนิคการเข้าเล่ม	ไสกาว
ช่องทางการขาย	สั่งจองในหน้าแฟนเพจเฟซบุ๊ก ขายนางาน comicanevue / ส่งทางไปรษณีย์
หมายเหตุ	

4.4 สิงห์บุรีเดอะซีรีส์

ข้อมูลทั่วไป

ชื่อหนังสือ	สิงห์บุรีเดอะซีรีส์
ชื่อผู้แต่ง	Firodendon
ช่องทางการเผยแพร่	https://www.facebook.com/Firodendon
แนวเรื่อง	ตลกสี่ช่องจบ
ที่มา	หน้าแฟนเพจโมเอะทั่วไทย
ปีที่พิมพ์ / ครั้งที่พิมพ์	2556/1
จำนวนหน้า	104
ราคา	150 บาท
เทคนิคการพิมพ์	สีเดียว
กระดาษที่ใช้	A5 70 แกรม กรีดรีด
เทคนิคการเข้าเล่ม	ไสกาว
ช่องทางการขาย	สั่งจองในหน้าแฟนเพจเฟสบุ๊ก ขายในงาน comicanevue / ส่งทางไปรษณีย์

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นายภัทรพันธุ์ ไชยาคำ เกิดเมื่อวันที่ 14 ตุลาคม พ.ศ. 2530 ที่จังหวัดกรุงเทพมหานคร เป็นบุตรของนายนิพนธ์ ไชยาคำ และนางวิภาวรรณ ไชยาคำ มีน้องชายหนึ่งคนคือ นายภรณ์พงษ์ ไชยาคำ สำเร็จการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลายที่โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย

ปี พ.ศ. 2549 เข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาที่คณะศิลปศาสตร์ สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยมหิดล เมื่อสำเร็จการศึกษาได้ประกอบอาชีพบรรณารักษณ์หนังสืออยู่ระยะหนึ่ง ก่อนศึกษาต่อในหลักสูตรนิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวารสารสนเทศ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปี พ.ศ. 2555 ระหว่างการศึกษาได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจากโครงการทุนวิจัยมหาบัณฑิต สาขามนุษยศาสตร์ – สังคมศาสตร์ กองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) และ ทุน 90 ปี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กองทุนรัชดาภิเษกสมโภช และสำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2558